

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o zavarovalništvu obsega:

- Zakon o zavarovalništvu – ZZavar (Uradni list RS, št. 13/00 z dne 17. 2. 2000),
- Popravek zakona o zavarovalništvu – ZZavar (Uradni list RS, št. 91/00 z dne 6. 10. 2000),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zavarovalništvu – ZZavar-A (Uradni list RS, št. 21/02 z dne 11. 3. 2002),
- Zakon o javnih agencijah – ZJA (Uradni list RS, št. 52/02 z dne 14. 6. 2002),
- Odločbo o razveljavitvi petega odstavka 22. člena ter drugega in tretjega odstavka 29. člena zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 29/03 z dne 21. 3. 2003),
- Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb – ZDDPO-1 (Uradni list RS, št. 40/04 z dne 20. 4. 2004),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zavarovalništvu – ZZavar-B (Uradni list RS, št. 50/04 z dne 6. 5. 2004),
- Zakon o zavarovalništvu – uradno prečiščeno besedilo – ZZavar-UPB1 (Uradni list RS, št. 102/04 z dne 21. 9. 2004),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju – ZZVZZ-H (Uradni list RS, št. 76/05 z dne 12. 8. 2005),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-C (Uradni list RS, št. 79/06 z dne 27. 7. 2006),
- Zakon o zavarovalništvu – uradno prečiščeno besedilo – ZZavar-UPB2 (Uradni list RS, št. 109/06 z dne 23. 10. 2006),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-D (Uradni list RS, št. 102/07 z dne 9. 11. 2007),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-E (Uradni list RS, št. 69/08 z dne 8. 7. 2008),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-F (Uradni list RS, št. 19/09 z dne 13. 3. 2009),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-G (Uradni list RS, št. 49/09 z dne 29. 6. 2009),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-H (Uradni list RS, št. 79/10 z dne 8. 10. 2010),
- Zakon o zavarovalništvu – uradno prečiščeno besedilo – ZZavar-UPB7 (Uradni list RS, št. 99/10 z dne 7. 12. 2010),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-I (Uradni list RS, št. 90/12 z dne 30. 11. 2012),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-J (Uradni list RS, št. 56/13 z dne 2. 7. 2013),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodiščih – ZS-K (Uradni list RS, št. 63/13 z dne 26. 7. 2013).

ZAKON o zavarovalništvu (ZZavar)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 18)

1. SPLOŠNE DOLOČBE

Zavarovalnica

1. člen

(1) Zavarovalnica je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(2) V sodni register se ne sme vpisati ime zavarovalnica ter izpeljanka iz te besede, če pravna oseba ne izpolnjuje pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov.

Prenos direktiv Evropskih skupnosti

1.a člen

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske Skupnosti:

- Direktiva Sveta 64/225/EGS z dne 25. februarja 1964 o odpravi omejitev svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev na področjih pozavarovanja in retrocesije (UL L št. 56 z dne 4. aprila 1964, str. 878);
- Direktiva Sveta 72/166/EGS z dne 24. aprila 1972 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti (UL L št. 103 z dne 2. maja 1972, str. 1);
- Prva Direktiva Sveta 73/239/EGS z dne 24. junija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja (UL L št. 228 z dne 16. avgusta 1973, str. 3);
- Direktiva Sveta 73/240/EGS z dne 24. julija 1973 o odpravi omejitve svobode ustanavljanja na področju dejavnosti neposrednega zavarovanja, razen življenjskega zavarovanja (UL L št. 228 z dne 16. avgusta 1973, str. 20);
- Direktiva Sveta 76/580/EGS z dne 29. junija 1976 o spremembi Direktive 73/239/EGS o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja (UL L št. 189 z dne 13. julija 1976, str. 13);
- Direktiva Sveta 78/473/EGS z dne 30. maja 1978 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o sozavarovanju na ravni Skupnosti (UL L št. 151 z dne 7. junija 1978, str. 25);
- Direktiva Sveta 84/641/EGS z dne 10. decembra 1984 o spremembi Prve direktive 73/239/EGS o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja, zlasti glede zavarovanja pomoči (UL L št. 339 z dne 27. decembra 1984, str. 21);
- Direktiva Sveta 87/343/EGS z dne 22. junija 1987 o spremembi Prve direktive 73/239/EGS o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja, zlasti glede kreditnega in kavcijskega zavarovanja (UL L št. 185 z dne 4. julija 1987, str. 72);
- Direktiva Sveta 87/344/EGS z dne 22. junija 1987 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o zavarovanju stroškov postopka (UL L št. 185 z dne 4. julija 1987, str. 77);
- Druga Direktiva Sveta 88/357/EGS z dne 22. junija 1988 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja, ki opredeljuje določbe za učinkovito uresničevanje svobode opravljanja storitev in o spremembah Direktive 73/239/EGS (UL L št. 172 z dne 4. julija 1988, str. 1);
- Direktiva Sveta 90/618/EGS z dne 8. novembra 1990 o spremembah Direktive 73/239/EGS in Direktive 88/357/EGS o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja, zlasti glede zavarovanja avtomobilske odgovornosti (UL L št. 330 z dne 29. novembra 1990, str. 44);

- Direktiva Sveta 91/371/EGS z dne 20. junija 1991 o izvajanju Sporazuma med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (UL L št. 205 z dne 27. julija 1991, str. 48);
- Direktiva Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 374 z dne 31. decembra 1991, str. 7);
- Direktiva Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o spremembah Direktiv 73/239/EGS in 88/357/EGS in o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja Tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju (UL L št. 228 z dne 11. avgusta 1992, str. 1);
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/26/EC z dne 29. junija 1995 ki spreminja Direktivi 77/780/EGS in 89/646/EGS na področju kreditnih institucij, Direktivi 73/239/EGS in 92/49/EGS na področju premoženjskega zavarovanja, Direktivi 79/267/EGS in 92/96/EGS na področju življenjskega zavarovanja, Direktivo 93/22/EGS na področju investicijskih družb ter Direktivo 85/611/EGS na področju kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) z namenom okrepitve nadzora varnega in skrbnega poslovanja (UL L št. 168 z dne 18. julija 1995, str. 7);
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/78/ES z dne 27. oktobra 1998 o dopolnilnem nadzoru nad zavarovalnicami v zavarovalniški skupini (UL L št. 330 z dne 5. decembra 1998, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2011/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembah direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES glede dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu (UL L št. 326 z dne 8. decembra 2011, str. 113);
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/26/ES z dne 16. maja 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju avtomobilske odgovornosti, ki spreminja Direktivi Sveta 73/239/EGS in 88/357/EGS (Četrta direktiva o zavarovanju avtomobilske odgovornosti (UL L št. 181 z dne 20. julija 2000, str. 65);
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/64/ES z dne 7. novembra 2000 o spremembah Direktiv Sveta 85/611/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS in 93/22/EGS glede izmenjave podatkov s tretjimi državami (UL L št. 290 z dne 17. novembra 2000, str. 27);
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2001/17/ES z dne 19. marca 2001 o reorganizaciji in prenehanju zavarovalnic (UL L št. 110 z dne 20. aprila 2001, str. 28);
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/13/ES z dne 5. marca 2002 o spremembi Direktive Sveta 73/239/EGS o zahtevani kapitalski ustreznosti zavarovalnic, ki opravljajo posle neživljenjskega zavarovanja (UL L št. 77 z dne 20. marca 2002, str. 17);
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/83/ES z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju (UL L št. 345 z dne 19. decembra 2002, str. 1);
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/87/ES z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES (UL L št. 35 z dne 11. februarja 2003, str. 1);
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/92/ES z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju (UL L št. 009 z dne 15. januarja 2003, str. 3);
- Direktiva Sveta 2004/66/ES z dne 26. aprila 2004 o prilagoditvi Direktiv 1999/45/ES, 2002/83/ES, 2003/37/ES in 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktiv 77/388/EGS, 91/414/EGS, 96/26/ES, 2003/48/ES in 2003/49/ES Sveta na področjih prostega pretoka blaga, svobode opravljanja storitev, kmetijstva, prometne politike in obdavčitve zaradi pristopa Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške (UL L št. 168 z dne 1. maja 2004, str. 35);
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES z dne 9. marca 2005 o spremembi direktiv Sveta 73/239/EGS, 85/611/EGS, 91/675/EGS, 92/49/EGS in 93/6/EGS ter direktiv 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES in 2002/87/ES za

vzpostavitev nove organizacijske strukture odborov za finančne storitve (UL L št. 79 z dne 24. marca 2005, str. 9);

- Direktiva Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (UL L št. 373 z dne 21. 12. 2004, str. 37);
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/68/ES z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju in o spremembi Direktiv Sveta 73/239/EGS, 92/49/EGS ter Direktiv 98/78/ES in 2002/83/ES (UL L št. 323 z dne 9. 12. 2005, str. 1);
- Direktiva 2007/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o spremembah Direktive Sveta 92/49/EGS in Direktiv 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES in 2006/48/ES glede postopkovnih pravil in ocenjevalnih meril za skrbno oceno pri pridobitvah in zvišanju deležev v finančnem sektorju (UL L št. 247 z dne 21. 9. 2007, str. 1).

Zavarovalni posli

2. člen

(1) Zavarovalni posli po tem zakonu so sklepanje in izvrševanje pogodb o premoženjskem in življenjskem zavarovanju ali pozavarovanju, razen obveznih socialnih zavarovanj.

(2) Zavarovanja se glede na glavne nevarnosti, ki jih krijejo, razvrščajo v naslednje zavarovalne vrste:

1. nezgodno zavarovanje (vključno z zavarovanjem nesreč pri delu in poklicnih obolenj) je zavarovanje, ki v primeru smrti ali izgube zdravja zaradi nezgode krije:
 - izplačilo dogovorjenih denarnih nadomestil, odškodnin oziroma povračil stroškov, v enkratnem znesku,
 - obročno izplačevanje dogovorjenih denarnih nadomestil,
 - kombinacijo izplačil po prejšnjih alinejah,
 - izplačila zaradi poškodbe, okvare zdravja ali smrti potnikov;
2. zdravstveno zavarovanje je zavarovanje, ki v primeru bolezni, poškodbe ali posebnega zdravstvenega stanja krije:
 - stroške zdravstvenih ter z njimi povezanih storitev, stroške oskrbe z zdravili in medicinsko-tehničnimi pripomočki,
 - izplačila dogovorjenih denarnih nadomestil in
 - kombinacijo izplačil po prejšnjih alinejah.;
3. zavarovanje kopenskih vozil je zavarovanje, ki krije vse škode na oziroma izgubo,
 - kopenskih vozil na lasten pogon, razen tirnih vozil,
 - kopenskih vozil brez lastnega pogona;
4. zavarovanje tirnih vozil je zavarovanje, ki krije vse škode na oziroma izgubo tirnih vozil;
5. letalsko zavarovanje je zavarovanje, ki krije vse škode na oziroma izgubo zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav;
6. zavarovanje plovil je zavarovanje, ki krije vse škode na oziroma izgubo morskih, rečnih in jezerskih plovil;
7. zavarovanje prevoza blaga je zavarovanje, ki krije vse škode na oziroma izgubo blaga, vključno s prtljago, ne glede na vrsto prevoza;
8. zavarovanje požara in elementarnih nesreč je zavarovanje, ki krije vse škode na premoženju (razen škod na premoženju, ki jih krijejo zavarovanja iz 3. do 7. točke tega odstavka), ki nastane zaradi:
 - požara,
 - eksplozije,
 - nevihte,

- drugih naravnih dogodkov, razen neviht,
 - jedrske energije,
 - pogreznja in drsenja tal;
9. drugo škodno zavarovanje je zavarovanje, ki krije vse škode na premoženju (razen škod na premoženju, ki jih krijejo zavarovanja iz 3. do 7. točke tega odstavka), ki nastane zaradi toče, pozebe ali zaradi drugih vzrokov (na primer tatvine), razen vzrokov iz 8. točke tega odstavka;
 10. zavarovanje odgovornosti pri uporabi vozil je zavarovanje, ki krije vse vrste odgovornosti, ki izhajajo iz uporabe kopenskih vozil z lastnim pogonom (vključno s prevozniško odgovornostjo);
 11. zavarovanje odgovornosti pri uporabi zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav je zavarovanje, ki krije vse vrste odgovornosti, ki izhajajo iz uporabe zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav (vključno s prevozniško odgovornostjo);
 12. zavarovanje odgovornosti pri uporabi plovil je zavarovanje, ki krije vse vrste odgovornosti, ki izhajajo iz uporabe morskih, rečnih in jezerskih plovil (vključno s prevozniško odgovornostjo);
 13. splošno zavarovanje odgovornosti je zavarovanje, ki krije druge vrste odgovornosti, razen odgovornosti iz 10. do 12. točke tega odstavka;
 14. kreditno zavarovanje je zavarovanje, ki krije:
 - nevarnost neplačila (oziroma zamude plačila) zaradi nesolventnosti ali drugih dogodkov (ravnanj ali dejstev),
 - izvozne kredite in druge nevarnosti povezane z izvozom, trgovino in vlaganji na tujih in domačih trgih,
 - kredite z obročnim odplačevanjem,
 - hipotekarne in lombardne kredite,
 - kmetijske kredite in
 - druge kredite in posojila;
 15. kavcijsko zavarovanje je zavarovanje, ki krije in neposredno ali posredno jamči za izpolnitev obveznosti dolžnikov;
 16. zavarovanje različnih finančnih izgub je zavarovanje, ki krije finančne izgube zaradi:
 - poklicnih nevarnosti,
 - nezadostnih prihodkov (na splošno),
 - slabega vremena,
 - izgubljenega dobička,
 - nepredvidenih splošnih stroškov,
 - nepredvidenih poslovnih stroškov,
 - izgube tržne vrednosti,
 - izpada najemnine oziroma prihodka,
 - posrednih poslovnih izgub, razen izgub iz prejšnjih alinej,
 - drugih neposlovnih izgub,
 - drugih finančnih izgub;
 17. zavarovanje stroškov postopka je zavarovanje, ki krije stroške odvetnikov in druge stroške postopka;
 18. zavarovanje pomoči je zavarovanje, ki krije pomoč osebam, ki zaidejo v težave na potovanju oziroma v drugih primerih odsotnosti od njihovega doma oziroma stalnega prebivališča;
 19. življenjsko zavarovanje (razen zavarovanj iz 20. do 24. točke tega odstavka) je zavarovanje, ki obsega zlasti zavarovanje za primer doživetja, zavarovanje za primer smrti, mešano življenjsko zavarovanje, rentno zavarovanje, življenjsko zavarovanje z vračilom premij;
 20. zavarovanje za primer poroke oziroma rojstva;
 21. življenjsko zavarovanje, vezano na enote investicijskih skladov oziroma na enote kritnega sklada, je zavarovanje, pri katerem zavarovanec prevzema naložbeno tveganje, povezano s spremembo vrednosti investicijskih kuponov oziroma drugih vrednostnih

papirjev investicijskih skladov oziroma povezano s spremembo vrednosti enote premoženja kritnega sklada;

22. tontine, je zavarovanje, pri katerem se skupina zavarovancev dogovori, da bo skupno kapitalizirala svoje prispevke in razdelila tako kapitalizirano premoženje med tiste zavarovance, ki doživijo določeno starost oziroma med dediče umrlih zavarovancev oziroma med upravičence, ki so jih določili umrli zavarovanci;
23. zavarovanje s kapitalizacijo izplačil je zavarovanje, ki temelji na aktuarskih izračunih in pri katerem prejme zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec v zameno za enkratno oziroma obročno vplačevanje premij, izplačila v določenem obdobju in višini;
24. zavarovanje izpada dohodkov zaradi nezgode ali bolezni, ki ga zavarovalnica ne more odpovedati.

(3) Zavarovanja, ki združujejo zavarovanja iz več zavarovalnih vrst, se razvrščajo v naslednje zavarovalne podskupine:

1. nezgodna in zdravstvena zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka,
2. zavarovanja vozil so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz četrte alineje 1. točke ter 3., 7. in 10. točke prejšnjega odstavka,
3. pomorska in transportna zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz četrte alineje 1. točke ter 4., 6., 7. in 12. točke prejšnjega odstavka,
4. zavarovanja zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz četrte alineje 1. točke ter 5., 7. in 11. točke prejšnjega odstavka,
5. požarna in druga škodna zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 8. in 9. točke prejšnjega odstavka,
6. zavarovanja odgovornosti so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 10. do 13. točke prejšnjega odstavka,
7. kreditna in kavcijska zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 14. in 15. točke prejšnjega odstavka,
8. škodna in nezgodna zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 1. ter 3. do 13. in 16. točke prejšnjega odstavka.

(4) Zavarovanja, ki združujejo zavarovanja iz več zavarovalnih vrst, se združujejo v naslednje zavarovalne skupine:

1. premoženjska zavarovanja po tem zakonu so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 1. do 18. točke drugega odstavka tega člena,
2. življenjska zavarovanja po tem zakonu so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 19. do 24. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Pozavarovanje je zavarovanje presežkov iznad stopnje lastnega izravnavanja nevarnosti ene zavarovalnice pri drugi zavarovalnici.

(6) Obvezna zavarovanja v prometu so zavarovanja, ki jih ureja Zakon o obveznih zavarovanjih v prometu (Uradni list RS, št. 70/94).

(7) Dopolnilna zdravstvena zavarovanja so prostovoljna zdravstvena zavarovanja, ki krijejo razliko ali del razlike med celotnimi stroški zdravstvenih storitev in stroški teh storitev, ki jih krije obvezno zdravstveno zavarovanje po zakonu, ki ureja obvezna zdravstvena zavarovanja.

(8) Zaradi razumevanja posrednega opravljanja zavarovalnih poslov v Skupnosti se opredeljujejo naslednji pojmi:

1. podružnica pomeni zastopstvo ali podružnico zavarovalnice; vsaka trajna navzočnost zavarovalnice na območju države članice se obravnava enako kakor zastopstvo ali podružnica, tudi če nima oblike podružnice ali zastopstva, ampak jo predstavlja le

- pisarna, ki jo vodi lastno osebje podjetja ali neodvisna oseba s stalnim dovoljenjem, da dela za podjetje tako, kakor bi delalo zastopstvo;
2. poslovalnica pomeni sedež ali podružnico zavarovalnice ob upoštevanju 1. točke tega odstavka;
 3. država članica gostiteljica pomeni državo članico, v kateri ima zavarovalnica podružnico ali neposredno opravlja storitve.

Opravljanje zavarovalnih poslov

3. člen

- (1) Zavarovalne posle lahko opravlja:
1. zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je za opravljanje teh poslov pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor;
 2. podružnica tuje zavarovalnice, ki je za opravljanje teh poslov pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor;
 3. zavarovalnica države članice Evropske unije, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma je v skladu s tem zakonom pooblaščen neposredno opravljati zavarovalne posle na območju Republike Slovenije.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka smejo zavarovalne posle opravljati samo v zavarovalnih vrstah, za katere so pridobile dovoljenje pristojnega organa.

Osebe po državni pripadnosti

3.a člen

(1) Država članica je država članica Evropske unije ali država podpisnica Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. januarja 1994, str. 3).

(2) Tuja država je država, ki ni država članica.

(3) Oseba posamezne države je fizična oseba, ki ima v tej državi bivališče, in pravna oseba, ki ima na območju te države sedež.

Prepoved opravljanja zavarovalnih poslov

4. člen

Nihče drug razen oseb iz 3. člena tega zakona ne sme opravljati zavarovalnih poslov.

Uporaba zakona za domače zavarovalnice

5. člen

(1) Ta zakon se uporablja za zavarovalnice, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: zavarovalnice).

(2) Ta zakon se uporablja tudi za zavarovalnice, ki opravljajo izključno posle pozavarovanj (v nadaljnjem besedilu: pozavarovalnice), če v posameznih primerih ni drugače določeno. Ne glede na prejšnji stavek se za pozavarovanja ne uporabljajo 83. do 86. člen, 88., 89., 91., 92. člen, 125. do 133. člen in 208. do 213. člen.

Uporaba zakona za zavarovalnice držav članic

6. člen

(1) Ta zakon se uporablja za zavarovalnice držav članic, če:

1. v Republiki Sloveniji ustanovijo podružnico ali
2. v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici sklepajo zavarovanja, ki krijejo nevarnosti v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: neposredno opravljanje zavarovalnih poslov).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se za pozavarovanje ta zakon uporablja za družbe, ki v Republiki Sloveniji opravljajo zavarovalne posle pozavarovanj prek podružnice ali neposredno.

(3) Šteje se, da zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji:

1. v primeru premoženjskih zavarovanj:
 - pri zavarovanju nevarnosti v zvezi z zemljišči in stavbami ter v zvezi s premičnimi stvarmi v teh stavbah, ki so zavarovane z isto zavarovalno pogodbo, če se nepremičnine nahajajo na območju Republike Slovenije;
 - pri zavarovanju prometnih sredstev, če so ta prometna sredstva registrirana na območju Republike Slovenije;
 - pri zavarovanju nevarnosti v zvezi s potovanji in počitnicami kadar zavarovalna pogodba velja največ štiri mesece, če je bilo na območju Republike Slovenije opravljeno pravno dejanje, ki je privedlo do sklenitve zavarovalne pogodbe;
2. v primeru drugih premoženjskih zavarovanj, razen zavarovanj iz 1. točke tega odstavka, in v primeru življenjskih zavarovanj:
 - kadar je sklenitelj zavarovanja fizična oseba, če ima ta oseba bivališče na območju Republike Slovenije;
 - kadar je sklenitelj zavarovanja pravna oseba, če se premoženje te osebe, na katerega se nanaša zavarovanje, nahaja na območju Republike Slovenije.

(4) Oseba države članice po tem zakonu je pravna oseba, ki ima sedež na območju države članice, oziroma fizična oseba, ki ima bivališče na območju države članice.

Uporaba zakona za tuje zavarovalnice

7. člen

(1) Ta zakon se uporablja za tuje zavarovalnice, če sklepajo zavarovalne pogodbe v Republiki Sloveniji ali če na kakršenkoli način reklamirajo svoje storitve v Republiki Sloveniji.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se šteje, da je bila zavarovalna pogodba sklenjena v Republiki Sloveniji, tudi če je sklenitelj zavarovanja fizična oseba, ki ima bivališče na območju Republike Slovenije, kadar je bila zavarovalna pogodba sklenjena s

posredovanjem poklicnega posrednika ali svetovalca, in sicer ne glede na vrsto takšnega posredovanja.

(3) Tuja zavarovalnica je zavarovalnica s sedežem na območju države, ki ni država članica.

(4) Posebne določbe tega zakona o zavarovalnicah s sedežem v Švicarskih konfederacijah (v nadaljnjem besedilu: švicarske zavarovalnice) in podružnicah teh zavarovalnic veljajo samo za premoženjska zavarovanja.

Uporaba zakona za druge osebe

8. člen

Določbe tega zakona se uporabljajo za osebe, ki na območju Republike Slovenije na kakršen koli način posredujejo pri sklepanju zavarovanj, ki krijejo nevarnosti v Republiki Sloveniji.

Udeležba in kvalificirani delež

9. člen

(1) Po tem zakonu je posamezna oseba udeležena v drugi osebi, če je posredno ali neposredno imetnik poslovnega deleža, delnic oziroma drugih pravic, na podlagi katerih je udeležena pri upravljanju druge osebe oziroma v kapitalu druge osebe z najmanj 20% deležem.

(2) Kvalificirani delež je posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v določeni pravni osebi, na podlagi katerih imetnik pridobi:

1. najmanj 10% delež glasovalnih pravic ali najmanj 10% delež v kapitalu te pravne osebe,
2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu te pravne osebe, ki je manjši od 10%, vendar mu že ta omogoča izvajanje pomembnega vpliva na upravljanje te pravne osebe.

Povezane osebe in posredne naložbe

10. člen

(1) Povezane osebe po tem zakonu so pravno samostojne osebe, ki so med seboj bodisi upravljalsko, kapitalsko ali kako drugače povezane tako, da zaradi navedenih povezav skupno oblikujejo poslovno politiko in delujejo usklajeno z namenom doseganja skupnih poslovnih ciljev, oziroma tako, da ima ena oseba možnost usmerjati drugo ali bistveno vplivati nanjo pri odločanju o financiranju in poslovanju, oziroma tako, da poslovanje ene osebe oziroma njeni rezultati poslovanja lahko pomembno vplivajo na poslovanje oziroma rezultate poslovanja druge osebe.

(2) Za povezane osebe po tem zakonu se štejejo zlasti osebe, ki so med seboj povezane:

1. kot ožji družinski člani;
2. tako, da je ena oseba oziroma osebe, ki se štejejo za povezane po drugih točkah tega člena, skupaj, posredno ali neposredno udeležena v drugi osebi;

3. tako, da je v obeh osebah udeležena ista oseba oziroma osebe, ki se štejejo za povezane po drugih točkah tega člena;
4. tako, da tvorijo koncern po zakonu, ki ureja gospodarske družbe (v nadaljnjem besedilu: ZGD);
5. kot člani uprave, nadzornega sveta ali prokuristi oziroma zaposleni na podlagi pogodbe o zaposlitvi, za katero ne velja tarifni del kolektivne pogodbe, z družbo, v kateri opravljajo to funkcijo oziroma v kateri so zaposleni, in ožji družinski člani te osebe.

(3) Za ožje družinske člane posamezne osebe po tem zakonu se štejejo:

1. zakonec te osebe oziroma oseba, s katero živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja oziroma zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti, enake pravne posledice kot zakonska zveza;
2. otroci oziroma posvojenci te osebe, ki nimajo polne poslovne sposobnosti;
3. druge osebe, ki nimajo polne poslovne sposobnosti in so osebi dodeljene v skrbništvo.

(4) Odvisna oziroma obvladujoča družba po tem zakonu je odvisna oziroma obvladujoča družba v smislu določb ZGD, ki opredeljujejo pojem odvisne in obvladujoče družbe.

(5) Obvladovanje po tem zakonu je razmerje med odvisno in obvladujočo družbo oziroma temu razmerju podobno razmerje med katerokoli fizično in pravno osebo.

(6) Kadar je v tem zakonu določeno, da zavarovalnica ne sme imeti naložb v določeni pravni osebi, se prepoved nanaša tako na neposredne kot tudi posredne naložbe.

(7) Posredne naložbe so naložbe v osebe, ki so povezane z določeno pravno osebo iz šestega odstavka tega člena.

Posredna pridobitev

11. člen

(1) Posredni imetnik delnic, poslovnih deležev oziroma drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju oziroma v kapitalu, je oseba, za račun katere je druga oseba kot neposredni imetnik pridobila te delnice, poslovne deleže oziroma druge pravice, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju.

(2) Šteje se, da je posamezna oseba posredni imetnik delnic, poslovnih deležev oziroma drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju, oziroma drugih vrednostnih papirjev, katerih neposredni imetnik je druga oseba, ki jo ta oseba obvladuje.

12. člen (črtan)

2. STATUSNE DOLOČBE

2.1. Skupne določbe

Pravnoorganizacijska oblika

13. člen

(1) Zavarovalnica je lahko organizirana samo kot delniška družba, evropska delniška družba (SE) ali kot družba za vzajemno zavarovanje.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je pozavarovalnica lahko organizirana samo kot delniška družba ali kot evropska delniška družba (SE).

(3) Za zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki je organizirana kot evropska delniška družba (SE), se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe.

Sistem upravljanja zavarovalnice

13.a člen

(1) Zavarovalnica lahko izbere dvotirni sistem upravljanja zavarovalnice z upravo in nadzornim svetom ali enotirni sistem upravljanja zavarovalnice z upravnim odborom.

(2) Za upravni odbor zavarovalnice z enotirnim sistemom upravljanja se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzornem svetu zavarovalnice, za izvršne direktorje oziroma izvršne direktorice (v nadaljnjem besedilu: izvršni direktor) pa določbe tega zakona o upravi zavarovalnice.

(3) Za izvršne direktorje in člane oziroma članice upravnega odbora (v nadaljnjem besedilu: član upravnega odbora) zavarovalnice z enotirnim sistemom upravljanja veljajo posebna pravila:

1. upravni odbor zavarovalnice mora imenovati najmanj dva izvršna direktorja,
2. za izvršnega direktorja je lahko imenovana največ polovica članov upravnega odbora zavarovalnice,
3. člani upravnega odbora, ki niso izvršni direktorji, ne smejo voditi poslov zavarovalnice.

(4) Za izvršne direktorje in člane upravnega odbora družbe za vzajemno zavarovanje veljajo poleg drugega in tretjega odstavka tega člena posebna pravila:

1. zanje se ne uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo udeležbo članov uprave oziroma nadzornega sveta na dobičku,
2. poleg vsaj dveh izvršnih direktorjev mora družba za vzajemno zavarovanje imeti še najmanj tri člane upravnega odbora.

Dejavnost zavarovalnice

14. člen

(1) Zavarovalnica sme opravljati samo zavarovalne posle.

(2) Zavarovalnica lahko opravlja zavarovalne posle v posamezni zavarovalni vrsti ali skupini; skupaj pa lahko opravlja zavarovalne posle le v eni od naslednjih zavarovalnih skupin:

1. življenjska zavarovanja,
2. premoženjska zavarovanja.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj, opravlja tudi zavarovalne

posle v zavarovalnih vrstah nezgodnega in zdravstvenega zavarovanja iz 1. in 2. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena lahko zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov le v zavarovalni vrsti iz 1. in 2. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, opravlja tudi zavarovalne posle v zavarovalnih vrstah iz skupine življenjskih zavarovanj.

(5) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko zavarovalnica opravlja tudi posle, ki so z zavarovalnimi posli v neposredni zvezi.

(6) Za posle iz prejšnjega odstavka se štejejo zlasti:

1. termenske pogodbe, opcije in ostale izvedene finančne instrumente, če ti prispevajo k zniževanju tveganj, ki nastajajo zaradi sprememb in nihanj tečajev in obrestnih mer, in so v skladu z določbami 124. člena tega zakona (zaščita naložb pred tržnimi tveganji),
2. posredovanje pri prodaji oziroma prodaja v zavarovalnih primerih poškodovanih predmetov, ki ob reševanju škodnih primerov pripadejo zavarovalnici,
3. izvajanje ukrepov za preprečevanje in odpravljanje nevarnosti, ki ogrožajo zavarovano premoženje in osebe,
4. ocena stopnje izpostavljenosti zavarovalnega objekta in ocenjevanje škod,
5. opravljanje drugih intelektualnih in tehničnih storitev v zvezi z zavarovalnimi posli,
6. posredovanje pri sklepanju zavarovalnih poslov za zavarovalnice iz iste zavarovalniške skupine.

(7) Za posle iz petega odstavka tega člena se štejejo tudi posli:

- posredovanja pri sklepanju bančnih storitev in drugih kreditnih poslov po zakonu, ki ureja bančništvo,
- posredovanja pri storitvah v zvezi z vrednostnimi papirji po zakonu, ki ureja trg vrednostnih papirjev,
- posredovanja pri izdajanju in upravljanju drugih plačilnih instrumentov (npr. plačilne in kreditne kartice, potovalni čeki, bančne menice),
- posredovanja pri nakupu ali prodaji investicijskih kuponov vzajemnih skladov po zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, kolikor gre za posredovanje za banko oziroma drugo finančno organizacijo po zakonu, ki ureja bančništvo oziroma trg vrednostnih papirjev. Dovoljenje za opravljanje poslov v skladu s tem odstavkom izda Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi predhodnega mnenja Banke Slovenije oziroma Agencije za trg vrednostnih papirjev. Za izdajo dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe petega in šestega odstavka 227. člena tega zakona oziroma v teh delih zakona, ki ureja bančništvo oziroma trg vrednostnih papirjev.

(8) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj, opravlja tudi dejavnost upravljanja pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja pokojninske sklade, če izpolnjuje pogoje, ki jih določa navedeni zakon.

(9) Zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj lahko opravlja samo pozavarovalnica. Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena lahko pozavarovalnica opravlja zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj v vseh zavarovalnih skupinah.

(10) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko zavarovalnica opravlja zavarovalne posle tudi na indirektni način. Za indirektni način opravljanja zavarovalnih poslov gre, ko zavarovalnica sprejme v zavarovanje posamezno nevarnost bodisi kot sozavarovanje bodisi kot fakultativno kvotno pozavarovanje.

(11) Zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v eni ali več zavarovalnih vrstah premoženjskih zavarovanj, lahko opravlja zavarovalne posle tudi v zavarovalnih vrstah premoženjskih zavarovanj, za katere ni pridobila dovoljenja, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če zavarovanje krije nevarnost,
 - ki je povezana z nevarnostjo, ki jo krije zavarovanje v zavarovalni vrsti, za katero je zavarovalnica pridobila dovoljenje (v nadaljnjem besedilu: glavna nevarnost),
 - ki je v zvezi z istim predmetom kot glavna nevarnost, in
 - ki je pokrita z isto zavarovalno pogodbo;
2. če gre za nevarnost, ki je v razmerju do glavne nevarnosti pomožnega pomena;
3. če ne gre za nevarnost, ki jo krijejo zavarovanja iz 14. in 15. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona;
4. v primerih zavarovanj iz 17. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona pa, če so izpolnjeni tudi naslednji pogoji:
 - če glavno nevarnost krije zavarovanje iz 18. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, ali
 - če je glavna nevarnost povezana na uporabo morskih plovil oziroma je povezano z uporabo morskih plovil.

(12) Dopolnilna zdravstvena zavarovanja iz sedmega odstavka 2. člena tega zakona predstavljajo javni interes Republike Slovenije in se izvajajo po načelu medgeneracijske vzajemnosti. Vse zavarovalnice, ki izvajajo ta zavarovanja, so obvezno vključene v izravnalne sheme za izravnavo razlik v stroških zdravstvenih storitev med zavarovalnicami, ki izhajajo iz razlik v starostni strukturi in strukturi po spolu portfelja posameznih zavarovalnic v skladu z zakonom, ki ureja prostovoljna zdravstvena zavarovanja. Podrobno ureditev izvajanja izravnalnih shem se uredi v posebnem zakonu.

(13) Zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj, lahko k življenjskim zavarovanjem sklepa tudi dodatna zavarovanja. Dodatna zavarovanja, ki jih sklepa zavarovalnica, ki opravlja posle v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj, obsegajo predvsem zavarovanje invalidnosti zaradi nezgode ali bolezni, zavarovanje smrti zaradi nezgode ter zavarovanje za primer poškodbe vključno z zavarovanjem nesposobnosti opravljanja poklica zaradi poškodbe, vendar le, če so te oblike zavarovanj sklenjene kot dodatna zavarovanja k življenjskemu zavarovanju.

(14) Zavarovalnica, ki skladno s tretjim in četrtem odstavkom tega člena opravlja zavarovalne posle v skupini življenjskih in premoženjskih zavarovanj, mora:

- voditi poslovne knjige ter sestavljati računovodske izkaze in poslovna poročila ločeno za posle premoženjskih in življenjskih zavarovanj;
- računovodske izkaze sestavljati tako, da so rezultati prikazani ločeno za vsako od zavarovalnih skupin. V ta namen se vsi prihodki in odhodki prikažejo glede na izvor. Postavke, ki so skupne za obe zavarovalni skupini, se vnesejo v skladu z metodo porazdelitve. Metodo porazdelitve prihodkov in odhodkov določi zavarovalnica in mora zanj pridobiti naknadno soglasje Agencije za zavarovalni nadzor. Soglasje Agencije za zavarovalni nadzor je potrebno tudi k spremembam oziroma dopolnitvam metode porazdelitve;
- na podlagi računovodskih izkazov pripraviti izjavo, v kateri so jasno opredeljene postavke, ki sestavljajo minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena tega zakona;
- ugotavljati in zagotavljati minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena tega zakona in zajamčeni kapital iz 112. člena tega zakona ločeno za posle premoženjskih in življenjskih zavarovanj.

V primeru kapitalske neustreznosti v skupini življenjskih ali premoženjskih zavarovanj lahko Agencija za zavarovalni nadzor dovoli prenos prostih sredstev iz ene skupine v drugo.

2.2. Zavarovalna delniška družba

2.2.1. Splošne določbe

Pojem

15. člen

(1) Zavarovalna delniška družba je delniška družba, ki pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(2) Zavarovalna delniška družba mora imeti nadzorni svet.

(3) Za zavarovalno delniško družbo se uporabljajo določbe ZGD, če ni v tem zakonu drugače določeno.

2.2.2. Osnovni kapital in delnice

Osnovni kapital

16. člen

Najnižji znesek osnovnega kapitala zavarovalne delniške družbe je enak višini zajamčenega kapitala iz 112. člena tega zakona.

Delnice

17. člen

(1) Delnice zavarovalne delniške družbe se lahko glasijo le na ime.

(2) Delnice zavarovalne delniške družbe morajo biti v celoti vplačane v denarju in pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala zavarovalne delniške družbe v sodni register.

(3) Delnice zavarovalne delniške družbe morajo biti izdane v nematerializirani obliki.

(4) Določba drugega odstavka tega člena se ne uporablja v naslednjih primerih:

- ustanovitve zavarovalnice oziroma povečanja osnovnega kapitala zavarovalnice zaradi izvedbe združitve oziroma delitve,
- povečanja osnovnega kapitala zavarovalnice s stvarnim vložkom, katerega predmet so delnice druge zavarovalnice, če je zavarovalnica za takšno povečanje pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(5) Za dovoljenje iz druge alineje prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo dovoljenje za združitev.

2.2.3. Kvalificirani deleži

Kratice drugih zakonov in predpisov Evropske unije ter opredelitev pojmov

17.a člen

(1) V tem podpoglavju so uporabljene te kratice drugih zakonov:

1. ZBan-1 je Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06, 1/08 in 109/08),
2. ZFK je Zakon o finančnih konglomeratih (Uradni list RS, št. 43/06),
3. ZISDU-1 je Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo, 68/05 – odločba US, 28/06, 92/07, 109/07 – popr. in 65/08),
4. ZPPDFT je Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 60/07),
5. ZTFI je Zakon o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 67/07, 100/07 – popr. in 69/08).

(2) V tem podpoglavju so za predpise Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) uporabljeni ti skrajšani naslovi:

1. Direktiva 85/611/EGS je Direktiva Sveta 85/611/EGS o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L št. 375 z dne 31. 12. 1985, str. 3), nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2005 o spremembi Direktiv Sveta 73/239/EGS, 85/611/EGS, 91/675/EGS, 92/49/EGS in 93/6/EGS ter Direktiv 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES in 2002/87/ES za vzpostavitev nove organizacijske strukture odborov za finančne storitve (UL L 79, 24. 3. 2005, str. 3);
2. Direktiva 2004/39/ES je Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah Direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L št. 145 z dne 30. 4. 2004, str. 1).

(3) Pojmi, uporabljeni v tem podpoglavju, imajo enak pomen kot pojmi, uporabljeni v:

- banka – v prvem in četrtem odstavku 13. člena ZBan-1,
- finančna družba – v petem odstavku 15. člena ZBan-1,
- investicijsko podjetje – v prvem odstavku 14. člena ZBan-1,
- kreditna institucija – v tretjem odstavku 13. člena ZBan-1,
- nadrejena oseba in podrejena družba – v 25. členu ZBan-1,
- tretja država – v drugem odstavku 18. člena ZBan-1.

(4) Pojem »družba za upravljanje«, uporabljen v tem podpoglavju, ima enak pomen kot pojem, uporabljen v 6. točki 2. člena ZFK.

(5) Pojma, uporabljena v tem podpoglavju, imata enak pomen kot pojma, uporabljena v ZTFI:

- investicijske storitve in posli v prvem odstavku 8. člena ZTFI,
- kolektivni naložbeni podjem v prvem odstavku 26. člena ZTFI.

Dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža

18. člen

(1) Oseba, ki namerava neposredno ali posredno pridobiti delnice zavarovalnice, na podlagi katerih bi dosegla ali presegla kvalificirani delež (v nadaljnjem besedilu: bodoči kvalificirani imetnik), mora pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža).

(2) Agencija za zavarovalni nadzor v izreku odločbe, s katero izda dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, določi višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu zavarovalnice, za pridobitev katerega se izdaja dovoljenje, kot enega od teh razponov:

1. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ki je enak ali večji od kvalificiranega deleža in manjši od 20%,
2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ki je enak ali večji od 20% in manjši od ene tretjine,
3. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ki je enak ali večji od ene tretjine in manjši od 50%,
4. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ki je enak ali večji od 50%,
5. delež, na podlagi katerega bodoči kvalificirani imetnik postane nadrejena družba zavarovalnice.

(3) Kvalificirani imetnik mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic, na podlagi katere bi presegel razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Osebe, ki so se sporazumele, da bodo delovale usklajeno pri pridobivanju delnic zavarovalnice ali uresničevanju upravljalških upravičenj iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: skupni kvalificirani imetniki) in nameravajo pridobiti delež, na podlagi katerega bi skupno dosegle ali presegle kvalificirani delež, morajo pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da so se sporazumeli in da pri pridobitvi delnic zavarovalnice ali uresničevanju upravljalških upravičenj iz teh delnic usklajeno delujejo:

1. člani posloводства ali nadzornega sveta s pravnimi osebami, v katerih opravljajo to nalogo,
2. osebe, ki so med seboj povezane kot ožji družinski člani,
3. družba za upravljanje in investicijski skladi, ki jih upravlja ta družba za upravljanje, ali
4. osebe,
 - ki so skupščini zavarovalnice predlagale sprejetje sklepa o imenovanju ali odpoklicu članov organa vodenja ali nadzora ali drugega sklepa, ki se po ZGD sprejema z večino najmanj treh četrtin pri sklepanju zastopanega osnovnega kapitala, in
 - ki so z uresničevanjem glasovalnih pravic ali na drug način dosegle sprejetje tega sklepa.

(6) Skupni kvalificirani imetniki, ki imajo veljavno dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, morajo pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic zavarovalnice, na podlagi katere njihov skupni delež preseže razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(7) Prvi in drugi odstavek tega člena, 19. do 20.b člen ter 21. in 21.a člen tega zakona o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža ter o pravicah in obveznostih posameznega kvalificiranega imetnika se smiselno uporabljajo tudi za skupne kvalificirane imetnike. Pri smiselni uporabi določb iz prejšnjega stavka se namesto pojma »kvalificirani imetnik« uporabi pojem »skupni kvalificirani imetniki«.

Ugotavljanje kvalificiranega deleža

18.a člen

(1) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo vse delnice zavarovalnice z glasovalno pravico, vključno z lastnimi delnicami in delnicami, pri katerih je uresničevanje glasovalne pravice omejeno po zakonu ali statutu zavarovalnice v skladu z zakonom.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posamezne osebe (v nadaljnjem besedilu: morebitni kvalificirani imetnik) na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo glasovalne pravice, vsebovane v delnicah:

1. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za svoj račun,
2. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, ki pogodbeni stranki zavezuje, da z usklajenim uresničevanjem glasovalnih pravic, katerih imetnici sta, izvajata trajno skupno politiko upravljanja zavarovalnice,
3. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, na podlagi katere je na to osebo odplačno začasno prenesel uresničevanje glasovalnih pravic,
4. ki so začasno prenesene na morebitnega kvalificiranega imetnika kot zavarovanje, če nadzoruje glasovalne pravice, vsebovane v teh delnicah, in izrazi namero, da jih bo uresničeval,
5. glede katerih ima morebitni kvalificirani imetnik pravico užitka,
6. katerih imetnik je podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika ali iz katerih lahko podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika uresničuje glasovalne pravice v pomenu iz 2. do 5. točke tega odstavka,
7. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za račun tretje osebe in iz katerih lahko uresničuje glasovalno pravico po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil te tretje osebe,
8. katerih imetnik je tretja oseba v svojem imenu in za račun morebitnega kvalificiranega imetnika,
9. iz katerih lahko morebitni kvalificirani imetnik uresničuje glasovalne pravice kot pooblaščenec in jih lahko uresničuje po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil od njihovega imetnika.

(3) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi udeležbe v kapitalu se upoštevajo vse delnice, na katere je razdeljen osnovni kapital zavarovalnice, vključno z lastnimi delnicami.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posameznega kvalificiranega imetnika na podlagi udeležbe v kapitalu se smiselno uporabljajo 1., 2., 3., 5., 6. in 8. točka drugega odstavka tega člena.

Izjeme pri ugotavljanju kvalificiranega deleža

18.b člen

- (1) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža se ne upoštevajo:
1. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil izključno za poravnavo v običajno kratkem poravnalnem obdobju, in
 2. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil za račun tretje osebe v zvezi z opravljanjem skrbniških storitev, če lahko iz teh delnic uresničuje glasovalne pravice

samo na podlagi navodil, ki mu jih da oseba, za račun katere jih ima, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega načina.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena družbi za upravljanje, se ne upoštevajo deleži iz naložb kolektivnih naložbenih podjetij, ki jih pod pogoji, določenimi v ZISDU-1 oziroma Direktivi 85/611/EGS, upravlja družba za upravljanje, v delnice zavarovalnice, če družba za upravljanje uresničuje glasovalne pravice iz teh deležev neodvisno od nadrejene družbe.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic zavarovalnice z glasovalno pravico, ki jih upravlja družba za upravljanje, in
2. družba za upravljanje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena investicijskemu podjetju, ki je v skladu z ZTFI oziroma Direktivo 2004/39/ES upravičeno opravljati investicijske storitve in posle, se ne upoštevajo deleži iz naložb v delnice zavarovalnice, ki jih upravlja to investicijsko podjetje pri opravljanju storitev gospodarjenja s finančnimi instrumenti v pomenu, opredeljenem v četrtem odstavku 8. člena ZTFI, če so izpolnjeni pogoji:

1. investicijsko podjetje ima ustrezno dovoljenje pristojnega nadzornega organa za opravljanje investicijske storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti iz 4. točke prvega odstavka 8. člena ZTFI,
2. investicijsko podjetje:
 - lahko uresničuje glasovalne pravice iz naložb v delnice zavarovalnice z glasovalno pravico samo na podlagi navodil, ki mu jih da stranka, za račun katere gospodari z njimi, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega načina;
 - je z uporabo ustreznih ukrepov zagotovilo ustrezne pogoje, enakovredne pogojem, določenim v ZISDU-1 oziroma Direktivi 85/611/EGS, da se storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti opravljajo neodvisno od drugih storitev in poslov, ki jih opravlja investicijsko podjetje, in
3. investicijsko podjetje uresničuje glasovalne pravice neodvisno od nadrejene družbe.

(5) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic zavarovalnice z glasovalno pravico, ki jih upravlja investicijsko podjetje, in
2. investicijsko podjetje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(6) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža banke, banke države članice ali investicijskega podjetja se ne upoštevajo delnice, ki jih je ta banka, banka države članice ali investicijsko podjetje pridobilo pri opravljanju storitve izvedbe prve ali nadaljnje prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa iz 6. točke prvega odstavka 8. člena ZTFI, če so izpolnjeni ti pogoji:

1. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje je v skladu z ZTFI oziroma Direktivo 2004/39/ES upravičeno opravljati investicijske storitve iz 6. točke prvega odstavka 8. člena ZTFI;
2. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje ne uresničuje glasovalnih pravic, vsebovanih v delnicah, in ne uresničuje drugih upravljaljskih upravičenj iz delnic tako, da bi s tem vplivalo na vodenje poslov zavarovalnice, in
3. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje delnice odsvoji v enem letu po pridobitvi.

Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža

19. člen

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža mora vključevati:

1. višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu zavarovalnice, ki ga namerava pridobiti bodoči kvalificirani imetnik;
2. druge podatke iz prvega odstavka 327. člena tega zakona, ki jih mora vključevati vsaka zahteva.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža je treba priložiti dokaze in informacije o tem, da bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom iz 19.b člena tega zakona.

Posvetovanje s pristojnimi nadzornimi organi

19.a člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor se mora pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža posvetovati s pristojnim nadzornim organom posamezne države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. zavarovalnica te države članice,
2. kreditna institucija, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje te države članice ali
3. oseba, ki je nadrejena osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor se mora pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža posvetovati s pristojnim nadzornim organom Republike Slovenije, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. kreditna institucija, borznoposredniška družba ali družba za upravljanje Republike Slovenije ali
2. oseba, ki je nadrejena osebam iz prejšnje točke.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor se s pristojnimi nadzornimi organi držav članic in Republike Slovenije posvetuje in izmenjava informacije o primernosti bodočih kvalificiranih imetnikov, dobrem imenu in izkušnjah članov uprav družb v isti skupini in druge informacije, ki so nujne ali pomembne za presojo, ali bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom iz 19.b člena tega zakona.

(4) Če se mora Agencija za zavarovalni nadzor po prvem ali drugem odstavku tega člena pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža posvetovati s pristojnimi nadzornimi organi, mora obrazložitev odločbe, s katero izda dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža ali zavrne zahtevo za izdajo tega dovoljenja, poleg vsebin, ki jih mora vključevati vsaka obrazložitev odločbe, vključevati tudi opredelitev Agencije za zavarovalni nadzor o stališčih in pomislekih drugih nadzornih organov.

(5) Če je bodoči kvalificirani imetnik nadzorovana finančna družba tretje države, mora zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža priložiti tudi soglasje oziroma mnenje pristojnega nadzornega organa ali obvestilo, da v skladu s predpisi, ki veljajo za bodočega kvalificiranega imetnika v državi njegovega sedeža, tako soglasje oziroma mnenje ni potrebno.

Presoja primernosti bodočega kvalificiranega imetnika

19.b člen

(1) Da bi se zagotovilo varno in skrbno upravljanje zavarovalnice, v kateri namerava bodoči kvalificirani imetnik pridobiti kvalificirani delež, mora Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža ob upoštevanju vpliva, ki ga bo verjetno imel bodoči kvalificirani imetnik na upravljanje zavarovalnice, če bo pridobil kvalificirani delež, ki se zahteva, presojati primernost bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi teh meril:

1. ugleda bodočega kvalificiranega imetnika;
2. ugleda in izkušenj oseb, ki bodo imele možnost upravljati zavarovalnico ali drugače vplivati na poslovanje zavarovalnice, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki se zahteva;
3. finančne trdnosti bodočega kvalificiranega imetnika, zlasti v zvezi z vrstami poslov, ki jih opravlja ali načrtuje zavarovalnica;
4. verjetnih posledic, če bo bodoči kvalificirani imetnik pridobil kvalificirani delež, ki se zahteva, za sposobnost zavarovalnice ravnati v skladu s pravili o obvladovanju tveganj ter izpolnjevati zahteve in omejitve, določene v 5. poglavju tega zakona.

(2) Pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi merila iz 4. točke prejšnjega odstavka mora Agencija za zavarovalni nadzor presoditi tudi organizacijski ustroj, postopke in sisteme v skupini, katere del bo postala zavarovalnica, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki se zahteva, in verjetne posledice za možnost izvajanja učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi nadzornimi organi in razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi.

(3) Pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika mora Agencija za zavarovalni nadzor presoditi tudi, ali obstajajo razlogi za sum:

1. da je bilo ali bo v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki se zahteva, storjeno dejanje pranja denarja iz prvega odstavka 2. člena ZPPDFT ali financiranja terorizma iz drugega odstavka 2. člena ZPPDFT ali izveden poskus tega dejanja ali
2. da bo ta pridobitev povečala tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma iz prvega odstavka 6. člena ZPPDFT.

(4) Primernosti bodočega kvalificiranega imetnika Agencija za zavarovalni nadzor ne sme presojati z vidika gospodarskih potreb trga.

(5) Če Agencija za zavarovalni nadzor hkrati obravnava dve ali več zahtev za pridobitev kvalificiranega deleža v isti zavarovalnici, mora vse bodoče kvalificirane imetnike obravnavati nediskriminatorno.

Zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža

19.c člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, če:

1. bodoči kvalificirani imetnik ne ustreza merilom iz 1. do 3. točke prvega odstavka 19.b člena tega zakona;
2. na podlagi meril iz 19.b člena tega zakona presodi, da je verjetno, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki se zahteva:

- da bo ogrožena sposobnost zavarovalnice ravnati v skladu s pravili o obvladovanju tveganj ter izpolnjevati zahteve in omejitve, določene v 5. poglavju tega zakona;
 - da bo ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi nadzornimi organi oziroma razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi;
3. obstajajo razlogi za sum:
- da je bilo ali bo v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki se zahteva, storjeno dejanje pranja denarja iz prvega odstavka 2. člena ZPPDFT ali financiranja terorizma iz drugega odstavka 2. člena ZPPDFT ali izveden poskus tega dejanja ali
 - da bo ta pridobitev povečala tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma iz prvega odstavka 6. člena ZPPDFT;
4. bodoči kvalificirani imetnik v roku, določenem z zahtevo iz šestega ali sedmega odstavka 329.a člena tega zakona ne predloži vse dokumentacije in informacij, potrebnih za presojo primernosti po merilih iz 19.b člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za pridobitev kvalificiranega deleža bodočemu kvalificiranemu imetniku tretje države tudi, če je ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te osebe pri uporabi in uresničevanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano oziroma oteženo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi nadzornimi organi oziroma razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi.

Rok za pridobitev deleža, na katerega se nanaša dovoljenje

19.č člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko z odločbo o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža ali pozneje bodočemu kvalificiranemu imetniku naloži, da mora v roku, ki ga določi, pridobiti delnice zavarovalnice, na podlagi katerih doseže razpon, za katerega je izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža. Rok iz določbe prejšnjega stavka ne sme biti krajši od šestih mesecev od vročitve odločbe, s katero je Agencija za zavarovalni nadzor določila ta rok.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko na zahtevo bodočega kvalificiranega imetnika podaljša rok iz prejšnjega odstavka.

(3) Bodoči kvalificirani imetnik mora zahtevo za podaljšanje roka za pridobitev deleža vložiti pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena.

Prenehanje veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža

19.d člen

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor po 19.č členu tega zakona določila rok za pridobitev delnic zavarovalnice in bodoči kvalificirani imetnik v tem roku ne pridobi delnic zavarovalnice, na podlagi katerih bi dosegel kvalificiran delež, dovoljenje preneha veljati v celoti.

(2) Če je Agencija za zavarovalni nadzor po 19.č členu tega zakona določila rok za pridobitev delnic zavarovalnice in kvalificirani imetnik v tem roku doseže kvalificiran delež, ne doseže pa razpona, za katerega je izdano dovoljenje, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga je imetnik dosegel.

(3) Če kvalificirani imetnik po pridobitvi deleža v razponu, za katerega je bilo izdano dovoljenje, odsvoji delnice zavarovalnice tako, da njegov delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice ne dosega več razpona, za katerega je bilo izdano dovoljenje, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga imetnik dosega po odsvojitvi.

(4) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi, če se delež kvalificiranega imetnika zmanjša zaradi povečanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj zavarovalnice.

(5) O prenehanju ali delnem prenehanju veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža izda Agencija za zavarovalni nadzor ugotovitveno odločbo.

Glasovalne pravice iz delnic zavarovalnice, pridobljenih v nasprotju z zakonom

20. člen

(1) Imetnik iz delnic zavarovalnice, ki jih je pridobil ali jih ima v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni imetnik), nima glasovalnih pravic.

(2) Število delnic, iz katerih neupravičeni imetnik lahko uresničuje glasovalne pravice, se izračuna:

1. če imetnik na podlagi delnic dosega ali presega 10% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ne da bi imel dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ali če je bilo imetniku dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža odvzeto tako, da se od števila delnic, ki je 10% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, odšteje ena delnica;
2. če imetnik na podlagi delnic presega razpon, za katerega velja dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža tako, da je število enako številu delnic, ki je zgornja meja razpona, za katerega ima imetnik veljavno dovoljenje.

(3) Glasovalne pravice, ki jih neupravičeni imetnik ni upravičen uresničevati, se prištejejo glasovalnim pravicam drugih delničarjev v sorazmerju z njihovo udeležbo v vseh glasovalnih pravicah iz delnic zavarovalnice.

(4) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve vloži zahtevo za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža in če Agencija za zavarovalni nadzor to dovoljenje izda, z dnem dokončnosti odločbe o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža imetnik pridobi glasovalne pravice iz delnic do števila delnic, ki pomenijo delež, za katerega je izdano to dovoljenje.

(5) Zavarovalnica neupravičenemu imetniku ne sme omogočiti uresničevanja glasovalnih pravic iz prvega odstavka tega člena.

(6) Prvi do peti odstavek tega člena ter 20.a in 20.b člen tega zakona se smiselno uporabljajo tudi, če se delež kvalificiranega imetnika poveča zaradi zmanjšanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj zavarovalnice. Pri smiselni uporabi določb iz prejšnjega stavka enomesečni rok za vložitev zahteve za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža teče od dneva, ko kvalificirani imetnik izve ali bi lahko izvedel, da se je njegov delež povečal zaradi korporacijskega dejanja zavarovalnice.

Odredba o odsvojitvi delnic

20.a člen

(1) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic zavarovalnice ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, mu Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo naloži, da delnice, ki jih ima v nasprotju s tem zakonom, odsvoji (v nadaljnjem besedilu: odredba o odsvojitvi delnic). V odredbi o odsvojitvi delnic mora Agencija za zavarovalni nadzor določiti rok za odsvojitve delnic, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od šestih mesecev.

(2) Neupravičeni imetnik mora do poteka roka, določenega v odredbi o odsvojitvi delnic, Agenciji za zavarovalni nadzor predložiti:

1. poročilo o odsvojitvi delnic, ki mora vključevati podatke o pridobitelju oziroma pridobiteljih delnic, in
2. dokaze o odsvojitvi.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od pridobitelja delnic iz prejšnjega odstavka zahteva, da pojasni, ali je delnice pridobil v svojem imenu in za svoj račun. Agencija za zavarovalni nadzor lahko v postopku presoje, ali je imetnik ravnal v skladu z odredbo o odsvojitvi delnic, izvede ustrezne dokaze o okoliščinah, za čigav račun je pridobitelj pridobil delnice. V postopku iz prejšnjega stavka se smiselno uporablja 328.a člen tega zakona.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi:

1. če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in je ta zahteva zavrnjena, zavržena ali umaknjena,
2. če je imetniku odvzeto dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Za odredbo o odsvojitvi delnic se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odredbi o odpravi kršitev.

Odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic

20.b člen

(1) Če neupravičeni imetnik delnic ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi delnic, ali če Agencija za zavarovalni nadzor v postopku po tretjem odstavku 20.a člena tega zakona ugotovi, da ima pridobitelj delnice, ki so bile odsvojene po odredbi o odsvojitvi delnic, v svojem imenu in za račun neupravičenega imetnika (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni pridobitelj) izda odločbo, s katero neupravičenemu imetniku in morebitnim neupravičenim pridobiteljem prepove uresničevanje vseh pravic iz delnic zavarovalnice, ki jih ima v nasprotju s tem zakonom, in prepove zavarovalnici, da bi navedenim osebam na kakršen koli način omogočila uresničevanje pravic iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic).

(2) Po izdaji odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji uresničujejo samo še pravice iz števila delnic, ki se izračuna tako, da se od števila delnic, s katerimi je imetnik dosegel kvalificirani delež, odšteje ena delnica.

(3) Izrek odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic mora vključevati:

1. podatke o neupravičenem imetniku, če je imetnik delnice odsvojil neupravičenemu pridobitelju, tudi podatke o neupravičenem pridobitelju,

2. število delnic, iz katerih lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo pravice iz delnic.

(4) Odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic zavarovalnice se vroči tudi zavarovalnici. Zavarovalnica od vročitve odločbe neupravičenemu imetniku in neupravičenim pridobiteljem iz delnic, na katere se odločba nanaša, ne sme omogočiti uresničevanja nobenih pravic iz teh delnic.

(5) Če je zavarovalnica, v obdobju od vročitve odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic, do dneva, ko je delnice, na katere se je nanašala ta odločba, pridobil nov imetnik v skladu s tem zakonom, izplačala dividendo, mora zavarovalnica dividendo, ki pripade navedenim delnicam, izplačati novemu imetniku v osmih dneh po tem, ko jo novi imetnik obvesti o pridobitvi delnic.

Delničarski sporazum

20.c člen

(1) Delničarji zavarovalnice, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih ne dosegajo kvalificiranega deleža v zavarovalnici, in sklenejo sporazum o usklajenem uresničevanju upravljaljskih upravičenj iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: delničarski sporazum), morajo v osmih dneh po sklenitvi o tem sporazumu obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(2) Delničarji zavarovalnice, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih dosegajo ali presegajo kvalificirani delež v zavarovalnici in nameravajo skleniti delničarski sporazum (v nadaljnjem besedilu: kvalificirani delničarski sporazum), morajo pred sklenitvijo tega sporazuma pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Udeleženci kvalificiranega delničarskega sporazuma, ki imajo veljavno dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, morajo pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic zavarovalnice, na podlagi katere skupni delež udeležencev kvalificiranega delniškega sporazuma preseže razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi:

1. če h kvalificiranemu delniškemu sporazumu namerava pristopiti nov udeleženec ali
2. če bi po sklenitvi delniškega sporazuma iz prvega odstavka tega člena zaradi pridobitve dodatnih delnic ali zaradi pristopa novega udeleženca skupni delež udeležencev sporazuma dosegel ali presegel kvalificirani delež v zavarovalnici.

(5) Določbe 18., 19. do 20.b člena ter 21. in 21.a člena tega zakona o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža ter o pravicah in obveznostih posameznega kvalificiranega imetnika se smiselno uporabljajo tudi za udeležence kvalificiranega delniškega sporazuma. Pri smiselni uporabi določb iz prejšnjega stavka se namesto pojma »kvalificirani imetnik« uporabi pojem »udeleženci kvalificiranega delniškega sporazuma«.

Drugi primeri pridobitve položaja nadrejene osebe zavarovalnice

20.č člen

(1) Oseba, ki namerava skleniti podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega bo pridobila položaj nadrejene osebe zavarovalnice, mora pred sklenitvijo tega pravnega posla pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža iz drugega odstavka 18. člena tega zakona, in sicer ne glede na to, ali je hkrati delničar zavarovalnice oziroma kakšen delež delnic zavarovalnice ima.

(2) Za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža ter za pravice in obveznosti kvalificiranega imetnika iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 19. do 20.b člen ter 21. in 21.a člen tega zakona.

Odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža

21. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko odvzame dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, če nastopijo okoliščine iz prvega ali drugega odstavka 19.c člena tega zakona.

(2) Z dokončnostjo odločbe o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža nastopijo pravne posledice iz 20. člena tega zakona.

Obvestila kvalificiranega imetnika Agenciji za zavarovalni nadzor

21.a člen

(1) Če namerava kvalificirani imetnik, ki je pridobil dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, odsvojiti delnice tako, da bi se zaradi tega njegov delež zmanjšal pod spodnjo mejo razpona, za katerega velja dovoljenje, mora o tem predhodno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(2) Če se delež kvalificiranega imetnika, zaradi povečanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj, zmanjša pod spodnjo mejo razpona, za katerega velja dovoljenje, mora kvalificirani imetnik o tem obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(3) Kvalificirani imetnik mora Agencijo za zavarovalni nadzor nemudoma obvestiti o vsaki združitvi ali delitvi, pri kateri je udeležen, in o vsaki drugi statusni spremembi.

(4) Nadrejeni finančni holding in mešani finančni holding, ki imata v skladu z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža položaj zavarovalnici nadrejene družbe, morata Agencijo za zavarovalni nadzor obvestiti tudi o vsaki spremembi članov njenega posloводства.

Predpis o kvalificiranih imetnikih

21.b člen

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. podrobnejša merila za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika iz 19.b člena tega zakona;

2. podrobnejšo vsebino dokumentacije in informacij, ki jih je treba priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža;
3. podrobnejšo vsebino in način pošiljanja obvestil iz 21.a člena tega zakona.

Predhodno pisno obvestilo o nameri pridobitve kvalificiranega deleža v tuji finančni organizaciji

21.c člen

(1) Zavarovalnica mora pred pridobitvijo kvalificiranega deleža v drugi zavarovalnici oziroma drugi finančni organizaciji s sedežem zunaj območja Republike Slovenije in zunaj območja države članice (v nadaljnjem besedilu: tuja finančna organizacija) o nameri pisno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor, in sicer najmanj dva meseca pred pridobitvijo.

(2) Zavarovalnica iz prejšnjega odstavka mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo, na podlagi katere bo dosegla ali presegla mejo 20%, 33% ali 50% deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu tuje finančne organizacije ali na podlagi katerega bo zavarovalnica postala obvladujoča družba tuje finančne organizacije, o nameri pisno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor, in sicer najmanj tri mesece pred pridobitvijo.

(3) Če namerava zavarovalnica odsvojiti delnice oziroma poslovne deleže tako, da bi se njen delež v tuji finančni organizaciji zmanjšal pod mejo iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena, mora o tem predhodno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(4) Predhodnemu pisnemu obvestilu iz prvega odstavka tega člena je treba priložiti:

1. seznam imetnikov kvalificiranih deležev v tuji finančni organizaciji s podatki o njihovih deležih ter prevod overjenega izpiska iz sodnega registra oziroma drugega javnega registra za vsakega izmed njih;
2. prevod overjenega izpiska iz sodnega registra oziroma drugega javnega registra za tujo finančno organizacijo;
3. letni poročili tuje finančne organizacije za zadnji dve poslovni leti;
4. če je tuja finančna organizacija po predpisih države sedeža zavezana za revizijo: revizorjevo poročilo z mnenjem o letnem poročilu za zadnji dve poslovni leti;
5. seznam oseb, ki so povezane s tujo finančno organizacijo z opisom načina povezav;
6. strategijo upravljanja tuje finančne organizacije s presojo ekonomske učinkovitosti naložbe.

2.2.4. Uprava zavarovalne delniške družbe

Uprava zavarovalne delniške družbe

22. člen

(1) Uprava zavarovalne delniške družbe mora imeti najmanj dva člana, ki zavarovalno delniško družbo skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu. Nobeden izmed članov uprave zavarovalne delniške družbe oziroma prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje zavarovalne delniške družbe za celoten obseg poslov iz dejavnosti zavarovalnice.

(2) Člani uprave zavarovalne delniške družbe morajo opravljati posle vodenja zavarovalne delniške družbe za polni delovni čas.

(3) Najmanj en član uprave zavarovalne delniške družbe mora imeti zadostno znanje slovenskega jezika, primerno za opravljanje dolžnosti člana uprave zavarovalno delniške družbe.

(4) Uprava mora voditi posle zavarovalne delniške družbe v Republiki Sloveniji.

(5) ([razveljavljen](#))

Pogodba o zaposlitvi članov uprave

23. člen

(1) Z dnem imenovanja izredne uprave prenehajo vse posebne ugodnosti, ki jih imajo člani uprave zavarovalne delniške družbe in drugi delavci zavarovalne delniške družbe na podlagi pogodbe o zaposlitvi, za katero ne velja tarifni del kolektivne pogodbe.

(2) Določba pogodbe o zaposlitvi člana uprave zavarovalne delniške družbe oziroma drugega delavca zavarovalne delniške družbe, ki je v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, je nična.

(3) Posebne ugodnosti iz prvega odstavka tega člena so ugodnosti, ki se po predpisih o dohodnini štejejo za bonitete.

Pogoji za člana uprave zavarovalne delniške družbe

24. člen

(1) Član uprave zavarovalne delniške družbe je lahko oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za vodenje poslov zavarovalnice;
2. da ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja ali zaradi enega od naslednjih kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrivanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne skrivnosti, pranja denarja, izdaje tajnih podatkov ali povzročitve splošne nevarnosti, in obsodba še ni bila izbrisana.

(2) Pogoj iz 1. točke prejšnjega odstavka je izpolnjen, če ima oseba zadostna teoretična in praktična znanja za vodenje zavarovalnih poslov ter najmanj štiriletne izkušnje pri vodenju poslov zavarovalnice oziroma podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot zavarovalnica oziroma drugih primerljivih poslov.

(3) Podatke iz 2. točke prvega odstavka tega člena pridobi Agencija za zavarovalni nadzor od kandidata za člana uprave zavarovalne delniške družbe, lahko pa jih pridobi iz kazenske evidence.

Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave

25. člen

(1) Za člana uprave zavarovalne delniške družbe je lahko imenovana le oseba, ki pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalne delniške družbe.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka mora kandidat za člana uprave priložiti dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 24. člena tega zakona. Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobno vsebino dokumentacije, s katero kandidat za člana uprave dokazuje izpolnjevanje pogojev iz 24. člena tega zakona. Kandidat mora zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena priložiti tudi pisno izjavo o imenovanju in prenehanju njegove funkcije v nadzornih in upravnih organih drugih pravnih oseb.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko odloči, da mora kandidat za člana uprave v postopku odločanja o dovoljenju opraviti predstavitev vodenja poslov zavarovalne delniške družbe.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, če na podlagi listin iz drugega odstavka tega člena in predstavitve iz tretjega odstavka tega člena zaključi, da kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave zavarovalne delniške družbe.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja, da bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je oseba storila, lahko ogroženo poslovanje zavarovalne delniške družbe v skladu s pravili o obvladovanju tveganj ali da na podlagi predstavitve iz tretjega odstavka tega člena presodi, da kandidat ne bo zagotovil poslovanja zavarovalne delniške družbe v skladu s pravili, določenimi v tem zakonu in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, oziroma drugimi zakoni, ki urejajo poslovanje zavarovalne delniške družbe in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi, ali če ugotovi, da je oseba v zahtevi za izdajo dovoljenja oziroma tekom predstavitve iz tretjega odstavka tega člena navajala netočne podatke.

(6) Če je oseba pridobila dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave mora pred imenovanjem za opravljanje te funkcije v drugi zavarovalnici pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za imenovanje. Za dovoljenje se smiselno uporabljajo določbe tretjega in petega odstavka tega člena ter 2. točke prvega odstavka 24. člena tega zakona.

(7) Če je pravna oseba vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov, se postopek odločanja o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena združi s postopkom odločanja o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov.

- (8) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena preneha veljati:
- če oseba v roku šestih mesecev od prejema dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave ni imenovana za člana uprave zavarovalne delniške družbe, na katero se dovoljenje nanaša, in je bil postopek za izdajo dovoljenja združen s postopkom za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnic;
 - če oseba v roku treh mesecev od prejema dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave ni imenovana za člana uprave zavarovalne delniške družbe, na katero se dovoljenje nanaša;
 - če osebi preneha funkcija člana uprave zavarovalne delniške družbe, na katero se dovoljenje nanaša, z dnem prenehanja funkcije;
 - če osebi preneha pogodba o zaposlitvi v zavarovalni delniški družbi, na katero se dovoljenje nanaša, z dnem prenehanja.

(9) Če dovoljenje iz prvega odstavka tega člena preneha veljati zaradi razlogov iz osmega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo veljati.

(10) Zavarovalna delniška družba lahko podeli prokuro in jo vpiše v register le osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prvega in drugega odstavka 29.a člena tega zakona.

(11) Če je bilo članu uprave odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalne delniške družbe, zavarovalna delniška družba tej osebi pet let od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja ne sme podeliti prokure in prokure ne sme vpisati v register.

(12) Agencija za zavarovalni nadzor lahko z odredbo naloži upravi in nadzornemu svetu zavarovalne delniške družbe, da razreši prokurista, če:

- ta ne izpolnjuje pogojev iz prvega in drugega odstavka 29.a člena tega zakona;
- če je kršena določba prejšnjega odstavka.

Dolžnosti člana uprave zavarovalne delniške družbe

26. člen

(1) Člani uprave zavarovalne delniške družbe morajo zagotoviti, da zavarovalna delniška družba posluje v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, oziroma drugimi zakoni, ki urejajo poslovanje zavarovalne delniške družbe, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi, pri čemer morajo upoštevati tudi dobro prakso obvladovanja tveganj.

(2) Člani uprave zavarovalne delniške družbe morajo zagotoviti spremljanje tveganj, katerim je zavarovalna delniška družba izpostavljena pri poslovanju, ter sprejeti ustrezne ukrepe, s katerimi zavarovalna delniška družba obvladuje tveganja.

(3) Člani uprave morajo zagotoviti organizacijo sistema notranjih kontrol na vseh področjih poslovanja zavarovalne delniške družbe in notranjo revizijo ter zagotoviti njihovo delovanje v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(4) Člani uprave zavarovalne delniške družbe morajo zagotoviti, da zavarovalna delniška družba vodi poslovne in druge knjige ter poslovno dokumentacijo, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke, sestavlja računovodska in druga poročila ter poroča oziroma obvešča Agencijo za zavarovalni nadzor v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(5) Člani uprave morajo o vsakem imenovanju ali prenehanju njihove funkcije v nadzornih in upravnih organih drugih pravnih oseb pisno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor, in sicer v roku osmih dni po nastopu omenjenih dveh dejstev.

Obveščanje nadzornega sveta

27. člen

(1) Uprava zavarovalne delniške družbe mora nemudoma pisno obvestiti nadzorni svet zavarovalne delniške družbe o naslednjih dogodkih:

1. če je ogrožena likvidnost ali solventnost zavarovalne delniške družbe,

2. če nastopijo razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov oziroma prepoved opravljanja posameznih zavarovalnih poslov,
3. če se finančni položaj zavarovalne delniške družbe spremeni tako, da zavarovalna delniška družba ne dosega minimalnega kapitala iz 110. oziroma 111. člena tega zakona.

(2) Član uprave zavarovalne delniške družbe mora nadzorni svet nemudoma pisno obvestiti o:

1. imenovanju in prenehanju njegove funkcije v nadzornih organih drugih pravnih oseb,
2. pravnih poslih, na podlagi katerih je posredno ali neposredno, član uprave sam oziroma njegov ožji družinski član pridobil delnice oziroma poslovne deleže pravne osebe, na podlagi katerih član uprave skupaj z njegovimi ožjimi družinskimi člani v tej pravni osebi doseže ali preseže kvalificirani delež, oziroma se njihov delež zmanjša pod mejo kvalificiranega deleža,
3. o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave.

Odvzem dovoljenja

28. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalne delniške družbe:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
2. če član uprave huje krši dolžnosti člana uprave iz 26. in 27. člena tega zakona,
3. če je pravnomočno obsojen zaradi naklepne kaznivega dejanja ali zaradi enega od naslednjih kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrivanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne skrivnosti, pranja denarja, izdaje tajnih podatkov ali povzročitve splošne nevarnosti, in obsodba še ni bila izbrisana.

(2) Če je bil nad članom uprave začet postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zaradi kršitev, zaradi katerih je bil nad zavarovalno delniško družbo začel postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov, lahko Agencija za zavarovalni nadzor oba postopka združi.

(3) Če je bilo članu uprave pravnomočno odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave ali mu je dovoljenje prenehalo zaradi prenehanja pogodbe o zaposlitvi, je nadzorni svet zavarovalne delniške družbe dolžan nemudoma razrešiti člana oziroma člane uprave ter imenovati novega oziroma nove.

2.2.5. Nadzorni svet zavarovalne delniške družbe

Člani nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe

29. člen

(1) Za člana nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe ne more biti imenovana oseba,

1. ki je povezana s pravnimi osebami, v katerih ima zavarovalna delniška družba več kot 5% delež glasovalnih pravic ali delež v njihovem osnovnem kapitalu,
2. ki je član nadzornega sveta ali uprave ali prokurist v drugi zavarovalnici.

(2) ([razveljavljen](#))

(3) ([razveljavljen](#))

(4) Prepoved iz 2. točke prvega odstavka tega člena ne velja za osebe, ki so člani nadzornega sveta, uprave ali prokuristi nadrejene zavarovalnice ali druge nadrejene družbe v zavarovalniški skupini.

Pogoji za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta zavarovalnice

29.a člen

(1) Za člana nadzornega sveta zavarovalnice je lahko imenovana le oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za nadziranje poslov zavarovalnice;
2. da ni bila pravnomočno obsojena v skladu z 2. točko prvega odstavka 24. člena tega zakona;
3. da ni bila član uprave podjetja, nad katerim je bil začet postopek prisilne poravnave, prisilne likvidacije, stečaja ali izredne uprave.

(2) Šteje se, da je pogoj iz 1. točke prejšnjega odstavka izpolnjen, če ima oseba najmanj štiriletne izkušnje pri vodenju ali nadziranju poslov družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot zavarovalnica oziroma drugih primerljivih poslov, ali je strokovnjak na teh področjih.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zahteva od uprave zavarovalnice, da skliče skupščino zavarovalnice in predlaga razrešitev člana nadzornega sveta zavarovalnice, če:

1. član nadzornega sveta krši dolžnosti iz 31. člena tega zakona;
2. so kršene določbe 29. člena tega zakona;
3. ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka tega člena.

Pristojnosti nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe

30. člen

Poleg pristojnosti, ki jih ima nadzorni svet po ZGD, ima nadzorni svet zavarovalne delniške družbe tudi naslednje pristojnosti:

1. daje soglasje upravi k določitvi poslovne politike zavarovalne delniške družbe,
2. daje soglasje upravi k določitvi finančnega načrta zavarovalne delniške družbe,
3. daje soglasje upravi k določitvi organizacije sistema notranjih kontrol,
4. daje soglasje upravi k določitvi okvirnega letnega programa dela notranje revizije,
5. odločanje o drugih zadevah, določenih s tem zakonom.

Dolžnosti članov nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe

31. člen

(1) Člani nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe morajo:

1. nadzirati primernost postopkov in učinkovitost delovanja notranje revizije,
2. obravnavati ugotovitve Agencije za zavarovalni nadzor, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad zavarovalno delniško družbo,
3. preveriti letna in druga finančna poročila zavarovalne delniške družbe in o tem izdelati pisno poročilo skupščini,
4. obrazložiti skupščini delničarjev svoje mnenje k letnemu poročilu notranje revizije in mnenje k letnemu poročilu uprave.

(2) Člani nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe solidarno odgovarjajo zavarovalnici za škodo, ki je nastala kot posledica opustitve njihovih dolžnosti po prvem odstavku tega člena, razen če dokažejo, da so pošteno in vestno izpolnjevali svoje dolžnosti.

(3) Član nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe mora Agencijo za zavarovalni nadzor nemudoma obvestiti o:

1. imenovanju in prenehanju njegove funkcije v upravnih in nadzornih organih drugih pravnih oseb,
2. pravnih poslih, na podlagi katerih so posredno ali neposredno, član nadzornega sveta sam oziroma njegovi ožji družinski člani, pridobili delnice oziroma poslovne deleže pravne osebe, na podlagi katerih član nadzornega sveta skupaj z njegovimi ožjimi družinskimi člani v tej pravni osebi doseže ali preseže kvalificirani delež oziroma se njihov delež zmanjša pod mejo kvalificiranega deleža.

Revizijska komisija

31.a člen

Nadzorni svet zavarovalnice mora imenovati revizijsko komisijo.

2.2.6. Redna likvidacija zavarovalne delniške družbe

Sklep skupščine o začetku likvidacijskega postopka

32. člen

(1) Skupščina zavarovalne delniške družbe lahko sprejme sklep o prenehanju zavarovalne delniške družbe.

(2) Skupščina zavarovalnice, ki ima podružnico v drugi državi članici, lahko sprejme sklep iz prejšnjega odstavka šele po pridobitvi mnenja Agencije za zavarovalni nadzor.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor mora mnenje podati v roku 30 dni od dneva prejema zaprosila. V primeru, da Agencija za zavarovalni nadzor mnenja ne poda v roku 30 dni, lahko skupščina zavarovalnice, takoj po izteku roka, sprejme sklep o prenehanju zavarovalnice.

(4) Za likvidacijo zavarovalne delniške družbe na podlagi sklepa iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo določbe ZGD o likvidaciji delniške družbe na podlagi sklepa skupščine, če ni v tem razdelku drugače določeno.

(5) Za likvidacijo zavarovalnice, ki ima podružnico v drugi državi članici, se smiselno uporabljajo tudi določbe 193.a, 193.b, 193.c in 193.č člena ter drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka 194. člena tega zakona, pri čemer se dolžnost obveščanja o začetku redne likvidacije zavarovalnice nanaša na likvidacijskega upravitelja.

(6) Določbe tega razdelka se smiselno uporabljajo tudi kadar skupščina zavarovalne delniške družbe sprejme sklep, s katerim se dejavnost zavarovalne delniške družbe spremeni tako, da zavarovalna delniška družba ne opravlja več zavarovalnih poslov.

Likvidacijski upravitelj zavarovalne delniške družbe

33. člen

Za likvidacijskega upravitelja zavarovalne delniške družbe je lahko imenovana samo fizična oseba, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje za člana uprave zavarovalne delniške družbe.

Omejitev dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov

34. člen

(1) Uprava zavarovalne delniške družbe mora obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor o sklepu iz prvega odstavka 32. člena tega zakona naslednji delovni dan po sprejemu sklepa.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka izda odločbo, s katero:

1. omeji veljavnost dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov na posle, ki so potrebni za izvedbo likvidacije zavarovalne delniške družbe,
2. določi, v katerem obsegu se za zavarovalno delniško družbo v likvidaciji uporabljajo pravila o obvladovanju tveganj.

(3) Po začetku likvidacije lahko zavarovalna delniška družba opravlja samo še tiste zavarovalne posle, ki so določeni z odločbo iz prejšnjega odstavka.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor namerava izdati odločbo iz drugega odstavka tega člena zavarovalnici, ki ima podružnico v državi članici, mora še pred izdajo odločbe obvestiti pristojni nadzorni organ države članice. V obvestilu mora navesti tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(5) Če zaradi zaščite interesov strank zavarovalnice oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz prejšnjega odstavka ni mogoče odlašati, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti pristojni nadzorni organ takoj po izdaji odločbe.

Ponovna pridobitev dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov

35. člen

(1) Če skupščina zavarovalne delniške družbe odloči, da zavarovalna delniška družba deluje dalje, lahko zavarovalna delniška družba ponovno prične opravljati

zavarovalne posle samo, če ponovno pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(2) Predlogu za vpis sklepa iz prejšnjega odstavka v sodni register je treba priložiti novo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

2.3. Družba za vzajemno zavarovanje

2.3.1. Splošne določbe

Pojem

36. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje je pravna oseba, ki opravlja zavarovalne posle za svoje člane po načelu vzajemnosti in je za opravljanje teh poslov pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Družba za vzajemno zavarovanje lahko opravlja zavarovalne posle tudi za nečlane, če statut tako določa.

(3) Družba za vzajemno zavarovanje lahko opravlja vse zavarovalne posle razen poslov pozavarovanja.

Uporaba določb

37. člen

Za družbo za vzajemno zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo temeljne pravne institute prava družb, firmo, sedež, zastopanje, poslovno skrivnost in prepoved konkurence in sodni register, če ni v tem razdelku drugače določeno.

Firma

38. člen

Firma družbe za vzajemno zavarovanje mora vsebovati označbo, da gre za družbo za vzajemno zavarovanje ("d.v.z.").

2.3.2. Ustanovitev družbe za vzajemno zavarovanje

Ustanovitev

39. člen

Družba za vzajemno zavarovanje se ustanovi tako, da ustanovitelji sprejmejo in podpišejo statut in vplačajo ustanovni kapital.

Statut

40. člen

(1) Statut družbe za vzajemno zavarovanje mora biti izdelan v obliki notarskega zapisa.

(2) Statut družbe za vzajemno zavarovanje mora določati:

1. firmo in sedež družbe;
2. vrste zavarovalnih poslov, ki jih bo družba za vzajemno zavarovanje opravljala;
3. obliko in način objav, pomembnih za družbo oziroma za člane;
4. začetek in prenehanje članstva;
5. višino ustanovnega kapitala;
6. pogoje in način vplačila sredstev s strani članov ter izplačila sredstev članom;
7. višino ter način oblikovanja varnostnih rezerv;
8. pogoje in način uporabe dobička oziroma kritja izgub;
9. število članov uprave in nadzornega sveta;
10. najmanjše število članov skupščine, ki lahko uresničujejo manjšinske pravice.

(3) Poleg primerov, določenih v 68. členu tega zakona, lahko Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja zavarovalnih poslov družbi za vzajemno zavarovanje, če so zaradi določb statuta ogroženi interesi članov.

(4) Družba za vzajemno zavarovanje, ki izvaja dopolnilno zavarovanje, mora ob sklenitvi zavarovalne pogodbe dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, ki je temelj za pridobitev članstva v družbi, članu izročiti izvod veljavnega statuta v pisni ali elektronski obliki in ga o nadaljnjih spremembah statuta primerno obveščati.

Vpis v sodni register

41. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje pridobi lastnost pravne osebe z vpisom v sodni register.

(2) Pri družbi za vzajemno zavarovanje se v sodni register vpišejo podatki, določeni v 4. členu Zakona o sodnem registru (Uradni list RS, št. 13/94 – v nadaljnjem besedilu: ZSR), razen podatkov iz 7. točke 4. člena ZSR, in podatki, določeni v 1. točki prvega odstavka 5. člena ZSR.

(3) Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka se pri družbi za vzajemno zavarovanje v sodni register vpiše tudi višina ustanovnega kapitala.

2.3.3. Razmerja med družbo za vzajemno zavarovanje in člani

Članstvo v družbi za vzajemno zavarovanje

42. člen

(1) Članstvo v družbi za vzajemno zavarovanje je vezano na obstoj zavarovalne pogodbe z družbo.

(2) Družba za vzajemno zavarovanje lahko sklepa zavarovalne pogodbe tudi tako, da s sklenitvijo zavarovalne pogodbe zavarovalec ne pridobi položaja člana družbe za vzajemno zavarovanje, in sicer, če je zavarovalna pogodba sklenjena za čas, ki je krajši od enega leta. S sklenitvijo zavarovalne pogodbe dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja zavarovalec, ki ni hkrati zavarovanec, ne pridobi položaja člana družbe, temveč postane član družbe zavarovanec.

Pravice, obveznosti in odgovornosti članov

43. člen

(1) Člani ne odgovarjajo za obveznosti družbe za vzajemno zavarovanje.

(2) Član ne more pobotati svoje obveznosti do družbe za vzajemno zavarovanje na plačilo prispevkov in naknadnih vplačil s svojo terjatvijo do družbe za vzajemno zavarovanje.

(3) Prispevki in naknadna vplačila članov, kakor tudi obveznosti družbe za vzajemno zavarovanje v razmerju do članov, se lahko določijo ob enakih predpostavkah samo z uporabo enakih meril.

2.3.4. Viri sredstev družbe za vzajemno zavarovanje

Ustanovni kapital

44. člen

(1) Ob ustanovitvi družbe za vzajemno zavarovanje je potrebno oblikovati ustanovni kapital, ki je namenjen kritju stroškov ustanovitve, ter kritju organizacijskih in drugih stroškov povezanih z začetkom poslovanja. Če statut ne določa drugače, se ustanovni kapital lahko uporabi tudi za oblikovanje varnostnih rezerv.

(2) Najnižji ustanovni kapital družbe za vzajemno zavarovanje je enak zajamčenemu kapitalu iz drugega odstavka 112. člena tega zakona.

(3) Statut mora določiti pogoje in način vračila sredstev, vplačanih za oblikovanje ustanovnega kapitala. Če statut določa, da se sredstva, vplačana za oblikovanje ustanovnega kapitala, ne vračajo, mora določiti način uporabe teh sredstev.

(4) Kadar družba za vzajemno zavarovanje po ustanovitvi zahteva izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v dodatnih zavarovalnih vrstah, mora Agencija za zavarovalni nadzor kot pogoj za izdajo dovoljenja zahtevati ustrezno zvišanje ustanovnega kapitala, če kritja stroškov, povezanih z začetkom poslovanja v novih zavarovalnih vrstah ni mogoče zagotoviti na drugačen način.

Sredstva na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje

44.a člen

(1) Statut družbe za vzajemno zavarovanje lahko določi, da se kot temeljni kapital družbe za vzajemno zavarovanje upoštevajo tudi sredstva na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje.

(2) Sredstva na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje se lahko upoštevajo kot temeljni kapital družbe za vzajemno zavarovanje, če statut določa, da:

- so izplačila iz računov članov mogoča le, če to dejanje ne ogroža kapitalske ustreznosti družbe, oziroma po končanem postopku likvidacije, ko so poravnani že vsi ostali dolgovi;
- mora družba za vzajemno zavarovanje en mesec pred izplačilom iz računov članov (razen vračil v primeru prenehanja članstva) obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor o nameravanim izplačilu;
- družba za vzajemno zavarovanje ne sme spremeniti statuta v obsegu, ki se nanaša na osebne račune, brez predhodnega dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor.

Vplačilo in vračilo ustanovnega kapitala

45. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje lahko prične s poslovanjem šele, ko so v celoti in v denarju vplačana sredstva v višini ustanovnega kapitala.

(2) Sredstva, vplačana za oblikovanje ustanovnega kapitala, se lahko vračajo samo iz dobička posameznega poslovnega leta. Vračila v posameznem letu ne smejo presegati zneska, ki je bil v tem letu namenjen oblikovanju varnostnih rezerv.

(3) Osebe, ki so zagotovile sredstva za oblikovanje ustanovnega kapitala, in ki niso člani družbe za vzajemno zavarovanje, nimajo pravice do vračila teh sredstev pred izpolnitvijo pogojev, določenih v prejšnjem odstavku tega člena. Statut pa lahko določa, da imajo te osebe pravico sodelovati pri upravljanju družbe za vzajemno zavarovanje, oziroma da imajo pravico do izplačila obresti iz letnih prejemkov in do udeležbe na dobičku, ugotovljenem v letnem poročilu.

Premije in naknadna vplačila

46. člen

(1) Statut mora določati pogoje in način za zagotavljanje sredstev za poslovanje družbe za vzajemno zavarovanje s strani članov. Sredstva, potrebna za poslovanje družbe za vzajemno zavarovanje v posameznem letu, se krijejo iz vnaprej določenih prispevkov (premij) članov.

(2) Statut mora določati, ali in v kakšnem obsegu so člani dolžni vplačati naknadna vplačila, če ostala sredstva družbe za vzajemno zavarovanje ne zadoščajo za kritje izgub. Statut lahko namesto oziroma poleg naknadnih vplačil določi, da se znižajo obveznosti zavarovalnice, če sredstva družbe za vzajemno zavarovanje ne zadoščajo za kritje izgub.

(3) Če statut določa obveznost naknadnih vplačil, morajo naknadna vplačila vplačati tudi osebe, ki so postale člani med letom, oziroma osebe, katerih članstvo je v tem letu prenehalo, in sicer v sorazmerju z obdobjem članstva v tem letu. Če se med poslovnim letom spremenijo prispevki (premije) oziroma zavarovalne vsote, ki so podlaga za določitev višine naknadnih vplačil, se naknadna vplačila merijo na podlagi višje osnove.

Varnostne rezerve

47. člen

Statut mora določiti način oblikovanja rezerv za kritje izgub iz poslovanja (varnostne rezerve) in določiti kateri prispevki (premije) se letno uporabijo za oblikovanje varnostnih rezerv in najnižjo višino, ki jo morajo varnostne rezerve dosegati.

Dodatni kapital

48. člen

Družba za vzajemno zavarovanje lahko na podlagi soglasja skupščine zbira dodatni kapital z izdajo podrejenih dolžniških instrumentov iz tretjega odstavka 107. člena tega zakona.

Uporaba letnega dobička

49. člen

(1) Dobiček, izkazan v letnem poročilu, se lahko razdeli članom ali prenese v naslednje poslovno leto v obsegu, ki ni potreben za:

1. oblikovanje varnostnih rezerv, ali
2. oblikovanje drugih s statutom določenih rezerv, pri čemer se lahko s statutom določene rezerve uporabijo za zagotovitev kapitala v primeru opravljanja zavarovalnih poslov v drugih zavarovalnih vrstah in za zagotovitev kapitala v primeru opravljanja zavarovalnih poslov v drugi zavarovalni skupini ali
3. vračilo ustanovnega kapitala oziroma za druga izplačila, določena v statutu (tretji odstavek 45. člena zakona).

(2) Statut mora določati merila, po katerih se dobiček razdeli članom, in zlasti, ali se dobiček posameznega poslovnega leta razdeli tudi osebam, ki so med letom izstopile iz članstva.

2.3.5. Organi družbe za vzajemno zavarovanje

Organi družbe

50. člen

Organi družbe za vzajemno zavarovanje pri dvotirnem sistemu upravljanja so uprava, nadzorni svet in skupščina, pri enotirnem sistemu upravljanja pa upravni odbor in skupščina.

Uprava družbe za vzajemno zavarovanje

51. člen

(1) Upravo družbe za vzajemno zavarovanje imenuje nadzorni svet.

(2) Za upravo družbe za vzajemno zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo upravo delniške družbe, razen določbe ZGD, ki ureja udeležbo članov uprave pri dobičku, ter določbe 22. do 28. člena tega zakona.

Nadzorni svet družbe za vzajemno zavarovanje

52. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje mora imeti najmanj tričlanski nadzorni svet. Statut lahko določa, da ima nadzorni svet več kot tri člane, vendar največ dvajset članov.

(2) Za nadzorni svet družbe za vzajemno zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo nadzorni svet delniške družbe, ter določbe 29. do 31.a člena tega zakona.

Skupščina družbe za vzajemno zavarovanje

53. člen

(1) Člani družbe za vzajemno zavarovanje uresničujejo svoje pravice v družbi za vzajemno zavarovanje na skupščini, če zakon ne določa drugače.

(2) Skupščina je lahko organizirana kot skupščina vseh članov (skupščina članov) ali kot skupščina zastopnikov članov, ki morajo tudi sami biti člani družbe za vzajemno zavarovanje (skupščina zastopnikov).

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena je lahko skupščina družbe za vzajemno zavarovanje, katere število članov je 1.500 ali več kot 1.500, organizirana samo kot skupščina zastopnikov članov.

(4) Za skupščino družbe za vzajemno zavarovanje, katere število članov je nižje od 1.500 članov in je organizirana kot skupščina zastopnikov, veljajo določbe tega zakona o skupščini zastopnikov.

(5) Če se v tekočem poslovnem letu število članov zniža pod 1.500 in je to število manjše od 1.500 za največ 10 odstotkov še celo tekoče poslovno leto in še eno zatem (drugo poslovno leto), se člani na skupščini članov v letu za drugim poslovnim letom odločijo, ali naj družba za vzajemno zavarovanje ohrani skupščino zastopnikov ali pa naj skupščini zastopnikov prenehajo pristojnosti ter člani od tedaj dalje uresničujejo svoje pravice na skupščini članov.

(6) Če se število članov družbe za vzajemno zavarovanje, ki ima skupščino organizirano kot skupščino vseh članov, v tekočem poslovnem letu zviša nad 1.500 in je to število večje od 1.500 še celo tekoče poslovno leto in še drugo poslovno leto, z iztekom drugega poslovnega leta prenehajo pristojnosti skupščine vseh članov, družba za vzajemno zavarovanje pa mora v naslednjem poslovnem letu oblikovati skupščino zastopnikov.

(7) Skupščina odloča v zadevah, za katere zakon ali statut izrecno določa, da o njih odloča skupščina. O vprašanjih v zvezi z vodenjem poslov lahko odloča skupščina samo, če to zahteva uprava, ali če to v primeru, ko to dopuščajo določbe ZGD, ki urejajo pristojnosti nadzornega sveta, to zahteva nadzorni svet.

(8) Kadar določbe ZGD, ki se uporabljajo za skupščino družbe za vzajemno zavarovanje na podlagi tega zakona, določajo manjšinske pravice delničarjev, katerih skupni deleži dosegajo določen delež osnovnega kapitala, mora statut določati ustrezno število (manjšino) članov skupščine.

Sestava skupščine zastopnikov članov in nadomestni zastopniki

53.a člen

- (1) Skupščina zastopnikov je sestavljena iz 45 zastopnikov članov.
- (2) Vsak zastopnik članov ima dva nadomestna zastopnika.
- (3) S predčasnim prenehanjem mandata zastopnika članov nadomestni zastopnik članov v skladu s 53.d členom tega zakona postane član skupščine zastopnikov.

Sistem volitev v skupščino zastopnikov članov

53.b člen

- (1) Za volitve v skupščino zastopnikov članov se uporablja mešani sistem volitev.
- (2) Vsakih šest let se izvedejo splošne volitve (volilno obdobje), na katerih člani družbe za vzajemno zavarovanje izvolijo zastopnike skupščine zastopnikov in po dva nadomestna zastopnika za vsakega zastopnika skupščine zastopnikov.
- (3) Po izteku prvih dveh let preneha mandat prvi tretjini zastopnikov članov, izvoljenih na splošnih volitvah, in se z volitvami, ki jih izvedeta preostali dve tretjini zastopnikov, izvoljenih na splošnih volitvah (volitve s sistemom kooptacije) izvoli prva tretjina novih zastopnikov članov.
- (4) Po izteku štirih let preneha mandat drugi tretjini zastopnikov članov, izvoljenih na splošnih volitvah, in se z volitvami, ki jih izvede preostala ena tretjina zastopnikov, izvoljenih na splošnih volitvah, in prva tretjina zastopnikov članov, izvoljenih s sistemom kooptacije, izvoli druga tretjina novih zastopnikov članov.
- (5) Od celotnega števila na splošnih volitvah izvoljenih zastopnikov, ki sestavljajo skupščino, se, po poteku dveh let volilnega obdobja, z žrebom določi ena tretjina zastopnikov članov, ki jim tedaj preneha mandat. Po poteku štiriletnega volilnega obdobja se, od preostalih dveh tretjin zastopnikov članov, izvoljenih s splošnimi volitvami, z žrebom določi še polovica teh članov, ki jim tedaj preneha mandat.

(6) Mandat zastopnikov članov, katerih mandat ni predčasno prenehal, preneha z izvolitvijo novih zastopnikov članov na volitvah s sistemom kooptacije ali na naslednjih splošnih volitvah, funkcija nadomestnih zastopnikov članov, katerih funkcija ni predčasno prenehala, pa z izvolitvijo novih nadomestnih zastopnikov na naslednjih splošnih volitvah.

(7) Ponovna izvolitev je dopustna.

Skupščina zastopnikov članov družbe za vzajemno zavarovanje, ki izvaja dopolnilno zdravstveno zavarovanje oziroma življenjsko zavarovanje

53.c člen

(1) Za skupščino zastopnikov družbe za vzajemno zavarovanje, ki izvaja dopolnilno zdravstveno zavarovanje oziroma življenjsko zavarovanje, se uporabljajo vse določbe tega zakona glede skupščine zastopnikov.

(2) Skupščina zastopnikov družbe iz prvega odstavka tega člena mora odražati tudi starostno strukturo njenih članov, ki so razporejeni v starostne razrede. Pri razporejanju v starostne razrede se upošteva datum rojstva. Vsak starostni razred ima v času sestave volilne liste enako število članov. Dopustna so samo odstopanja, ki so nujna zaradi morebitnega večjega števila članov, rojenih na isti dan. Razredov je pet.

(3) V primeru, ko zavarovanec ni hkrati tudi zavarovalec, družba za vzajemno zavarovanje iz prvega odstavka tega člena v starostne razrede razporeja zavarovance.

(4) Iz vsakega starostnega razreda mora biti izvoljenih enako število zastopnikov članov.

(5) Izvoljeni zastopniki članov in nadomestni zastopniki v času volilnega obdobja ne prehajajo iz enega v drug starostni razred.

(6) Volivec lahko voli v skupščino zastopnikov članov samo zastopnike članov iz svojega starostnega razreda.

(7) Peti odstavek 53.b člena se uporablja za vsak starostni razred posebej.

Uporaba zakonskih določb glede razporeditve v razrede za družbo za vzajemno zavarovanje, ki ne izvaja dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja oziroma življenjskega zavarovanja

53.č člen

Za družbo za vzajemno zavarovanje, ki ne izvaja dopolnilnega zdravstvenega ali življenjskega zavarovanja in s statutom določi, da mora sestava skupščine zastopnikov družbe odražati interese različnih skupin članov, se smiselno uporabljajo določbe 53.c člena tega zakona glede razporeditve v razrede.

Predčasno prenehanje mandata zastopnika članov

53.d člen

- (1) Mandat zastopniku članov predčasno preneha:
- če predčasno odstopi,
 - z nastopom okoliščin, ki izključujejo pasivno volilno pravico,
 - z začetkom stečajnega postopka nad zastopnikom članov.

(2) S predčasnim prenehanjem mandata zastopnika članov nastopi funkcijo zastopnika članov prvi nadomestni zastopnik članov.

(3) Če tudi prvemu nadomestnemu zastopniku članov predčasno preneha mandat, nastopi funkcijo zastopnika članov drugi nadomestni zastopnik članov.

(4) Če predčasno preneha mandat tudi drugemu nadomestnemu zastopniku članov in število zastopnikov članov v skupščini zastopnikov, v kateri ni starostnih razredov, ali v posameznem starostnem razredu skupščine zastopnikov s starostnimi razredi pade za eno tretjino, skupščina preostalih zastopnikov članov na naslednji redni seji izmed vseh članov s pasivno volilno pravico, z volitvami po sistemu kooptacije, izvoli nove zastopnike članov in še dva nadomestna zastopnika članov za vsakega zastopnika članov.

Volilna pravica

53.e člen

(1) Pravico voliti zastopnike članov na splošnih volitvah (v nadaljnjem besedilu: aktivna volilna pravica) ima vsaka poslovno sposobna fizična oseba, ki je član družbe za vzajemno zavarovanje in zavarovanec na podlagi pogodbe, ki jo je z družbo za vzajemno zavarovanje sklenil član. Član družbe za vzajemno zavarovanje ne more pooblastiti druge osebe, da glasuje zanj, niti ne more ne drugo osebo prenesti aktivne volilne pravice.

(2) Pravico biti izvoljena v skupščino zastopnikov na splošnih volitvah in na volitvah s sistemom kooptacije (v nadaljnjem besedilu: pasivna volilna pravica) ima vsaka poslovno sposobna fizična oseba, ki je član družbe za vzajemno zavarovanje najmanj eno leto, in oseba, ki je najmanj eno leto zavarovanec na podlagi pogodbe, ki jo je z družbo za vzajemno zavarovanje sklenil član.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena zastopniki članov ne morejo biti zaposleni v družbi za vzajemno zavarovanje, člani organov vodenja in nadzora družbe za vzajemno zavarovanje, člani organov vodenja in nadzora ter zaposleni v zavarovalnici, ki opravlja zavarovalne posle v isti zavarovalni vrsti kakor družba za vzajemno zavarovanje in člani organov vodenja in nadzora v odvisni oziroma obvladujoči družbi družbe za vzajemno zavarovanje.

Volilna komisija

53.f člen

(1) Splošne volitve in volitve s sistemom kooptacije in morebitne druge s tem povezane odločitve pripravi in vodi ter sprejme volilna komisija.

(2) Volilna komisija izvede žreb, kot je to določeno v petem odstavku 53.b člena tega zakona.

(3) Člane volilne komisije sestavlja določeno število članov uprave, določeno število članov nadzornega sveta in določeno število članov družbe za vzajemno zavarovanje, pri čemer mora število članov družbe za vzajemno zavarovanje presegati skupno število članov uprave in članov nadzornega sveta, ki sestavljajo volilno komisijo.

(4) Člane uprave, ki so člani volilne komisije, imenuje uprava, člane nadzornega sveta, ki so člani volilne komisije, imenuje nadzorni svet. Člane družbe za vzajemno zavarovanje, ki so člani volilne komisije, izvoli skupščina članov oziroma skupščina zastopnikov.

Statut in pravilnik

53.g člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje, ki ima skupščino organizirano kot skupščino zastopnikov, v statutu glede volitev v skupščino zastopnikov določi zlasti:

- število in sestavo volilne komisije,
- obliko žreba iz petega odstavka 53.b člena tega zakona,
- osnovna pravila volilnega postopka in izvedbe volitev.

(2) Skupščina družbe za vzajemno zavarovanje, ki ima skupščino organizirano kot skupščino zastopnikov, mora sprejeti tudi pravilnik o volitvah v skupščino zastopnikov. V pravilniku o volitvah v skupščino zastopnikov natančneje uredi vprašanja iz prvega odstavka tega člena ter vsa ostala vprašanja, potrebna za pripravo in izvedbo volitev.

(3) Statut in pravilnik o volitvah v skupščino zastopnikov in njune spremembe začnejo veljati, ko k njima poda soglasje Agencija za zavarovalni nadzor. Statut in pravilnik o volitvah v skupščino zastopnikov ter spremembe statuta in pravilnika o volitvah v skupščino zastopnikov družbe za vzajemno zavarovanje, ki izvaja dopolnilno zdravstveno zavarovanje, začnejo veljati, ko k njim poda soglasje Agencija za zavarovalni nadzor po predhodnem mnenju ministra, pristojnega za zdravje.

Sklic skupščine članov in odločanje

54. člen

(1) Za sklic skupščine članov, udeležbo na skupščini, zapisnik skupščine in pravico članov do obveščenosti se smiselno uporabljajo določbe ZGD o skupščini delniške družbe, ki urejajo možnosti članov uprave, da se udeležijo skupščine tudi, če niso delničarji, o pristojnosti skupščine, o sklicu skupščine, o vsebini in objavi sklica, o sklicnem roku in udeležbi, o zagotovitvi informacij, o dopolnitvi dnevnega reda, o predlogih delničarjev, o volilnih predlogih delničarjev, o zapisniku skupščine, o delničarjevi pravici do obveščenosti in o sodni odločbi glede pravice do obveščenosti.

(2) Skupščino članov družbe za vzajemno zavarovanje je treba sklicati, če to pisno zahteva najmanj 5 odstotkov članov družbe za vzajemno zavarovanje. Zahtevo članov za sklic skupščine, ki mora vsebovati predlog dnevnega reda in predlog sklepov ter obrazložitev posameznih točk dnevnega reda, se pošlje upravi družbe. Uprava družbe za vzajemno zavarovanje mora skupščino sklicati v roku 15 dni od prejema zahteve članov za sklic skupščine. Tako sklicana skupščina ne sme biti pozneje kakor 30. dan od dneva objave sklica skupščine. Skupščina, sklicana na podlagi zahteve članov, lahko odloča le v okviru dnevnega reda, podanega v zahtevi za sklic skupščine.

(3) Če uprava družbe za vzajemno zavarovanje ne skliče skupščine po prejemu zahteve članov za sklic skupščine v roku iz prejšnjega odstavka, lahko sodišče člane oziroma njihove pooblaščenca pooblasti za sklic skupščine.

(4) Na skupščini, ki je organizirana kot skupščina članov, se sestavi seznam prisotnih članov skupščine in njihovih pooblaščenecv, ki vsebuje njihovo ime in prebivališče. Seznam, ki ga podpiše predsednik, se pred glasovanjem da na vpogled udeležencem skupščine.

(5) Za sprejem sklepa skupščine je potrebna večina oddanih glasov (navadna večina), če zakon ali statut ne določata višje večine. Za volitve lahko statut določi drugačne zahteve.

(6) Če na skupščini članov glasovalno pravico za člana uresničuje pooblaščen oseb, morajo biti vsa pooblastila predložena družbi za vzajemno zavarovanje, najpozneje sedem dni pred skupščino. Pooblastila ostanejo shranjena pri družbi za vzajemno zavarovanje.

(7) Član skupščine, ki je organizirana kot skupščina članov, ne more niti v svojem imenu niti kot pooblaščenec drugega člana sodelovati pri odločanju o tem, da se oprosti določene obveznosti ali o uveljavljanju zahtevka družbe proti njemu.

(8) Predsednika skupščine izvoli skupščina za vsako skupščino posebej. Predlog za predsednika skupščine poda uprava družbe za vzajemno zavarovanje ali najmanj tretjina prisotnih članov na seji skupščine, ki je organizirana kot skupščina članov.

Sklic skupščine zastopnikov in odločanje

54.a člen

(1) Za sklic in odločanje skupščine družbe za vzajemno zavarovanje, ki je organizirana kot skupščina zastopnikov, se smiselno uporablja 54. člen tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena je treba skupščino družbe za vzajemno zavarovanje, ki je organizirana kot skupščina zastopnikov, sklicati, če to pisno zahteva najmanj 5 odstotkov članov družbe za vzajemno zavarovanje ali ena tretjina zastopnikov članov. Skupščino družbe za vzajemno zavarovanje, ki ima več kakor 50.000 članov, je treba sklicati že, če tako zahteva najmanj 1,5 odstotka članov družbe za vzajemno zavarovanje.

(3) Za skupščino družbe za vzajemno zavarovanje, ki je organizirana kot skupščina zastopnikov, se ne uporabljajo določbe ZGD glede prijave udeležbe na skupščini.

(4) Uprava družbe za vzajemno zavarovanje, ki ima skupščino organizirano kot skupščino zastopnikov, mora peti dan od objave sklica pisno obvestiti vsakega zastopnika članov o sklicu skupščine ter priložiti listine, zahtevane v določbah ZGD, ki urejajo zagotovitev informacij.

(5) Ne glede na določbe ZGD, ki urejajo dopolnitev dnevnega reda, predloge delničarjev in volilne predloge delničarjev, lahko najmanj 5 odstotkov članov družbe za vzajemno zavarovanje ali vsak zastopnik članov daje predloge skupščini za dopolnitev dnevnega reda, predloge sklepov k točkam dnevnega reda in volilne predloge. Če ima družba za vzajemno zavarovanje več kakor 50.000 članov, lahko že najmanj 1,5% članov

družbe za vzajemno zavarovanje daje predloge skupščini za dopolnitev dnevnega reda, predloge sklepov k točkam dnevnega reda in volilne predloge.

(6) Zastopnik članov ne more prenesti svojih pravic iz naslova zastopnika članov na drugega zastopnika članov ali nekoga drugega niti pooblastiti nekoga, da jih uresničuje.

Pooblastila

54.b člen

(1) Fizične osebe, ki so poslovno sposobne, in pravne osebe, ki nameravajo na skupščini družbe za vzajemno zavarovanje, ki je organizirana kot skupščina vseh članov, uresničevati glasovalno pravico na podlagi zbranih pooblastil (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenca), morajo biti pisno pooblašcene. Pooblaščenca zbirajo pooblastila za vsako skupščino posebej.

(2) Pooblastilo mora vsebovati ime in priimek člana, številko zavarovalne pogodbe, ki je podlaga za članstvo, ime, priimek in EMŠO oziroma naziv in matično številko pooblaščenca, predloge sklepov, predlog pooblaščenca za glasovanje k posameznim predlogom sklepov, ki morajo biti v pooblastilu obrazloženi, poziv članu družbe za vzajemno zavarovanje, naj da navodila za uresničevanje glasovalne pravice in opozorilo, da lahko član družbe za vzajemno zavarovanje pooblastilo kadarkoli do glasovanja na skupščini prekliče.

(3) Člani organov vodenja in nadzora ter zaposleni v družbi za vzajemno zavarovanje, člani organov vodenja in nadzora v zavarovalnici, ki opravlja zavarovalne posle v isti zavarovalni vrsti kot družba za vzajemno zavarovanje in od nje odvisne oziroma obvladujoče družbe, ne smejo zbirati pooblastil, biti vključeni v postopek organiziranega zbiranja pooblastil ali nastopati kot pooblaščenca za uresničevanje glasovalnih pravic na skupščini družbe za vzajemno zavarovanje, ki je organizirana kot skupščina vseh članov, razen če glasujejo po pooblastilu oseb iz tretjega odstavka 10. člena tega zakona, če so ti člani družbe za vzajemno zavarovanje.

(4) Pooblaščenec mora v pisni obliki kot prilogo pooblastilu članu družbe za vzajemno zavarovanje razkriti vse okoliščine, ki so lahko pomembne za člana pri presoji tveganja, da bi pooblaščenec lahko deloval v interesu, drugačnem od interesa člana (v nadaljnjem besedilu: nasprotje interesov).

(5) Do nasprotja interesov lahko pride predvsem, če je pooblaščenec:

- povezana oseba po tem zakonu;
- v pogodbenem odnosu z družbo za vzajemno zavarovanje;
- od družbe za vzajemno zavarovanje prejel donacijo.

(6) Pooblaščenca, ki so se odločili, da bodo organizirano zbirali pooblastila, morajo o zbiranju pooblastil najkasneje 21 dni pred zasedanjem skupščine obvestiti družbo za vzajemno zavarovanje. Za organizirano zbiranje pooblastil se šteje vsako zbiranje pooblastil, ki je namenjeno več kot desetim članom družbe za vzajemno zavarovanje. Obvestilo mora vsebovati kontaktne podatke pooblaščenca, predloge pooblaščenca za glasovanje k posameznim predlogom sklepov in razkritje okoliščin o morebitnem nasprotju interesov iz četrtega odstavka tega člena. Družba za vzajemno zavarovanje mora obvestila najkasneje 18 dni pred zasedanjem skupščine objaviti v glasilu ali elektronskem mediju družbe ali svoji spletni strani, če ima družba svojo spletno stran.

(7) Pooblaščenec, ki je zbral več kot deset pooblastil, mora o številu zbranih pooblastil obvestiti družbo za vzajemno zavarovanje najkasneje sedem dni pred dnem zasedanja skupščine. Obvestilo mora vsebovati tudi navodila članov za glasovanje pooblaščenca in njihovo število.

(8) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora družba za vzajemno zavarovanje najkasneje pet dni pred dnem zasedanja skupščine objaviti v glasilu ali elektronskem mediju družbe ali svoji spletni strani, če ima družba svojo spletno stran.

(9) Pooblastila, zbrana v nasprotju z določbami tega člena, so nična.

Izredna in posebna revizija

55. člen

Za izredno in posebno revizijo družbe za vzajemno zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja prevzeme, in ki urejajo posebno revizijo ter uveljavljanje odškodninskih zahtevkov. Kadar navedene določbe govorijo o delničarjih, se pri uporabi za izredno oziroma posebno revizijo družbe za vzajemno zavarovanje šteje, da gre za člane skupščine.

Ničnost in izpodbojnost skupščinskih sklepov

56. člen

Za uveljavljanje ničnosti oziroma izpodbijanje sklepov skupščine družbe za vzajemno zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo ničnost in izpodbojnost, razen določb, ki urejajo izpodbijanje sklepa o povečanju osnovnega kapitala. Kadar navedene določbe govorijo o delničarju, se pri uporabi za uveljavljanje ničnosti oziroma izpodbijanje sklepov skupščine družbe za vzajemno zavarovanje, v primeru določbe ZGD, ki ureja vložitev tožbe zaradi izpodbijanja sklepa skupščine, šteje, da gre za člana družbe za vzajemno zavarovanje, v vseh ostalih primerih pa, da gre za člana skupščine.

2.3.6. Prenehanje družbe za vzajemno zavarovanje

Razlogi prenehanja

57. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje preneha:

1. s pretekom časa, za katerega je bila ustanovljena;
2. na podlagi sklepa skupščine (prostovoljna likvidacija);
3. če je nad družbo zaključen stečajni postopek oziroma postopek prisilne likvidacije.

(2) Za sklep skupščine o prenehanju družbe je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov.

(3) Za veljavnost sklepa iz prejšnjega odstavka je potrebno dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavrne zahtevo za dovoljenje

samo, če v primeru prenehanja družbe za vzajemno zavarovanje interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev ne bi bili v zadostni meri zaščiteni.

Prostovoljna likvidacija

58. člen

(1) Na podlagi veljavnega sklepa skupščine o prenehanju družbe izvede družba postopek za svojo likvidacijo.

(2) Med likvidacijo veljajo za družbo za vzajemno zavarovanje enaki predpisi kot so veljali pred začetkom likvidacije, če iz določb tega zakona ali namena likvidacije ne izhaja drugače.

(3) Med likvidacijo družba ne sme sklepati novih zavarovanj niti povečati oziroma podaljšati obstoječih zavarovanj.

(4) Sredstva, vplačana za oblikovanje ustanovnega kapitala in sredstva na računih članov družbe, ki so bila upoštevana kot temeljni kapital, se lahko vrnejo šele, ko so poplačane ostale obveznosti družbe vključno z obveznostmi do članov iz zavarovanj, oziroma zagotovljeno ustrezno zavarovanje za poplačilo teh obveznosti.

(5) Premoženje, ki ostane po poplačilu oziroma zagotoviti zavarovanja za poplačilo obveznosti iz prejšnjega odstavka, se razdeli osebam, ki so bile člani družbe za vzajemno zavarovanje v trenutku sprejema sklepa o prenehanju družbe. Razdelitev se opravi po merilih, ki jih statut določa za razdelitev dobička članom.

(6) Za likvidacijske upravitelje se smiselno uporabljajo določbe o upravi družbe za vzajemno zavarovanje.

(7) Če ni v prejšnjih odstavkih drugače določeno se za prostovoljno likvidacijo družbe za vzajemno zavarovanje smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo vsebino sklepa o likvidaciji, postopek likvidacije, označbo v firmi v primeru likvidacijskega postopka, pooblastila likvidacijskega upravitelja, ustavitev postopka likvidacije in nadaljevanje postopka stečaja, rok za razdelitev premoženja v postopku likvidacije, dolžnosti likvidacijskega upravitelja po končani razdelitvi, odškodninsko odgovornosti likvidacijskega upravitelja ter varstvo upnikov in določbe 32. do 35. člena tega zakona in smiselno določbe 193.a, 193.b, 193.c, 193.č, 193.d in 193.e člena tega zakona, pri čemer se dolžnost obveščanja o uvedbi prostovoljne likvidacije družbe za vzajemno zavarovanje nanaša na skupščino družbe.

Prenos zavarovalnih pogodb

59. člen

(1) Za prenos zavarovalnih pogodb je poleg pogojev, določenih v 80. do 82. členu tega zakona, potrebno tudi soglasje skupščine. Za sklep skupščine o soglasju k prenosu zavarovalnih pogodb je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa višje večine.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za prevzem zavarovalnih pogodb tudi, če interesi članov iz članskega razmerja v družbi za

vzajemno zavarovanje zaradi prenosa zavarovalnih pogodb ne bi bili zaščiteni v zadostni meri.

Združitev

60. člen

- (1) Dve ali več družb za vzajemno zavarovanje se lahko združijo, in sicer:
1. s prenosom premoženja ene ali več družb (prevzeta družba) na drugo družbo (prevzemna družba), pri čemer postanejo člani prevzetih družb člani prevzemne družbe (pripojitev),
 2. z ustanovitvijo nove družbe za vzajemno zavarovanje, na katero se prenese premoženje prevzetih družb, pri čemer postanejo člani prevzetih družb člani novoustanovljene prevzemne družbe (spojitev).

(2) Za združitev je potrebno soglasje skupščin družb, ki se združujejo. Za sklep skupščine o soglasju k združitvi je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa višje večine.

(3) Če ni v prejšnjih odstavkih drugače določeno, se za združitev družb za vzajemno zavarovanje smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo pogodbo o pripojitvi, poročilo o pripojitvi, revizijo pripojitve, pripravo in izvedbo skupščine v primeru pripojitve, obliko pripojitvene pogodbe, predlog za vpis pripojitve ter vpis pripojitve, varstvo upnikov, varstvo imetnikov posebnih pravic, odškodninsko odgovornost uprave in nadzornega sveta, uveljavljanje in zastaranje odškodninskih zahtevkov, ničnost in izpodbojnost sklepa skupščine prevzete družbe o soglasju za pripojitev, konvalidacijo sklepa o soglasju za pripojitev, izključitev razlogov za izpodbijanje sklepa skupščine o soglasju za pripojitev, sodni preizkus menjalnega razmerja, odpoved pravici do dodatnega denarnega doplačila, skupnega zastopnika, poravnavo in poravnalni odbor izvedencev za preizkus menjalnega razmerja, učinke pravnomočnih sodnih odločb in poravnav, obrestovanje dodatnih denarnih doplačil ter izdajo dodatnih delnic, objavo pravnomočne sodne odločbe oziroma poravnave, stroške postopka ter spojitve. Kadar navedene določbe govorijo o delničarjih oziroma delnicah se šteje, da gre za člane oziroma pravice in obveznosti članov.

Dovoljenje za združitev

60.a člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje mora pred združitvijo z drugo družbo za vzajemno zavarovanje pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Za odločanje o dovoljenju za združitev se smiselno uporabljajo določbe 66. do 68. člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za združitev tudi, če organ, pristojen za varstvo konkurence, zavrne zahtevo za soglasje za združitev oziroma prepove združitev na podlagi zakona, ki ureja varstvo konkurence.

(3) Če zaradi združitve nastane nova pravna oseba, ki bo opravljala zavarovalne posle, mora nova pravna oseba pred vpisom združitve v sodni register pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(4) Če se družba za vzajemno zavarovanje pripoji prevzemni družbi, ki ni družba za vzajemno zavarovanje, oziroma če del sredstev in obveznosti družbe za vzajemno

zavarovanje na podlagi delitve s prevzemom prevzame prevzemna družba, ki ni družba za vzajemno zavarovanje, in če bo prevzemna družba v navedenih primerih opravljala zavarovalne posle, mora prevzemna družba pred vpisom združitve v sodni register pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(5) V primerih iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor združi postopek odločanja o dovoljenju za združitev in postopek odločanja o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov.

(6) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi v primeru delitve družbe za vzajemno zavarovanje.

Prenos premoženja na zavarovalno delniško družbo

61. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje lahko svoje celotno premoženje brez predhodne likvidacije prenese na zavarovalno delniško družbo.

(2) Za prenos premoženja družbe za vzajemno zavarovanje na zavarovalno delniško družbo se smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo pripojitev. Družba za vzajemno zavarovanje se šteje za prevzeto družbo, zavarovalna delniška družba pa za prevzemno družbo.

(3) Za sklep skupščine družbe za vzajemno zavarovanje o soglasju k pogodbi o pripojitvi je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa višje večine.

Preoblikovanje v delniško družbo

62. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje se lahko preoblikuje v delniško družbo na podlagi sklepa skupščine. Za sklep skupščine je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa višje večine.

(2) Vsak član lahko do izteka tretjega dne pred zasedanjem skupščine ugovarja preoblikovanju s priporočenim pismom.

(3) Najkasneje hkrati s sklicem skupščine mora uprava vse člane družbe obvestiti o vsebini predlaganega sklepa o preoblikovanju na način, ki ga za objave družbe določa statut. V obvestilu je potrebno člane poučiti o pravici do ugovora iz prejšnjega odstavka in pravicah, ki izhajajo iz vloženega ugovora.

(4) Za preoblikovanje je potrebno dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če bi preoblikovanje lahko ogrozilo interese članov.

Sklep o preoblikovanju

63. člen

(1) Sklep o preoblikovanju mora določati osnovni kapital in znesek, na katerega se glasijo delnice, in druge za preoblikovanje potrebne spremembe statuta. Nominalni znesek osnovnega kapitala ne sme presegati vrednosti premoženja družbe za vzajemno zavarovanje zmanjšane za njene obveznosti. Znesek, na katerega se glasijo delnice mora biti enak najnižjemu znesku, na katerega se lahko glasijo delnice, ki ga določa ZGD.

(2) Če sklep o preoblikovanju ne določa drugače, so člani družbe za vzajemno zavarovanje udeleženi v osnovnem kapitalu. Kadar sklep ne določa, da so vsi člani družbe za vzajemno zavarovanje v osnovnem kapitalu delniške družbe udeleženi z enakim deležem, se lahko delež posameznega člana določi samo na podlagi enega oziroma več naslednjih meril:

1. višine zavarovalne vsote;
2. višine prispevka (premije);
3. višine zahtevanega kritja v primeru življenjskih zavarovanj;
4. meril za razdelitev dobička;
5. čas trajanja članstva.

(3) Če udeležba posameznega člana ne doseže najnižjega nominalnega zneska delnice, se njegov delež v osnovnem kapitalu ne upošteva. Ostali deleži se zaokrožijo tako, da so deljivi z najnižjim nominalnim zneskom delnice, in da je razdeljen celoten osnovni kapital.

(4) Če je nominalni znesek, s katerim je član udeležen v osnovnem kapitalu delniške družbe, višji od deleža, določenega na podlagi prvega oziroma drugega odstavka tega člena, mora član razliko vplačati delniški družbi. Če pa je nominalni znesek, s katerim je član udeležen v osnovnem kapitalu delniške družbe, nižji od deleža, določenega na podlagi prvega oziroma drugega odstavka tega člena, oziroma če član ni udeležen v osnovnem kapitalu delniške družbe, mora razliko oziroma delež članu izplačati delniška družba.

Izvedba preoblikovanja

64. člen

(1) Če ni v tem zakonu drugače določeno se za preoblikovanje družbe za vzajemno zavarovanje v delniško družbo smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo ustanovitev delniške družbe in se nanašajo na posebne ugodnosti posameznim delničarjem ter ustanovitvene stroške, ustanovitveno poročilo, ustanovitveno revizijo ter nesoglasja med ustanovitelji in ustanovitvenimi revizorji ter določbe ZGD, ki urejajo prijavo preoblikovanja.

(2) Delniška družba obstaja od vpisa preoblikovanja v sodni register dalje. Člani družbe za vzajemno zavarovanje so od tega trenutka dalje delničarji v skladu s sklepom o preoblikovanju.

(3) Vsak delničar, ki je na način iz drugega odstavka 62. člena tega zakona ugovarjal preoblikovanju, lahko da svoje delnice družbi na razpolago. V takem primeru se smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo ugovarjajoče družbenike.

3. OPRAVLJANJE ZAVAROVALNIH POSLOV

3.1. Dovoljenja v zvezi z opravljanjem zavarovalnih poslov

3.1.1. Vrste dovoljenj

Vrste dovoljenj

65. člen

(1) Zavarovalnica mora pred vpisom ustanovitve v sodni register pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov).

(2) Če se zavarovalnica združi z drugo zavarovalnico oziroma drugo pravno osebo oziroma če se zavarovalnica deli, mora prevzemna zavarovalnica oziroma zavarovalnica, ki se deli, pred vpisom združitve oziroma delitve v sodni register pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za združitev oziroma delitev). Za odločanje o dovoljenju za združitev oziroma delitev se smiselno uporabljajo določbe 60.a ter 66. do 68. člena tega zakona.

(3) Zavarovalnica mora pred ustanovitvijo podružnice v tujini pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za ustanovitev podružnice v tujini).

(4) Zavarovalnica mora pred prenosom zavarovalnih pogodb na drugo zavarovalnico pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(5) Zavarovalnica mora za sklenitev pogodbe, s katero prenese pomemben del poslovanja na drugo zavarovalnico oziroma drugo osebo, pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za prenos izločenih poslov). Zavarovalnica mora pridobiti dovoljenje za prenos izločenih poslov tudi za vsako spremembo pogodbe o izločenih poslih, če se z njo spremeni predmet pogodbe.

(6) O dovoljenju iz drugega odstavka tega člena odloči Agencija za zavarovalni nadzor hkrati z odločitvijo o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov, razen kadar je bila zahteva za izdajo dovoljenja iz drugega odstavka tega člena vložena po tem, ko je prevzemna zavarovalnica pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov.

3.1.2. Dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov

Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov

66. člen

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov je treba priložiti:

1. poslovni načrt;
2. statut zavarovalnice v obliki overjenega prepisa notarskega zapisa;
3. seznam delničarjev z navedbo imena in priimka ter naslova oziroma firme in sedeža, skupnega nominalnega zneska delnic in odstotkov udeležbe v osnovnem kapitalu zavarovalnice;
4. za delničarje – pravne osebe, ki so imetniki kvalificiranih deležev,
 - izpisek iz sodnega registra oziroma drugega ustreznega javnega registra,
 - če je delničar delniška družba pa tudi izpisek delničarjev iz knjige delničarjev oziroma, če so bile izdane prinosniške delnice, overjen prepis notarskega zapisa prisotnih na

- zadnji skupščini; za delničarje, ki so tuje pravne osebe je potrebno listine predložiti v overjenem prevodu,
- računovodske izkaze za zadnji dve poslovni leti;
5. seznam oseb, ki so povezane z imetniki kvalificiranih deležev, z opisom načina povezave;
 6. pogodbe o opravljanju izločenih poslov, kadar bo zavarovalnica za opravljanje posameznih poslov pooblastila druge osebe,
 7. opis metode porazdelitve prihodkov in odhodkov na obe zavarovalni skupini.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov mora biti priloženo tudi potrdilo pooblaščenega aktuarja, da bo zavarovalnica sposobna zagotavljati kapitalsko ustreznost glede na vrste zavarovanj in obseg poslov, ki jih bo opravljala.

Posvetovanje s pristojnimi organi drugih držav članic Evropske unije

66.a člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor se mora pred izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov posvetovati s pristojnimi nadzornimi organi druge države članice, če je zavarovalnica, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja:

1. podrejena oseba zavarovalnice ali druge nadzorovane finančne organizacije, ki je v drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalniških storitev, bančnih storitev ali storitev v zvezi z vrednostnimi papirji;
2. podrejena oseba osebe, ki je nadrejena zavarovalci ali drugi nadzorovani finančni organizaciji, ki je v drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalniških storitev, bančnih storitev ali storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor se mora pred izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov posvetovati s pristojnimi nadzornimi organi drugih držav članic tudi, če je zavarovalnica, na katero se nanaša zahteva za izdajo tega dovoljenja, družba, ki jo obvladuje ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje zavarovalnico ali drugo nadzorovano finančno organizacijo, ki je v drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalniških storitev, bančnih storitev ali storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor se s pristojnimi nadzornimi organi držav članic posvetuje in izmenjava informacije zlasti o primernosti delničarjev, dobrem imenu in izkušnjah članov uprav družb znotraj iste skupine ter tudi o izpolnjevanju kadrovskih, organizacijskih in tehničnih pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov.

Odločanje o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov

67. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odloči o izdaji dovoljenja za vsako zavarovalno vrsto, v kateri sme zavarovalnica opravljati zavarovalne posle.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v posamezni zavarovalni vrsti, če ugotovi, da zavarovalnica izpolnjuje pogoje za opravljanje zavarovalnih poslov v tej zavarovalni vrsti.

(3) V izreku dovoljenja Agencija za zavarovalni nadzor izrecno navede zavarovalne vrste, za katere dovoljenje velja. Če dovoljenje velja za vse zavarovalne vrste iz

posamezne zavarovalne podskupine, lahko Agencija za zavarovalni nadzor v izreku dovoljenja navede to zavarovalno podskupino.

(4) Ne glede na določbe prvega do tretjega odstavka tega člena odloči Agencija za zavarovalni nadzor o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj za vse zavarovalne vrste in v izreku dovoljenja navede, da velja izključno za zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj.

Zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov

68. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov:

1. če delničarji, ki so imetniki kvalificiranih deležev, nimajo dovoljenja iz prvega odstavka 18. člena tega zakona;
2. če člani uprave nimajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave;
3. če iz statuta zavarovalnice in druge dokumentacije izhaja, da zavarovalnica ni organizirana v skladu s tem zakonom;
4. če iz statuta zavarovalnice in druge dokumentacije izhaja, da niso zagotovljeni pogoji za poslovanje zavarovalnice, določeni s tem zakonom oziroma predpisi, izdanimi na njegovi podlagi;
5. če iz dokumentacije in drugih znanih okoliščin izhaja, da zavarovalnica kadrovsko, organizacijsko oziroma tehnično ne bo sposobna opravljati v poslovnem načrtu predvidenega obsega zavarovalnih poslov;
6. če so določbe statuta zavarovalnice v nasprotju z določbami tega zakona oziroma določbami predpisov, izdanih na njegovi podlagi;
7. če izračunane premije in rezervacije ne zadoščajo za trajno in polno kritje obveznosti zavarovalnice iz zavarovalnih pogodb;
8. če zavarovalnica ne izpolnjuje drugih pogojev, določenih s tem oziroma drugim zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi za opravljanje zavarovalnih poslov oziroma za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v delu, v katerem se nanaša na obvezna zavarovanja v prometu oziroma dopolnilna zdravstvena zavarovanja, če so splošni in posebni zavarovalni pogoji v nasprotju z zakonom, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu oziroma dopolnilna zdravstvena zavarovanja.

Prenehanje dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov

69. člen

(1) Dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov preneha:

1. če zavarovalnica ne začne poslovati v dvanajstih mesecih od izdaje dovoljenja,
2. če zavarovalnica preneha opravljati zavarovalne posle za več kot šest mesecev,
3. z začetkom stečajnega postopka oziroma postopka prisilne likvidacije,
4. z zaključkom redne likvidacije zavarovalnice,
5. s prenosom vseh zavarovalnih pogodb na drugo zavarovalnico.

(2) Če nastopi razlog iz prejšnjega odstavka, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

(3) Zavarovalnica ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem zavarovalnih poslov:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena od dneva vročitve odločbe iz drugega odstavka tega člena,
2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena od dneva, ko je oklic o začetku stečajnega postopka nabit na oglasno desko, oziroma od dneva, ko ji je vročena odločba, s katero Agencija za zavarovalni nadzor odloči o začetku postopka prisilne likvidacije,
3. v primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena od dneva sprejema sklepa iz prvega odstavka 32. člena tega zakona,
4. v primeru iz 5. točke prvega odstavka tega člena z dnem, ko zavarovalnica pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za prenos zavarovalnih pogodb.

Poslovni načrt

70. člen

(1) Poslovni načrt iz 1. točke prvega odstavka 66. člena tega zakona mora vsebovati:

1. temelje poslovne politike,
2. navedbo posameznih zavarovalnih vrst, v katerih bo zavarovalnica opravljala zavarovalne posle,
3. program predvidenega pozavarovanja s tabelami maksimalnega kritja za vse zavarovalne vrste,
4. izračun zneska minimalnega kapitala iz 110. oziroma 111. člena tega zakona in opredelitev posamičnih sestavin, ki ga sestavljajo,
5. predvideno višino ustanovnih stroškov, organizacijskih stroškov in stroškov razvijanja ter vire financiranja teh stroškov,
6. oceno predvidenega likvidnostnega položaja in finančna sredstva, ki bodo na razpolago za kritje obveznosti in za zagotovitev kapitalske ustreznosti,
7. elaborat o pričakovanih poslovnih izidih za najmanj triletno obdobje, zlasti o pričakovanih premijskih prihodkih, pričakovanih odškodninah oziroma zavarovalninah, pričakovanih stroških za provizije in drugih obratovalnih stroških ter o pričakovanem oblikovanju zavarovalno-tehničnih rezervacij in rezerv.

(2) Če se poslovni načrt nanaša na zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj, mora vsebovati sestavine iz 1., 4., 5. in 7. točke prejšnjega odstavka ter podatke ali dokazila o:

1. naravi nevarnosti, ki jih pozavarovalnica želi kriti,
2. vrstah ureditev pozavarovanja, ki jih pozavarovalnica želi sklepati s cedenti,
3. vodilnih načelih glede retrocesije.

(3) Če namerava zavarovalnica opravljati obvezna zavarovanja v prometu oziroma dopolnilna zdravstvena zavarovanja, mora poslovni načrt obsegati tudi splošne in posebne zavarovalne pogoje, premijske sisteme ter druge zavarovalne podlage za izračun zavarovalnih premij in za oblikovanje zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(4) Če namerava zavarovalnica opravljati zavarovalne posle v zavarovalni vrsti iz 18. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, mora poslovni načrt obsegati tudi opis

sredstev, s katerimi zavarovalnica razpolaga, in ki so potrebna za izpolnitev nadenarnih obveznosti (nudenja pomoči) zavarovalnice iz teh zavarovanj.

Pričetek opravljanja zavarovalnih poslov v posamezni zavarovalni vrsti

71. člen

Zavarovalnica mora obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor o začetku oziroma prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov v posamezni zavarovalni vrsti, za katere je pridobila dovoljenje.

Sprememba zavarovalnih vrst

72. člen

(1) Zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v določenih zavarovalnih vrstah, mora v primeru, če namerava pričeti z opravljanjem zavarovalnih poslov v drugih zavarovalnih vrstah, pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za takšno spremembo zavarovalnih vrst.

(2) Za dovoljenje za spremembo zavarovalnih vrst iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 66. do 70. člena tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za spremembo zavarovalnih vrst tudi:

1. če ugotovi, da bi bilo zaradi opravljanja poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja, ogroženo poslovanje zavarovalnice v skladu s pravili o obvladovanju tveganj,
2. če zavarovalnica ne izpolnjuje drugih pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

3.1.3. Pooblaščen aktuar

Pooblaščen aktuar

73. člen

(1) Pooblaščen aktuar je oseba, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja, če oseba izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je uspešno opravila preizkus strokovnih znanj, potrebnih za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja,
2. da ni bila pravnomočno nepogojno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje in gospodarstvo na zaporno kazen najmanj treh mesecev,
3. da ji v preteklosti ni bilo odvzeto dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor, predpiše pogoje za pridobitev in preizkus strokovnih znanj, potrebnih za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,
2. če je bil pooblaščen aktuar pravnomočno nepogojno obsojen za kaznivo dejanje zoper premoženje in gospodarstvo na zaporno kazen najmanj treh mesecev,
3. če pooblaščen aktuar huje krši pravila aktuarske stroke.

(5) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se dovoljenje ne odvzame, če pooblaščen aktuar v času, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor, ki pa ne sme biti krajši od šestih mesecev in ne daljši od treh let (v nadaljnjem besedilu: preizkusna doba), ne bo storil nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje (v nadaljnjem besedilu: pogojni odvzem dovoljenja). Preizkusna doba začne teči z dnem pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če pooblaščen aktuar v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(7) O odvzemu dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja mora Agencija za zavarovalni nadzor obvestiti zavarovalnice, za katere oseba, ki ji je bilo dovoljenje odvzeto, opravlja naloge pooblaščenega aktuarja.

(8) Nadzor nad pooblaščenimi aktuarji opravlja Agencija za zavarovalni nadzor. Za nadzor nad pooblaščenim aktuarjem se smiselno uporabljajo določbe 172., 173., 174., 175., 177., 179., 180., 183. in 184. člena tega zakona.

Imenovanje pooblaščenega aktuarja

74. člen

(1) Zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, mora imenovati pooblaščenega aktuarja.

(2) Za pooblaščenega aktuarja ne more biti imenovana oseba, ki v zavarovalnici opravlja funkcijo člana uprave ali prokurista ali ki je posredno ali neposredno udeležena v zavarovalnici z več kot 0,1% deleža v glasovalnih pravicah ali deleža v kapitalu.

(3) O imenovanju pooblaščenega aktuarja mora zavarovalnica obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(4) Če zavarovalnica v treh mesecih ne imenuje pooblaščenega aktuarja oziroma za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja imenuje osebo, ki ne izpolnjuje pogojev za imenovanje, imenuje pooblaščenega aktuarja Agencija za zavarovalni nadzor.

Razrešitev pooblaščenega aktuarja

75. člen

(1) Če po imenovanju pooblaščenega aktuarja Agencija za zavarovalni nadzor imenovani osebi odvzame dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja oziroma, če v zvezi z imenovano osebo nastopijo okoliščine iz drugega odstavka 74. člena tega zakona, mora zavarovalnica imenovati novega pooblaščenega aktuarja.

(2) Če zavarovalnica v primeru iz prejšnjega odstavka ne imenuje novega pooblaščenega aktuarja, ji Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo o odpravi kršitev naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od 60 dni, imenuje novega pooblaščenega aktuarja.

(3) Če zavarovalnica v roku iz prejšnjega odstavka ne imenuje novega pooblaščenega aktuarja, ga imenuje Agencija za zavarovalni nadzor.

Naloge pooblaščenega aktuarja

76. člen

(1) Pooblaščen aktuar mora preveriti, ali se izračunavajo premije in oblikujejo zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi in ali so izračunane oziroma oblikovane tako, da zagotavljajo trajno izpolnjevanje vseh obveznosti zavarovalnice iz zavarovalnih pogodb.

(2) Uprava mora dati pooblaščenemu aktuarju na razpolago vse podatke, ki jih ta potrebuje za opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka.

(3) Pooblaščen aktuar mora nadzornemu svetu in upravi hkrati z mnenjem k letnemu poročilu iz 158. člena tega zakona predložiti poročilo o ugotovitvah pooblaščenega aktuarja v zvezi z nadzorom, ki ga je v preteklem poslovnem letu opravljal na podlagi prvega odstavka tega člena. Poročilo mora obsegati zlasti razloge za pritrdilno mnenje, mnenje s pridržkom oziroma odklonilno mnenje pooblaščenega aktuarja k letnim izkazom.

(4) Če pooblaščen aktuar pri opravljanju nalog iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da se premije ne izračunavajo oziroma zavarovalno-tehnične rezervacije ne oblikujejo v skladu s predpisi oziroma, da so izračunane oziroma oblikovane tako, da je ogroženo trajno izpolnjevanje vseh obveznosti zavarovalnice iz zavarovalnih pogodb, mora o tem nemudoma poročati upravi zavarovalnice. Če uprava poročila pooblaščenega aktuarja ne upošteva na ustrezen način, mora pooblaščen aktuar o tem nemudoma obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(5) Pooblaščen aktuar mora ob prenehanju funkcije pooblaščenega aktuarja v zavarovalnici v osmih dneh po prenehanju obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

Register pooblaščenih aktuarjev

76.a člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor vodi register pooblaščenih aktuarjev.

(2) Register pooblaščenih aktuarjev je javen in zanj ne veljajo določbe 101. člena tega zakona. Register pooblaščenih aktuarjev mora Agencija za zavarovalni nadzor objaviti na svojih spletnih straneh.

(3) Pooblaščen aktuar, vpisan v register pooblaščenih aktuarjev, mora Agencijo za zavarovalni nadzor obvestiti o vsaki spremembi podatkov, vpisanih v register pooblaščenih aktuarjev, in sicer v osmih dneh od spremembe.

(4) Register vsebuje te podatke: ime, priimek, zaporedno številko in datum izdaje dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše postopek vpisa in izbrisa vpisnih podatkov.

(6) Vpis pooblaščenega aktuarja v register pooblaščenih aktuarjev ne predpostavlja, da bo Agencija za zavarovalni nadzor nadzirala delo pooblaščenega aktuarja. Agencija za zavarovalni nadzor nadzira le pooblaščene aktuarje, ki naloge pooblaščenega aktuarja opravljajo v zavarovalnicah.

3.1.4. Prenos izločenih poslov

Pogodba o prenosu izločenih poslov

77. člen

(1) Pogodba o prenosu izločenih poslov je pogodba, s katero zavarovalnica prenese pomemben del poslovanja na drugo zavarovalnico oziroma drugo osebo.

(2) Za pogodbe iz prejšnjega odstavka se štejejo zlasti pogodbe, s katerimi zavarovalnica za nedoločen čas oziroma za daljše obdobje prenese opravljanje naslednjih poslov v celoti ali v znatnem obsegu (v nadaljnjem besedilu: izločeni posli):

1. zastopanje pri sklepanju zavarovalnih pogodb;
2. upravljanje s kritnim premoženjem zavarovalnice oziroma kritnim skladom;
3. obdelavo škodnih primerov;
4. vodenje računovodstva;
5. vzdrževanje in vodenje zbirk osebnih podatkov iz drugega odstavka 154. člena tega zakona;
6. računalniška obdelava podatkov.

(3) Pogodba o prenosu izločenih poslov mora določati obveznost osebe, ki prevzema opravljanje izločenih poslov, da zavarovalnici posreduje podatke iz drugega odstavka 79. člena tega zakona, ki jih sme zavarovalnica uporabiti samo za namen iz drugega odstavka 79. člena tega zakona.

Dovoljenje za prenos izločenih poslov

78. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za dovoljenje za prenos izločenih poslov, če bi bili glede na vrsto oziroma obseg izločenih poslov lahko ogroženi interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev, ali če bi bilo zaradi prenosa izločenih poslov lahko onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad zavarovalnimi posli, ki jih opravlja zavarovalnica.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko veljavnost dovoljenja veže na določene pogoje, če je to potrebno za zaščito interesov zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev.

Nadzor nad opravljanjem izločenih poslov

79. člen

(1) Določbe tega zakona o nadzoru nad zavarovalnicami se smiselno uporabljajo tudi za nadzor nad osebo, ki opravlja izločene posle.

(2) Zavarovalnica mora na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor tej posredovati vse podatke o pravnem in finančnem položaju ter poslovanju osebe, s katero je sklenila pogodbo o prenosu izločenih poslov.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za prenos izločenih poslov:

1. če nastopijo okoliščine iz prvega odstavka 78. člena tega zakona,
2. če zavarovalnica ne izpolni pogojev, določenih na podlagi drugega odstavka 78. člena tega zakona.

3.1.5. Prenos zavarovalnih pogodb

Prenos zavarovalnih pogodb

80. člen

(1) Zavarovalnica lahko s pogodbo na drugo zavarovalnico (v nadaljnjem besedilu: prevzemna zavarovalnica) prenese zavarovalne pogodbe v posamezni zavarovalni skupini ali zavarovalni vrsti (v nadaljnjem besedilu: zavarovalni portfelj) hkrati s prenosom kritnega premoženja v vrednosti rezervacij, ki jih je potrebno oblikovati za zavarovalni portfelj, ki je predmet prenosa, oziroma kritnega sklada, ki ga je potrebno oblikovati za zavarovalni portfelj, ki je predmet prenosa.

(2) Za prenos zavarovalnih pogodb ni potrebno soglasje zavarovalcev.

(3) Pogodba iz prvega odstavka tega člena prične učinkovati z dnem, ko zavarovalnica pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za prenos zavarovalnih pogodb. Pred tem zavarovalnega portfelja ni dovoljeno prenesti na prevzemno zavarovalnico.

(4) Prevzemna zavarovalnica mora o prenosu zavarovalnih pogodb obvestiti zavarovalce z objavami v sredstvih javnega obveščanja na območju, na katerem zavarovanja, ki se prenašajo, krijejo nevarnosti, razen ob zavarovanju izvoznih kreditov, pri čemer je treba zavarovalce obvestiti v sredstvih javnega obveščanja na območju njihovega sedeža. Pozavarovalnicam pri obveščanju zavarovalcev ni treba uporabljati sredstev javnega obveščanja.

(5) Zavarovalnica lahko prenese zavarovalne pogodbe na:

1. drugo zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji,

2. svojo podružnico oziroma podružnico druge zavarovalnice, s sedežem v Republiki Sloveniji, če ima podružnica sedež v državi članici,
3. zavarovalnico države članice oziroma njeno podružnico v Republiki Sloveniji oziroma drugi državi članici,
4. podružnico tuje zavarovalnice, če je sedež podružnice v Republiki Sloveniji,
5. podružnico tuje zavarovalnice, če je sedež podružnice v državi članici, in če zavarovanja, ki so predmet prenosa, krijejo izključno nevarnosti v tej državi članici.

(6) Zavarovalnica mora zavarovalne pogodbe prenesti na prevzemno zavarovalnico najpozneje v treh mesecih od dneva prejema dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za prenos zavarovalnih pogodb, sicer dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb preneha.

(7) Zavarovalnica mora v roku 30 dni od dneva prenosa zavarovalnih pogodb Agenciji za zavarovalni nadzor predložiti dokazila, da so bile zavarovalne pogodbe prenesene na prevzemno zavarovalnico.

(8) Če zavarovalnica Agenciji za zavarovalni nadzor v roku štirih mesecev od dneva prejema dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb ne predloži dokazil iz sedmega odstavka tega člena, oziroma če iz dokazil ne izhaja, da so bile zavarovalne pogodbe prenesene v roku iz šestega odstavka tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo ugotovi, da je dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb prenehalo veljati.

Zahteva za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb

81. člen

Zahteva za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb mora obsegati:

1. seznam zavarovalnih pogodb po posameznih zavarovalnih vrstah, ki so predmet prenosa, s splošnimi pogoji za ta zavarovanja, in izračuni rezervacij za ta zavarovanja;
2. seznam kritnega premoženja oziroma premoženja kritnega sklada z navedbo vrednosti in podatkov, na podlagi katerih je mogoče preveriti izračun te vrednosti;
3. v primeru iz 1., 2. in 4. točke petega odstavka 80. člena tega zakona: spremembo poslovnega načrta prevzemne zavarovalnice, ki je potrebna zaradi prevzema zavarovalnih pogodb;
4. pogodbo o prenosu zavarovalnih pogodb.

Odločanje o dovoljenju za prenos zavarovalnih pogodb

82. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb, če je vrednost kritnega premoženja oziroma premoženja kritnega sklada, nižja od višine rezervacij, ki jih je potrebno oblikovati za zavarovalni portfelj, ki je predmet prenosa, oziroma če obstojajo drugi razlogi, zaradi katerih bi lahko bili ogroženi interesi zavarovalcev.

(2) V primerih iz 1., 2. in 4. točke petega odstavka 80. člena tega zakona Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja tudi, če prevzemna zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalnih skupinah oziroma vrstah, ki so predmet prenosa, oziroma če bi bilo zaradi prevzema portfelja ogroženo poslovanje prevzemne zavarovalnice v skladu s pravili o obvladovanju tveganj.

(3) Če zavarovalnica prenaša zavarovalne pogodbe na svojo podružnico v državi članici, mora Agencija za zavarovalni nadzor pred odločitvijo o izdaji dovoljenja zaprositi za mnenje pristojni nadzorni organ države članice. Če pristojni nadzorni organ države članice v roku treh mesecev od prejema zaprosila ne odgovori, se šteje, da prenosu zavarovalnih pogodb ne nasprotuje.

(4) V primeru iz 3. točke petega odstavka 80. člena tega zakona lahko Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb samo, če pristojni nadzorni organ države članice izda potrdilo, da bo zavarovalnica države članice dosegala minimalno kapitalsko ustreznost tudi po prevzemu zavarovalnih pogodb.

(5) Če v primeru iz prejšnjega odstavka zavarovanje krije nevarnosti tudi v drugi državi članici, lahko Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb samo, če s prenosom soglaša pristojni nadzorni organ te države članice. Če pristojni nadzorni organ te države članice v roku treh mesecev od prejema zahteve za soglasje o soglasju ne odloči, se šteje, da s prenosom soglaša.

(6) Določbe četrtega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi v primeru, če se zavarovalne pogodbe prenašajo na podružnico švicarske zavarovalnice v Republiki Sloveniji.

(7) Če potrebuje tuja zavarovalnica za prenos zavarovalnih pogodb njene podružnice v državi članici soglasje Agencije za zavarovalni nadzor, mora Agencija za zavarovalni nadzor odločiti o tem soglasju.

(8) Če zavarovalnica države članice prenaša zavarovalne pogodbe na svojo podružnico v Republiki Sloveniji, mora Agencija za zavarovalni nadzor morebitne ugovore proti prenosu sporočiti pristojnemu nadzornemu organu države članice v roku treh mesecev od prejema zaprosila za mnenje.

(9) Če je za prenos zavarovalnih pogodb zavarovalnice države članice potrebno potrdilo Agencije za zavarovalni nadzor v smislu četrtega odstavka tega člena, mora Agencija za zavarovalni nadzor izdati ustrezno potrdilo oziroma odločiti o zavrnitvi zahteve za izdajo takega potrdila.

(10) Če zavarovalnica države članice prenaša zavarovalne pogodbe na zavarovalnico te ali druge države članice in zavarovanja, ki so predmet prenosa, krijejo tudi nevarnosti v Republiki Sloveniji, lahko Agencija za zavarovalni nadzor zavrne soglasje v smislu petega odstavka tega člena, če s prenosom interesi zavarovalcev niso zaščiteni v zadostni meri. O zavrnitvi soglasja mora odločiti v roku treh mesecev od prejema obvestila pristojnega nadzornega organa države članice o nameravanem prenosu.

3.2. Zavarovalni pogoji in obveščanje zavarovalcev

Zavarovalna pogodba in splošni zavarovalni pogoji

83. člen

(1) Če zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji, mora zavarovalna pogodba obsegati zlasti določbe o:

1. dogodkih, z nastopom katerih nastane obveznost zavarovalnice opraviti izpolnitev na podlagi zavarovalne pogodbe, in primerih, v katerih je zaradi posebnih razlogov obveznost zavarovalnice izključena;

2. načinu izpolnitve, obsegu in dospelosti obveznosti zavarovalnice;
3. določitvi in plačilu premije, in o pravnih posledicah, če premija ni plačana;
4. trajanju zavarovalne pogodbe, in sicer zlasti:
 - če in na kakšen način se trajanje molče podaljša,
 - če, na kakšen način in v katerem časovnem trenutku je zavarovalno pogodbo mogoče odpovedati oziroma sicer v celoti oziroma delno razvezati, in kakšne so obveznosti zavarovalnice v takšnih primerih. V primeru življenjskih zavarovanj rok za odpoved pogodbe ne sme biti krajši od štirinajstih in ne daljši od tridesetih dni od dneva sklenitve zavarovalne pogodbe;
5. izgubi zahtevkov iz zavarovalne pogodbe v primeru zamude rokov;
6. v primeru življenjskih zavarovanj tudi o pogojih in obsegu izplačil akontacij in posojil na zavarovalno polico, o pogojih, pod katerimi je zavarovalec udeležen na dobičku zavarovalnice, in merilih za izračun te udeležbe, ter o pogojih in načinu izračuna odkupne vrednosti ter kapitalizacije;
7. v primeru življenjskih zavarovanj (21. točka drugega odstavka 2. člena tega zakona) iz zavarovalne vrste življenjskega zavarovanja, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno povezana z vrednostjo enote premoženja investicijskih skladov, tudi o:
 - znesku oziroma načinu obračuna nevarnostne premije in premije za dodatne nevarnosti,
 - višini vseh posrednih in neposrednih stroškov, vključno z razkritjem metodologije oziroma načinom obračuna teh stroškov (stroški, ki v zavarovalni pogodbi niso razkriti, ne morejo biti obračunani oziroma upoštevani),
 - višini in načinu obračuna vseh posrednih in neposrednih stroškov, ki zmanjšujejo vrednost enote premoženja investicijskih skladov,
 - znesku predvidenih prihodnjih obveznosti zavarovalnice po zavarovalni pogodbi, ki se izračuna z uporabo obrestno-obrestnega računa pri naslednjih nominalnih letnih stopnjah donosa 0%, 4%, in 8% oziroma realnih letnih stopnjah donosa 0%, 0,5% in 4,5%, če prikaz vsebuje tudi ponazoritev vpliva inflacije;
8. v primeru življenjskih zavarovanj (21. točka drugega odstavka 2. člena tega zakona) iz zavarovalne vrste življenjskega zavarovanja, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno povezana s spremembo indeksa vrednostnih papirjev oziroma drugo referenčno vrednostjo, tudi o:
 - znesku oziroma načinu obračuna nevarnostne premije in premije za dodatne nevarnosti,
 - višini vseh posrednih in neposrednih stroškov, vključno z razkritjem metodologije oziroma načinom obračuna teh stroškov (stroški, ki v zavarovalni pogodbi niso razkriti, ne morejo biti obračunani oziroma upoštevani),
 - načinu izračuna oziroma določitve vrednosti indeksa oziroma druge referenčne vrednosti, vključno z razkritjem vseh posrednih in neposrednih stroškov, ki vplivajo na vrednost indeksa oziroma drugo referenčno vrednost,
 - znesku predvidenih prihodnjih obveznosti zavarovalnice po zavarovalni pogodbi, ki se izračuna z uporabo obrestno-obrestnega računa pri naslednjih nominalnih letnih stopnjah donosa 0%, 4%, in 8% oziroma realnih letnih stopnjah donosa 0%, 0,5% in 4,5%, če prikaz vsebuje tudi ponazoritev vpliva inflacije;
9. v primeru življenjskih zavarovanj (21. točka drugega odstavka 2. člena tega zakona) iz zavarovalne vrste življenjskega zavarovanja, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno vezana na vrednost enote premoženja kritnega sklada, tudi o:
 - znesku oziroma načinu obračuna nevarnostne premije in premije za dodatne nevarnosti,

- višini vseh posrednih in neposrednih stroškov, vključno z razkritjem metodologije oziroma načinom obračuna teh stroškov (stroški, ki v zavarovalni pogodbi niso razkriti, ne morejo biti obračunani oziroma upoštevani),
 - višini in načinu obračuna vseh posrednih in neposrednih stroškov, ki zmanjšujejo vrednost enote premoženja kritnega sklada (stroški, ki v zavarovalni pogodbi niso razkriti, ne morejo biti obračunani v breme kritnega sklada),
 - znesek predvidenih prihodnjih obveznosti zavarovalnice po zavarovalni pogodbi, ki se izračuna z uporabo obrestno-obrestnega računa pri naslednjih nominalnih letnih stopnjah donosa 0%, 4%, in 8% oziroma realnih letnih stopnjah donosa 0%, 0,5% in 4,5%, če prikaz vsebuje tudi ponazoritev vpliva inflacije;
10. v primeru zdravstvenih zavarovanj, pri katerih se oblikujejo rezervacije za starost oziroma matematične rezervacije, tudi o pogojih in načinu izračunavanja teh rezervacij in s tem povezanih sprememb premije zaradi staranja zavarovanca, o pravicah, ki izhajajo iz že oblikovanih rezervacij za starost oziroma matematičnih rezervacij v primeru prenehanja zavarovanja oziroma v primeru menjave zavarovanja v okviru istega zavarovatelja ali v primeru menjave zavarovatelja ter o vplivih drugih dejavnikov na spreminjanje premije.

(2) V primeru družbe za vzajemno zavarovanje so obvezne določbe iz prejšnjega odstavka lahko namesto v zavarovalni pogodbi vsebovane v statutu.

(3) Določbe zavarovalne pogodbe iz prvega odstavka tega člena lahko v škodo zavarovalca odstopajo od splošnih zavarovalnih pogojev samo:

1. če so za to podani razlogi, ki so utemeljeni glede na predmet zavarovanja, in
2. če je zavarovalec na takšno odstopanje izrecno pisno pristal.

(4) V primeru zavarovanja stroškov postopka iz 17. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona zavarovalna pogodba ne sme določati, da zavarovalnica krije samo stroške pravnega zastopanja po odvetniku oziroma drugi osebi, ki jo imenuje zavarovalnica.

(5) Zavarovalna pogodba ne sme biti v nasprotju s prisilnimi določbami drugih zakonov, ki urejajo zavarovalno pogodbo oziroma posamezne vrste zavarovalnih pogodb.

(6) Zavarovalnice vse ponudnike oziroma potencialne zavarovance, ki želijo dostopiti do zavarovalnih storitev, obravnavajo enako, vendar v postopku selekcije in ocene nevarnosti ter pri določanju premij in pri izplačevanju zavarovalnin lahko upoštevajo merila zavarovalne stroke oziroma le naslednje zavarovančeve osebne okoliščine in značilnosti: starost, zdravstveno stanje, invalidnost in poklic ter druge osebne okoliščine, ki lahko utemeljeno vplivajo na višino prevzete nevarnosti, razen spola, materinstva in nosečnosti.

(7) Zavarovalnice lahko v zvezi z zavarovanji iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj in zavarovalne vrste nezgodno zavarovanje ter zdravstveno zavarovanje upoštevajo osebno okoliščino spola pri izračunavanju premij in določanju obveznosti zavarovalnice na skupni ravni, če ne vodi v razlikovanje na individualni ravni. Zavarovalnice lahko obdelujejo dejavnik spola za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij in interno določanje cen, za določanje cen pozavarovanja, za trženje in oglaševanje ter za oceno tveganja iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj in zavarovalne vrste nezgodno ter zdravstveno zavarovanje.

(8) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se dopolnilno zdravstveno zavarovanje izvaja v skladu z določbami zakona, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino določb zavarovalne pogodbe iz prvega odstavka tega člena in za zavarovanja iz 7., 8. in 9. točke

prvega odstavka tega člena predpiše vsebino obrazca, ki je sestavni del zavarovalne pogodbe, na katerem so zbrani vsi stroški in druge ključne informacije o lastnostih zavarovanja.

(10) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejša pravila in merila uporabe sedmega odstavka tega člena.

Obveščanje zavarovalcev ob sklenitvi zavarovalne pogodbe

84. člen

(1) Kadar je zavarovalec fizična oseba, mora zavarovalnica ob sklenitvi zavarovalne pogodbe iz 83. člena tega zakona s pisnim obvestilom zavarovalca seznaniti s podatki o:

1. firmi, pravno organizacijski obliki, sedežu in naslovu zavarovalnice in podružnice, preko katere se sklepa zavarovalna pogodba;
2. splošnih zavarovalnih pogojev, ki veljajo za zavarovalno razmerje, in pravu, ki velja za zavarovalno pogodbo;
3. kadar se za zavarovalno razmerje ne uporabljajo splošni pogoji: o načinu izpolnitve, obsegu in dospelosti obveznosti zavarovalnice;
4. času trajanja zavarovalne pogodbe;
5. o višini premije, pri čemer mora biti zavarovalna premija razčlenjena na zavarovalno premijo za posamezne nevarnosti, če zavarovalno razmerje krije nevarnosti iz več zavarovalnih vrst, in o višini prispevkov, davkov in drugih stroškov, ki se zaračunavajo poleg premije, in o skupnem znesku plačil;
6. roku, v katerem ponudnika veže ponudba;
7. pravici do preklica oziroma odstopa;
8. nazivu in naslovu nadzornega organa, ki je pristojen za nadzor nad zavarovalnico.

(2) V primeru življenjskega zavarovanja in nezgodnega zavarovanja s pravico do povračila dela zavarovalne premije, mora obvestilo zavarovalcu poleg podatkov iz prejšnjega odstavka obsegati tudi podatke o:

1. osnovah in merilih za udeležbo na dobičku;
2. tabeli odkupnih vrednosti;
3. minimalni zavarovalni vsoti za spremembo zavarovanja v zavarovanje brez premije (kapitalizacija) in o pravicah iz takega zavarovanja;
4. v primeru zavarovanj, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje: o kritnem skladu, ki je oblikovan za ta zavarovanja, in strukturi naložb tega kritnega sklada;
5. o davčni ureditvi, ki velja v primeru zavarovanja.

Obveščanje zavarovalcev v času trajanja zavarovalne pogodbe

85. člen

(1) V času trajanja zavarovalne pogodbe iz 83. člena tega zakona mora zavarovalnica zavarovalce obveščati o:

1. spremembi firme, pravnoorganizacijske oblike, sedeža ali naslova zavarovalnice oziroma podružnice, preko katere je bila sklenjena zavarovalna pogodba;
2. spremembah podatkov iz 3. do 5. točke prvega odstavka 84. člena tega zakona oziroma podatkov iz 1. do 4. točke drugega odstavka 84. člena tega zakona, če je do teh sprememb prišlo zaradi spremembe predpisov.

(2) V času trajanja zavarovalne pogodbe iz drugega odstavka 84. člena tega zakona mora zavarovalnica oziroma zavarovalni posrednik enkrat letno obvestiti zavarovalca tudi o stanju udeležbe na dobičku.

Vsebina splošnih pogojev in obvestil

86. člen

Besedilo splošnih zavarovalnih pogojev in obvestil iz 84. oziroma 85. člena tega zakona mora biti enopomensko oblikovano, pregledno razčlenjeno, razumljivo in sestavljeno v slovenskem jeziku.

3.3. Opravljanje zavarovalnih poslov izven območja Republike Slovenije

Opravljanje zavarovalnih poslov v državi članici

87. člen

(1) Zavarovalnica lahko opravlja zavarovalne posle, za katere je pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor, na območju države članice bodisi preko podružnice bodisi neposredno, če izpolnjuje pogoje, določene s predpisi te države članice.

(2) Šteje se, da zavarovalnica opravlja zavarovalne posle v državi članici, če sklepa zavarovanja, ki krijejo nevarnosti v tej državi.

(3) Pri določitvi države članice, v kateri zavarovanja krijejo nevarnosti, se primerno uporablja drugi odstavek 6. člena tega zakona.

Pričetek opravljanja zavarovalnih poslov v državi članici

88. člen

(1) Zavarovalnica, ki namerava pričeti z opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici, mora o tem obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor, in navesti državo članico, v kateri namerava pričeti z opravljanjem zavarovalnih poslov. Obvestilo mora obsegati opis zavarovalnih poslov, ki jih bo opravljala, z navedbo vrste in obsega teh poslov po posameznih zavarovalnih vrstah. Če namerava zavarovalnica v državi članici ustanoviti podružnico, mora obvestilo obsegati tudi:

1. imena oseb, pooblaščenih za vodenje poslov podružnice;
2. naslov podružnice v državi članici, na katerem bo mogoče pridobiti dokumentacijo o podružnici;
3. spremembo poslovnega načrta z navedbo zavarovalnih vrst, v katerih namerava opravljati zavarovalne posle ter organizacijsko strukturo podružnice.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor mora najkasneje v enem mesecu obvestilo iz prejšnjega odstavka posredovati pristojnemu nadzornemu organu države članice in o tem obvestiti zavarovalnico.

(3) Hkrati z obvestilom iz prejšnjega odstavka mora Agencija za zavarovalni nadzor pristojnemu nadzornemu organu države članice posredovati tudi:

1. izjavo, da zavarovalnica dosega minimalno kapitalsko ustreznost,
2. podatke o zavarovalnih vrstah, v katerih sme zavarovalnica opravljati zavarovalne posle, v skladu z dovoljenjem za opravljanje zavarovalnih poslov.

(4) Zavarovalnica lahko prične z opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici z iztekom dveh mesecev, šteto od dne, ko prejme obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor iz drugega odstavka tega člena.

(5) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, in dokumentacije iz prvega odstavka tega člena in ob upoštevanju načrtovanega obsega poslovanja, ugotovi da zavarovalnica ne dosega minimalne kapitalске ustreznosti, oziroma, če bi bilo zaradi začetka opravljanja zavarovalnih poslov v državi članici lahko ogroženo poslovanje zavarovalnice v skladu s pravili o obvladovanju tveganj.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor prepove zavarovalnici nadaljnje opravljanje zavarovalnih poslov v državi članici, če nastopijo okoliščine iz prejšnjega odstavka.

Sprememba podatkov iz obvestila

89. člen

(1) Določba 88. člena tega zakona se smiselno uporablja tudi, če namerava zavarovalnica, ki je v skladu s četrtnim odstavkom 88. člena tega zakona pričela z opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici, razširiti opravljanje zavarovalnih poslov na posle v zavarovalnih vrstah, ki niso bile navedene v obvestilu iz prvega odstavka 88. člena tega zakona, oziroma če se spremenijo druge okoliščine oziroma pogoji, o katerih je Agencija za zavarovalni nadzor obvestila pristojni nadzorni organ države članice z obvestilom iz drugega odstavka 88. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora Agencija za zavarovalni nadzor nemudoma obvestiti pristojni nadzorni organ države članice, če zavarovalnica ne dosega minimalne kapitalске ustreznosti.

Nadzor nad opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici

90. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor nad podružnico zavarovalnice v državi članici oziroma nad neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zaprosi pristojni nadzorni organ države članice, v kateri zavarovalnica opravlja zavarovalne posle, da opravi pregled poslovanja podružnice zavarovalnice v tej državi članici, če se s tem postopek nadzora pospeši oziroma poenostavi oziroma če je to v skladu z interesi učinkovitosti, enostavnosti, hitrosti oziroma manjših stroškov postopka. Pod enakimi pogoji se lahko pooblašcene osebe Agencije za zavarovalni nadzor udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni nadzorni organ države članice.

(3) Če zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v državi članici kljub opozorilu pristojnega nadzornega organa države članice krši predpise te države članice, sprejme Agencija za zavarovalni nadzor ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom. Agencija za zavarovalni nadzor mora nemudoma obvestiti pristojni nadzorni organ države članice o ukrepih, ki jih je sprejela.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici odvzame dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, mora o tem nemudoma pisno obvestiti pristojne nadzorne organe držav članic, v katerih zavarovalnica opravlja zavarovalne posle.

Poročanje o zavarovalnih poslih v državah članicah

91. člen

(1) Zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v državi članici, mora Agenciji za zavarovalni nadzor poročati o zavarovalnih poslih v posamezni državi članici, in sicer ločeno za zavarovalne posle, ki jih opravlja preko podružnice, in za zavarovalne posle, ki jih opravlja na podlagi neposrednega opravljanja zavarovalnih poslov.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora obsegati podatke o višini premij, zahtevkov in provizij, brez odbitkov pozavarovanj.

(3) Podrobnejšo vsebino poročil, ter način in roke poročanja predpiše Agencija za zavarovalni nadzor.

(4) Na zahtevo pristojnega nadzornega organa države članice posreduje Agencija za zavarovalni nadzor informacije o vsebini poročil iz prvega odstavka tega člena v agregatni obliki pristojnemu nadzornemu organu države članice.

Opravljanje zavarovalnih poslov v tuji državi

92. člen

(1) Zavarovalnica sme opravljati zavarovalne posle v tuji državi bodisi preko podružnice bodisi neposredno, ob upoštevanju predpisov te države.

(2) Za ustanovitev podružnice v tujini mora zavarovalnica pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(3) Za odločanje o dovoljenju za ustanovitev podružnice v tujini se smiselno uporabljajo določbe prvega in četrtega do šestega odstavka 88. člena tega zakona.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tujini tudi, če je ob upoštevanju predpisov države, v kateri namerava zavarovalnica ustanoviti podružnico, oziroma ob upoštevanju prakse pri izvrševanju teh predpisov, verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(5) Zavarovalnica mora v roku osmih dni po pričetku neposrednega opravljanja zavarovalnih poslov v tuji državi o tem obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

3.4. Prosto opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnic držav članic

Zavarovalnice držav članic

93. člen

(1) Zavarovalnica, ki je v državi članici upravičena opravljati zavarovalne posle v posameznih zavarovalnih vrstah, lahko zavarovalne posle v teh zavarovalnih vrstah opravlja tudi na območju Republike Slovenije, bodisi preko podružnice, bodisi neposredno.

(2) Za zavarovalnico iz prejšnjega odstavka oziroma njeno podružnico na območju Republike Slovenije veljajo naslednje določbe zakonov in na njihovi podlagi izdanih predpisov:

1. 83. do 86. člen tega zakona,
2. 228. člen tega zakona,
3. določbe zakonov iz šestega in sedmega odstavka 2. člena tega zakona,
4. določbe drugih zakonov, ki zaradi zaščite javne koristi urejajo varstvo potrošnikov, preprečevanje pranja denarja oziroma druga področja, in ki veljajo za zavarovalnice s sedežem v Republiki Sloveniji.

Pričetek opravljanja zavarovalnih poslov

94. člen

(1) Zavarovalnica države članice lahko v Republiki Sloveniji začne opravljati zavarovalne posle neposredno, če pristojni nadzorni organ države članice Agenciji za zavarovalni nadzor posreduje naslednjo dokumentacijo:

1. izjavo pristojnega nadzornega organa matične države članice, da zavarovalnica države članice razpolaga s potrebnim kapitalom;
2. seznam zavarovalnih vrst, v katerih sme zavarovalnica opravljati zavarovalne posle, v skladu z dovoljenjem za opravljanje zavarovalnih poslov;
3. seznam zavarovalnih vrst, ki jih bo zavarovalnica sklepala na območju Republike Slovenije;
4. ime in naslov sedeža zavarovalnice, oziroma naslove poslovalnic, če ti niso enaki kot naslov sedeža.

(2) Podružnica zavarovalnice države članice lahko v Republiki Sloveniji začne opravljati zavarovalne posle z iztekom dveh mesecev, šteto od dne, ko je Agencija za zavarovalni nadzor prejela obvestilo pristojnega nadzornega organa države članice, z naslednjo dokumentacijo:

1. poslovnim načrtom, ki med drugim določa vrste načrtovanih poslov in organizacijsko strukturo podružnice;
2. seznamom zavarovalnih vrst, v katerih sme zavarovalnica opravljati zavarovalne posle, v skladu z dovoljenjem za opravljanje zavarovalnih poslov;
3. naslov podružnice v državi članici, kjer se lahko pridobijo listine in kamor jih je mogoče predložiti;
4. imenom osebe, pooblaščen za vodenje podružnice;
5. izjavo pristojnega nadzornega organa matične države članice, da zavarovalnica države članice razpolaga s potrebnim kapitalom.

(3) Če je potrebno zaradi varovanja javne koristi v povezavi s 3. in 4. točko drugega odstavka 93. člena tega zakona opredeliti dodatne pogoje za opravljanje

zavarovalnih poslov, bodisi preko podružnice, bodisi neposredno, Agencija za zavarovalni nadzor o teh pogojih obvesti pristojni nadzorni organ države članice v dveh mesecih od prejema popolnega obvestila iz prejšnjega odstavka. Podružnica zavarovalnice države članice lahko v tem primeru začne opravljati zavarovalne posle na območju Republike Slovenije po prejemu obvestila Agencije za zavarovalni nadzor oziroma z iztekom dveh mesecev, šteto od dneva, ko Agencija za zavarovalni nadzor prejme obvestilo pristojnega nadzornega organa države članice iz prejšnjega odstavka.

(4) Zavarovalnica države članice, ki namerava v Republiki Sloveniji opravljati zavarovalne posle neposredno, lahko prične z opravljanjem teh z dnem, ko jo pristojni nadzorni organ države članice obvesti o tem, da je posredoval podatke iz prvega odstavka tega člena Agenciji za zavarovalni nadzor.

(5) Za spremembo zavarovalnih vrst, v katerih podružnica države članice opravlja zavarovalne posle se smiselno uporablja 2. točka prvega odstavka in drugi odstavek tega člena.

(6) Zavarovalnica države članice mora prenehati z opravljanjem zavarovalnih poslov v Republiki Sloveniji:

1. če pristojni nadzorni organ države članice odloči, da zavarovalnica države članice ne razpolaga z ustreznim kapitalom za nadaljnje opravljanje zavarovalnih poslov prek podružnice, ali
2. če preneha dovoljenje zavarovalnice države članice za opravljanje zavarovalnih poslov ali
3. če podružnica zavarovalnice države članice ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka tega člena.

(7) Ne glede na določbo prvega in drugega odstavka tega člena sme zavarovalnica države članice pričeti z opravljanjem obveznih zavarovanj v prometu, če Agenciji za zavarovalni nadzor predloži potrdilo Slovenskega zavarovalnega združenja, iz katerega izhaja, da je zavarovalnica države članice:

1. članica Slovenskega zavarovalnega združenja,
2. pristopila k škodnemu skladu ter odškodninskemu uradu, kot ju predpisuje zakon, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu, in se zavezala k financiranju škodnega sklada in odškodninskega urada ter izpolnjevanju drugih obveznosti, potrebnih za delovanje škodnega sklada in odškodninskega urada.

(8) Ne glede na določbo prvega in drugega odstavka tega člena sme zavarovalnica države članice pričeti z opravljanjem obveznih zavarovanj v prometu oziroma dopolnilnih zdravstvenih zavarovanj samo, če Agencijo za zavarovalni nadzor predhodno seznani s splošnimi in posebnimi zavarovalnimi pogoji, in sicer najmanj en mesec preden jih začne uporabljati.

(9) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da zavarovalni pogoji iz prejšnjega odstavka niso v skladu s predpisi, zavarovalnici države članice odredi, da zavarovalne pogoje uskladi s predpisi. Če zavarovalnica države članice v roku, določenem z odredbo, ne ravna v skladu z odredbo, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti pristojni nadzorni organ države članice te zavarovalnice.

Nadzor nad opravljanjem zavarovalnih poslov zavarovalnice države članice

95. člen

(1) Nadzor nad zavarovalnico države članice, ki opravlja zavarovalne posle na območju Republike Slovenije, opravlja pristojni nadzorni organ države članice.

(2) Pristojni nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, lahko na območju Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja zavarovalnice te države članice.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena ima pristojni nadzorni organ oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi določb 301. do 306. člena tega zakona.

(4) Na zaprosilo pristojnega nadzornega organa države članice mora Agencija za zavarovalni nadzor opraviti pregled poslovanja podružnice zavarovalnice te države članice na območju Republike Slovenije.

(5) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna opraviti pregled poslovanja zavarovalnice te države članice na območju Republike Slovenije v skladu z določbami 301. do 306. člena tega zakona zaradi nadzora nad poslovanjem v skladu z določbami iz drugega odstavka 93. člena tega zakona.

Ukrepi nadzora nad zavarovalnico države članice

96. člen

(1) Če zavarovalnica države članice na območju Republike Slovenije krši določbe iz drugega odstavka 93. člena tega zakona, ji Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo naloži odpravo kršitev.

(2) Če zavarovalnica države članice v roku, določenem z odredbo, ne ravna v skladu z odredbo iz prvega odstavka tega člena, obvesti Agencija za zavarovalni nadzor pristojni nadzorni organ te države članice.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavarovalnici države članice za kršitve storjene na območju Republike Slovenije izreče tudi dodatni ukrep prepoved sklepanja novih zavarovalnih pogodb, če so izpolnjeni pogoji, določeni v 10. točki drugega odstavka 181. člena tega zakona.

(4) Pred izrekom ukrepa iz prejšnjega odstavka mora Agencija za zavarovalni nadzor obvestiti pristojni nadzorni organ države članice.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici države članice izreče začasno prepoved sklepanja novih zavarovalnih pogodb, ne da bi predhodno obvestila pristojni nadzorni organ države članice, če zaradi zaščite interesov zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev ni mogoče odlašati.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor mora o začasni prepovedi sklepanja zavarovalnih pogodb obvestiti pristojni nadzorni organ države članice in Evropsko komisijo takoj, ko je to mogoče.

3.5. Opravljanje zavarovalnih poslov tujih zavarovalnic

Opravljanje zavarovalnih poslov tuje zavarovalnice

97. člen

(1) Tuja zavarovalnica lahko na ozemlju Republike Slovenije opravlja zavarovalne posle samo preko podružnice.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko:

1. tuja zavarovalnica, ki ima dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj, na ozemlju Republike Slovenije opravlja pozavarovalne posle prek podružnice ali neposredno samo, če so izpolnjeni pogoji iz šestega odstavka tega člena;
2. tuja zavarovalnica, ki ima dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov zavarovanj vozil, pomorskih in transportnih zavarovanj ali zavarovanj zrakoplovov oziroma drugih letalskih naprav, na ozemlju Republike Slovenije opravlja zavarovalne posle iz teh zavarovalnih podskupin tudi neposredno samo, če so izpolnjeni pogoji iz šestega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji stavek tuja zavarovalnica ne sme na ozemlju Republike Slovenije neposredno opravljati zavarovalnih poslov zavarovanja potnikov v javnem prometu proti posledicam nesreče in zavarovanja avtomobilske odgovornosti, kakor so urejena v zakonu, ki ureja področje obveznih zavarovanj v prometu.

(3) Podružnica tuje zavarovalnice mora izpolnjevati naslednje pogoje:

1. posle podružnice morata voditi dve poslovodji, za kateri se smiselno uporabljajo določbe 22. do 26. člena in 28. člena tega zakona;
2. podružnica mora biti ustrezno kadrovsko in tehnično usposobljena za opravljanje zavarovalnih poslov;
3. podružnica mora razpolagati z ustreznim lastnim kapitalom; za lastni kapital podružnice se smiselno uporabljajo določbe 110. oziroma 111. člena tega zakona;
4. podružnica mora na ozemlju Republike Slovenije razpolagati z ustreznim premoženjem najmanj v višini ene polovice zajamčenega kapitala, kot je predpisan v 112. členu tega zakona, ter deponirati denarni znesek kot jamstvo za poravnavo obveznosti iz zavarovalnih pogodb, sklenjenih na območju Republike Slovenije, oziroma, ki krijejo nevarnosti v Republiki Sloveniji v višini ene četrtine zajamčenega kapitala podružnice (v nadaljnjem besedilu: jamstveni depozit). Presežek lastnih sredstev podružnice nad zahtevanim minimalnim kapitalom oziroma zajamčenim kapitalom, glede na to, kateri je višji, mora biti naložen na območju države članice.

(4) Za podružnico tuje zavarovalnice veljajo naslednje določbe tega zakona in na njihovi podlagi izdani predpisi:

1. 83. do 86. člen,
2. 227. člen,
3. določbe zakonov iz šestega in sedmega odstavka 2. člena tega zakona,
4. določbe 5., 7. in 8. poglavja.

(5) Za zavarovalnico iz 2. točke drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 93., 94., 95. in 96. člena tega zakona.

(6) Neposredno opravljanje storitev v skladu z drugim odstavkom tega člena je dovoljeno, če:

1. Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi vloge tuje zavarovalnice, ki namerava na ozemlju Republike Slovenije neposredno opravljati zavarovalne posle ali na podlagi vloge pristojnega nadzornega organa tuje države z odločbo ugotovi, da so zahteve glede poslovanja zavarovalnic v državi sedeža vsaj enake kakor v EU,
2. se nadzorni organ tuje zavarovalnice s sporazumom o sodelovanju zaveže na primeren način sodelovati z Agencijo za zavarovalni nadzor.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor s pravilnikom določi potrebne podatke in dokumente, ki se priložijo k vlogi iz 1. točke prejšnjega odstavka in dolžino rokov za sporočanje navedenih podatkov.

(8) Za nadzor nad tujo zavarovalnico in podružnico, ki jo je ustanovila na območju Republike Slovenije, se smiselno uporabljajo določbe 11. poglavja tega zakona.

Dovoljenje za ustanovitev podružnice

98. člen

(1) Tuja zavarovalnica lahko na ozemlju Republike Slovenije ustanovi podružnico, če pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice je potrebno priložiti:

1. akt o ustanovitvi podružnice;
2. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično zavarovalnico;
3. statut oziroma pravila matične zavarovalnice;
4. revidirana letna poročila matične zavarovalnice za zadnja tri leta poslovanja;
5. če iz izpiska iz 2. točke niso razvidni podatki o lastnikih matične zavarovalnice: ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje lastnike in njihove deleže pri upravljanju matične zavarovalnice;
6. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so pri upravljanju matične zavarovalnice udeležene z več kot 10%;
7. poslovni načrt z vsebino, določeno v 70. členu tega zakona;
8. izjavo, da bo podružnica vodila in hranila vso dokumentacijo, ki se nanaša na poslovanje podružnice, na sedežu podružnice;
9. dokaze o zagotovitvi ustreznega lastnega kapitala in jamstvenega depozita,
10. dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovske, tehnične in organizacijske sposobna opravljati storitve, na katere se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor v dovoljenja za ustanovitev podružnice tuje zavarovalnice določi način zagotovitve jamstvenega depozita.

(4) Za odločanje o dovoljenju za ustanovitev podružnice tuje zavarovalnice se smiselno uporablja 66. do 68. člen tega zakona.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice tuje zavarovalnice tudi,

1. če je ob upoštevanju predpisov države sedeža te zavarovalnice oziroma ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvrševanju teh predpisov, verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona, ali
2. če zavarovalnice s sedežem v Republiki Sloveniji v tej državi ne morejo opravljati zavarovalnih poslov ali če zaradi predpisov te države oziroma prakse pri izvajanju teh predpisov nimajo enakih konkurenčnih možnosti za opravljanje zavarovalnih poslov, kot jih imajo zavarovalnice te države, pri čemer navedena omejitev ne velja za zavarovalnice s sedežem v državi članici OECD.

Posebne določbe za podružnico švicarske zavarovalnice

99. člen

(1) Za podružnico švicarske zavarovalnice na območju Republike Slovenije se ne uporabljajo naslednje določbe tega zakona:

- 7. točka 68. člena v zvezi s četrtim odstavkom 98. člena tega zakona,
- 3. in 4. točka tretjega odstavka 97. člena tega zakona,
- 2. točka petega odstavka 98. člena tega zakona.

(2) Pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za ustanovitev podružnice švicarske zavarovalnice mora Agencija za zavarovalni nadzor obvestiti pristojni nadzorni organ Švicarske konfederacije in ga zaprositi za mnenje. Če pristojni nadzorni organ Švicarske konfederacije v roku treh mesecev od prejema zaprosila ne odgovori, se šteje, da ustanovitvi podružnice ne nasprotuje.

(3) Pred odločitvijo o odvzemu dovoljenja za ustanovitev podružnice švicarske zavarovalnice mora Agencija za zavarovalni nadzor obvestiti pristojni nadzorni organ Švicarske konfederacije in ga zaprositi za mnenje. Če Agencija za zavarovalni nadzor pred pridobitvijo mnenja iz prejšnjega stavka podružnici švicarske zavarovalnice izreče prepoved sklepanja zavarovalnih pogodb, mora o tem nemudoma obvestiti pristojni nadzorni organ Švicarske konfederacije.

4. SODELOVANJE Z NADZORNIMI ORGANI IN ORGANI EU

Medsebojno sodelovanje domačih nadzornih organov

100. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor in organi, ki so pristojni za nadzor drugih finančnih organizacij, morajo na zahtevo posameznega nadzornega organa posredovati temu organu vse podatke glede zavarovalnice oziroma druge finančne organizacije, ki jih potrebuje v postopku opravljanja nalog nadzora nad finančno organizacijo, v postopku v zvezi z izdajo dovoljenj oziroma pri odločanju o drugih posamičnih zadevah.

(2) Nadzorni organi morajo drug drugega na lastno pobudo obveščati o nepravilnostih ali drugih okoliščinah, ki jih ugotovijo pri opravljanju nadzora ali drugih svojih nalog in pristojnosti, če so te ugotovitve pomembne tudi za delo drugih nadzornih organov.

(3) Nadzorni organi si v največji možni meri prizadevajo k poenotenju nadzorniških praks ter v tem okviru tudi k primerljivosti metodološkega pristopa pri nadzoru upravljanja s tveganji ter k čim boljši medsebojni izmenjavi informacij.

(4) Podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja nadzornih organov določi minister, pristojen za finance, na podlagi predhodnega mnenja nadzornih organov.

(5) Nadzorni organi morajo vse podatke, ki jih pridobijo na podlagi prejšnjih odstavkov tega člena oziroma na podlagi izmenjave podatkov z nadzornimi organi držav članic oziroma tujih držav, varovati kot zaupne in jih smejo uporabiti samo za namene, za katere so bili ti podatki pridobljeni.

Sodelovanje z nadzornimi organi držav članic

100.a člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora sodelovati z nadzornimi organi drugih držav članic. Dajati jim mora informacije, ki so ključne ali pomembne za opravljanje njihovih nalog nadzora. Za uresničitev tega namena mora drugemu nadzornemu organu:

1. na njegovo zahtevo dati vse informacije, ki so ključne ali pomembne za opravljanje nalog nadzora tega nadzornega organa;
2. na lastno pobudo dati vse informacije, ki so ključne za opravljanje nalog nadzora tega nadzornega organa.

(2) Informacija se šteje za ključno po prejšnjem odstavku, če bi lahko bistveno vplivala na presojo finančne trdnosti nadzorovane finančne družbe druge države članice.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za sodelovanje Agencije za zavarovalni nadzor in drugih nadzornih organov Republike Slovenije s pristojnim nadzornim organom države članice, če zahteva posvetovanje ali informacije pri odločanju o zahtevi za pridobitev kvalificiranega deleža v nadzorovani finančni družbi te države članice, ki jo je vložila:

1. zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji,
2. kreditna institucija, borznoposredniška družba ali družba za upravljanje s sedežem v Republiki Sloveniji ali
3. oseba, ki je nadrejena osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

Obdelava podatkov in posredovanje informacij

101. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna zbirati in obdelovati podatke, o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izvrševanje njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom.

(2) Za podatke iz prejšnjega odstavka, ki so pomembni za izvrševanje nalog in pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor, določenih s tem zakonom se štejejo zlasti podatki o:

1. dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov in drugih dovoljenjih, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi tega zakona;
2. članih uprave in nadzornih svetov zavarovalnic, njihovi organizaciji, delovanju notranjih revizij;
3. podružnicah oziroma neposrednem opravljanju zavarovalnih poslov zavarovalnic v državah članicah in podružnicah oziroma neposrednem opravljanju zavarovalnih poslov zavarovalnic držav članic v Republiki Sloveniji;
4. podružnicah zavarovalnic v tuji državi in podružnicah tujih zavarovalnic v Republiki Sloveniji;
5. spoštovanju določb o obvladovanju tveganj iz 5. poglavja in 6. poglavja tega zakona in na njihovi podlagi izdanih predpisov;
6. poročilih iz 140. člena tega zakona;
7. imetnikih kvalificiranih deležev iz 18. člena tega zakona;
8. revidiranih letnih poročilih iz 167. člena tega zakona;
9. izvršenih ukrepov nadzora iz 178. člena tega zakona;
10. informacije, ki jih je Agencija za zavarovalni nadzor pridobila v okviru izmenjave informacij od pristojnih nadzornih organov držav članic.

(3) Podatke iz prejšnjega odstavka sme Agencija za zavarovalni nadzor posredovati:

1. domačim nadzornim organom v okviru sodelovanja domačih nadzornih organov na podlagi 100. člena tega zakona;
2. pristojnim organom držav članic, če jih potrebujejo za izpolnjevanje svojih nalog nadzora nad opravljanjem zavarovalnih poslov in če za te organe velja obveznost varovanja zaupnih podatkov v obsegu, določenem v četrtem odstavku 100. člena tega zakona;
3. pristojnim nadzornim organom tujih držav, če jih potrebujejo za izpolnjevanje njihovih nalog nadzora nad opravljanjem zavarovalnih poslov, ob pogoju vzajemnosti in če za te organe velja obveznost varovanja zaupnih podatkov v obsegu, določenem v četrtem odstavku 100. člena tega zakona;
4. centralnim bankam držav članic, če jih te potrebujejo za opravljanje nalog iz svoje pristojnosti in če zanje velja obveznost varovanja zaupnih podatkov v obsegu določenem v četrtem odstavku 100. člena tega zakona;
5. centralnim bankam tujih držav, če jih te potrebujejo za opravljanje nalog iz njihovih pristojnosti, ob pogoju vzajemnosti in če zanje velja obveznost varovanja zaupnih podatkov v obsegu določenem v četrtem odstavku 100. člena tega zakona;
6. pristojnim nadzornim organom držav članic, če jih ti potrebujejo za izpolnjevanje svojih nalog nadzora nad plačilnimi sistemi in če zanje velja obveznost varovanja zaupnih podatkov v obsegu, določenem v četrtem odstavku 100. člena tega zakona;
7. pristojnim nadzornim organom tujih držav, če jih ti potrebujejo za izpolnjevanje svojih nalog nadzora nad plačilnimi sistemi, ob pogoju vzajemnosti, in če zanje velja obveznost varovanja zaupnih podatkov v obsegu, določenem v četrtem odstavku 100. člena tega zakona;
8. sodišču, če jih potrebuje v postopku stečaja nad zavarovalnico;
9. Slovenskemu inštitutu za revizijo, če jih potrebuje v postopku nadzora nad revizijsko družbo, ki je revidirala računovodske izkaze zavarovalnice;
10. Ministrstvu za finance Republike Slovenije, če jih ta potrebuje za pripravo predpisov, vodenje statistike ali vodenje strategije na področju finančnega sistema in davčnega sistema, pri čemer zanj velja dolžnost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu, kot je določen v prvem odstavku 260. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka sme Agencija za zavarovalni nadzor podatke iz 10. točke drugega odstavka tega člena posredovati samo, če je to izrecno dovolil organ, ki je te podatke posredoval Agenciji za zavarovalni nadzor. Ti podatki se lahko uporabijo samo za namen, za katerega je bilo dano dovoljenje.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor mora obveščati Komisijo Evropskih skupnosti in nadzorne organe drugih držav članic o tem, katerim subjektom iz tretjega odstavka tega člena se posreduje podatke iz drugega odstavka tega člena.

Obveščanje Evropske komisije o zavrnitvah zahtev za posredovanje obvestila

102. člen

Agencija za zavarovalni nadzor mora obveščati Evropsko komisijo o zavrnitvah zahtev za posredovanje obvestila iz petega odstavka 88. člena tega zakona.

Obveščanje Evropske komisije o razmerjih s tujimi državami

103. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora obvestiti Evropsko komisijo ter pristojne nadzorne organe držav članic o:

1. izdaji vsakega dovoljenja zavarovalnici, katere posredno ali neposredno nadrejena družba je pravna oseba s sedežem v tuji državi;
2. izdaji vsakega dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, na podlagi katerega tuja oseba postane nadrejena družba zavarovalnice.

(2) Obvestilo iz 1. točke prejšnjega odstavka pomeni uradno obvestilo, v katerem Agencija za zavarovalni nadzor navede tudi organizacijsko strukturo skupine.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor obvešča Evropsko komisijo o vseh pomembnejših ovirah, na katere so naletele zavarovalnice pri opravljanju zavarovalnih poslov v tujih državah.

(4) Če Evropska komisija odloči, da morajo nadzorni organi držav članic zadržati oziroma prekiniti odločanje o zahtevah oseb posamezne tuje države, mora Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom prekiniti postopek za največ tri mesece v zadevah odločanja o:

1. zahtevah za izdajo dovoljenja zavarovalnici, katere posredno ali neposredno obvladujoča družba je pravna oseba s sedežem v tuji državi, na katero se nanaša odločitev Evropske komisije;
2. zahtevah za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, na podlagi katerega tuja oseba s sedežem v tuji državi, na katero se nanaša odločitev Evropske komisije, postane obvladujoča družba zavarovalnice.

(5) V obdobju, ko traja prekinitev postopka na podlagi tretjega odstavka tega člena, rok za odločitev iz prvega odstavka 329. člena tega zakona ne teče.

(6) Če Evropski svet odloči, da se zadržanje oziroma prekinitev postopkov iz tretjega odstavka tega člena podaljša, mora Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom podaljšati prekinitev postopka iz tretjega odstavka tega člena za obdobje, določeno z odločitvijo Evropskega sveta.

(7) Ukrepi iz tretjega in petega odstavka tega člena ne veljajo za:

1. ustanovitev zavarovalnice kot odvisne družbe zavarovalnice, ki je v trenutku sprejema odločitve iz tretjega oziroma petega odstavka tega člena upravičena opravljati zavarovalne posle v državi članici, oziroma od te zavarovalnice odvisne družbe;
2. pridobitev kvalificiranega deleža, katerega bodoči imetnik bo zavarovalnica, ki je v trenutku sprejema odločitve iz tretjega oziroma petega odstavka tega člena upravičena opravljati zavarovalne posle v državi članici, oziroma od te zavarovalnice odvisna družba.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor mora Evropsko komisijo na njeno zahtevo obvestiti o vsaki zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena oziroma o vsaki zahtevi za pridobitev kvalificiranega deleža, na podlagi katerega bi tuji imetnik postal obvladujoča družba zavarovalnice, če Evropska komisija te podatke potrebuje za ugotovitev dejstev, pomembnih za sprejem odločitve na podlagi tretjega oziroma petega odstavka tega člena.

5. OBVLADOVANJE TVEGANJ

5.1. Splošne določbe

Obvladovanje tveganj

104. člen

(1) Zavarovalnica mora zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom, glede na obseg in vrste zavarovalnih poslov, ki jih opravlja, ter tveganja, ki jim je izpostavljena pri opravljanju teh poslov (kapitalska ustreznost).

(2) Zavarovalnica mora poslovati tako, da tveganja, ki jim je zavarovalnica izpostavljena pri posameznih oziroma vseh vrstah zavarovalnih poslov, ki jih opravlja, nikoli ne presežejo omejitev določenih s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(3) Zavarovalnica mora poslovati tako, da je v vsakem trenutku sposobna pravočasno izpolnjevati zapadle obveznosti (likvidnost) ter da je trajno sposobna izpolniti vse svoje obveznosti (solventnost).

5.2. Kapital zavarovalnice

Kapital zavarovalnice

105. člen

Kapital zavarovalnice se zaradi ugotavljanja izpolnjevanja določb o obvladovanju tveganj (v nadaljnjem besedilu: kapital) izračuna na način, določen v naslednjih členih tega razdelka.

Temeljni kapital

106. člen

(1) Pri izračunu temeljnega kapitala zavarovalnice se upoštevajo naslednje postavke:

1. vplačani osnovni kapital delniške družbe, razen na podlagi kumulativnih prednostnih delnic vplačanega osnovnega kapitala oziroma ustanovni kapital in sredstva na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje;
2. kapitalske rezerve, razen kapitalskih rezerv povezanih s kumulativnimi prednostnimi delnicami;
3. rezerve iz dobička, razen rezerv za lastne delnice in lastne poslovne deleže;
4. preneseni čisti dobiček iz prejšnjih let;
5. presežek iz prevrednotenja v zvezi s sredstvi, ki niso financirana iz zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(2) Pri izračunu temeljnega kapitala se kot odbitne upoštevajo naslednje postavke:

1. lastne delnice in lastni poslovni deleži;
2. neopredmetena dolgoročna sredstva;
3. prenesena čista izguba iz prejšnjih let in izguba tekočega leta;
4. razlika med nediskontiranimi in diskontiranimi škodnimi rezervacijami.

(3) Ne glede na določbo 4. točke prejšnjega odstavka se razlika med nediskontiranimi in diskontiranimi škodnimi rezervacijami ne upošteva kot odbitna postavka za zavarovanje nevarnosti iz 1. in 2. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona in za rezervacije iz naslova rent v ostalih zavarovalnih vrstah.

(4) Temeljni kapital mora biti vedno najmanj enak zajamčenemu kapitalu iz 112. člena tega zakona.

Dodatni kapital

107. člen

(1) Pri izračunu dodatnega kapitala zavarovalnice se upoštevajo naslednje postavke:

1. vplačani osnovni kapital na podlagi kumulativnih prednostnih delnic;
2. kapitalske rezerve povezane s kumulativnimi prednostnimi delnicami;
3. podrejeni dolžniški instrumenti;
4. izravnalne rezervacije, ki jih oblikujejo zavarovalnice po lastni presoji;
5. druge postavke.

(2) Postavke iz prejšnjega odstavka se pri izračunu dodatnega kapitala upoštevajo največ v obsegu, določenem s predpisom iz 109. člena tega zakona glede na nižjega izmed kapitala zavarovalnice iz 106. člena tega zakona ali minimalnega kapitala zavarovalnice iz 110. in 111. člena tega zakona. Med druge postavke iz 5. točke prejšnjega odstavka se na podlagi zahteve zavarovalnice, podprte z ustreznimi dokazili, in z dovoljenjem Agencije za zavarovalni nadzor šteje:

- vrednost matematične rezervacije, ki v izračunu ne upošteva oziroma delno upošteva strošek pridobivanja zavarovanj iz premijskega izračuna, zmanjšana za matematično rezervacijo, ki v izračunu upošteva strošek pridobivanja zavarovanj iz premijskega izračuna. Stroški pridobivanja zavarovanj v izračunu matematične rezervacije ne smejo presegati 3,5% od zavarovalne vsote. V izračunu razlik matematičnih rezervacij se negativne vrednosti postavijo na nič;
- polovica nevplačanega vpoklicanega kapitala delniške družbe oziroma ustanovnega kapitala vzajemne družbe.

(3) Podrejeni dolžniški instrumenti so vrednostni papirji in drugi finančni instrumenti, iz katerih ima imetnik v primeru stečaja oziroma likvidacije izdajatelja pravico do poplačila šele po poplačilu drugih upnikov izdajatelja, oziroma ki so glede dospelosti in drugih lastnosti primerni za pokrivanje morebitnih izgub zaradi tveganj, ki jim je pri poslovanju izpostavljena zavarovalnica.

Izračun kapitala

108. člen

(1) Pri izračunu kapitala zavarovalnice se seštevek temeljnega in dodatnega kapitala zmanjša za naslednje postavke:

1. udeležbo v drugih zavarovalnicah, pozavarovalnicah, zavarovalnih holdingih, bankah, borzno-posredniških družbah, družbah za upravljanje in drugih finančnih institucijah, kolikor skladno s predpisi izračunavajo kapitalsko ustreznost, v katerih je zavarovalnica udeležena skladno s prvim odstavkom 9. člena tega zakona;
2. naložbe v podrejene dolžniške instrumente in druge naložbe v osebe iz prejšnje točke, ki se pri ugotavljanju kapitalske ustreznosti teh oseb upoštevajo pri izračunu njihovega kapitala in v katerih je zavarovalnica udeležena skladno s prvim odstavkom 9. člena tega zakona;
3. nelikvidna sredstva.

(2) Nelikvidna sredstva so naložbe zavarovalnice v delnice borze, klirinško depotne družbe, terjatve iz naslova vplačil v jamstveni sklad pri klirinško depotni družbi, terjatve iz naslova vplačil v druge sklade, ki so namenjeni vzajemnemu jamstvu za izpolnitev obveznosti več oseb, in druga sredstva, ki jih ni mogoče unovčiti v času, ki je potreben zaradi pravočasne izpolnitve zapadlih denarnih obveznosti.

Predpis o obvladovanju tveganj

109. člen

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejša pravila za obvladovanje tveganj, s katerimi določi:

1. način in obseg upoštevanja posameznih postavk pri izračunu kapitala zavarovalnice in kapitalске ustreznosti,
2. podrobnejše lastnosti in vrste postavk, ki se upoštevajo pri izračunu kapitala in kapitalске ustreznosti,
3. podrobnejše lastnosti podrejenih dolžniških instrumentov iz tretjega odstavka 107. člena tega zakona in nelikvidnih sredstev iz drugega odstavka 108. člena tega zakona ter sredstev na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje iz 44.a člena tega zakona,
4. podrobnejša pravila za izračun minimalnega kapitala zavarovalnice iz 110., 111. in 139. člena tega zakona,
5. podrobnejša pravila in minimalne standarde, lahko pa tudi metodologijo, za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij,
6. podrobnejše vrste in lastnosti kritnega premoženja in premoženja kritnega sklada ter podrobnejša pravila za razpršitev in omejitev teh naložb, njihovo vrednotenje in njihovo usklajenost,
7. usmeritve za izračun lastnih deležev zavarovalnice v tabelah maksimalnega kritja in usmeritve za ugotavljanje največje verjetne škode,
8. podrobnejši način izračuna količnikov likvidnosti in najmanjši obseg likvidnosti, ki jo mora zavarovalnica zagotavljati,
9. podrobnejšo vsebino poročil iz 140. člena tega zakona ter roke in način poročanja.

5.3. Kapitalška ustreznost

Minimalni kapital zavarovalnice, ki opravlja zavarovalne posle v skupini premoženjskih zavarovanj

110. člen

(1) Kapital zavarovalnice, ki opravlja zavarovalne posle v skupini premoženjskih zavarovanj, in kapital pozavarovalnice mora biti vedno najmanj enak kapitalskim zahtevam, izračunanim z uporabo premijskega količnika oziroma škodnega količnika, in sicer tistim od obeh, ki so višje.

(2) Kapitalске zahteve se z uporabo premijskega količnika izračunajo na naslednji način:

1. vsota zavarovalnih premij, doseženih v zadnjem poslovnem letu, do skupne višine 50,000.000 eurov se pomnoži z 0,18, vsota teh zavarovalnih premij, v višini, ki presega 50,000.000 eurov, pa se pomnoži z 0,16;
2. vsota obeh zmnožkov iz 1. točke tega odstavka se pomnoži z deležem, ki za zadnja tri poslovna leta ustreza razmerju med:

- skupnim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin v tem obdobju, zmanjšanim za terjatve, ki jih krije sozavarovanje oziroma pozavarovanje, in
 - skupnim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin v tem obdobju, vključno s terjatvami, ki jih krije sozavarovanje oziroma pozavarovanje, vendar ne z manj kot 0,5;
3. kot vsota zavarovalnih premij, doseženih v zadnjem poslovnem letu, se upošteva znesek, ki je enak večjemu izmed kosmatih obračunanih premij ali kosmatih prihodkov od premij. Pred določitvijo vsote iz prejšnjega stavka se upoštevajo določila 4., 5. in 6. točke tega odstavka;
 4. pri izračunu vsote zavarovalnih premij, doseženih v zadnjem poslovnem letu, se za 50% poveča obračunana kosmata zavarovalna premija oziroma kosmati prihodki od premij za zavarovalne vrste iz 11., 12. in 13. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona;
 5. pri izračunu vsote zavarovalnih premij se upošteva tudi premija za rizike, sprejete v sozavarovanje ali pozavarovanje;
 6. od vsote zavarovalnih premij se odšteje premija za zavarovanja, ki so bila odpovedana v poslovnem letu, ter celotni zneski morebitnih davkov ali prispevkov, vključenih v vsoti zavarovalnih premij.

(3) Kapitalske zahteve se z uporabo škodnega količnika izračunajo na naslednji način:

1. letna vsota terjatev na izplačilo odškodnin, vključno s terjatvami, ki jih krije pozavarovanje, do skupne višine 35,000.000 eurov se pomnoži z 0,26, vsota teh terjatev v višini, ki presega 35,000.000 eurov pa z 0,23;
2. vsota obeh zmnožkov iz 1. točke tega odstavka se pomnoži z deležem, ki za zadnja tri poslovna leta ustreza razmerju med:
 - skupnim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin v tem obdobju, zmanjšanim za terjatve, ki jih krije sozavarovanje oziroma pozavarovanje, in
 - skupnim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin v tem obdobju, vključno s terjatvami, ki jih krije sozavarovanje oziroma pozavarovanje, vendar ne z manj kot 0,5;
3. v zavarovalnih vrstah iz 11., 12. in 13. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona se obračunan znesek škod, škodne rezervacije in terjatve iz naslova izplačanih odškodnin oziroma zavarovalnin poveča za 50%;
4. letna vsota terjatev na izplačilo odškodnin se izračuna tako, da se znesek kosmatih obračunanih škod za obdobje, določeno v četrtem in petem odstavku tega člena, povečan za znesek kosmatih škodnih rezervacij na koncu obdobja ter zmanjšan za znesek kosmatih škodnih rezervacij na začetku obdobja in zmanjšan za znesek uveljavljenih regresnih terjatev v navedenem obdobju, deli s številom let v obdobju;
5. letna vsota terjatev na izplačilo odškodnin zajema v izračunu tudi v sozavarovanje in v pozavarovanje sprejete pogodbe.

(4) Pri izračunu letnih vsot terjatev na izplačilo odškodnin iz 1. točke prejšnjega odstavka se upošteva obdobje zadnjih treh poslovnih let.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, se v primeru, če zavarovalnica izključno oziroma v prevladujočem deležu sklepa zavarovanja, ki krijejo nevarnosti kredita, nevihte, toče ali pozebe, pri izračunu letnih vsot terjatev na izplačilo odškodnin upošteva obdobje zadnjih sedmih poslovnih let.

(6) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena so kapitalske zahteve za zdravstvena zavarovanja, za katera se uporabljajo podobne verjetnostne tabele in izračuni kot za življenjska zavarovanja, ena tretjina kapitalskih zahtev iz prvega odstavka tega člena oziroma enake kapitalskim zahtevam, izračunanim po drugem odstavku 111. člena tega zakona, če so te višje, in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če se zavarovalne premije izračunavajo na podlagi verjetnostnih izračunov z uporabo zavarovalno-tehničnih podlag,
2. če zavarovalnica v zvezi s temi zavarovanji oblikuje rezervacije za starost,

3. če premije obsegajo varnostni dodatek,
4. če zavarovalnica najkasneje po izteku treh let nima več pravice odpovedati zavarovalne pogodbe,
5. če je z zavarovalno pogodbo določena možnost zvišanja premij oziroma zmanjšanja obveznosti zavarovalnice.

(7) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se kapitalske zahteve za prvo leto poslovanja zavarovalnice izračunajo z uporabo premijskega količnika.

(8) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena kapital zavarovalnice ne sme biti nikoli manjši od zneska zajamčenega kapitala iz 112. člena tega zakona.

(9) Pri izračunu skupnega zneska terjatev za izplačilo odškodnin iz drugega in tretjega odstavka tega člena se poleg prijavljenih terjatev upoštevajo tudi ocenjene terjatve, za katere se oblikujejo škodne rezervacije po 116. členu tega zakona.

(10) V primeru, ko je izračunani minimalni kapital zavarovalnice za tekoče leto manjši od izračunanega minimalnega kapitala za preteklo leto, mora biti minimalni kapital zavarovalnice najmanj enak minimalnemu kapitalu zavarovalnice za preteklo leto, pomnoženemu z razmerjem med navedenimi čistimi škodnimi rezervacijami na koncu tekočega leta in s čistimi škodnimi rezervacijami na koncu preteklega leta, vendar ne z več kot 1.

(11) Ko Evropska komisija v Uradnem listu Evropske skupnosti objavi spremembe zneskov iz člena 1(3) Direktive 2002/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. marca 2002 o spremembi Direktive Sveta 73/239/EGS o zahtevani kapitalski ustreznosti zavarovalnic, ki opravljajo posle neživiljenjskega zavarovanja (UL L št. 77 z dne 20. marca 2002, str. 17), Vlada Republike Slovenije v Uradnem listu Republike Slovenije objavi tako spremenjene zneske, ki se uporabljajo pri izračunu kapitalskih zahtev iz 1. točke drugega odstavka in iz 1. točke tretjega odstavka tega člena.

(12) Ne glede na 1. točko drugega odstavka in 1. točko tretjega odstavka tega člena je znesek za pozavarovalnice enak 50,000.000 eurov ob premijskem količniku oziroma 35,000.000 eurov ob škodnem količniku.

Minimalni kapital zavarovalnice, ki opravlja zavarovalne posle v skupini življenjskih zavarovanj

111. člen

(1) Kapital zavarovalnice, ki opravlja zavarovalne posle v skupini življenjskih zavarovanj, se izračuna, kot je določeno v drugem, tretjem, četrtem, petem, šestem in sedmem odstavku tega člena.

(2) Kapital zavarovalnice, ki opravlja zavarovalne posle v zavarovalni vrsti iz 19. in 20. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, mora biti vedno najmanj enak kapitalskim zahtevam, izračunanim kot vsota prvega in drugega rezultata.

Prvi rezultat se izračuna na naslednji način:

1. vsota matematičnih rezervacij, oblikovanih na zadnji dan preteklega poslovnega leta, vključno z matematičnimi rezervacijami, oblikovanimi za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, se pomnoži z 0,04;
2. zmnožek iz prejšnje točke se pomnoži z deležem, ki za zadnje poslovno leto ustreza razmerju med:

- skupnim zneskom matematičnih rezervacij na zadnji dan preteklega poslovnega leta, zmanjšanim za matematične rezervacije za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, in
- skupnim zneskom matematičnih rezervacij, oblikovanih na zadnji dan preteklega poslovnega leta, vključno z matematičnimi rezervacijami, oblikovanimi za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje,

vendar ne z manj kot 0,85.

Drugi rezultat se izračuna samo za zavarovanja, pri katerih tvegani kapital ni negativen, in sicer na naslednji način:

1. znesek tveganega kapitala na zadnji dan preteklega leta, vključno s tveganim kapitalom za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, se pomnoži z 0,003;
2. zmnožek iz prejšnje točke se pomnoži z deležem, ki za zadnje poslovno leto ustreza razmerju med:
 - skupnim zneskom tveganega kapitala na zadnji dan preteklega poslovnega leta, zmanjšanim za znesek tveganega kapitala za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, in
 - skupnim zneskom tveganega kapitala na zadnji dan preteklega leta, vključno s tveganim kapitalom za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, vendar ne z manj kot 0,5.
3. Ne glede na določbo druge alineje prejšnje točke se pri izračunu kapitalskih zahtev za življenjska zavarovanja za primer smrti znesek iz druge alineje prejšnje točke pomnoži z 0,001, če je zavarovanje sklenjeno do največ treh let oziroma z 0,0015, če je zavarovanje sklenjeno za več kot tri leta in največ pet let.

(3) Za zavarovanja s kapitalizacijo izplačil iz 23. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona so kapitalске zahteve enake prvemu rezultatu iz prejšnjega odstavka.

(4) Za zavarovanja iz 21. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona in za posle upravljanja pokojninskih skladov (osmi odstavek 14. člena tega zakona) se kapitalске zahteve izračunajo na naslednji način:

- a) 4% zavarovalno-tehničnih rezervacij v višini, določeni v skladu s prvim rezultatom iz drugega odstavka tega člena, če zavarovalnica prevzema naložbeno tveganje;
- b) 1% zavarovalno-tehničnih rezervacij v višini, določeni v skladu s prvim rezultatom iz drugega odstavka tega člena, če zavarovalnica ne prevzema naložbenega tveganja, vendar so stroški upravljanja določeni in nespremenljivi za obdobje daljše od petih let;
- c) 25% neto administrativnih stroškov preteklega poslovnega leta, ki se nanašajo na izvajanje teh zavarovanj, če zavarovalnica ne prevzema naložbenega tveganja in stroški upravljanja niso določeni in nespremenljivi;
- d) 0,3% tveganega kapitala v višini, določeni v skladu z drugim rezultatom iz drugega odstavka tega člena, če zavarovalnica krije nevarnost smrti.

(5) Za tontine iz 22. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona so kapitalске zahteve enake 0,01 vrednosti kapitaliziranega premoženja.

(6) Za dodatna zavarovanja, definirana v dvanajstem odstavku 14. člena tega zakona, se v izračunu minimalnega kapitala upoštevata premijski in škodni količnik v skladu s 110. členom tega zakona.

(7) Za zavarovalno vrsto iz 24. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona se minimalni kapital izračuna kot vsota prvega rezultata iz drugega odstavka tega člena in zneska, izračunanega v skladu s 110. členom tega zakona.

(8) Tvegani kapital iz tretjega odstavka tega člena je razlika med zavarovalno vsoto za primer smrti in oblikovano matematično rezervacijo.

(9) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena kapital zavarovalnice ne sme biti nikoli manjši od zneska zajamčenega kapitala iz 112. člena tega zakona.

Zajamčeni kapital

112. člen

(1) Zajamčeni kapital predstavlja eno tretjino minimalnega kapitala iz 110. oziroma 111. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka zajamčeni kapital zavarovalnice, ki ima dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov iz zavarovalne skupine premoženjskih zavarovanj, ne sme biti nikoli nižji od:

1. zneska 2,000.000 eurov,
2. zneska 3,000.000 eurov, če ima zavarovalnica dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov za vse ali nekatere zavarovalne vrste iz 10. do 15. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena zajamčeni kapital ne sme biti nikoli nižji od zneska 3,000.000 eurov, če ima zavarovalnica dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, ki krijejo vse ali nekatere nevarnosti iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena zajamčeni kapital pozavarovalnice ne sme biti nikoli nižji od zneska 3,000.000 eurov.

(5) Ko Evropska komisija v Uradnem listu Evropske skupnosti objavi spremembo zneska iz člena 1(4) Direktive 2002/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. marca 2002 o spremembi Direktive Sveta 73/239/EGS o zahtevani kapitalski ustreznosti zavarovalnic, ki opravljajo posle neživljenjskega zavarovanja (UL L št. 77 z dne 20. marca 2002, str. 17) ali zneska iz člena 29 Direktive 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju (UL L št. 345 z dne 19. decembra 2002, str. 1), ali zneskov iz člena 40(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/68/ES z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju in o spremembi direktiv Sveta 73/239/EGS, 92/49/EGS ter direktiv 98/78/ES in 2002/83/ES (UL L št. 323 z dne 9. decembra 2005, str. 1), Vlada Republike Slovenije v Uradnem listu Republike Slovenije objavi tako spremenjene zneske zajamčenega kapitala iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena.

5.4. Zavarovalno-tehnične rezervacije

Zavarovalno-tehnične rezervacije

113. člen

(1) Zavarovalnica mora v zvezi z vsemi zavarovalnimi posli, ki jih opravlja, oblikovati ustrezne zavarovalno-tehnične rezervacije, namenjene kritju bodočih obveznosti iz zavarovanj in morebitnih izgub zaradi tveganj, ki izhajajo iz zavarovalnih poslov, ki jih opravlja.

(2) Zavarovalnica mora oblikovati naslednje vrste zavarovalno-tehničnih rezervacij:

1. rezervacije za prenosne premije,

2. rezervacije za bonuse, popuste in storno,
3. škodne rezervacije,
4. izravnalne rezervacije,
5. druge zavarovalno-tehnične rezervacije.

(3) Zavarovalnica, ki sklepa življenjska zavarovanja oziroma nezgodna ali zdravstvena zavarovanja, za katere se uporabljajo podobne verjetnostne tabele in izračuni kot za življenjska zavarovanja, mora v zvezi s temi zavarovanji oblikovati tudi matematične rezervacije.

(4) Zavarovalnica, ki sklepa zavarovanja, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje, mora v zvezi s temi zavarovanji oblikovati tudi posebne rezervacije.

Rezervacije za prenosne premije

114. člen

Rezervacije za prenosne premije pri posameznem zavarovanju se oblikuje v višini tistega dela obračunane premije, ki se nanaša na zavarovalno kritje za zavarovalno obdobje po zaključku obračunskega obdobja, za katerega se izračunava rezervacija.

Rezervacije za bonuse, popuste in storno

115. člen

Rezervacije za bonuse in popuste se oblikujejo v višini zneskov, do izplačila katerih so upravičeni zavarovalci, zavarovanci ali drugi upravičenci iz naslova:

1. pravice do udeležbe v dobičku iz njihovih zavarovanj oziroma drugih upravičenj na podlagi zavarovalne pogodbe (bonusi),
2. pravice do delnega znižanja premije (popusti),
3. pravice do povrnitve dela premije za neporabljeni čas zavarovanja zaradi predčasnega prenehanja zavarovanja (storno).

Škodne rezervacije

116. člen

(1) Škodne rezervacije se oblikujejo v višini ocenjenih obveznosti, ki jih je zavarovalnica dolžna izplačati na podlagi zavarovalnih pogodb, pri katerih je zavarovalni primer nastopil do konca obračunskega obdobja, in sicer ne glede na to ali je zavarovalni primer že prijavljen, vključno z vsemi stroški, ki na podlagi teh pogodb bremenijo zavarovalnico.

(2) Škodne rezervacije morajo vključevati poleg ocenjenih obveznosti za prijavljene nastale, a še nerešene škode, tudi ocenjene obveznosti za že nastale, a še neprijavljene škode.

Matematične rezervacije

117. člen

(1) Matematične rezervacije se oblikujejo v višini sedanje vrednosti ocenjenih bodočih obveznosti zavarovalnice na podlagi sklenjenih zavarovanj zmanjšano za sedanjo ocenjeno vrednost bodočih premij, ki bodo vplačane na podlagi teh zavarovanj.

(2) Matematične rezervacije se izračunavajo z uporabo ustreznega aktuarskega vrednotenja, ki upošteva vse bodoče obveznosti zavarovalnice, na podlagi posamezne zavarovalne pogodbe, vključno z:

1. zjamčenimi izplačili, do katerih je zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec upravičen,
2. bonusi, do katerih je upravičen zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec bodisi samostojno bodisi skupaj z drugimi zavarovalci, zavarovanci ali drugimi upravičenci, ne glede na to, v kakšni obliki so izraženi,
3. vsemi upravičenji, med katerimi lahko zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec izbira na podlagi zavarovalne pogodbe,
4. stroški, vključno s provizijami.

(3) Pri izbiri metode aktuarskega vrednotenja mora zavarovalnica ustrezno upoštevati tudi metode vrednotenja kritnega premoženja, ki jih uporablja.

(4) Zavarovalnica mora izračunavati matematične rezervacije posamično za vsako zavarovalno pogodbo. Uporaba ustreznih približkov oziroma posplošitev je dovoljena samo, kadar je verjetno, da bo njihova uporaba privedla do približno enakega rezultata kot posamični izračun.

(5) Kadar ima zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec na podlagi zavarovalne pogodbe pravico do izplačila odkupne vrednosti, matematične rezervacije oblikovane v zvezi s to pogodbo ne smejo biti manjše od odkupne vrednosti.

(6) Rezervacije za starost so matematične rezervacije zdravstvenih zavarovanj, ki so oblikovane v višini, ki zadošča za pokrivanje obveznosti doživljenjskega zavarovanja. Namenjene so pokrivanju primanjkljaja zaradi premije, ki se v času trajanja zavarovanja ne spreminja, medtem ko se zaradi naraščajoče starosti zdravstveno tveganje povečuje. Ne glede na določbe prvega stavka tega odstavka so lahko rezervacije za starost oblikovane v višini, ki zadošča za pokrivanje obveznosti za obdobje najmanj do tiste starosti zavarovanca, od katere naprej ima zavarovanec iste zavarovane nevarnosti, kot po zavarovalni pogodbi, v celoti krite že po samem zakonu. Pri izračunu rezervacij za starost se uporabljajo podobne verjetnostne tabele in izračuni kot za življenjska zavarovanja. Določbe tega odstavka se ne uporabljajo za zavarovanja iz enajstega odstavka 14. člena tega zakona.

(7) Zavarovalnica mora v dodatku k letnemu poročilu opisati podlage in metode, ki jih uporablja pri izračunu matematičnih rezervacij.

Izravnalne rezervacije

118. člen

(1) Zavarovalnica oblikuje izravnalne rezervacije samo v zavarovalni vrsti kreditno zavarovanje iz 14. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona.

(2) Način oblikovanja izravnalnih rezervacij iz prejšnjega odstavka predpiše Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s Prilogo D k direktivi Sveta 87/343/ES z dne 22. junija 1987 o spremembi prve direktive 73/239/EGS o usklajevanju zakonov in drugih

predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja, zlasti glede kreditnega in kavcijskega zavarovanja (UL L št. 185 z dne 4. julija 1987, str. 72).

Druge zavarovalno-tehnične rezervacije

119. člen

Druge zavarovalno-tehnične rezervacije oblikuje zavarovalnica glede na predvidene bodoče obveznosti in tveganja velikih škod, ki izhajajo na primer iz zavarovanja odgovornosti za jedrsko škodo, proizvajalčeve odgovornosti za farmacevtske izdelke, potresa, poplave in druge obveznosti in tveganja, v zvezi s katerimi ne oblikuje posameznih rezervacij iz 1. do 4. točke drugega odstavka ter tretjega in četrtega odstavka 113. člena tega zakona.

5.5. Kritno premoženje

5.5.1. Splošne določbe

Kritno premoženje

120. člen

(1) Kritno premoženje je premoženje zavarovalnice, namenjeno kritju bodočih obveznosti iz zavarovanj, ki jih sklepa zavarovalnica in morebitnih izgub zaradi tveganj, ki izhajajo iz zavarovalnih poslov, ki jih opravlja zavarovalnica, ter v zvezi s katerimi je zavarovalnica dolžna oblikovati zavarovalno-tehnične rezervacije.

(2) Zavarovalnica mora kritno premoženje naložiti v skladu z določbami tega razdelka in predpisa, izdanega na podlagi 6. točke 109. člena tega zakona. Vrednost kritnega premoženja mora biti najmanj enaka višini zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(3) Pri izbiri naložb kritnega premoženja mora zavarovalnica upoštevati vrste zavarovalnih poslov, ki jih opravlja, tako, da je zagotovljena varnost, donosnost in tržnost naložb ter ustrezna ročnost, raznovrstnost in razpršitev teh naložb.

Vrste dovoljenih naložb

121. člen

- (1) Kritno premoženje lahko predstavljajo samo naslednje vrste naložb:
1. vrednosti papirji, katerih izdajatelj je Republika Slovenija, Banka Slovenije, država članica oziroma država članica OECD oziroma mednarodna finančna organizacija, oziroma za katere jamči ena od teh oseb,
 2. obveznice oziroma drugi dolžniški vrednostni papirji, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,

3. obveznice oziroma drugi dolžniški vrednostni papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, če je njihov izdajatelj pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji oziroma državi članici oziroma državi članici OECD,
4. delnice in druge lastniške vrednostne papirje s spremenljivim donosom, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,
5. delnice in druge lastniške vrednostne papirje s spremenljivim donosom, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, če je njihov izdajatelj pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD, in če so izdane kot vrednostni papir,
6. investicijski kuponi vzajemnih skladov oziroma delnice investicijskih družb, ki svoje premoženje nalagajo izključno v vrednostne papirje in druge likvidne finančne naložbe,
7. terjatve iz naslova posojil, zavarovanih z zastavno pravico na nepremičnini, če je zastavna pravica vpisana v zemljiški oziroma drugi javni knjigi v Republiki Sloveniji oziroma državi članici, in če višina terjatve ni višja od 60 odstotkov vrednosti nepremičnine, ugotovljene na podlagi cenitve cenilca ustrezne stroke oziroma na drug primeren način, če je na nepremičnini že vpisana ena ali več zastavnih pravic, višina terjatve ne sme biti višja od 60 odstotkov vrednosti nepremičnine, zmanjšane za vrednost že vpisane zastavne oziroma zastavnih pravic,
8. terjatve iz naslova posojil bankam s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD, oziroma za izplačilo katerih, vključno z obrestmi, jamči banka s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,
9. terjatve iz naslova posojil, ki so zavarovane z zastavno pravico na vrednostnih papirjih iz 1., 2. oziroma 4. točke tega odstavka,
10. terjatve iz naslova drugih posojil, ki so ustrezno zavarovane,
11. predplačila na račun odkupne vrednosti zavarovanja na podlagi zavarovalnih polic in posojila zavarovana z odkupno vrednostjo zavarovalne police,
12. nepremičnine in druge stvarne pravice na nepremičnini (na primer stavbna pravica):
 - če so vpisane v zemljiški knjigi oziroma drugi javni knjigi v Republiki Sloveniji oziroma državi članici,
 - če dajejo donos oziroma je v zvezi z njimi mogoče pričakovati donos, in
 - če je bila nakupna cena določena na podlagi cenitve cenilca ustrezne stroke oziroma na drug primeren način,
 - če je prosta vseh bremen, razen stvarnih služnosti,
13. naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri banki s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,
14. gotovino v blagajni oziroma na vpoglednem denarnem računu,
15. terjatve iz naslova povračila davkov,
16. terjatve do garancijskih, solidarnostnih in škodnih skladov,
17. opredmetena osnovna sredstva, razen zemljišč in zgradb, ki se vrednotijo glede na amortizacijo po načelu preudarnosti, če:
 - se nahajajo v oziroma na nepremičnini ali so kako drugače povezane z nepremičnino, ki je dopustna naložba kritnega premoženja,
 - dajejo donos in
 - so prosta vseh bremen,
18. terjatve do pozavarovateljev skupaj s pozavarovateljevimi deleži zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(2) Na vrednostnih papirjih, ki pomenijo dovoljene naložbe kritnega premoženja, ne sme biti vpisana zastavna pravica.

(3) S predpisom, izdanim na podlagi 6. točke 109. člena tega zakona lahko Agencija za zavarovalni nadzor določi tudi druge vrste naložb, ki so glede na varnost, donosnost in tržnost primerne za kritno premoženje in za te naložbe določi tudi omejitve.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo posamezne zavarovalnice, tej dovoli, da kritno premoženje naloži v druge vrste naložb, kot naložbe, dovoljene na podlagi prvega odstavka tega člena in predpisa, izdanega na podlagi 6. točke 109. člena tega zakona. Veljavnost dovoljenja mora biti omejena za čas, ki ga ob upoštevanju razlogov, iz katerih je dovoljenje izdal, določi Agencija za zavarovalni nadzor. Pri tem Agencija za zavarovalni nadzor upošteva predvsem boniteto vrednostnega papirja oziroma njegovega izdajatelja.

(5) Za banke po tem členu se štejejo banke in druge institucije, ki imajo dovoljenje pristojnega organa Republike Slovenije oziroma druge države za opravljanje bančnih storitev.

(6) Za organiziran trg po tem zakonu se šteje trg, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov.

Omejitve posameznih naložb

122. člen

(1) Vrednost posameznih vrst naložb kritnega premoženja ne sme presegati naslednjih odstotkov od skupne višine zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z zavarovalno-tehničnimi rezervacijami za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, katerih kritju je namenjeno kritno premoženje:

1. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 2. do 5. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona in terjatve iz naslova posojil iz 7. do 9. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo skupno presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij,
2. ne glede na omejitve iz prejšnje točke lahko naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 2. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona dosegajo do 40% zavarovalno-tehničnih rezervacij, če ti vrednostni papirji izpolnjujejo naslednje pogoje:
 - skladno s posebnim zakonom so predmet posebnega javnega nadzora z namenom zaščite pravic imetnikov teh vrednostnih papirjev,
 - izdani so s strani banke ali druge kreditne institucije, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja finančne konglomerate, ki ima sedež v Republiki Sloveniji ali v državi članici,
 - denarna sredstva oziroma kupnina od njihove izdaje se skladno s posebnim zakonom nalaga le v premoženje, ki tekom celotnega obdobja do njihove dospelosti omogoča poravnavanje obveznosti, nastalih na njihovi podlagi, in ki je v primeru nezmožnosti izpolnitve obveznosti prednostno uporabljeno za poplačilo glavnice in natečenih obresti,
3. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 3. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo presegati 1% zavarovalno-tehničnih rezervacij, razen v primeru, ko ob novi izdaji vrednostnih papirjev izdajatelj v prospektu določi, da bodo novi vrednostni papirji, po pridobitvi vseh dovoljenj, uvrščeni na organiziran trg vrednostnih papirjev. V tem primeru tovrstne naložbe ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij, vendar največ za šest mesecev od datuma nakupa,
4. naložbe v vrednostne papirje iz 3. in 5. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona skupno ne smejo presegati 10% zavarovalno-tehničnih rezervacij,
5. naložbe v vrednostne papirje iz 4. in 5. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona in naložbe v tiste investicijske kupone vzajemnih skladov oziroma investicijskih družb iz 6. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona, ki morajo po pravilih sklada imeti več kot polovico naložb v vrednostnih papirjih, ki ne dajejo zjamčenega donosa, skupaj ne smejo presegati 30% zavarovalno-tehničnih rezervacij,
6. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 5. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo presegati 1% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

7. naložbe v vrednostne papirje iz 5. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona skupno ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij,
8. naložbe v tiste investicijske kupone vzajemnih skladov oziroma investicijskih družb iz 6. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona, ki morajo po pravilih sklada imeti več kot polovico naložb v vrednostnih papirjih, ki dajejo zjamčen donos, skupaj ne smejo presegati 40% zavarovalno-tehničnih rezervacij,
9. naložbe v terjatve iz naslova posojil posameznemu posojilojemalcu iz 10. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo presegati 2% zavarovalno-tehničnih rezervacij, skupno pa vse terjatve iz naslova teh posojil ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij,
10. naložbe v eno nepremičnino oziroma več nepremičnin, ki so med seboj tako blizu, da pomenijo eno samo naložbo ter naložbe v eno opredmeteno osnovno sredstvo iz 17. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo presegati 10% višine zavarovalno-tehničnih rezervacij, skupno pa vse naložbe v nepremičnine in druge stvarne pravice iz 12. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ter vse naložbe v opredmetena osnovna sredstva iz 17. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo presegati 30% zavarovalno-tehničnih rezervacij,
11. naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri banki iz 13. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona skupno ne smejo presegati 30% zavarovalno-tehničnih rezervacij, pri čemer naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri posamezni banki skupno ne smejo presegati 10% zavarovalno-tehničnih rezervacij. Ne glede na določbo prejšnjega stavka naložbe pri posamezni hranilnici ali hranilno-kreditni službi skupno ne smejo presegati 2% zavarovalno-tehničnih rezervacij,
12. naložbe v obliki gotovine v blagajni in na vpoglednih računih iz 14. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona skupno ne smejo presegati 3% zavarovalno-tehničnih rezervacij,
13. naložbe v terjatve iz naslova povračila davkov iz 15. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij,
14. naložbe v terjatve do garancijskih, solidarnostnih in škodnih skladov iz 16. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona skupno ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij. Ne glede na določbo prejšnjega stavka naložbe v terjatve do posameznega garancijskega, solidarnostnega in škodnega sklada ne smejo presegati 2% zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo posamezne zavarovalnice, tej dovoli, da v zvezi s posamezno vrsto naložb prekorači omejitve, določene na podlagi prejšnjega odstavka in predpisa, izdanega na podlagi 6. točke 109. člena tega zakona. Veljavnost dovoljenja mora biti omejena za čas, ki ga ob upoštevanju razlogov, iz katerih je dovoljenje izdal, določi Agencija za zavarovalni nadzor.

(3) Skupna vrednost naložb zavarovalnice v naložbe iz 2. do vključno 11. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona istega izdajatelja (dolžnika) in z njim povezanih oseb, kot jih opredeljuje 10. člen tega zakona, ne sme presegati 10 odstotkov zavarovalno-tehničnih rezervacij. V omejitve 10 odstotkov se ne upoštevajo naložbe iz 2. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona, ki izpolnjujejo pogoje, navedene v 2. točki prvega odstavka 122. člena tega zakona.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena veljajo za pozavarovalnice, ki imajo sedež na ozemlju Republike Slovenije, naslednje omejitve glede posameznih naložb:

1. naložbe v delnice in druge prenosljive vrednostne papirje, obravnavane kot delnice, obveznice, dolžniške vrednostne papirje, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, ne smejo skupno presegati 30% zavarovalno-tehničnih rezervacij;
2. posamezna pozavarovalnica ne sme vložiti več kot 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij v delnice in druge prenosljive vrednostne papirje, ki se obravnavajo kot delnice, obveznice, dolžniški vrednostni papirji ter drugi denarni instrumenti in instrumenti

kapitalskega trga istega podjetja ter več kot 10% skupnih zavarovalno-tehničnih rezervacij v delnice in druge prenosljive vrednostne papirje, ki se obravnavajo kot delnice, obveznice, dolžniški vrednostni papirji in drugi denarni instrumenti ter instrumenti kapitalskega trga podjetij, ki spadajo v isto skupino;

3. naložbe v sredstva, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, se v vsakem primeru zadržijo na preudarni ravni.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor lahko določi podrobnejša pravila, ki določajo pogoje za uporabo neporavnanih zneskov posebnega specializiranega podjetja kot sredstev, ki pokrivajo zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s tem členom.

Lokalizacija kritnega premoženja

123. člen

(1) Zavarovalnica lahko nalaga kritno premoženje na celotnem območju držav članic ter na območju držav članic OECD.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko zavarovalnica v zvezi z zavarovanji, ki jih sklepa in krijejo nevarnosti na območju države, ki ni država članica ali država članica OECD, nalaga kritno premoženje tudi na območju te države.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo posamezne zavarovalnice, tej dovoli, da kot kritno premoženje uporabi tudi naložbo, ki ne izpolnjuje pogoja iz prvega odstavka tega člena.

Usklajenost naložb

124. člen

(1) Zavarovalnica mora naložbe kritnega premoženja, zaradi katerih je izpostavljena tveganjem morebitnih izgub zaradi spremembe obrestnih mer, tečajev tujih valut oziroma drugih tržnih tveganj, ustrezno uskladiti z njenimi obveznostmi na podlagi zavarovalnih pogodb, katerih višina je odvisna od enakih sprememb.

(2) Zavarovalnica mora pri nalaganju naložb kritnega premoženja ustrezno upoštevati dospelost obveznosti iz zavarovalnih pogodb.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena mora zavarovalnica naložbe kritnega premoženja uskladiti s svojimi obveznostmi na podlagi zavarovalnih pogodb, katerih višina je odvisna od sprememb tečajev tujih valut, najmanj do 80%.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek morajo pozavarovalnice, ki imajo sedež na ozemlju Republike Slovenije, omejiti naložbe kritnega premoženja v tuje valute na 30% zavarovalno-tehničnih rezervacij razen tistih naložb, s katerimi krijejo obveznosti, nominirane v tuji valuti.

Uporaba izvedenih finančnih instrumentov

124.a člen

(1) Zavarovalnica lahko v zvezi z naložbami kritnega premoženja uporablja terminske pogodbe, opcije in ostale izvedene finančne instrumente, če ti prispevajo k zniževanju tveganj iz prvega odstavka 124. člena tega zakona ali olajšajo učinkovito upravljanje zavarovalnega portfelja.

(2) Zavarovalnica poroča o uporabi izvedenih finančnih instrumentov Agenciji za zavarovalni nadzor v okviru predpisa, izdanega na podlagi tega člena, v katerem Agencija za zavarovalni nadzor predpiše tudi podrobnejša pravila za uporabo izvedenih finančnih instrumentov.

5.5.2. Kritni sklad

Kritni sklad

125. člen

(1) Kritni sklad je kritno premoženje namenjeno kritju obveznosti zavarovalnice iz tistih vrst zavarovanj, za katere je potrebno oblikovati matematične rezervacije.

(2) Premoženje kritnega sklada je dovoljeno uporabiti samo za izplačilo terjatev iz zavarovanj, v zvezi s katerimi je bil oblikovan kritni sklad.

Zahtevano kritje

126. člen

(1) Zahtevano kritje obsega matematične rezervacije. Pri zdravstvenih zavarovanjih in življenjskih zavarovanjih, vključno z življenjskimi zavarovanji, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje, obsega zahtevano kritje poleg matematičnih rezervacij tudi rezervacije za prenosne premije, škodne rezervacije in rezervacije za bonuse in popuste.

(2) Zahtevano kritje mora izračunavati ločeno za vsako od vrst zavarovanj iz drugega odstavka 127. člena tega zakona.

Obveznost oblikovati kritni sklad

127. člen

(1) Zavarovalnica, ki sklepa zavarovanja v zavarovalnih vrstah, za katere je potrebno oblikovati matematične rezervacije, mora oblikovati kritni sklad in s premoženjem kritnega sklada upravljati ločeno od drugega premoženja.

(2) Zavarovalnica mora oblikovati poseben kritni sklad za vsako od naslednjih vrst zavarovanj:

1. za zavarovanja iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj, razen zavarovanj iz 2. do 5. točke tega odstavka;
2. za zavarovanja iz zavarovalne vrste življenjskega zavarovanja, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali

drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno povezana z vrednostjo enote premoženja investicijskih skladov oziroma povezana s spremembo indeksa vrednostnih papirjev, razen prenosnih premij, škodnih rezervacij in dodatnih zavarovalno-tehničnih rezervacij za zjamčeno najmanjše izplačilo;

3. za zavarovanja iz zavarovalne vrste življenjskega zavarovanja, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno vezana na vrednost enote premoženja kritnega sklada, razen prenosnih premij, škodnih rezervacij in dodatnih zavarovalno-tehničnih rezervacij za zjamčeno najmanjše izplačilo, za vsako vrsto zavarovalne pogodbe posebej;
4. za zavarovanja iz zavarovalne vrste tontine;
5. za zavarovanje iz zavarovalne vrste zavarovanja izpada dohodkov zaradi nezgode ali bolezni;
6. za zdravstvena zavarovanja, za katera se oblikujejo rezervacije za starost;
7. za zavarovanja iz drugih zavarovalnih vrst, za katere je potrebno oblikovati matematične rezervacije.

(3) Kadar zavarovalnica v skladu z prejšnjim odstavkom oblikuje več kritnih skladov, se določbe tega zakona o kritnem skladu in poplačilu iz premoženja kritnega sklada uporabljajo ločeno za vsakega od kritnih skladov, ki jih je oblikovala zavarovalnica.

(4) Vrednost premoženja kritnega sklada mora biti vedno najmanj enaka višini zahtevanega kritja.

(5) Zavarovalnica mora skrbeti, da je vrednost premoženja kritnega sklada vedno najmanj enaka višini zahtevanega kritja. Zavarovalnica mora ob zaključku vsakega trimesečja za račun kritnega sklada pridobiti dodatno premoženje, če je to potrebno zaradi uskladitve vrednosti premoženja kritnega sklada z višino zahtevanega kritja.

Naložbe kritnega sklada

128. člen

(1) Za naložbe kritnega sklada se uporabljajo določbe 121. do 124. člena tega zakona.

(2) Omejitve posameznih naložb, določenih v 122. členu tega zakona in predpisu, izdanem na podlagi 6. točke 109. člena tega zakona, veljajo ločeno za vsak kritni sklad, ki ga oblikuje zavarovalnica.

Posebne določbe za zavarovanja, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje

129. člen

(1) Kadar so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe neposredno povezana z vrednostjo enote premoženja vzajemnega oziroma investicijskega sklada, morajo naložbe kritnega sklada, ki ga zavarovalnica oblikuje v zvezi s temi zavarovanji, v največji možni meri obsegati naložbe v investicijske kupone oziroma druge vrednostne papirje, ki predstavljajo enote premoženja tega vzajemnega oziroma investicijskega sklada.

(2) Kadar so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno povezana s spremembo indeksa vrednostnih papirjev oziroma druge referenčne vrednosti, morajo naložbe kritnega sklada iz naslova teh zavarovalnih pogodb v največji možni meri obsegati enote, za katere se šteje, da predstavljajo indeks vrednostnih papirjev ali drugo referenčno vrednost, ki temelji na naložbah ustrezne varnosti in tržnosti. Če takšne enote niso oblikovane, morajo biti naložbe kritnega sklada v zvezi s temi zavarovalnimi pogodbami ustrezne varnosti in tržnosti in morajo v največji mogoči meri ustrezati naložbam, na katerih temelji referenčna vrednost.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor podrobneje predpiše vrste in omejitve naložb kritnega sklada za zavarovanje iz zavarovalne vrste življenjskih zavarovanj, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno vezana na vrednost enote premoženja kritnega sklada.

(4) Ne glede na določbo 128. člena tega zakona se za zavarovanja iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ne uporablja določb 122. do 124. člena tega zakona.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se za zavarovanja iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena v primeru, kadar upravičenja zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev obsegajo tudi minimalno zjamčeno izplačilo, do katerega je zavarovalec, zavarovanec ali drugi upravičenec upravičen ne glede na spremembo referenčne vrednosti iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, uporablja določba 128. člena tega zakona za tisti del naložb kritnega sklada, ki ustreza višini zavarovalno-tehničnih rezervacij, ki jih mora zavarovalnica oblikovati v zvezi s temi zjamčenimi izplačili.

Ločitev premoženja kritnega sklada od premoženja zavarovalnice

130. člen

(1) Zavarovalnica mora premoženje kritnega sklada ločiti od svojega premoženja na način, ki je glede na vrsto tega premoženja določen v naslednjih členih tega zakona.

(2) Na premoženje kritnega sklada iz prejšnjega odstavka je dovoljena izvršba samo za zavarovanje oziroma poplačilo terjatve zavarovalca, zavarovanca ali drugega upravičenca iz zavarovalne pogodbe, v zvezi s katero je bil oblikovan kritni sklad.

(3) V primeru življenjskih zavarovanj in v primeru zdravstvenih ali nezgodnih zavarovanj, za katera se uporabljajo podobne verjetnostne tabele in izračuni kot za življenjska zavarovanja, je izvršba na premoženje kritnega sklada omejena na tisti del premoženja kritnega sklada, katerega vrednost:

1. je v enakem razmerju z zahtevanim kritjem v zvezi z zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev, kot je razmerje med celotno vrednostjo premoženja kritnega sklada in zahtevanim kritjem za vsa zavarovanja, ki jih je sklenila zavarovalnica v zavarovalni vrsti, v zvezi s katero je bil oblikovan kritni sklad in
2. ni večja od zahtevanega kritja v zvezi z zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev.

Ločitev naložb v vrednostne papirje

131. člen

(1) Zavarovalnica mora zagotoviti, da klirinško depotna družba za vsakega od kritnih skladov, ki ga upravlja zavarovalnica, odpre poseben račun, na katerem se ločeno vodijo stanja vrednostnih papirjev za ta kritni sklad, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, in vrednostnih papirjev, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu, če so bili ti izdani v nematerializirani obliki.

(2) V zvezi z vrednostnimi papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev in so bili izdani kot pisne listine, mora zavarovalnica s pogodbo, ki jo sklene z banko, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje poslov hrambe vrednostnih papirjev, ki niso bili javno ponujeni, pooblastiti le-to za opravljanje vseh poslov v zvezi s hrambo teh vrednostnih papirjev za račun posameznih kritnih skladov, ki jih upravlja.

(3) Za hrambo iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe prvega odstavka tega člena.

(4) Klirinško depotna družba oziroma banka iz prejšnjega odstavka mora Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo posredovati podatke o stanju vrednostnih papirjev, ki jih hrani za račun kritnih skladov, in ji omogočiti pregled teh stanj.

Naložbe v bančne denarne depozite oziroma posojila

132. člen

(1) Zavarovalnica mora v zvezi z naložbami kritnega sklada v bančne denarne depozite oziroma posojila skleniti pogodbo z banko oziroma posojilojemalcem v svojem imenu in za račun kritnega sklada. Iz pogodbe mora biti jasno razvidno, da je sklenjena za račun kritnega sklada.

(2) Kadar je posojilo iz prejšnjega odstavka zavarovano z zastavno pravico na nepremičnini, mora zavarovalnica zagotoviti, da se zastavna pravica v zemljiški knjigi vknjiži v korist kritnega sklada kot zastavnega upnika.

(3) Kadar je posojilo iz prvega odstavka tega člena zavarovano z zastavno pravico na vrednostnih papirjih, ki so bili izdani v nematerializirani obliki, mora zavarovalnica zagotoviti, da se zastavna pravica v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev vknjiži v korist kritnega sklada kot zastavnega upnika.

(4) V vseh drugih primerih zavarovanja posojila iz prvega odstavka tega člena, ki jih ne urejata drugi in tretji odstavek tega člena, mora biti zastavna pravica ustanovljena v korist kritnega sklada kot zastavnega upnika v skladu s pravili, ki veljajo za ustanovitev zastavne pravice na premoženju, ki je predmet zastave.

Transakcijski račun kritnega sklada

133. člen

Zavarovalnica mora pri banki za vsak kritni sklad, ki ga mora oblikovati, odpreti transakcijski račun kritnega sklada, preko katerega sprejema vplačila in opravlja izplačila iz naslova celotnega poslovanja kritnega sklada in vodi denarna sredstva kritnega sklada.

5.6. Drugi ukrepi obvladovanja tveganj

Dolžnost pozavarovanja

134. člen

Zavarovalnica mora s pozavarovanjem kriti tisti del v zavarovanje prevzetih nevarnosti, ki po tabelah maksimalnega kritja presegajo lastne deleže v izravnavanju nevarnosti.

Program načrtovanega pozavarovanja

135. člen

(1) Zavarovalnica mora za vsako poslovno leto sprejeti program načrtovanega pozavarovanja.

(2) Program načrtovanega pozavarovanja mora obsegati:

1. izračunane lastne deleže po posameznih zavarovalnih vrstah,
2. na podlagi izračunov iz prejšnje točke izdelano tabelo maksimalnega kritja,
3. postopke, osnove in merila za ugotavljanje največje verjetne škode za posamezne v zavarovanje prevzete nevarnosti.

(3) Pri izračunih iz 1. točke prejšnjega odstavka upošteva zavarovalnica zlasti:

1. višino kapitala in minimalnega kapitala,
2. skupni poslovni obseg,
3. zaračunane zavarovalne premije v zavarovalnih skupinah in zavarovalnih vrstah,
4. deleže zavarovanj po posameznih zavarovalnih vrstah v osnovah iz 2. in 3. točke tega odstavka,
5. popravke zaradi odstopanj v posameznih zavarovalnih vrstah.

Sozavarovanje

136. člen

(1) Zavarovalnica v sozavarovanje ne sme prevzeti nevarnosti v obsegu, ki presegajo njene lastne deleže po posameznih zavarovalnih vrstah po tabelah maksimalnega kritja iz 2. točke drugega odstavka 135. člena tega zakona.

(2) Obseg prevzetih nevarnosti iz prejšnjega odstavka pomeni nevarnosti, ki ostanejo v lastni izravnavi zavarovalnice, če ta prevzete nevarnosti pozavaruje.

(3) Zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji lahko sozavaruje vse nevarnosti iz zavarovalnih vrst, za katera ima dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov.

Sozavarovanje v okviru EU in tujih držav

136.a člen

(1) Za namen tega člena je sozavarovanje v okviru EU zavarovanje, pri katerem so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) zavarovanje krije nevarnosti iz skupine premoženjskih zavarovanj, razen zavarovanj iz zavarovalne vrste iz 1., 2., 17. in 18. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona,
- b) zavarovanje krije nevarnost z eno samo pogodbo, ob plačilu celotne premije, za isto obdobje s strani dveh ali več zavarovateljev, vsak za svoj delež, pri čemer je eden od zavarovateljev vodilni zavarovatelj,
- c) zavarovanje krije nevarnost, ki se nahaja znotraj EU,
- d) vodilni zavarovatelj je zavarovalnica, ki ima sedež na območju države članice, in je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša kritje nevarnosti,
- e) vsaj eden od zavarovateljev je v pogodbi udeležen preko sedeža zavarovalnice ali podružnice, ustanovljene v državi članici, ki ni država članice vodilnega zavarovatelja,
- f) vodilni zavarovatelj v celoti prevzame vodilno vlogo v postopku sozavarovanja in določi zavarovalne pogoje, vključno s premijo, in izda polico.

(2) Vsak zavarovatelj, ki krije nevarnost v smislu določb prvega odstavka tega člena, oblikuje zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi države, v kateri je ustanovljen, če pa takšnih predpisov ni, skladno z običajno prakso v tej državi.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka morajo biti škodne rezervacije najmanj enake tistim, ki jih določi vodilni zavarovatelj, skladno s predpisi države članice, v kateri je ustanovljen.

(4) Vsak zavarovatelj, ki krije nevarnost v smislu določb prvega odstavka tega člena in ima sedež v Republiki Sloveniji, oblikuje naložbe, s katerimi krije obveznosti iz prejšnjega odstavka, v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(5) Sozavarovanje v okviru tujih držav je zavarovanje, kjer so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) zavarovanje krije nevarnosti iz skupine premoženjskih zavarovanj, razen zavarovanj iz zavarovalne vrste iz 1., 2., 17. in 18. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona,
- b) zavarovanje krije nevarnosti z eno samo pogodbo, ob plačilu celotne premije, za isto obdobje s strani dveh ali več zavarovateljev, vsak za svoj delež, pri čemer je eden od zavarovateljev vodilni zavarovatelj,
- c) pogodba o sozavarovanju se lahko sklene v obliki pozavarovalne pogodbe,
- d) zavarovanje krije nevarnosti, ki se nahajajo v tujih državah,
- e) vodilni zavarovatelj je zavarovalnica, ki ima sedež na območju države članice ali na območju tuje države in je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti na katero se nanaša kritje nevarnosti,
- f) vodilni zavarovatelj v celoti prevzame vodilno vlogo v postopku sozavarovanja in določi zavarovalne pogoje, vključno s premijo, in izda polico.

(6) Vsak zavarovatelj, ki krije nevarnosti v smislu določb šestega odstavka tega člena, oblikuje zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi države, v kateri je ustanovljen, če pa takšnih predpisov ni, skladno z običajno prakso v tej državi.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka morajo biti škodne rezervacije najmanj enake tistim, ki jih določi vodilni zavarovatelj, skladno s predpisi države, v kateri je ustanovljen.

(8) Vsak zavarovatelj, ki krije nevarnosti v smislu določb šestega odstavka tega člena in ima sedež v Republiki Sloveniji, oblikuje naložbe, s katerimi krije obveznosti iz osmega odstavka tega člena, v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(9) Določbe prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo za sozavarovanja, ki se sklepajo v okviru Evropskih skupnosti in tujih držav ter pri katerih niso izpolnjeni pogoji iz prvega oziroma petega odstavka tega člena.

Zavarovalni statistični standardi

137. člen

(1) Zavarovalnica mora pri statističnih obdelavah sklenjenih zavarovanj, nevarnosti, ki jih krijejo zavarovanja, zavarovalnih primerov in škod uporabljati zavarovalne statistične standarde.

(2) Zavarovalne statistične standarde sprejme Slovensko zavarovalno združenje s predhodnim soglasjem z Agencijo za zavarovalni nadzor.

Upravljanje z likvidnostjo

138. člen

(1) Zavarovalnica mora gospodariti z viri in naložbami tako, da je v vsakem trenutku sposobna izpolniti vse dospel obveznosti.

(2) Zavarovalnica mora za zavarovanje pred likvidnostnim tveganjem oblikovati in izvajati politiko rednega upravljanja z likvidnostjo, ki obsega:

1. načrtovanje pričakovanih znanih in morebitnih denarnih odtokov in zadostnih denarnih pritokov zanje;
2. redno spremljanje likvidnosti;
3. sprejemanje ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov nelikvidnosti.

(3) Zavarovalnica mora tekoče izračunavati količnike likvidnosti sredstev.

Izračunavanje in ugotavljanje

139. člen

(1) Zavarovalnica mora za vsako trimesečje izračunavati oziroma ugotavljati:

1. višino kapitala,
2. kapitalske zahteve,
3. kapitalsko ustreznost,
4. višino zavarovalno-tehničnih rezervacij,
5. vrednost in vrste naložb, ki niso financirane iz zavarovalno-tehničnih rezervacij,
6. vrednost kritnega premoženja,
7. vrste, razpršenost, usklajenost in lokalizacijo naložb kritnega premoženja oziroma kritnih skladov,
8. zavarovalno-statistične podatke,
9. bilanco stanja in izkaz poslovnega izida.

(2) Kapitalske zahteve za posamezno trimesečje se izračunajo z uporabo 110. in 111. člena tega zakona, pri čemer se v premijskem in škodnem količniku upošteva drseče leto, pri izračunu skupnega zneska terjatev za izplačilo odškodnin iz devetega odstavka 110.

člena tega zakona in pri prvem in drugem rezultatu iz 111. člena tega zakona pa stanje na zadnji dan trimesečja.

Poročilo o merjenju tveganj

140. člen

Zavarovalnica mora Agenciji za zavarovalni nadzor poročati o podatkih iz 139. člena tega zakona.

Prepoved izplačila dobička

141. člen

Zavarovalnica ne sme izplačati dobička niti v obliki vmesne dividende oziroma dividende, niti v obliki izplačila iz naslova udeležbe v dobičku uprave družbe, nadzornega sveta oziroma zaposlenih, v naslednjih primerih:

1. če je kapital zavarovalnice manjši od minimalnega kapitala, določenega v 110. oziroma 111. členu tega zakona;
2. če bi se kapital zavarovalnice zaradi izplačila dobička zmanjšal tako, da ne bi več dosegal minimalnega kapitala, določenega v 110. oziroma 111. členu tega zakona;
3. če zavarovalnica ne zagotavlja najmanjšega obsega likvidnosti, določenega s predpisom iz 8. točke 109. člena tega zakona;
4. če zavarovalnica zaradi izplačila dobička ne bi več zagotavljala najmanjšega obsega likvidnosti, določenega s predpisom iz 8. točke 109. člena tega zakona;
5. če je Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici odredila odpravo kršitev v zvezi z napačnim izkazovanjem aktivnih oziroma pasivnih bilančnih postavk, katerih pravilno izkazovanje bi vplivalo na izkaz poslovnega izida zavarovalnice, in zavarovalnica ni ravnala v skladu s to odredbo o odpravi kršitev.

Ukrepi uprave za zagotovitev minimalnega kapitala

142. člen

(1) Če kapital zavarovalnice zaradi povečanih kapitalskih zahtev ali drugih vzrokov ne dosega minimalnega kapitala, določenega v 110. oziroma 111. členu tega zakona, mora uprava zavarovalnice nemudoma sprejeti tiste ukrepe za zagotovitev minimalnega kapitala, za odločanje o katerih je pristojna sama, oziroma izdelati predlog tistih ukrepov, za odločanje o katerih so pristojni drugi organi zavarovalnice.

(2) O ukrepih oziroma predlogih ukrepov iz prejšnjega odstavka mora uprava poročati Agenciji za zavarovalni nadzor v roku osmih dni od njihovega sprejema.

Ukrepi Agencije za zavarovalni nadzor

142.a člen

(1) V primeru ogroženosti pravic zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev lahko Agencija za zavarovalni nadzor od zavarovalnice zahteva, da izdela finančni načrt s predlogi ukrepov za naslednja tri leta, ki mora obsegati:

1. oceno upravljaljskih stroškov s poudarkom na tekočih splošnih stroških in provizijah,
2. podrobno oceno prihodkov in odhodkov iz neposrednih zavarovalnih poslov in pozavarovanja,
3. načrt bilance stanja,
4. oceno potrebnih finančnih sredstev za zagotavljanje kapitalske ustreznosti in pokritje vseh obveznosti zavarovalnice,
5. oris politike pozavarovanja.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zahteva višji minimalni kapital, kot je predpisan v zakonu, v primeru, če so zaradi poslabšanega finančnega položaja zavarovalnice ogrožene pravice zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev. Višino minimalnega kapitala določi na podlagi finančnega načrta s predlogi ukrepov za naslednja tri leta.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zahteva znižanje vrednosti sredstev zavarovalnice, ki se upoštevajo pri ugotavljanju kapitala zavarovalnice, če je od konca preteklega poslovnega leta prišlo do večjih sprememb tržne vrednosti sredstev.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zahteva prilagoditev izračuna minimalnega kapitala zavarovalnice za znesek pozavarovanja, če se je glede na preteklo poslovno leto narava ali bistvena sestavina pozavarovalnih pogodb spremenila ali če pozavarovalne pogodbe ne zagotavljajo ustreznega prenosa rizika.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejši način ugotavljanja ogroženosti pravic zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev.

(6) Če je Agencija za zavarovalni nadzor zahtevala predlog ukrepov po prvem odstavku, ne sme zavarovalnici izdati dovoljenja iz tretjega odstavka 80. člena tega zakona ter izjave iz 1. točke tretjega odstavka 88. člena tega zakona.

6. NADZOR NAD ZAVAROVALNIŠKO SKUPINO

Dopolnilni nadzor

143. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nad zavarovalnico, ki je v zavarovalniški skupini, dopolnilni nadzor v obsegu, določenem v tem poglavju.

(2) Zavarovalniška skupina je skupina, v kateri je nadrejena družba zavarovalnica (v nadaljnjem besedilu: nadrejena zavarovalnica), zavarovalni holding, mešani zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji, vsaj ena podrejena družba pa je zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji, v drugi državi članici ali v tuji državi.

(3) Za zavarovalniško skupino se šteje tudi skupina, v kateri je:

1. zavarovalnemu holdingu, mešanemu zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v državi članici, ki ni Republika Slovenija, podrejena najmanj ena zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji ali

2. zavarovalnici s sedežem v državi članici, ki ni Republika Slovenija, ali v tuji državi podrejena najmanj ena zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor zaradi dopolnilnega nadzora ni dolžna opravljati nadzora na ravni posamezne družbe nad tujimi zavarovalnicami, zavarovalnimi holdingi, mešanimi zavarovalnimi holdingi in mešanimi finančnimi holdingi.

Pojmi, povezani z zavarovalniško skupino

144. člen

(1) Zavarovalni holding je nadrejena družba, katere glavna dejavnost sta pridobivanje deležev in udeležba v podrejenih družbah, ki so izključno ali pretežno zavarovalnice ali pokojninske družbe s sedežem v državi članici ali tuji državi, pri čemer ta zavarovalni holding ni mešani finančni holding.

(2) Mešani zavarovalni holding je nadrejena družba, ki ni zavarovalnica oziroma pokojninska družba s sedežem v državi članici ali v tuji državi ali zavarovalni holding ali mešani finančni holding, in je nadrejena vsaj eni zavarovalnici.

(3) Mešani finančni holding je mešani finančni holding, kakor je opredeljen v zakonu, ki ureja finančne konglomerate.

(4) Šteje se, da je zavarovalnica, zavarovalni holding, mešani zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding nadrejena družba drugi družbi (v nadaljnjem besedilu: podrejena družba) v smislu drugega odstavka 143. člena tega zakona:

1. če ima večino glasovalnih pravic v drugi družbi;
2. če ima pravico imenovati oziroma odpoklicati večino članov uprave ali nadzornega sveta druge družbe in je hkrati družbenik oziroma delničar te družbe;
3. če ima pravico do prevladujočega vpliva nad drugo družbo na podlagi podjetniške pogodbe oziroma na podlagi drugega pravnega temelja;
4. če ima v drugi družbi najmanj 20 % glasovalnih pravic in je bila večina članov organov vodenja ali nadzora te druge družbe, ki so opravljali funkcijo v preteklem poslovnem letu in jo še opravljajo takrat, ko je treba pripraviti konsolidirana poročila, imenovana izključno zaradi uveljavljanja glasovalnih pravic nadrejene družbe;
5. če je delničar oziroma družbenik v drugi družbi in če na podlagi dogovora z drugim delničarjem oziroma družbenikom te druge družbe nadzoruje večino glasovalnih pravic v tej drugi družbi ali
6. če po mnenju Agencije za zavarovalni nadzor dejansko prevladujoče vpliva na drugo družbo.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se za nadrejeno zavarovalnico v zavarovalniški skupini ne šteje zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je hkrati podrejena družba drugi zavarovalnici s sedežem v Republiki Sloveniji.

(6) Za namen dopolnilnega nadzora se kot udeležena družba šteje:

1. družba, ki je nadrejena družba iz četrtega odstavka tega člena;
2. družba, ki je udeležena v drugi družbi na način, določen v prvem odstavku 9. člena tega zakona;
3. družba, ki je z drugo družbo povezana tako, da:
 - se ta družba in ena ali več drugih družb, s katerimi ni povezana na način iz četrtega odstavka tega člena, upravlja na enotni osnovi po pogodbi, sklenjeni s to družbo, ali po določbah družbene pogodbe ali statuta teh družb;

- so iste osebe v poslovnem letu in do sestave konsolidiranih računovodskih izkazov predstavljale večino članov organov vodenja ali nadzora te družbe in ene ali več drugih družb, s katerimi ta družba ni povezana na način, določen v četrtem odstavku tega člena.

Nadzor mešanega finančnega holdinga

144.a člen

(1) Ko je mešani finančni holding podrejen enakovrednim, zlasti na tveganju temelječim določbam glede nadzora v skladu s tem zakonom in v skladu z Direktivo 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 35 z dne 11. februarja 2003, str. 1), lahko Agencija za zavarovalni nadzor po posvetovanju z nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor mešanega finančnega holdinga, uporabi samo določbe zakona, ki ureja finančne konglomerate. Nadzorni organ iz prejšnjega stavka je nadzorni organ, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja finančne konglomerate.

(2) Ko je mešani finančni holding podrejen enakovrednim, zlasti na tveganju temelječim, določbam glede nadzora v skladu s tem zakonom in v skladu z Direktivo 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (UL L št. 177 z dne 30. junija 2006, str. 1), lahko Agencija za zavarovalni nadzor po doseženem sporazumu z nadzornim organom, pristojnim za konsolidirani nadzor na podlagi Direktive 2006/48/ES, za nadzor mešanega finančnega holdinga, uporabi samo določbe zakona, ki ureja področje najpomembnejšega finančnega sektorja, kot je določen v zakonu, ki ureja finančne konglomerate.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor o odločitvi iz prvega ali drugega odstavka tega člena obvesti Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine, ustanovljen z Uredbo 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 48), in Evropski bančni organ, ustanovljen z Uredbo 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 12).

Obseg dopolnilnega nadzora

145. člen

(1) Za namen dopolnilnega nadzora zavarovalnice mora Agencija za zavarovalni nadzor upoštevati:

- z zavarovalnico povezane družbe,
- v zavarovalnici udeležene družbe,
- povezane družbe z udeleženo družbo v zavarovalnici.

(2) Za namen dopolnilnega nadzora se kot povezana družba z zavarovalnico šteje podrejena družba zavarovalnice ali druga družba, v kateri je zavarovalnica udeležena družba.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena Agencija za zavarovalni nadzor lahko odloči, da posameznih družb iz prvega odstavka tega člena pri dopolnilnem nadzoru zavarovalnice ne upošteva:

- če družba, ki bi morala biti vključena, glede ciljev dopolnilnega nadzora predstavlja zanemarljiv del poslovanja zavarovalniške skupine, ali
- če bi bila vključitev finančnega položaja družbe neprimerna ali zavajajoča glede na cilje dopolnilnega nadzora.

Razpoložljivost in dostop do podatkov ter informacij, ki so pomembni za dopolnilni nadzor

146. člen

(1) Zavarovalnice v zavarovalniški skupini morajo zagotoviti ustrezne postopke notranjega nadzora nad pravilnostjo podatkov in informacij, potrebnih za namen dopolnilnega nadzora.

(2) Zavarovalnice, ki so predmet dopolnilnega nadzora, in njihove podrejene ter nadrejene družbe, si morajo medsebojno izmenjati vse podatke in informacije, ki so pomembni za dopolnilni nadzor.

(3) Zavarovalnice morajo Agenciji za zavarovalni nadzor na zahtevo poslati vse podatke in informacije, potrebne za opravljanje dopolnilnega nadzora. Agencija za zavarovalni nadzor lahko pridobi podatke in informacije, potrebne za opravljanje dopolnilnega nadzora, tudi od oseb iz prvega odstavka 145. člena tega zakona, kadar je Agencija za zavarovalni nadzor podatke ali informacije zahtevala od zavarovalnice in jih ta ni poslala.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zaradi preveritve podatkov in informacij iz prejšnjega odstavka opravi pregled poslovanja:

- zavarovalnice, ki je predmet dopolnilnega nadzora,
- podrejenih družb zavarovalnice, ki je predmet dopolnilnega nadzora,
- nadrejenih družb zavarovalnice, ki je predmet dopolnilnega nadzora,
- podrejenih družb nadrejene družbe zavarovalnice, ki je predmet dopolnilnega nadzora.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor mora na zahtevo nadzornega organa države članice pregledati poslovanje zavarovalnice oziroma družbe iz prejšnjega odstavka zaradi preveritve podatkov in informacij iz drugega odstavka tega člena, ki jih pristojni nadzorni organ te države članice potrebuje za opravljanje dopolnilnega nadzora.

(6) Za opravljanje pregleda poslovanja na podlagi četrtega in petega odstavka tega člena ter na podlagi tretjega in četrtega odstavka 147. člena tega zakona se smiselno uporablja podpoglavje 16.6.2. tega zakona.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v zvezi z zahtevo iz petega odstavka tega člena pregleda poslovanje zavarovalnice oziroma družbe iz četrtega odstavka tega člena tudi tako, da v skladu s svojimi pristojnostmi dovoli nadzornemu organu države članice, ki je dal zahtevo, da navedene podatke in informacije preveri sam. Agencija za zavarovalni

nadzor mora omogočiti, da lahko pristojni nadzorni organ, ki je dal zahtevo, sodeluje pri preveritvi podatkov in informacij iz petega odstavka tega člena.

Poročanje o poslih v zavarovalniški skupini

147. člen

(1) Zavarovalnica v zavarovalniški skupini poroča Agenciji za zavarovalni nadzor o vseh pomembnejših poslih v zavarovalniški skupini, sklenjenih oziroma opravljenih med zavarovalnico in:

1. z zavarovalnico povezanimi družbami,
2. v zavarovalnici udeleženimi družbami,
3. povezanimi družbami z udeleženo družbo v zavarovalnici,
4. fizičnimi osebami, ki so udeležene v zavarovalnici oziroma v kateri koli družbi iz 1. do 3. točke tega odstavka.

(2) Za pomembnejše posle iz prejšnjega odstavka se štejejo zlasti:

1. posojila in krediti,
2. garancije in drugi posli, zaradi katerih nastanejo zunajbilančne obveznosti,
3. pravni posli, katerih predmet so naložbe v vrednostne papirje, druge finančne instrumente oziroma nepremičnine,
4. drugi pravni posli, ki pomembneje vplivajo na izračun prilagojenih kapitalskih zahtev,
5. pozavarovalni posli,
6. sporazumi o delitvi stroškov.

(3) Zavarovalnica mora za odkrivanje, merjenje in spremljanje poslov iz prejšnjega odstavka ter nadzor nad njimi vzpostaviti ustrezne postopke obvladovanja tveganj in sisteme notranjih kontrol, ki vključujejo tudi zanesljive postopke poročanja in računovodske postopke.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zaradi preveritve pravilnosti podatkov o poslih v zavarovalniški skupini opravi tudi pregled poslovanja oseb iz prvega odstavka tega člena.

(5) Pregled poslovanja iz tretjega odstavka tega člena opravi Agencija za zavarovalni nadzor tudi na zahtevo nadzornega organa države članice, zaradi preveritve pravilnosti podatkov o poslih v zavarovalniški skupini, ki jih pristojni nadzorni organ te države članice potrebuje za opravljanje nadzora nad zavarovalniško skupino.

Prilagojene kapitalске zahteve za nadrejene zavarovalnice

148. člen

(1) Nadrejena zavarovalnica v zavarovalniški skupini mora izračunavati tudi prilagojene kapitalске zahteve in pripraviti letno poročilo o prilagojenih kapitalskih zahtevah ter ju poslati Agenciji za zavarovalni nadzor.

(2) V izračun prilagojenih kapitalskih zahtev je poleg nadrejene zavarovalnice treba vključiti tudi vse podrejene družbe.

(3) Določbe 10. poglavja tega zakona o revidiranju letnega poročila zavarovalnice se smiselno uporabljajo tudi za revidiranje letnega poročila o prilagojenih kapitalskih zahtevah nadrejene zavarovalnice.

Prilagojene kapitalske zahteve za zavarovalne holdinge, mešane finančne holdinge in nadrejene tuje zavarovalnice

149. člen

(1) Zavarovalni holding, mešani finančni holding in nadrejena tuja zavarovalnica morajo izračunavati prilagojene kapitalske zahteve in pripraviti letno poročilo o prilagojenih kapitalskih zahtevah ter ju poslati Agenciji za zavarovalni nadzor.

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za zavarovalni holding, mešani finančni holding in nadrejeno tujo zavarovalnico, ki je hkrati podrejena družba drugi nadrejeni zavarovalnici, zavarovalnemu holdingu, mešanemu finančnemu holdingu ali drugi nadrejeni tuji zavarovalnici, ki mora izračunavati prilagojene kapitalske zahteve na podlagi tega zakona.

(3) V izračun prilagojenih kapitalskih zahtev je treba vključiti vse podrejene družbe zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga oziroma nadrejene tuje zavarovalnice.

(4) Določbe 10. poglavja tega zakona o revidiranju letnega poročila zavarovalnice se smiselno uporabljajo tudi za revidiranje letnega poročila o prilagojenih kapitalskih zahtevah zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga in nadrejene tuje zavarovalnice.

Pogoji za člana uprave zavarovalnega holdinga

149.a člen

(1) Član uprave zavarovalnega holdinga je lahko oseba, ki izpolnjuje pogoje iz prvega in drugega odstavka 24. člena tega zakona.

(2) Kadar je zavarovalni holding predmet dopolnilnega nadzora v skladu z zakonom, ki ureja finančne konglomerate, mora organ, ki je pristojen za imenovanje in odpoklic oseb iz prejšnjega odstavka, v skladu s pooblastili, kot jih ima na podlagi ZGD oziroma statuta družbe, zagotoviti izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka.

(3) Organ iz prejšnjega odstavka mora v treh dneh od dneva ugotovitve o neizpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena o tem obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

Obveščanje Agencije za zavarovalni nadzor in razkrivanje podatkov

150. člen

(1) Zavarovalnica mora Agencijo za zavarovalni nadzor tekoče obveščati o vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za presojo, ali gre za zavarovalniško skupino po tem zakonu

(2) Zavarovalnica v zavarovalniški skupini mora v posebnem dodatku k letnem poročilu razkriti podatke o podrejenih oziroma nadrejenih družbah v zavarovalniški skupini.

Ukrepi nadzora v zavarovalniški skupini

150.a člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor sprejme potrebne ukrepe nadzora v zavarovalniški skupini, če ugotovi:

1. da zavarovalnica, zavarovalni holding, mešani zavarovalni holding, mešani finančni holding ne izpolnjuje zahtev po pošiljanju podatkov in informacij iz drugega ali tretjega odstavka 146. člena tega zakona;
2. da je zaradi pomembnejših poslov v zavarovalniški skupini, kot so opredeljeni v drugem odstavku 147. člena tega zakona, ogrožena ali da bi lahko bila ogrožena kapitalna ustreznost zavarovalnice v zavarovalniški skupini;
3. da zavarovalnica ni vzpostavila ustreznih postopkov za obvladovanje tveganj in sistemov notranjih kontrol skladno s tretjim odstavkom 147. člena tega zakona;
4. da je izračun prilagojenih kapitalnih zahtev iz 148. člena tega zakona negativen ali če iz izračuna iz 149. člena tega zakona izhaja, da je ogrožena ali bi lahko bila ogrožena kapitalna ustreznost zavarovalnice v zavarovalniški skupini;
5. da zavarovalnica, zavarovalni holding, mešani zavarovalni holding ali mešani finančni holding krši druge določbe tega zakona glede dopolnilnega nadzora ali določbe predpisov, izdanih na podlagi 151. člena tega zakona.

(2) Za ukrepe nadzora Agencije za zavarovalni nadzor, ki jih sprejme na podlagi prejšnjega odstavka, se smiselno uporablja poglavje 11.3. tega zakona.

Predpis o nadzoru nad zavarovalniško skupino

151. člen

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. podrobnejšo vsebino poročil iz prvega odstavka 147. člena tega zakona ter roke in način poročanja;
2. način izračuna prilagojenih kapitalnih zahtev za nadrejene zavarovalnice iz prvega odstavka 148. člena tega zakona in za zavarovalne holdinge, mešane finančne holdinge in nadrejene tuje zavarovalnice iz prvega odstavka 149. člena tega zakona;
3. podrobnejšo vsebino poročil iz prvega odstavka 148. člena in prvega odstavka 149. člena tega zakona ter roke in način poročanja.

7. VAROVANJE ZAUPNIH PODATKOV

Zaupni podatki

152. člen

Zavarovalnica mora kot zaupne varovati vse podatke, dejstva in okoliščine, za katere je izvedela pri poslovanju s posameznim zavarovalcem oziroma zavarovancem oziroma drugim upravičencem iz zavarovanja.

Dolžnost varovanja zaupnih podatkov

153. člen

(1) Člani organov zavarovalnice, delničarji zavarovalnice, delavci zavarovalnice oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v zavarovalnici oziroma opravljanju storitev za zavarovalnico na kakršen koli način dostopni zaupni podatki iz 152. člena tega zakona, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam niti jih sami izkoriščati ali omogočiti, da bi jih izkoriščale tretje osebe.

(2) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja v naslednjih primerih:

1. če zavarovalec izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki,
2. če so podatki potrebni za ugotavljanje dejstev v kazenskih postopkih in predložitve teh podatkov pisno zahteva oziroma naloži pristojno sodišče,
3. določenih z zakonom o preprečevanju pranja denarja,
4. če so ti podatki potrebni za odločitev o pravnih razmerjih med zavarovalnico in zavarovalcem oziroma zavarovancem oziroma drugim upravičencem iz zavarovanja v sodnem sporu,
5. če so ti podatki potrebni v zapuščinskem postopku in predložitve teh podatkov zahteva oziroma naloži pristojno sodišče,
6. če so ti podatki potrebni zaradi izvršbe na premoženje zavarovalca oziroma zavarovanca oziroma drugega upravičenca iz zavarovanja in predložitve teh podatkov pisno zahteva oziroma naloži pristojno sodišče,
7. če te podatke potrebuje Agencija za zavarovalni nadzor oziroma drug nadzorni organ za potrebe nadzora, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,
8. če te podatke potrebuje davčni organ v postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,
9. v primerih, določenih z Zakonom o obveznih zavarovanjih v prometu (Uradni list RS, št. 70/94).

(3) Agencija za zavarovalni nadzor oziroma drugi organi in sodišča smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi drugega odstavka tega člena, uporabiti izključno za namen, zaradi katerega so bili podatki pridobljeni.

Pridobivanje, vodenje in uporaba zbirk osebnih podatkov

154. člen

(1) Zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, pošiljajo in uporabljajo osebne podatke zaradi sklepanja in izvajanja pogodb o zavarovanju, kar vključuje tudi izterjavo neplačanih obveznosti iz zavarovalnih pogodb, reševanje škod, uveljavljanje povračilnih zahtevkov in drugih pravic ter obveznosti v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov in zbirke podatkov o zavarovanju.

(2) Zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje lahko vzpostavijo, vzdržujejo in vodijo naslednje zbirke podatkov:

1. zbirko podatkov o zavarovalcih in zavarovancih,
2. zbirko podatkov o škodnih dogodkih,
3. zbirko podatkov za presojo zavarovalnega kritja in višine odškodnine oziroma zavarovalnine.

(3) V zbirki podatkov iz 1. točke prejšnjega odstavka se zbirajo osebni podatki:

1. ime in priimek, spol, datum in kraj rojstva, stalno in začasno prebivališče zavarovalca in zavarovanca ter davčna številka zavarovalca in zavarovanca,
2. ime zavarovalnice, številka police, trajanje zavarovanja in zavarovalno kritje,
3. podatki, ki se nanašajo na predmet zavarovanja.

(4) V zbirki podatkov iz 2. točke drugega odstavka tega člena se zbirajo naslednji osebni podatki:

1. ime in priimek, spol, datum in kraj rojstva, stalno in začasno prebivališče, davčna številka in državljanstvo v škodnem dogodku udeleženih oseb, prič in upravičencev do odškodnine oziroma zavarovalnine,
2. oznaka škodnega spisa, datum vložitve zahtevka in izplačila odškodnine,
3. vrsta, kraj, čas in opis škodnega dogodka,
4. opis materialne in nematerialne škode, nastale v škodnem dogodku,
5. podatki o kaznivih dejanjih in prekrških v zvezi s škodnimi dogodki.

(5) V zbirki podatkov iz 3. točke drugega odstavka tega člena se zbirajo naslednji podatki:

1. ime in priimek, spol, datum in kraj rojstva, stalno in začasno prebivališče in davčna številka zavarovanca in oškodovanca, za katerega se ugotavljata zavarovalno kritje in odškodnina,
2. predhodni škodni dogodki v obsegu iz četrtega odstavka tega člena, predhodne poškodbe in zdravstveno stanje, vrsta telesnih poškodb, trajanje zdravljenja in posledice za zavarovanca in oškodovanca,
3. dohodki zavarovanca in oškodovanca ter zaposlitev,
4. upokojitve (redne in invalidske), prekvalifikacije in stopnje invalidnosti zavarovanca in oškodovanca,
5. stroški za medicinsko oskrbo, zdravila in medicinske pripomočke zavarovanca in oškodovanca,
6. upravičenosti do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev po zakonu, ki ureja zdravstveno zavarovanje, iz proračunskih sredstev Republike Slovenije,
7. historični podatki o vozilu, ki je predmet zavarovanja.

(6) Ne glede na tretji, četrti in peti odstavek tega člena je obdelava osebnih podatkov v zbirkah iz drugega odstavka tega člena dopustna le v obsegu, ki je potreben za uresničevanje namenov obdelave iz prvega odstavka tega člena.

(7) Osebni podatki iz četrtega, petega in šestega odstavka tega člena se zbirajo:

1. praviloma neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo,
2. od drugih oseb, ki o škodnem dogodku kaj vedo,
3. iz zbirk podatkov posameznih zavarovalnic in Slovenskega zavarovalnega združenja, če so ugotovljene sporne okoliščine škodnega primera v skladu s tem zakonom,
4. podatki iz 1., 3., 4. in 5. točke petega odstavka tega člena se lahko zbirajo tudi iz zbirk podatkov državnih organov,
5. podatki iz petega odstavka tega člena se lahko zbirajo tudi:
 - podatki iz 2. in 5. točke: iz zbirk podatkov izvajalcev zdravstvenih in z njimi povezanih storitev in Zavoda za zdravstveno zavarovanje,
 - podatki iz 3. točke: iz zbirk podatkov delodajalca, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in centrov za socialno delo,
 - podatki iz 4. točke: iz zbirk podatkov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje,
 - podatki iz 6. točke: iz zbirk podatkov Zavoda za zdravstveno zavarovanje in ministrstva, pristojnega za socialne zadeve,
 - podatki iz 7. točke: iz zbirk podatkov ministrstva, pristojnega za promet, ministrstva pristojnega za notranje zadeve, organizacij, ki opravljajo homologiranje in registracijo vozil, in uradnih evidenc, ki jih vodijo upravne enote,
6. od drugih upravljavcev zbirk podatkov, ki hranijo podatke, ki jih lahko zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje pridobivajo in zbirajo v skladu s tem zakonom.

(8) Državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava ter nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb, ki

imajo podatke oziroma zbirke podatkov iz prejšnjih odstavkov, te podatke na pisno zahtevo sporočijo zavarovalnici ali Slovenskemu zavarovalnemu združenju.

(9) Podatki iz 1. točke drugega odstavka tega člena se shranjujejo deset let po prenehanju zavarovalne pogodbe, ob nastanku škodnega dogodka deset let po koncu obdelave škodnega dogodka, pri sodnem postopku izterjave neplačanih obveznosti iz zavarovalnih pogodb pa deset let po končanem sodnem postopku. Podatki iz 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena se shranjujejo deset let po koncu obdelave škodnega dogodka. Če zavarovanec ali oškodovanec v tem roku vložita ali se utemeljeno pričakuje vložitev novega zahtevka za uveljavitev pravic iz škodnega dogodka po poteku tega roka, se rok hrambe po potrebi podaljša tako, da se podatki hranijo pet let po koncu obdelave novega zahtevka oziroma dokler traja možnost vložitve novega utemeljenega zahtevka. Po poteku roka za shranjevanje se podatki iz zbirk podatkov iz drugega odstavka tega člena izbrišejo.

Obdelava osebnih podatkov za namen ugotavljanja spornih okoliščin škodnega dogodka

154.a člen

(1) Slovensko zavarovalno združenje sme osebne podatke iz zbirk podatkov o zavarovancih in škodnih dogodkih posameznih zavarovalnic obdelovati tudi za namen ugotavljanja spornih okoliščin škodnega dogodka (na primer neobičajna pogostost škodnega dogodka pri posameznem zavarovancu, prepovedano dvojno zavarovanje, škodni dogodki s ponavljajočo se udeležbo istih zavarovancev ali udeležencev).

(2) Kadar Slovensko zavarovalno združenje iz podatkov o škodnih dogodkih ugotovi določene sporne okoliščine, o njih obvesti zavarovalnice, ki obravnavajo odškodninske zahtevke iz teh dogodkov, tako da jim sporoči:

- vrsto škodnega dogodka,
- kraj, čas in potek škodnega dogodka,
- naziv zavarovalnic, ki obravnavajo odškodninske zahtevke iz tega škodnega dogodka,
- številke zavarovalnih polic, na podlagi katerih se uveljavljajo odškodninski zahtevki pri posamezni zavarovalnici,
- ime in priimek, datum in kraj rojstva v škodnem dogodku udeleženih oseb in prič,
- opis ugotovljenih spornih okoliščin.

(3) Združenje vodi evidenco o ugotovljenih spornih okoliščinah s podatki iz prejšnjega odstavka pet let od dne pošiljanja sporočila zavarovalnicam. Po poteku roka za shranjevanje se podatki iz evidenc izbrišejo.

Izmenjava osebnih podatkov o spornih okoliščinah škodnega primera med zavarovalnicami

154.b člen

(1) Zavarovalnice, ki obravnavajo odškodninske zahtevke v škodnem dogodku, glede katerega so od Slovenskega zavarovalnega združenja prejele sporočilo o spornih okoliščinah, smejo za namen ugotovitve dejanskih okoliščin in v obsegu, ki je potreben, v postopku likvidacije škode izmenjati osebne podatke o udeležencih tega škodnega dogodka iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Osebnostne in druge podatke, potrebne za likvidacijo škode v škodnem primeru, pri katerem so bile ugotovljene sporne okoliščine, zavarovalnice pridobivajo v skladu s 154. členom tega zakona.

(3) Kadar sporne okoliščine škodnega primera vzbujajo sum storitve kaznivega dejanja goljufije na področju zavarovalništva, mora zavarovalnica vložiti ovadbo pristojnemu organu, skupaj z že zbranimi dokazili.

(4) Kadar zavarovalnica v postopku likvidacije škode ugotovi, da sporne okoliščine ne vplivajo na obveznosti zavarovalnice po zavarovalni pogodbi, podatke, ki jih je prejela od Slovenskega zavarovalnega združenja, izbriše v 30 dneh po izplačilu odškodnine.

(5) Zavarovalnice za analitične in statistične namene Slovenskemu zavarovalnemu združenju enkrat letno poročajo o številu vloženih ovadb po tretjem odstavku tega člena in številu likvidacij škod po prejšnjem odstavku.

8. POSLOVNE KNJIGE IN LETNO POROČILO

Splošna določba

155. člen

Zavarovalnica mora voditi poslovne knjige, sestavljati knjigovodske listine, vrednotiti knjigovodske postavke in sestavljati računovodska poročila v skladu z ZGD in drugimi predpisi, ter ob upoštevanju računovodskih in finančnih standardov in načel ter splošnih računovodskih predpostavk, če ni v tem poglavju drugače določeno.

Vodenje poslovnih knjig, evidenc in dokumentacije

156. člen

Zavarovalnica mora organizirati poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti ali posluje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj.

Kontni okvir in sheme izkazov

157. člen

(1) Zavarovalnica razvršča podatke v računovodske evidence po kontnem okviru za zavarovalnice.

(2) Zavarovalnica pri sestavljanju računovodskih izkazov uporablja sheme računovodskih izkazov za zavarovalnice.

Letno poročilo

158. člen

(1) Zavarovalnica sestavlja računovodske izkaze in poslovno poročilo za poslovno leto, ki je enako koledarskemu letu.

(2) Zavarovalnica mora predložiti Agenciji za zavarovalni nadzor nerevidirano letno poročilo v treh mesecih po preteku koledarskega leta.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora pozavarovalnica predložiti Agenciji za zavarovalni nadzor nerevidirano letno poročilo v štirih mesecih po preteku koledarskega leta.

Konsolidirano letno poročilo

158.a člen

(1) Nadrejena zavarovalnica v skupini mora izdelati tudi konsolidirano letno poročilo.

(2) V konsolidacijo se vključijo nadrejena zavarovalnica in vse podrejene družbe v skupini.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejši način ter obseg konsolidacije in vsebino konsolidiranih računovodskih izkazov.

Mnenje pooblaščenega aktuarja k letnemu poročilu

159. člen

(1) Zavarovalnica mora v roku 14 dni po tem, ko je predložila letno poročilo, Agenciji za zavarovalni nadzor predložiti tudi poročilo pooblaščenega aktuarja iz tretjega odstavka 76. člena tega zakona z mnenjem pooblaščenega aktuarja o tem, ali je zavarovalnica izračunavala premije in zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi.

(2) Za mnenje pooblaščenega aktuarja se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja revidiranje, o mnenju pooblaščenega revizorja.

Predpis o poslovnih knjigah in letnem poročilu

160. člen

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. kontni okvir za zavarovalnice;
2. vrste in sheme računovodskih izkazov zavarovalnic;
3. podrobnejšo vsebino in rok za predložitve letnega poročila in konsolidiranega letnega poročila zavarovalnic in dodatkov k temu poročilu;
4. podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk in sestavljanja računovodskih izkazov;
5. podrobnejšo vsebino poročila pooblaščenega aktuarja iz tretjega odstavka 76. člena tega zakona.

9. NOTRANJA REVIZIJA

Notranja revizija

161. člen

(1) Zavarovalnica mora organizirati notranjo revizijo kot samostojni organizacijski del, ki je neposredno podrejen upravi zavarovalnice ter funkcionalno in organizacijsko ločen od drugih organizacijskih delov zavarovalnice.

(2) Uprava zavarovalnice v soglasju z nadzornim svetom določi pravila delovanja notranje revizije.

Naloge notranje revizije

162. člen

(1) Notranja revizija izvaja stalen in celovit nadzor nad poslovanjem zavarovalnice z namenom preverjanja, če zavarovalnica:

1. opravlja zavarovalne posle pravilno in v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, ter notranjimi pravili, ki urejajo poslovanje zavarovalnice,
2. vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke in sestavlja računovodska ter druga poročila v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, ter notranjimi pravili, ki urejajo poslovanje zavarovalnice,
3. vodi register zavarovalnih zastopnikov, ki na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja v zavarovalnici opravljajo posle zavarovalnega zastopanja v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi ter notranjimi pravili, ki urejajo poslovanje zavarovalnice.

(2) Notranja revizija opravlja notranje revidiranje poslovanja v skladu s strokovnimi načeli in standardi notranjega revidiranja, kodeksom poklicne etike notranjih revizorjev ter pravili delovanja notranje revizije, ki jih v soglasju z nadzornim svetom sprejme uprava zavarovalnice.

(3) Notranja revizija mora uskladiti metode svojega dela z delom zunanjih revizorjev zavarovalnice, ki pregledujejo letne računovodske izkaze oziroma opravljajo posebno revizijo na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor oziroma posebno ali izredno revizijo na podlagi določb zakona, ki ureja prevzeme.

Delavci notranje revizije

163. člen

(1) Za opravljanje nalog notranjega revidiranja mora zavarovalnica zaposliti najmanj eno osebo, ki je pridobila naziv revizor, preizkušeni notranji revizor oziroma pooblaščen revizor v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje.

(2) Osebe, ki opravljajo naloge notranjega revidiranja, v zavarovalnici ne smejo opravljati nobenih drugih nalog.

(3) Nalog notranje revizije ne smejo opravljati člani uprave zavarovalnice.

Letni program dela notranje revizije

164. člen

(1) Uprava zavarovalnice v soglasju z nadzornim svetom sprejme letni program dela notranje revizije.

(2) Letni program mora obsegati:

1. področja poslovanja na katerih bo notranja revizija opravila pregled poslovanja,
2. opis vsebine načrtovanih pregledov poslovanja po posameznih področjih.

(3) Podrobnejši načrt dela notranje revizije sprejme uprava zavarovalnice.

Poročilo o notranjem revidiranju

165. člen

(1) Notranja revizija mora najmanj dvakrat letno izdelati poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. opis vsebine opravljenih pregledov poslovanja,
2. primernost in učinkovitost delovanja sistemov notranjih kontrol,
3. kršitve in nepravilnosti, ki jih je notranja revizija ugotovila pri posameznem pregledu poslovanja, in predlog ukrepov za odpravo teh kršitev in nepravilnosti,
4. ugotovitve v zvezi z odpravo kršitev in nepravilnosti, ki jih je ugotovila notranja revizija.

(2) Notranja revizija mora izdelati letno poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. poročilo o uresničitvi letnega programa dela,
2. povzetek pomembnejših ugotovitev opravljenih pregledov poslovanja.

(3) Polletno in letno poročilo mora notranja revizija predložiti upravi in nadzornemu svetu.

(4) Uprava mora seznaniti skupščino z letnim poročilom o notranjem revidiranju z mnenjem nadzornega sveta.

Obveščanje uprave zavarovalnice in nadzornega sveta

166. člen

(1) Če notranja revizija pri pregledu poslovanja ugotovi, da zavarovalnica krši pravila o obvladovanju tveganj ter ji zaradi tega grozi nelikvidnost ali nesolventnost, ali da je ogrožena varnost poslovanja oziroma zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev, mora o tem nemudoma obvestiti upravo zavarovalnice.

(2) Če notranja revizija pri pregledu poslovanja ugotovi, da uprava zavarovalnice krši pravila o obvladovanju tveganj, mora o tem nemudoma obvestiti tudi nadzorni svet.

10. REVIDIRANJE

Revidiranje letnega poročila

167. člen

(1) Letno poročilo zavarovalnice in konsolidirano letno poročilo skupine mora pregledati pooblaščen revizor. Naloge revidiranja letnih poročil iz prejšnjega stavka lahko pri revizijski družbi opravlja pooblaščen revizor, ki ima dovoljenje Slovenskega inštituta za revizijo za opravljanje nalog revidiranja.

(2) Zavarovalnica mora zamenjati revizijsko družbo, ki je revidirala letno poročilo v najmanj zadnjih petih zaporednih letih.

(3) Zavarovalnica mora Agenciji za zavarovalni nadzor predložiti revidirano letno poročilo in revizorjevo poročilo v roku osmih dni po prejemu revizorjevega poročila oziroma najkasneje v šestih mesecih po izteku koledarskega leta.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora pozavarovalnica predložiti revidirano letno poročilo in revizorjevo poročilo v sedmih mesecih po izteku koledarskega leta.

Poročanje Agenciji za zavarovalni nadzor

168. člen

(1) Če revizor pri pregledu ugotovi, da zavarovalnica oziroma z zavarovalnico povezana oseba krši pravila o obvladovanju tveganj ter zavarovalnici zaradi tega grozi nelikvidnost ali nesolventnost, ali da je ogrožena varnost poslovanja oziroma zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev, mora o tem nemudoma obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(2) Prav tako mora revizor nemudoma obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor o vseh dejstvih ali odločitvah, za katere izve pri opravljanju svoje naloge, ki bi lahko bistveno kršile zakone ali druge predpise, ki določajo pogoje, ki urejajo dovoljenja za opravljanje poslov, ali posebej urejajo opravljanje dejavnosti zavarovalnic.

Dolžnost zavarovalnice do posredovanja informacij

169. člen

(1) Uprava zavarovalnice mora revizorju posredovati vso potrebno dokumentacijo in mu omogočiti vpogled v poslovne knjige, spise in računalniške zapise. Revizorjem mora zavarovalnica v okviru običajnega poslovnega časa omogočiti dostop do poslovnih in delovnih prostorov.

(2) Za izvajanje revizije mora zavarovalnica dati revizorski družbi na razpolago ustrezne prostore in pripomočke. Če so bili opravljeni vnosi ali shranjevanje podatkov z uporabo računalniške obdelave, mora zavarovalnica na lastne stroške v primernem roku

revizorju dati na razpolago pripomočke, ki so potrebni za branje dokumentacije in, če je potrebno, zagotoviti berljive trajne izpise v potrebnem številu kopij.

Vsebina revizijskega pregleda

170. člen

- (1) Revizor pregleduje in poroča predvsem o:
1. bilanci stanja;
 2. izkazu poslovnega izida;
 3. izkazu denarnih tokov;
 4. izkazu gibanja kapitala;
 5. stanju in spremembah zavarovalno-tehničnih rezervacij;
 6. stanju in strukturi naložb kritnega premoženja;
 7. stanju in strukturi naložb kritnih skladov, ki jih upravlja zavarovalnica;
 8. izpolnjevanju pravil o obvladovanju tveganj;
 9. delovanju notranje revizije;
 10. načinu vodenja poslovnih knjig;
 11. kvaliteti informacijskega sistema v zavarovalnici;
 12. pravilnosti in popolnosti obvestil in poročil Agenciji za zavarovalni nadzor,
 13. vrednotenju bilančnih in zunaj bilančnih postavk in računovodskih politikah.
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo obliko in najmanjši obseg ter vsebino revizijskega pregleda in revizorjevega poročila.
- (3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od revizorja zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.
- (4) Če revizijski pregled oziroma poročilo ni opravljeno oziroma izdelano v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor zavrne poročilo in zahteva, da revizijski pregled opravi drug pooblaščen revizor na stroške zavarovalnice.

Objava povzetka revidiranega letnega poročila

171. člen

- (1) Zavarovalnica v dnevnem tisku oziroma strokovnem finančnem tisku, ki izhaja najmanj enkrat tedensko, objavi povzetek revidiranega letnega poročila z mnenjem revizorja in mnenjem pooblaščenega aktuarja v osmih dneh po tem, ko je sprejeto, vendar najkasneje v osmih mesecih po preteku koledarskega leta.
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino povzetka iz prejšnjega odstavka.

11. NADZOR NAD ZAVAROVALNICAMI

11.1. Splošne določbe

Nadzor nad zavarovalnicami

172. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor nad zavarovalnicami z namenom preverjanja, če zavarovalnice spoštujejo pravila o obvladovanju tveganj in druga pravila, določena s tem zakonom in predpisi izdanimi na njegovi podlagi oziroma drugimi zakoni, ki urejajo poslovanje zavarovalnic, in predpisi izdanimi na njihovi podlagi.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor tudi nad pravnimi osebami, povezanimi z zavarovalnico, če je to potrebno zaradi nadzora nad poslovanjem zavarovalnice.

(3) Če je za nadzor nad posamezno družbo iz prejšnjega odstavka pristojen drug nadzorni organ, opravi Agencija za zavarovalni nadzor pregled poslovanja te družbe v sodelovanju s pristojnim nadzornim organom.

(4) Če zavarovalnica opravlja zavarovalne posle iz 18. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, opravlja Agencija za zavarovalni nadzor tudi nadzor nad tehnično usposobljenostjo oseb, ki nudijo pomoč v težavah.

Način opravljanja nadzora

173. člen

Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor nad zavarovalnicami s:

1. spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil zavarovalnic in drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih zakonov dolžne poročati Agenciji za zavarovalni nadzor oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;
2. opravljanjem pregledov poslovanja zavarovalnic;
3. izrekanjem ukrepov nadzora po tem zakonu.

Letno nadomestilo za opravljanje nadzora

174. člen

(1) Za opravljanje nadzora iz 1. in 2. točke 173. člena tega zakona plačujejo zavarovalnice nadomestilo za nadzor, ki ga glede na višino vplačanih premij določa tarifa, ki jo sprejme Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko določi nadomestilo iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati vse zavarovalnice za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora iz 1. in 2. točke 173. člena tega zakona v tem letu.

(3) Če zavarovalnica ne plača nadomestila v rokih, ki jih določa tarifa iz prvega odstavka tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici z odločbo naloži plačilo.

(4) Dokončna odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

Stroški nadzora

175. člen

(1) Kadar je zavarovalnici izrečen ukrep nadzora po tem zakonu mora Agenciji za zavarovalni nadzor plačati pavšalno nadomestilo stroškov postopka, ki ga glede na vrsto in obseg kršitev določa tarifa, ki jo sprejme Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) O povrnitvi stroškov iz prejšnjega odstavka odloči Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo oziroma odločbo o izreku ukrepa nadzora.

(3) Proti odločbi o povrnitvi stroškov iz prejšnjega odstavka je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva tudi, če proti odredbi oziroma odločbi o izreku ukrepa nadzora postopek sodnega varstva ni dopusten.

(4) Dokončna odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

11.2. Poročanje

Redno poročanje in poročanje na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor

176. člen

(1) Zavarovalnica mora poročati Agenciji za zavarovalni nadzor o naslednjih dejstvih in okoliščinah:

1. vpisu in spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register;
2. sklicu skupščine in vseh sklepih, sprejetih na skupščini,
3. imetnikih delnic zavarovalnice ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev iz 18. člena tega zakona;
4. razrešitvi in imenovanju članov uprave;
5. razrešitvi pooblaščenega aktuarja;
6. spremembi vodje notranje revizije oziroma o spremembi notranjega revizorja, če ima zavarovalnica zaposlenega samo enega revizorja;
7. nameravanem odprtju, preselitvi, zaprtju ali začasnem prenehanju podružnice ali predstavništva, oziroma spremembah vrste poslov, ki jih opravlja podružnica;
8. naložbah na podlagi katerih je zavarovalnica posredno ali neposredno pridobila kvalificirani delež v drugi pravni osebi in o vsaki nadaljnji naložbi v to pravno osebo;
9. pomembnejših spremembah v strukturi kapitala;
10. prenehanju opravljanja posameznih zavarovalnih poslov.

(2) Zavarovalnica mora Agencijo za zavarovalni nadzor obveščati o tehničnih podlagah, ki jih uporablja za izračun premijskih cenikov, in sicer izključno za namen preverjanja, ali so te v skladu z aktorskimi načeli.

(3) Uprava zavarovalnice mora Agencijo za zavarovalni nadzor nemudoma obvestiti o naslednjih dogodkih:

1. če je ogrožena likvidnost ali solventnost zavarovalnice,
2. če nastopijo razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov,
3. če se finančni položaj zavarovalnice spremeni tako, da zavarovalnica ne dosega minimalnega kapitala iz 110. oziroma 111. člena tega zakona.

(4) Zavarovalnica mora na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Agencije za zavarovalni nadzor.

Predpis o poročanju

177. člen

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino poročil in obvestil iz prvega do tretjega odstavka 176. člena tega zakona, ter način in roke poročanja oziroma obveščanja.

11.3. Ukrepi nadzora

11.3.1. Splošna določba

Ukrepi nadzora

178. člen

Ukrepi nadzora nad zavarovalnico po tem zakonu so:

1. odreditev odprave kršitev;
2. odreditev dodatnih ukrepov;
3. odvzem dovoljenja;
4. izredna uprava;
5. prisilna likvidacija zavarovalnice;
6. odločanje o razlogih za stečaj zavarovalnice.

11.3.2. Odprava kršitev

Odredba o odpravi kršitev

179. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda odredbo o odpravi kršitev, če pri opravljanju nadzora nad zavarovalnico ugotovi:

1. da član uprave zavarovalnice nima dovoljenja iz 25. člena tega zakona;
2. da zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov;
3. da zavarovalnica opravlja dejavnosti, ki jih po tem zakonu ne sme opravljati;
4. da zavarovalnica krši pravila o obvladovanju tveganj;
5. da zavarovalnica krši pravila o vodenju poslovnih knjig in letnem poročilu, notranji reviziji oziroma o revidiranju letnega poročila;
6. da zavarovalnica krši obveznosti poročanja in obveščanja;
7. da zavarovalnica krši pravila o imenovanju pooblaščenega aktuarja;
8. da zavarovalnica krši druge določbe tega zakona oziroma na njegovi podlagi izdanih predpisov oziroma drugih zakonov, ki urejajo poslovanje zavarovalnic.

(2) V odredbi iz prejšnjega odstavka določi Agencija za zavarovalni nadzor primeren rok za odpravo kršitev.

Poročilo o odpravi kršitev

180. člen

(1) Zavarovalnica mora v roku iz drugega odstavka 179. člena tega zakona odpraviti ugotovljene kršitve in Agenciji za zavarovalni nadzor v istem roku, če ni z odredbo določen drugačen rok, dostaviti poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev. Poročilu je potrebno priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene kršitve odpravljene.

(2) Če iz poročila iz prejšnjega odstavka in priloženih dokazov izhaja, da so bile kršitve odpravljene, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene. Agencija za zavarovalni nadzor lahko pred izdajo odločbe opravi ponoven pregled poslovanja v obsegu, potrebnem za ugotovitev ali so kršitve odpravljene. Pri izvedbi ponovnega pregleda se uporabljajo določbe 304. člena tega zakona.

(3) Če je poročilo nepopolno oziroma iz poročila in priloženih dokazov ne izhaja, da so ugotovljene kršitve odpravljene, Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici z odredbo naloži dopolnitev poročila in ji določi rok za dopolnitev.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor mora odločbo oziroma odredbo iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena izdati v tridesetih dneh po prejemu poročila o odpravi kršitev, sicer se šteje, da so bile kršitve odpravljene.

(5) Če so z odredbo odrejeni dodatni ukrepi po 181. členu tega zakona, se določbe tega člena, ki se nanašajo na odpravo kršitev in na poročilo o odpravi kršitev, nanašajo tudi na izvedbo dodatnih ukrepov ter na poročanje o izvedbi dodatnih ukrepov.

Dodatni ukrepi za uresničevanje pravil o obvladovanju tveganj

181. člen

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor pri izvajanju nadzora ugotovi, da zavarovalnica huje krši pravila o obvladovanju tveganj, lahko z odredbo o odpravi kršitev odredi tudi naslednje dodatne ukrepe:

1. naloži upravi zavarovalnice, da sprejme načrt ukrepov za zagotovitev minimalnega kapitala zavarovalnice,
2. naloži upravi zavarovalnice in nadzornemu svetu, da skličeeta skupščino delničarjev zavarovalnice ter predlagata sprejem ustreznih sklepov, kot na primer:
 - sklep o povečanju osnovnega kapitala zavarovalnice z novimi vložki,
 - sklep o povečanju osnovnega kapitala zavarovalnice iz sredstev dobička,
3. prepove zavarovalnici sklepanje novih zavarovalnih pogodb v posameznih ali vseh zavarovalnih vrstah,
4. prepove zavarovalnici opravljanje določenih vrst izplačil oziroma izplačil določenim osebam,
5. prepove zavarovalnici sklepanje poslov s posameznimi delničarji, člani uprave, člani nadzornega sveta, povezanimi družbami ali investicijskimi skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje, ki je z zavarovalnico povezana oseba,
6. naloži upravi zavarovalnice, da sprejme in opravi ukrepe za:
 - izboljšanje postopkov upravljanja s tveganji,
 - spremembo področij poslovanja zavarovalnice,
 - omejitev dajanja posojil,
 - izboljšanje postopkov izterjatve zapadlih terjatev zavarovalnice,
 - pravilno vrednotenje bilančnih in zunajbilančnih postavk,
 - izboljšanje računovodsko informacijskega sistema,

- izboljšanje postopkov notranjih kontrol in notranjega revidiranja,
 - druge ukrepe, potrebne za uresničitev pravil o obvladovanju tveganj,
7. prepove oziroma omeji zavarovalnici razpolaganje s kritnim premoženjem oziroma premoženjem kritnih skladov, ki jih upravlja zavarovalnica.

- (2) Šteje se, da zavarovalnica huje krši pravila o obvladovanju tveganj, če:
1. ne dosega minimalnega kapitala iz 110. oziroma 111. člena tega zakona ali ni izvršila ukrepov iz 142.a člena tega zakona oziroma ne dosega minimalnega obsega likvidnosti, določenega s predpisom iz 8. točke 109. člena tega zakona;
 2. ni organizirala poslovanja oziroma ne vodi tekoče poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter drugih administrativnih in poslovnih evidenc tako, da je mogoče kadarkoli preveriti ali posluje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj;
 3. ne sprejme ukrepov in določi pravil za ustrezno vrednotenje bilančnih in zunajbilančnih postavk oziroma če te postavke vrednoti v nasprotju s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi;
 4. opravlja dejavnosti, ki jih po tem zakonu ne sme opravljati;
 5. krši določbe 120. do 133. člena tega zakona;
 6. izplača dividende v nasprotju s 141. členom tega zakona;
 7. pogosto krši obveznosti pravočasnega in pravilnega poročanja, določene s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi;
 8. sklepa navidezne posle z namenom napačnega prikazovanja finančnega položaja zavarovalnice;
 9. opravlja druge posle, ki lahko ogrozijo njeno likvidnost oziroma solventnost,
 10. ponavljajoče krši določbe 83. do 86. člena oziroma 228. člena tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor naloži nadzornemu svetu zavarovalnice, da razreši člana oziroma člane uprave in imenuje novega člana oziroma člane uprave:

1. če zavarovalnica ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev oziroma,
2. če uprava zavarovalnice ne opravi dodatnih ukrepov iz prvega odstavka tega člena, ki jih je odredil, oziroma
3. če zavarovalnica ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja oziroma obveščanja Agencije za zavarovalni nadzor ali če ovira opravljanje nadzora v skladu z določbami 301. do 306. člena tega zakona.

(4) Za ponavljajočo se kršitev iz 10. točke drugega odstavka tega člena ter iz 3. točke prejšnjega odstavka se šteje kršitev, pri kateri zavarovalnica kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

11.3.3. Odvzem dovoljenja

Razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti

182. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame zavarovalnici dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v naslednjih primerih:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,
2. če je zavarovalnici odredila dodatni ukrep iz tretjega odstavka 181. člena tega zakona in nadzorni svet v roku, določenem za izvršitev dodatnega ukrepa ni razrešil člana oziroma članov uprave in imenoval novih, oziroma če tudi novo imenovani člani uprave v roku dveh mesecev od imenovanja niso zagotovili odpravo kršitev oziroma izvršitev dodatnih ukrepov, ki so bili razlog za dodatni ukrep iz tretjega odstavka 181. člena tega zakona,

3. če so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža iz prvega odstavka 21. člena tega zakona osebi, ki je neposredno oziroma posredno obvladujoča družba zavarovalnice.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v posameznih zavarovalnih vrstah, če se razlogi iz prejšnjega odstavka nanašajo samo na zavarovalne posle v teh zavarovalnih vrstah.

Pogojni odvzem dovoljenja

183. člen

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če zavarovalnica v času, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor, ki pa ne sme biti krajši od šestih mesecev in ne daljši od enega leta (preizkusna doba), ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar Agencija za zavarovalni nadzor izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo odvzem dovoljenja izvršen tudi, če zavarovalnica v določenem roku ne odpravi kršitev oziroma opravi dodatnih ukrepov, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja. Rok za izpolnitev teh obveznosti določi Agencija za zavarovalni nadzor v mejah preizkusne dobe.

Preklic pogojnega odvzema dovoljenja

184. člen

Agencija za zavarovalni nadzor prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če zavarovalnica v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, oziroma če ne izpolni dodatnih pogojev iz drugega odstavka 183. člena tega zakona.

11.3.4. Izredna uprava

Odločba o izredni upravi

185. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o izredni upravi v naslednjih primerih:

1. če je zavarovalnici odredila dodatne ukrepe iz prvega in tretjega odstavka 181. člena tega zakona in zavarovalnica v rokih določenih za izvajanje dodatnih ukrepov ni pričela z izvajanjem teh ukrepov oziroma jih ni izvedla;
2. če zavarovalnica kljub izvedenim dodatnim ukrepom ne dosega minimalnega kapitala iz 110. oziroma 111. člena tega zakona;
3. če bi nadaljnje poslovanje zavarovalnice lahko ogrozilo njeno likvidnost oziroma solventnost oziroma varnost zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev.

(2) Z odločbo o izredni upravi določi Agencija za zavarovalni nadzor rok trajanja izredne uprave, ki ne sme biti daljši od enega leta.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o izredni upravi zavarovalnici, ki ima podružnico v državi članici, mora še pred izdajo odločbe obvestiti pristojni nadzorni organ države članice. V obvestilu mora navesti tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(4) Če zaradi zaščite interesov strank zavarovalnice oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz prejšnjega odstavka ni mogoče odlašati, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti pristojni nadzorni organ takoj po izdaji odločbe.

Člani izredne uprave

186. člen

Z odločbo o izredni upravi Agencija za zavarovalni nadzor imenuje dva ali več izrednih upraviteljev, ki so člani izredne uprave zavarovalnice, in določi vrsto in obseg poslov, ki jih opravlja posamezni izredni upravitelj.

Vpis v sodni register

187. člen

(1) V sodni register se vpiše izdaja odločbe o izredni upravi. Hkrati se vpiše tudi ustrezna sprememba oseb, pooblaščenih za zastopanje zavarovalnice.

(2) Predlog za vpis podatkov iz prejšnjega odstavka mora izredna uprava vložiti v roku treh dni od prejema odločbe. Predlogu mora priložiti odločbo Agencije za zavarovalni nadzor o izredni upravi.

Pravne posledice izredne uprave

188. člen

(1) V času trajanja izredne uprave izvršuje pristojnosti nadzornega sveta Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ima Agencija za zavarovalni nadzor pravico dajati izrednemu upravitelju navodila za vodenje poslov zavarovalnice, ki so zanj obvezna.

(3) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na člana uprave, se uporabljajo tudi za izrednega upravitelja, če Agencija za zavarovalni nadzor z navodili iz drugega odstavka tega člena ne določi drugače.

(4) Z dnem izdaje odločbe o izredni upravi prenehajo vse pristojnosti in pooblastila članom uprave in nadzornega sveta zavarovalnice, ter pristojnosti skupščine, razen pristojnosti iz 191. člena tega zakona.

Pooblastila v času trajanja izredne uprave

189. člen

(1) Člani uprave morajo izredni upravi nemudoma omogočiti dostop do vse poslovne in druge dokumentacije zavarovalnice in pripraviti poročilo o predaji poslov.

(2) Izredni upravi ali posameznemu izrednemu upravitelju morajo člani uprave zavarovalnice na zahtevo dati vsa pojasnila oziroma dodatna poročila o poslovanju zavarovalnice.

(3) Izredni upravitelj ima pravico odstraniti osebo, ki ovira njegovo delo, glede na okoliščine primera pa tudi zahtevati pomoč pristojnega organa za notranje zadeve.

Poročila izredne uprave

190. člen

(1) Izredna uprava mora najmanj vsake tri mesece izdelati in izročiti Agenciji za zavarovalni nadzor poročilo o finančnem stanju in pogojih poslovanja zavarovalnice v izredni upravi.

(2) Izredna uprava mora v devetih mesecih po imenovanju izredne uprave izročiti Agenciji za zavarovalni nadzor poročilo o finančnem stanju in pogojih poslovanja zavarovalnice v izredni upravi, skupaj z oceno ekonomske stabilnosti zavarovalnice in možnosti za nadaljnje poslovanje zavarovalnice, ki vključuje:

1. oceno in posledice prevzemanja izgub zavarovalnice s strani delničarjev zavarovalnice;
2. možnosti za alokacijo in razpršitev ostalih izgub zavarovalnice;
3. nepredvidene odhodke, ki lahko vplivajo na obveznosti zavarovalnice;
4. oceno možnih ukrepov za odpravo finančnih težav zavarovalnice, vključno s prenosom zavarovalnih pogodb, z oceno stroškov izvedbe teh ukrepov;
5. oceno pogojev za začetek prisilne likvidacije oziroma stečaja zavarovalnice.

Povečanje osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice

191. člen

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi poročila izredne uprave iz prvega oziroma drugega odstavka 190. člena tega zakona oceni, da je zaradi zagotovitve minimalnega kapitala zavarovalnice oziroma zaradi odprave vzrokov nelikvidnosti ali nesolventnosti zavarovalnice potrebno ustrezno povečati osnovni kapital zavarovalnice z novimi denarnimi vložki, naloži izredni upravi, da skliče skupščino delničarjev zavarovalnice in ji predlaga sprejem sklepa o takšnem povečanju osnovnega kapitala.

(2) Izredna uprava mora objaviti sklic skupščine zaradi odločanja o povečanju osnovnega kapitala iz prejšnjega odstavka najkasneje v roku osmih dni po prejemu naloga Agencije za zavarovalni nadzor iz prejšnjega odstavka.

(3) V sklicu skupščine morajo biti delničarji opozorjeni na pravne posledice iz 2. točke prvega odstavka 193. člena tega zakona.

Ocena rezultatov izredne uprave

192. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora najmanj enkrat na tri mesece oceniti rezultate izredne uprave.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor mora sprejeti končno oceno rezultatov izredne uprave najkasneje v treh mesecih po prejemu poročila iz drugega odstavka 190. člena tega zakona. Končno oceno sprejme senat z izdajo odločbe iz tretjega, četrtega ali petega odstavka tega člena.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da se je v času trajanja izredne uprave izboljšalo finančno stanje zavarovalnice tako, da je zavarovalnica dosegla minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena tega zakona, in redno izpolnjuje svoje dospele obveznosti, mora Agencija za zavarovalni nadzor izdati odločbo o prenehanju izredne uprave in odpoklicu izrednih upraviteljev.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje zavarovalnice ni izboljšalo tako, da bi zavarovalnica dosegla minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena tega zakona oziroma da bi bila sposobno tekoče izpolnjevati dospele obveznosti, izda odločbo o začetku likvidacije oziroma o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja zavarovalnice.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko Agencija za zavarovalni nadzor izda tudi odločbo o podaljšanju izredne uprave za največ šest mesecev, če ni pogojev za začetek stečaja zavarovalnice in če Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da bo zavarovalnica v nadaljnjih šestih mesecih lahko dosegla minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena tega zakona.

11.3.5. Prisilna likvidacija

Razlogi za začetek prisilne likvidacije

193. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o začetku prisilne likvidacije v naslednjih primerih:

1. če na podlagi poročila iz drugega odstavka 190. člena tega zakona oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje ni izboljšalo tako, da bi zavarovalnica dosegla minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena tega zakona in ni pogojev za začetek stečajnega postopka,
2. če skupščina delničarjev zavrne predlog sklepa iz prvega odstavka 190. člena tega zakona ali če prva prodaja delnic na podlagi sklepa, ki ga skupščina sprejme na predlog iz prvega odstavka 190. člena tega zakona ni uspešna,
3. če je zavarovalnici odvzeto dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov,
4. če je zavarovalnici prenehalo dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov in zavarovalnica v roku treh mesecev od prejema ugotovitvene odločbe iz drugega odstavka 69. člena tega zakona ni pričela s postopkom za preoblikovanje ali prenehanje zavarovalnice ali s postopkom za ponovno pridobitev dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov,

5. če je članu uprave zavarovalnice pravnomočno odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave oziroma če je član uprave razrešen oziroma če član uprave ne opravlja funkcije člana uprave več kot šest mesecev, in nadzorni svet v roku treh mesecev ne imenuje novega člana uprave v skladu s tem zakonom ter zavarovalnica zaradi tega nima najmanj dveh članov uprave.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor mora izdati odločbo o začetku prisilne likvidacije v roku osmih dni, ki teče:

1. v primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka od izteka roka za sprejem končnega poročila o oceni rezultatov izredne uprave iz drugega odstavka 192. člena tega zakona,
2. v primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka od dneva, ko je skupščina zavrnila predlog sklepa iz prvega odstavka 191. člena tega zakona oziroma od dneva, ko je iztekel rok za vpis in vplačilo delnic na podlagi neuspešne prve prodaje,
3. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka od dneva izdaje odločbe o odvzemu dovoljenja,
4. v primeru iz 4. točke prejšnjega odstavka od izteka treh mesecev od pravnomočnosti ugotovitvene odločbe iz drugega odstavka 69. člena tega zakona,
5. v primeru iz 5. točke prejšnjega odstavka od izteka trimesečnega roka za imenovanje novega člana uprave.

Obveščanje pristojnih nadzornih organov države članice o začetku postopka prisilne likvidacije

193.a člen

(1) Za uvedbo postopka prisilne likvidacije nad zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima podružnico ustanovljeno v drugi državi članici, je izključno pristojna Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor mora o izdani odločbi o začetku prisilne likvidacije nad zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima podružnico v državi članici, čimprej obvestiti pristojni nadzorni organ te države članice.

(3) Za vodenje postopka prisilne likvidacije nad zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima podružnico ustanovljeno v državi članici, ter vsa ostala vprašanja v zvezi s postopkom, se uporablja pravo Republike Slovenije.

Učinkovanje odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije

193.b člen

Odločba o začetku postopka, ki ima enak učinek kot odločba o prenehanju zavarovalnice po tem zakonu, nad zavarovalnico države članice, ki ima podružnico v Republiki Sloveniji, ki jo izda pristojni nadzorni organ države članice, kjer je sedež zavarovalnice, ima brez posebnega postopka priznanja in izvršitve neposredni učinek na območju Republike Slovenije in sicer takoj, ko postane izvršljiva v državi članici.

Objava povzetka odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije v Uradnem listu EU

193.c člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije nad zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima podružnico v drugi državi članici, javno objaviti, povzetek odločbe pa mora objaviti tudi v Uradnem listu EU. Povzetek odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije se objavi v slovenskem jeziku.

- (2) Povzetek iz prejšnjega odstavka mora vsebovati zlasti:
- ime in naslov organa, ki bo vodil postopek prisilne likvidacije;
 - pravo, po katerem bo tekel postopek prisilne likvidacije;
 - imena likvidacijskih upraviteljev;
 - rok za prijavo terjatev in pravne posledice, če upnik terjatve ne prijavi.

Obveščanje znanih upnikov o začetku postopka prisilne likvidacije

193.č člen

(1) O izdaji odločbe o začetku prisilne likvidacije nad zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima podružnico v državi članici, mora likvidacijski upravitelj posamično, v slovenskem jeziku, takoj obvestiti tudi vse znane upnike zavarovalnice, ki imajo prebivališče oziroma sedež na območju držav članic, in sicer na posebnem obrazcu, na katerem je v vseh uradnih jezikih EU naslov: »Vabilo za prijavo terjatev in roki, ki jih je potrebno spoštovati«.

- (2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati zlasti naslednje informacije:
- ime in naslov organa, ki bo vodil postopek prisilne likvidacije, in organa, kateremu je potrebno poslati prijavo terjatev;
 - rok, v katerem morajo upniki prijaviti svoje terjatve in posledice zamude roka;
 - o pravicah in dolžnostih upnikov v postopku prisilne likvidacije, predvsem ali morajo upniki, ki imajo privilegirane terjatve, in upniki, ki imajo terjatve zavarovane s stvarnimi pravicami, prav tako vložiti prijavo;
 - o vplivu začetka postopka prisilne likvidacije na zavarovalne pogodbe, še posebej o datumu prenehanja njihove veljavnosti in posledicah na pravice in dolžnosti zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev.

(3) Za obveščanje upnikov iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja pravdni postopek, v delu kjer je urejena osebna vročitev.

Prijava terjatev upnikov

193.d člen

(1) Upnik prijavi terjatev v likvidacijsko maso v uradnem jeziku države članice, kjer ima prebivališče oziroma sedež, in sicer na posebnem obrazcu. Naslov obrazca: »Prijava terjatve« mora biti naveden v slovenskem jeziku.

(2) Podrobnejšo vsebino obrazca za prijavo terjatev upnikov določi Agencija za zavarovalni nadzor s podzakonskim aktom.

Uporaba določil v postopku stečaja na zavarovalnico

193.e člen

V primeru začetka stečajnega postopka nad zavarovalnico, ki ima podružnico v državi članici, se smiselno uporabljajo tudi določbe 193.a, 193.c, 193.č, 193.d ter drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka 194. člena tega zakona, s tem da sklep o začetku stečajnega postopka v obliki kratkega povzetka v Uradnem listu EU objavi stečajno sodišče. Terjatve upnikov se prijavijo stečajnemu sodišču.

Likvidacijski upravitelji

194. člen

(1) Z odločbo o začetku prisilne likvidacije Agencija za zavarovalni nadzor imenuje dva ali več likvidacijskih upraviteljev, in določi vrsto in obseg poslov, ki jih opravlja posamezni likvidacijski upravitelj.

(2) Likvidacijski upravitelj, ki je imenovan z odločbo Agencije za zavarovalni nadzor na podlagi tega zakona, lahko izvršuje svoje pristojnosti neposredno tudi na območju države članice, kjer ima zavarovalnica podružnico, in ima pri tem enake pristojnosti kot jih ima na območju Republike Slovenije. Pri tem mora spoštovati zakonodajo države članice, na območju katere izvršuje svoje pristojnosti. Likvidacijski upravitelj, ki ga imenuje Agencija za zavarovalni nadzor, je dolžan redno in na primeren način obveščati vse upnike o poteku postopka.

(3) Likvidacijski upravitelj lahko imenuje tudi osebe za pomoč in, če je to primerno, za zastopanje v državi članici, kjer ima zavarovalnica podružnico.

(4) Likvidacijski upravitelj, imenovan z odločbo pristojnega nadzornega organa države članice, lahko opravlja dejanja v postopku prisilne likvidacije v Republiki Sloveniji s pristojnostmi, ki jih ima v državi članici, razen tistih, ki pomenijo uporabo prisilnih ukrepov. Pri tem mora spoštovati zakonodajo Republike Slovenije.

(5) Imenovanje za likvidacijskega upravitelja se v državi članici dokazuje z overjenim izvidom originalne odločbe, s katero je imenovan. Od likvidacijskega upravitelja iz države članice, ki opravlja dejanja v postopku prisilne likvidacije v Republiki Sloveniji, lahko Agencija za zavarovalni nadzor zahteva prevod odločbe v slovenski jezik.

Pravne posledice prisilne likvidacije

195. člen

(1) Z dnem izdaje odločbe o prisilni likvidaciji prenehajo vse pristojnosti in pooblastila članom uprave in članom nadzornega sveta zavarovalnice, ter pooblastila skupščine, razen pristojnosti na podlagi določb iz 1. točke 196. člena tega zakona.

(2) V postopku prisilne likvidacije izvršuje pristojnosti nadzornega sveta zavarovalnice in pristojnosti skupščine, razen pristojnosti na podlagi določb iz 1. točke 196. člena tega zakona, Agencija za zavarovalni nadzor.

Postopek prisilne likvidacije

196. člen

Če v tem podrazdelku ni drugače določeno, se za postopek prisilne likvidacije zavarovalnice smiselno uporabljajo določbe:

1. ZGD, ki urejajo likvidacijski postopek in sicer vsebino sklepa o likvidaciji, označbo v firmi, razrešitev likvidacijskega upravitelja, pooblastila likvidacijskega upravitelja, poročilo o poteku postopka in predlog za razdelitev premoženja, organ, ki sklepa o predlogu poročila o poteku postopka in razdelitve premoženja, rok za razdelitev premoženja, razdelitev premoženja, odškodninsko odgovornost likvidacijskega upravitelja, terjatve delničarjev, varstvo upnikov, nagrado likvidacijskega upravitelja, shranjevanje poslovnih knjig, ter
2. 187. člena, tretjega odstavka 188. člena in 189. člena tega zakona.

Prepoved sklepanja novih poslov

197. člen

V postopku prisilne likvidacije zavarovalnica ne sme sklepati nobenih novih poslov, razen tistih, ki so potrebni za unovčenje likvidacijske mase in tistih, ki so potrebni za prenos zavarovalnih pogodb na drugo zavarovalnico.

Nastop stečajnega razloga

198. člen

Če likvidacijski upravitelji ugotovijo, da premoženje zavarovalnice ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov zavarovalnice, ali da zavarovalnica nima zadosti likvidnih sredstev, da bi lahko ob dospelosti izplačala terjatve upnikov, morajo o tem nemudoma obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

Prisilna likvidacija podružnice tuje zavarovalnice

198.a člen

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek prisilne likvidacije nad podružnico tuje zavarovalnice, mora še pred izdajo odločbe obvestiti vse pristojne nadzorne organe držav članic, v katerih ima tuja zavarovalnica podružnice. V obvestilu mora navesti pravne posledice in dejanske učinke takšnega postopka.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank zavarovalnice oziroma zaradi drugih javnih koristi s sprejemom odločbe iz prejšnjega odstavka ni mogoče odlašati, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti pristojni nadzorni organ takoj po izdaji odločbe.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor mora v postopku prisilne likvidacije iz prvega odstavka tega člena uskladiti svoja dejanja z dejanji pristojnih nadzornih organov drugih držav članic. K usklajevanju svojih dejanj so zavezani tudi likvidacijski upravitelji.

12. STEČAJ

12.1. Skupne določbe

Prepoved prisilne poravnave

199. člen

Nad zavarovalnico ni mogoče začeti postopka prisilne poravnave.

Uporaba določb za stečajni postopek

200. člen

Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za stečajni postopek nad zavarovalnico uporabljajo določbe Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 126/07, 40/09, 59/09 in 52/10; v nadaljnjem besedilu ZFPPIPP).

Stečajni razlogi

201. člen

Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka v naslednjih primerih:

1. če na podlagi poročila iz drugega odstavka 190. člena tega zakona oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje ni izboljšalo, in zavarovalnica kljub izredni upravi ni sposobna tekoče izpolnjevati dospelih obveznosti;
2. če pri opravljanju nadzora nad zavarovalnico ugotovi, da premoženje zavarovalnice ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov zavarovalnice.

Začetek stečajnega postopka

202. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora pri pristojnem sodišču vložiti predlog za začetek stečajnega postopka naslednji delovni dan po izdaji pisnega odpravka odločbe o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka. Predlogu mora priložiti odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka.

(2) Sodišče izda sklep o začetku stečajnega postopka brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek stečajnega postopka v roku treh delovnih dni od vložitve predloga iz prejšnjega odstavka.

(3) Proti sklepu o začetku stečajnega postopka iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

Stečajni upravitelj

203. člen

(1) Stečajnega upravitelja imenuje sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor lahko za stečajnega upravitelja predlaga samo osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje funkcije stečajnega upravitelja.

(2) Če nastopijo razlogi za razrešitev stečajnega upravitelja, mora sodišče pred odločitvijo o njegovi razrešitvi o razlogih obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor in jo pozvati, da se o razlogih izjavi v roku, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od osmih dni.

Oklic o začetku stečajnega postopka

204. člen

Oklic o začetku stečajnega postopka nad zavarovalnico mora poleg podatkov, ki jih mora obsegi oklic po ZFPPIPP, obsegi tudi:

1. opozorilo zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev na pravne posledice začetka stečajnega postopka nad zavarovalnico iz 205. oziroma 210. člena tega zakona;
2. ime, priimek in naslov kuratorja, če je bil ta postavljen.

Prenehanje zavarovalnih pogodb

205. člen

Zavarovalne pogodbe, ki jih je sklenila zavarovalnica, prenehajo veljati z iztekom 30 dne šteto od objave oklica o začetku stečajnega postopka nad zavarovalnico v Uradnem listu Republike Slovenije.

Mnenje Agencije za zavarovalni nadzor

206. člen

(1) Kadar sodišče v zvezi z unovčevanjem stečajne mase po ZFPPIPP odloča na podlagi predhodnega mnenja upniškega odbora, mora v primeru stečaja zavarovalnice pridobiti tudi mnenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Za mnenje Agencije za zavarovalni nadzor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe ZFPPIPP o mnenju upniškega odbora.

Obveščanje Agencije za zavarovalni nadzor

207. člen

Izvod poročil stečajnega upravitelja o poteku stečajnega postopka vroči sodišče tudi Agenciji za zavarovalni nadzor.

Prednostno poplačilo terjatev iz zavarovalnih pogodb

208. člen

(1) Terjatve iz zavarovalnih pogodb se iz stečajne mase izplačajo kot prednostne terjatve pred poplačilom prednostnih terjatev iz 21. člena ZFPPIPP.

- (2) Terjatve iz prejšnjega odstavka se poplačajo po naslednjem vrstnem redu:
1. terjatve iz zavarovanj iz drugega odstavka 211. člena tega zakona v višini zahtevanega kritja v zvezi z zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev, in ki jih ni bilo mogoče poplačati iz premoženja kritnega sklada;
 2. terjatve iz četrtega odstavka 211. člena tega zakona, ki jih ni bilo mogoče poplačati iz premoženja kritnega sklada;
 3. terjatve iz premoženjskih zavarovanj in drugih zavarovanj, v zvezi s katerimi se ne oblikujejo matematične rezervacije, na izplačilo odškodnine za škodne dogodke, ki so nastopili pred začetkom stečaja;
 4. terjatve iz premoženjskih zavarovanj in drugih zavarovanj, v zvezi s katerimi se ne oblikujejo matematične rezervacije, na povrnitev dela premije vplačane za obdobje po prenehanju zavarovanja.

12.2. Posebne določbe za poplačilo terjatev iz tistih vrst zavarovanj, za katera je potrebno oblikovati matematične rezervacije

Uporaba določb

209. člen

Določbe tega razdelka se uporabljajo za življenjska zavarovanja in nezgodna ter zdravstvena zavarovanja, za katera se uporabljajo podobne verjetnostne tabele in izračuni kot za življenjska zavarovanja.

Prenehanje zavarovalnih pogodb

210. člen

Z dnem začetka stečajnega postopka nad zavarovalnico prenehajo zavarovalne pogodbe iz 209. člena tega zakona.

Pravica do ločenega poplačila iz premoženja kritnega sklada

211. člen

(1) Z dnem začetka stečajnega postopka pridobijo upravičenci iz zavarovanj iz 209. člena tega zakona, ločitveno pravico na premoženju kritnega sklada za poplačilo njihovih terjatev iz teh zavarovanj.

(2) Upravičenci iz življenjskih zavarovanj in iz nezgodnih ter zdravstvenih zavarovanj, pri katerih za obveznosti zavarovalnice veljajo pravila življenjskih zavarovanj, imajo pravico, da se iz premoženja kritnega sklada, pred ostalimi terjatvami, katerih kritju je namenjen posamezen kritni sklad, poplačajo njihove terjatve v višini, ki je enaka zahtevanemu kritju v zvezi z zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev.

(3) Če premoženje kritnega sklada ne zadošča za celotno poplačilo terjatev iz drugega odstavka tega člena se te terjatve poplačajo v višini, ki je v enakem razmerju z zahtevanim kritjem v zvezi z zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev, kot je razmerje med celotno vrednostjo premoženja kritnega sklada in zahtevanim kritjem za vsa zavarovanja, ki jih je sklenila zavarovalnica v zavarovalni vrsti, v zvezi s katero je bil oblikovan kritni sklad.

(4) Ostale terjatve iz zavarovanj iz 209. člena tega zakona, se poplačajo iz premoženja kritnega sklada, ki ostane po poplačilu terjatev iz drugega odstavka tega člena.

(5) Če premoženje kritnega sklada ne zadošča za celotno poplačilo ostalih terjatev iz prejšnjega odstavka, se te terjatve iz premoženja kritnega sklada poplačajo sorazmerno.

(6) Za ugotavljanje višine terjatve in skupne višine zahtevanega kritja je odločilno stanje na dan začetka stečajnega postopka.

Ločen račun denarnih sredstev v stečaju

212. člen

(1) Stečajni upravitelj mora pri organizaciji, ki opravlja posle plačilnega prometa, poleg splošnega računa stečajnega dolžnika, za vsak kritni sklad odpreti poseben denarni račun kritnega sklada.

(2) Celotno poslovanje z denarnimi sredstvi, pridobljenimi z unovčenjem premoženja kritnega sklada mora stečajni upravitelj opravljati preko posebnega denarnega računa kritnega sklada.

(3) Vsak nalog za izplačilo iz posebnega denarnega računa kritnega sklada mora poleg stečajnega upravitelja odobriti tudi kurator.

Kurator

213. člen

(1) Zaradi zaščite interesov upravičencev iz prvega odstavka 211. člena tega zakona, imenuje stečajno sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor s sklepom o začetku stečajnega postopka kuratorja.

(2) Za kuratorja je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje za stečajnega upravitelja in ki ima ustrezna znanja in izkušnje s področja zavarovalništva.

(3) Stečajni upravitelj mora kuratorju omogočiti pregled poslovnih knjig in drugih evidenc ter dokumentacije zavarovalnice, v obsegu, ki je potreben za ugotovitev obsega premoženja kritnega sklada, prijavo terjatev upravičencev ter uresničevanje drugih pooblastil, ki jih ima kurator po tem zakonu.

(4) Kadar ZFPPIPP, določa, da je potrebno pridobiti mnenje oziroma soglasje upniškega odbora, je potrebno v zvezi s premoženjem kritnega sklada pridobiti tudi mnenje oziroma soglasje kuratorja.

(5) Glede nagrade kuratorja ter njegovih pooblastil in dolžnosti se smiselno uporabljajo predpisi, ki veljajo za stečajnega upravitelja.

Prijava in preizkus terjatev

214. člen

(1) Rok za prijavo terjatev iz prvega odstavka 211. člena tega zakona je tri mesece od objave oklica o začetku stečajnega postopka v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Kurator mora v imenu in za račun upravičencev prijaviti terjatve iz prvega odstavka 211. člena tega zakona in o prijavi obvestiti upravičence. Upravičenci lahko tudi sami prijavijo svoje terjatve.

(3) Terjatve, ki jih prijavi kurator, veljajo v stečajnem postopku zavarovalnice za ugotovljene in se zanje ne uporabljajo določbe ZFPPIP o preizkusu terjatev.

(4) Kadar je terjatev poleg kuratorja prijavil tudi upravičenec, se prijava terjatve upravičenca upošteva in preizkusi samo v delu, v katerem presega terjatev, ki jo je v imenu in za račun tega upravičenca prijavil kurator.

13. ZAVAROVALNI ZASTOPNIKI IN POSREDNIKI

13.1. Zavarovalni zastopniki

Zavarovalni zastopnik

215. člen

(1) Zavarovalni zastopnik je oseba, ki je na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja z zavarovalnico oziroma zavarovalno zastopniško družbo pooblaščen za sklepanje zavarovalnih pogodb v imenu in za račun zavarovalnice. Poleg sklepanja pogodb se za zavarovalno zastopstvo štejejo tudi aktivnosti, ki so povezane s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe ter pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, še posebej pri reševanju odškodninskih zahtevkov, naslovljenih na zavarovalnico.

(2) Pooblastilo zavarovalnega zastopnika za sklenitev zavarovalne pogodbe obsega tudi pooblastilo za spremembo oziroma podaljšanje te pogodbe, in sprejemanje izjav zavarovalca o odstopu od zavarovalne pogodbe.

(3) Za zavarovalne zastopnike iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo osebe, ki opravljajo posle zastopanja, smiselno pa tudi ne za zavarovalne zastopniške družbe iz 216. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- sklepanje zavarovalne pogodbe zahteva samo znanje o nevarnostih, ki jih krije;
- zavarovalna pogodba ni pogodba o življenjskem zavarovanju;
- zavarovalna pogodba ne krije zavarovanja odgovornosti;
- primarna poklicna dejavnost osebe, ki opravlja posle zavarovalnega zastopanja, ni zavarovalno zastopanje;
- zavarovanje pomeni dopolnitev oziroma je v povezavi s proizvodom oziroma storitvijo, ki se zagotavlja, in če takšno zavarovanje krije:
 - a) nevarnost uničenja, izgube ali poškodovanja proizvodov ali stvari;
 - b) nevarnost poškodovanja ali izgube prtljage in drugih nevarnosti, povezanih s turističnim potovanjem, ki je bilo rezervirano preko turistične agencije, čeprav zavarovalna pogodba vsebuje določila o življenjskem zavarovanju ali zavarovanju

- odgovornosti, če takšne vrste zavarovanje pomeni pomožno oziroma dopolnilno obliko zavarovanja, ki krije nevarnosti, povezane s turističnim potovanjem;
- znesek letne premije zavarovanja ni višji od zneska 500 eurov in če zavarovalna pogodba, ob upoštevanju vseh podaljšanj, ni sklenjena za dalj kot pet let.

(4) Poleg sklepanja pogodb se za zavarovalno zastopstvo zavarovalno zastopniških družb štejejo tudi aktivnosti, ki so povezane s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe ter pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, še posebej pri reševanju odškodninskih zahtevkov, naslovljenih na zavarovalnico.

(5) Zavarovalni zastopnik mora v razmerjih nasproti zavarovalnici in zavarovalcu poslovati tako, da je v vsakem trenutku mogoča njegova enolična identifikacija. Za enolično identifikacijo zavarovalnega zastopnika se uporablja številka dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja.

Zavarovalna zastopniška družba

216. člen

(1) Zavarovalna zastopniška družba je pravna oseba, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve zastopanja zavarovalnic ali zavarovalno zastopniških družb pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(2) Določbe tega zakona o zavarovalni zastopniški družbi se smiselno uporabljajo tudi za podjetnika posameznika po ZGD, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve zastopanja zavarovalnic ali zavarovalno zastopniških družb pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

Obveznosti zastopnika in odgovornost zavarovalnice

217. člen

(1) Določbe 83. do 86. člena tega zakona veljajo tudi za zavarovalnega zastopnika.

(2) Pred sklenitvijo in, če je potrebno, tudi pri kasnejših spremembah in dopolnitvah zavarovalne pogodbe mora zavarovalni zastopnik zavarovalca pisno seznanimi tudi s podatki o:

1. svojem imenu in priimku ter naslovu,
2. dovoljenju za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja,
3. tem, za katere zavarovalnice deluje,
4. tem, da ima sam oziroma njegova zavarovalno zastopniška družba neposreden ali posreden delež, ki predstavlja več kot 10% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice,
5. tem, da ima zavarovalnica oziroma od nje odvisna družba neposreden ali posreden delež, ki predstavlja več kot 10% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalno zastopniške družbe, v kateri je zavarovalni zastopnik zaposlen oziroma je z njo v drugem pravnem razmerju,
6. izvensodnem postopku reševanja sporov med potrošniki in ponudniki ter o internem postopku za reševanje pritožb zavarovalcev iz 333.a člena tega zakona.

(3) Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka mora zavarovalni zastopnik v zvezi z zavarovalno pogodbo zavarovalca pisno seznaniti tudi o tem, ali:

1. daje zavarovalcu nasvet za sklenitev pogodbe iz četrtega odstavka tega člena, ki vključuje analizo na podlagi primerno velikega števila zavarovalnih pogodb, dostopnih na tržišču, oziroma
2. je obligacijsko zavezan kot ekskluzivni zastopnik za eno ali več zavarovalnic. V tem primeru mora na zahtevo zavarovalca tega obvestiti tudi o nazivih zavarovalnic, ki jih zastopa, oziroma
3. ni obligacijsko zavezan kot ekskluzivni zastopnik za eno ali več zavarovalnic in da ne daje nasveta za sklenitev pogodbe na podlagi četrtega odstavka tega člena. V tem primeru mora na zahtevo zavarovalca tega obvestiti tudi o nazivih zavarovalnic, ki jih zastopa. Zavarovalni zastopnik mora zavarovalca obvestiti o njegovi pravici, da v primeru iz 2. in 3. točke tega odstavka lahko zahteva podatke o nazivih zavarovalnic.

(4) Če zavarovalni zastopnik zavarovalca obvesti o tem, da mu daje nasvet za sklenitev pogodbe na podlagi korektne in poštene analize, je dolžan takšen nasvet oblikovati na podlagi primerno velikega števila zavarovalnih pogodb, dostopnih na tržišču, ki mu omogočajo podati priporočilo v skladu s profesionalnimi kriteriji, da bo lahko zavarovalec s sklenitvijo takšne pogodbe uresničil svoje potrebe in zahteve.

(5) Zavarovalni zastopnik mora pred sklenitvijo pogodbe, na podlagi informacij pridobljenih od zavarovalca, temu opredeliti potrebe in želje kot tudi razloge za nasvete dane zavarovalcu glede zavarovalnih produktov.

(6) Informacij, navedenih v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku tega člena zavarovalnemu zastopniku ni potrebno podati, če gre za primere iz šestega odstavka 338. člena tega zakona.

(7) Za ravnanja zavarovalnega zastopnika in zavarovalno zastopniške družbe odgovarja zavarovalnica kot za svoja lastna ravnanja.

Omejitev pooblastil zastopnika

218. člen

(1) Če je pooblastilo zastopnika omejeno samo na določeno območje, je zastopnik pooblaščen opravljati pravna dejanja iz 215. člena tega zakona samo v zvezi z zavarovanji, ki se nanašajo na premoženje, ki se nahaja na tem območju, oziroma osebe, ki na tem območju bivajo.

(2) Če je pooblastilo za zastopanje omejeno bodisi tako, da zastopnik ni pooblaščen za opravljanje vseh pravnih dejanj iz 215. člena tega zakona, bodisi na način iz prejšnjega odstavka, učinkuje omejitev pooblastila za zastopanje nasproti zavarovalcu samo, če mu je bila ta omejitev znana oziroma mu ni mogla ostati neznana.

(3) Šteje se, da zavarovalcu omejitev pooblastila zastopnika ni mogla ostati neznana po prejšnjem odstavku, samo če za omejitev ni vedel zaradi hude malomarnosti.

13.2. Zavarovalni posredniki

Zavarovalni posrednik

219. člen

(1) Zavarovalni posrednik je oseba, ki posreduje pri sklepanju zavarovalnih pogodb za eno ali več zavarovalnic.

(2) Posredovanje po prejšnjem odstavku je storitev, katere predmet je prizadevanje spraviti zavarovalca v stik z zavarovalnico, da bi se z njo pogajal za sklenitev zavarovalne pogodbe. Poleg navedenega se pod zavarovalno posredništvo štejejo tudi aktivnosti, ki so povezane s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe ter pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, še posebej pri reševanju odškodninskih zahtevkov, naslovljenih na zavarovalnico. Navedeno velja tudi za zavarovalno posredniške družbe iz 220. člena tega zakona.

(3) Za zavarovalno posredovanje se uporabljajo splošna pravila obligacijskega prava o posredniški pogodbi, razen pravil o posredniškem dnevniku in posredniškem listu, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(4) Za zavarovalne posrednike iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo osebe, ki opravljajo posle posredovanja, smiselno pa tudi ne za zavarovalno posredniške družbe iz 220. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- če sklepanje zavarovalne pogodbe zahteva samo znanje o nevarnostih, ki jih krije;
- če zavarovalna pogodba ni pogodba o življenjskem zavarovanju;
- če zavarovalna pogodba ne krije zavarovanja odgovornosti;
- če primarna poklicna dejavnost osebe, ki opravlja posle zavarovalnega posredovanja, ni zavarovalno posredovanje;
- če zavarovanje predstavlja dopolnitev oziroma je v povezavi s proizvodom oziroma storitvijo, ki se zagotavlja, in če takšno zavarovanje krije:
 - a) nevarnost uničenja, izgube ali poškodovanja proizvodov ali stvari;
 - b) nevarnost poškodovanja ali izgube prtljage in ostalih nevarnosti, povezanih s turističnim potovanjem, ki je bilo rezervirano preko turistične agencije, četudi zavarovalna pogodba vsebuje določila o življenjskem zavarovanju ali zavarovanju odgovornosti, če takšne vrste zavarovanje prestavlja pomožno oziroma dopolnilno obliko zavarovanja, ki krije rizike, povezane s turističnim potovanjem;
- če znesek letne premije zavarovanja ni višji od zneska 500 eurov in če zavarovalna pogodba, všteti vsa podaljšanja, ni sklenjena za dalj kot pet let.

(5) Za zavarovalne posrednike iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo osebe in družbe, ki v okviru opravljanja svoje poklicne dejavnosti strankam dajejo informacije o zavarovanju, pri čemer ne sme iti za aktivnosti iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(6) Zavarovalni posrednik mora v razmerjih nasproti zavarovalnici in zavarovalcu poslovati tako, da je v vsakem trenutku mogoča njegova enolična identifikacija. Za enolično identifikacijo zavarovalnega posrednika se uporablja številka dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja.

Zavarovalna posredniška družba

220. člen

(1) Zavarovalna posredniška družba je pravna oseba, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve posredovanja pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(2) Določbe tega zakona o zavarovalni posredniški družbi se smiselno uporabljajo tudi za podjetnika posameznika po ZGD, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve posredovanja pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

Zaščita interesov strank

221. člen

(1) Zavarovalni posrednik mora pri opravljanju zavarovalnega posredovanja štiti zlasti interese zavarovalca.

(2) V razmerju do zavarovalnice mora zavarovalni posrednik štiti tiste interese zavarovalnice, na katere mora pred oziroma po sklenitvi zavarovalne pogodbe paziti tudi zavarovalec. Zlasti mora zavarovalni posrednik zavarovalnico pri pripravi zavarovalne pogodbe obvestiti o vseh posebnih nevarnostih, ki so mu znane oziroma bi mu morale biti znane.

Obveznosti zavarovalnega posrednika

222. člen

(1) Obveznost zavarovalnega posrednika štiti interese zavarovalca iz prvega odstavka 221. člena tega zakona obsega tudi pojasnila in svetovanje zavarovalcu o vseh okoliščinah pomembnih za odločitev zavarovalca za sklenitev zavarovalne pogodbe za določene vrste zavarovanja oziroma z določeno zavarovalnico.

(2) Zaradi izpolnitve obveznosti iz prejšnjega odstavka mora zavarovalni posrednik zlasti:

1. za zavarovalca izdelati primerno analizo nevarnosti in primerna načela kritja;
2. za zavarovalca na podlagi strokovnih informacij, ki so mu dostopne, izdelati oceno o kapitalski ustreznosti zavarovalnice;
3. za zavarovalca posredovati pri sklenitvi zavarovanja, ki glede na okoliščine posameznega primera zavarovalcu nudi največje varstvo, pri čemer se ta obveznost lahko omeji zgolj na določene zavarovalne proizvode, če o tem zavarovalni posrednik zavarovalca izrecno obvesti;
4. obvestiti zavarovalnico o zavarovalčevi ponudbi za sklenitev zavarovalne pogodbe; izročiti zavarovalcu zavarovalne pogoje in ga seznaniti s pravili za izračun premije;
5. preveriti vsebino zavarovalne police;
6. nuditi pomoč zavarovalcu v času trajanja zavarovalne pogodbe in sicer tako pred kot tudi po nastopu zavarovalnega primera, in zlasti skrbeti, da zavarovalec pravna dejanja, ki so pomembna za ohranitev oziroma uresničitev pravic na podlagi zavarovalne pogodbe opravi v rokih, določenih za opravo teh pravnih dejanj;
7. stalno preverjati zavarovalne pogodbe, ki jih je zavarovalec sklenil z njegovim posredovanjem, in izdelati predloge za spremembe teh zavarovalnih pogodb z namenom doseči večje varstvo.

(3) Za obveznosti zavarovalnega posrednika v razmerju do zavarovalca se smiselno uporabljajo določbe prvega do šestega odstavka 217. člena tega zakona.

(4) Kadar zavarovalni posrednik deluje po naročilu zavarovalnice, odgovarja zavarovalnica za ravnanja zavarovalnega posrednika kot za svoja lastna ravnanja. Če zavarovalni posrednik deluje po naročilu zavarovalnice, mora biti na zavarovalni polici

označeno, da je bila zavarovalna pogodba sklenjena s posredovanjem zavarovalnega posrednika, ime in priimek oziroma firma zavarovalnega posrednika in višina provizije ali kakršnegakoli drugega plačila, ki ga je zavarovalni posrednik upravičen zahtevati od zavarovalnice iz naslova posredovanja pri sklenitvi zavarovalne pogodbe.

(5) Zavarovalni posrednik mora imeti zavarovano poklicno odgovornost za zavarovalno vsoto, ki ne sme biti manjša od 1,120.200 eurov na en odškodninski zahtevek oziroma 1,680.300 eurov za vse odškodninske zahteve skupno v enem letu, razen če je pogodba o zavarovanju poklicne odgovornosti sklenjena v okviru pravne osebe, v imenu in za račun katere nastopa posrednik.

(6) Ko se na podlagi sedmega odstavka 4. člena Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/92/ES z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju (UL L št. 009 z dne 15. 1. 2003, str. 3) samodejno zvišajo zneski iz tretjega in četrtega odstavka 4. člena te direktive, Vlada Republike Slovenije v Uradnem listu Republike Slovenije objavi tako spremenjene zneske iz prejšnjega odstavka.

Nasprotje interesov

223. člen

(1) Zavarovalni posrednik mora zavarovalcu razkriti vse pravne in ekonomske povezave s posamezno zavarovalnico, ki lahko vplivajo na nepristranost zavarovalnega posrednika pri izpolnjevanju obveznosti do zavarovalca in zlasti obveznosti iz 3. in 7. točke drugega odstavka 222. člena tega zakona.

(2) Za pravne in ekonomske povezave po prejšnjem odstavku se štejejo zlasti določbe posredniške pogodbe z zavarovalnico na podlagi katerih je zavarovalni posrednik:

1. zavezan posredovati izključno pri sklepanju zavarovanj s to zavarovalnico,
2. upravičen do posebne provizije (provizije za uspeh) oziroma do višje provizije za posredovanje pri določenih vrstah zavarovanj.

Provizija

224. člen

(1) Zavarovalni posrednik nima pravice od zavarovalca zahtevati plačilo provizije oziroma kakršno koli drugo plačilo, če ni s posredniško pogodbo, sklenjeno z zavarovalcem izrecno pisno drugače dogovorjeno.

(2) Če je s posredniško pogodbo iz prejšnjega odstavka izrecno pisno dogovorjeno, da ima zavarovalni posrednik pravico do provizije, pridobi pravico do provizije, ko prične veljati zavarovalna pogodba, pri sklenitvi katere je posredoval.

Prisilne določbe

225. člen

(1) Obveznosti posrednika iz prvega odstavka 221. člena in iz 222. člena tega zakona s pogodbo ni mogoče izključiti niti omejiti.

(2) Določba posredniške pogodbe, ki je v nasprotju s prejšnjim odstavkom oziroma drugim odstavkom 224. člena tega zakona, je nična.

Prepoved posredovanja

226. člen

(1) Zavarovalni posrednik ne sme posredovati pri sklenitvi pogodb z zavarovalnico, zavarovalnico države članice oziroma tujo zavarovalnico, če bi bila s sklenitvijo zavarovalne pogodbe kršena določba 3. člena tega zakona.

(2) Zavarovalni posrednik ne sme posredovati pri sklenitvi zavarovalne pogodbe, ki bi bila v nasprotju s 83. členom tega zakona.

Reševanje sporov med zavarovalnimi posredniki in potrošniki

226.a člen

Za reševanje sporov med zavarovalnimi posredniki in potrošniki se smiselno uporablja določba 333.a člena tega zakona.

13.3. Pogoji za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja

13.3.1. Skupne določbe

Splošna določba

227. člen

(1) Storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko opravlja samo zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(2) Nihče drug razen oseb iz prejšnjega odstavka ne sme opravljati storitev zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(3) Za opravljanje storitev po prvem odstavku tega člena se ne štejejo posli zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, ki jih opravljajo fizične osebe na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja v zavarovalnici oziroma družbi iz prvega odstavka tega člena.

(4) Storitve zavarovalnega zastopanja lahko opravljajo tudi druge osebe, če sklepajo zavarovanja, ki so v neposredni zvezi z glavno storitvijo, ki jo opravljajo (na primer špediterji in osebe, ki opravljajo tehnične preglede vozil) in so pridobile dovoljenje za opravljanje zavarovalnega zastopanja.

(5) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko storitve zavarovalnega posredovanja opravljajo tudi banke, ki so za opravljanje teh storitev pridobile dovoljenje

Banke Slovenije. Banka Slovenije izda dovoljenje na podlagi predhodnega mnenja Agencije za zavarovalni nadzor.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor mora mnenje iz prejšnjega odstavka podati v roku 45 dni od dneva prejema zaprosila. Če Agencija za zavarovalni nadzor v tem roku ne poda mnenja, se šteje, da je mnenje podano oziroma da lahko Banka Slovenije izda dovoljenje iz prejšnjega odstavka tudi brez mnenja Agencije za zavarovalni nadzor.

Obveznost zavarovalnice

228. člen

Zavarovalnica mora zagotoviti, da zanjo storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja opravljajo samo osebe iz prvega, četrtega oziroma petega odstavka 227. člena tega zakona.

Združenje zavarovalnih agencij

229. člen

(1) Zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe se združijo v združenje zavarovalnih agencij, organizirano kot gospodarsko interesno združenje.

(2) Združenje zavarovalnih agencij:

1. **(črtana);**
2. opravlja naloge skupnega pomena za zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe, določene v pogodbi o ustanovitvi oziroma drugih aktih združenja.

Dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja

230. člen

(1) Posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko pri zavarovalnici, zavarovalni zastopniški družbi oziroma zavarovalni posredniški družbi oziroma osebi iz četrtega odstavka 227. člena tega zakona oziroma banki iz petega odstavka 227. člena tega zakona samostojno opravljajo samo fizične osebe, ki imajo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(2) Pomožni zavarovalni zastopnik oziroma posrednik je oseba, ki išče potencialne zavarovalce brez posredovanja vsebine zavarovalnega zastopanja in brez podpisovanja kakršnihkoli zavarovalnih dokumentov. Pomožni zavarovalni zastopnik lahko prejme zavarovalno ponudbo, ki je naslovljena na zavarovalnico. Opravljanje del pomožnega zavarovalnega zastopnika oziroma posrednika se všteva v dokazovanje pogoja enoletnih izkušenj, ki so potrebne za pridobitev dovoljenja za opravljanje poslov, če je opravljal dela pod mentorstvom osebe, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja. Oseba iz prejšnjega stavka, pod mentorstvom katere opravlja dela pomožni zavarovalni zastopnik oziroma posrednik, je lahko hkrati mentor le petim pomožnim zavarovalnim zastopnikom oziroma posrednikom.

(3) Odvisni zavarovalni posrednik je oseba, ki opravlja posle zavarovalnega posredovanja v imenu in za račun ene ali več zavarovalnic za različne vrste zavarovanja, ki si med seboj ne konkurirajo, vendar ta oseba ne pobira premij ali zneskov, namenjenih strankam, in deluje s polno odgovornostjo zavarovalnic za njihovo ponudbo zavarovanja. Oseba, ki opravlja posle zavarovalnega posredovanja poleg svoje glavne poklicne dejavnosti, se prav tako šteje za odvisnega zavarovalnega posrednika, ki deluje s polno odgovornostjo zavarovalnice za tiste vrste zavarovanja, ki jih ponuja, če je zavarovanje dopolnitev blaga in storitev, dobavljenih v okviru te glavne poklicne dejavnosti, in oseba ne pobira premij ali zneskov, namenjenih strankam.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, če oseba izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je uspešno opravila preizkus strokovnih znanj, potrebnih za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja,
2. da ima najmanj enoletne izkušnje s področja zavarovalnih poslov, ki jih je pridobil na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja z zavarovalnico oziroma zavarovalno zastopniško ali posredniško družbo,
3. da obvlada slovenski jezik,
4. da ni bila pravnomočno nepogojno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo na kazen zavora več kot treh mesecev,
5. da ji Agencija za zavarovalni nadzor ni odvzela dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja pred manj kakor petimi leti.

(5) Zavarovalni posrednik mora vlogi za izdajo dovoljenja za opravljanja poslov zavarovalnega posredovanja predložiti tudi potrdilo o sklenjenem zavarovanju iz četrtega odstavka 222. člena tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,
2. če je bil zavarovalni zastopnik oziroma posrednik pravnomočno nepogojno obsojen za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo na kazen zavora več kot treh mesecev,
3. če zavarovalni zastopnik ponavljajoče krši določbe tega zakona iz 217. člena tega zakona,
4. če zavarovalni posrednik ponavljajoče krši prepovedi iz 225. člena tega zakona,
5. če je zavarovalni zastopnik oziroma posrednik huje kršil dobre poslovne običaje pri opravljanju poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja,
6. če zavarovalni posrednik nima zavarovane poklicne odgovornosti v skladu s četrtrim odstavkom 222. člena tega zakona,
7. če zavarovalni posrednik ponavljajoče krši obveznosti iz 221. člena ali iz prvega, drugega ali tretjega odstavka 222. člena tega zakona.

(7) Za ponavljajočo se kršitev iz 3., 4. in 7. točke prejšnjega odstavka se šteje kršitev, pri kateri zavarovalni zastopnik oziroma posrednik kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

(8) Predlog za odvzem dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko da Združenje zavarovalnih agencij, zavarovalnica, delodajalec ali Slovensko zavarovalno združenje. O odvzetih dovoljenjih Agencija za zavarovalni nadzor obvesti vlagatelja predloga za odvzem dovoljenja in Slovensko zavarovalno združenje.

Register zavarovalnih zastopnikov in posrednikov

231. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor vodi register zavarovalnih zastopniških družb in zavarovalnih posredniških družb, ki so na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom upravičene opravljati storitve zavarovalniškega zastopanja ali posredovanja.

(2) Zavarovalnica mora voditi register zavarovalno zastopniških družb, ki zanjo na podlagi pravnega razmerja opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja, in register zavarovalnih zastopnikov, ki na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja z njo opravljajo posle zavarovalnega zastopanja.

(3) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba oziroma banka iz petega odstavka 227. člena tega zakona mora voditi register zavarovalnih posrednikov oziroma zastopnikov, ki na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja v zavarovalno zastopniški oziroma posredniški družbi oziroma banki opravljajo posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja. Zavarovalna zastopniška družba mora voditi register zavarovalnih zastopniških družb, ki zanjo na podlagi pravnega razmerja opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja.

(4) Registri iz prejšnjih odstavkov tega člena so javni.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor tekoče obvešča Združenje zavarovalnih agencij o:

1. izdaji in odvzemu dovoljenj za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja,
2. obvestilih zavarovalno zastopniških oziroma posredniških družb iz 241. člena tega zakona,
3. izdaji in odvzemu dovoljenj za ustanovitev podružnice tuje zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe.

(6) Registri zavarovalno zastopniških in zavarovalno posredniških družb morajo vsebovati tudi navedbo oseb v vodstvu teh družb. Navedeni registri morajo vsebovati tudi informacije o registrih zavarovalno zastopniških in posredniških družb v državah članicah, o nadzornih organih v državah članicah ter o državah, v katerih lahko zavarovalni zastopniki in zavarovalni posredniki opravljajo svojo dejavnost oziroma posle.

Nadzor

232. člen

(1) Nadzor nad zavarovalnimi zastopniki oziroma posredniki in zavarovalnimi zastopniškimi oziroma posredniškimi družbami opravlja Agencija za zavarovalni nadzor. Nadzor nad bankami iz petega odstavka 227. člena tega zakona opravlja Agencija za zavarovalni nadzor v sodelovanju z Banko Slovenije.

(2) Za nadzor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 172., 173., 175., prvega in četrtega odstavka 176., 177., 179., 180., 183. in 184. člena tega zakona.

Predpis o zavarovalnih zastopnikih in posrednikih

233. člen

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. podrobnejše pogoje za pridobitev in preizkus strokovnih znanj, potrebnih za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja iz 1. točke četrtega odstavka ter 1. točke petega odstavka 230. člena tega zakona,
2. podrobnejša pravila o načinu vodenja registrov iz 231. člena tega zakona, podatkih, ki se vpisujejo v te registre in načinu javnega dostopa do teh podatkov,
3. podrobnejšo vsebino poročil iz prvega odstavka 239. člena tega zakona ter roke in način poročanja.

13.3.2. Zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe

Uporaba določb

234. člen

(1) Za zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo se uporabljajo določbe ZGD, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(2) Za zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo in za banko iz petega odstavka 227. člena tega zakona se smiselno uporablja določba 228. člena tega zakona, kadar opravlja svojo dejavnost preko drugih zavarovalno zastopniških oziroma posredniških družb.

Pravnoorganizacijska oblika

235. člen

(1) Dejavnost opravljanja storitev zavarovalnega zastopanja ali posredovanja lahko opravlja gospodarska družba ali samostojni podjetnik po ZGD.

(2) Kadar se samostojni podjetnik, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, po ZGD ne vpiše v sodni register, se določbe tega zakona o vpisu v sodni register smiselno uporabljajo za vpis v ustrezen drug register samostojnih podjetnikov.

Dejavnost zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe

236. člen

(1) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba lahko opravlja samo storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba opravlja tudi:

1. storitve kreditnega posredovanja, oziroma storitve posredovanja investicijskih kuponov vzajemnih skladov oziroma drugih podobnih finančnih proizvodov, če izpolnjuje pogoje za opravljanje teh storitev določenih z zakoni oziroma drugimi predpisi, ki urejajo opravljanje teh storitev,
2. storitve iz 2. do 5. točke šestega odstavka 14. člena tega zakona.

Zavarovanje odgovornosti zavarovalne posredniške družbe

237. člen

(1) Zavarovalna posredniška družba oziroma banka iz petega odstavka 227. člena tega zakona mora imeti zavarovano poklicno odgovornost za zavarovalno vsoto, ki ne sme biti manjša od 1,120.200 eurov na en odškodninski zahtevek oziroma 1,680.300 eurov za vse odškodninske zahtevke skupno v enem letu.

(2) Ko pride na podlagi sedmega odstavka 4. člena Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/92/ES z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju (UL L št. 009 z dne 15. 1. 2003, str. 3) do samodejnega zvišanja zneskov iz tretjega in četrtega odstavka 4. člena te direktive, Vlada Republike Slovenije v Uradnem listu Republike Slovenije objavi tako spremenjene zneske iz prejšnjega odstavka.

Dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja

238. člen

(1) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba mora pred vpisom ustanovitve v sodni register oziroma pred vpisom ustrezne spremembe dejavnosti v sodni register pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(2) Za zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja se smiselno uporabljajo določbe 2. do 5. točke prvega odstavka 66. člena tega zakona. Zahtevi za izdajo dovoljenja mora zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba priložiti tudi dokaze, iz katerih izhaja, da izpolnjuje pogoje, določene v 234. do 237. členu tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, če zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba izpolnjuje pogoje, določene v 234. do 237. členu tega zakona. Če je bilo zavarovalni zastopniški oziroma posredniški družbi odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, ji Agencija za zavarovalni nadzor pet let od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja ne sme izdati dovoljenja za opravljanje dejavnosti.

(4) Pred zavrnitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, mora dati Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalni zastopniški oziroma posredniški družbi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni, da se izjasni o razlogih za zavrnitev dovoljenja iz četrtega odstavka tega člena.

(5) Določbe prvega do tretjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za mnenje Agencije za zavarovalni nadzor iz petega odstavka 227. člena tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v naslednjih primerih:

- če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
- če zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba ali zavarovalni zastopnik ali posrednik, ki dela zanjo, huje krši določbe 217., 218., 221., 222., 223. ali 225. člena tega zakona;

- če zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba krši določbo 236. člena tega zakona;
- če zavarovalna posredniška družba nima zavarovane odgovornosti v skladu s 237. členom tega zakona;
- če zavarovalna posredniška družba ponavljajoče krši obveznosti poročanja in obveščanja;
- če zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba pooblaščenim osebam ne omogoči pregleda na način, določen v 301. do 306. členu tega zakona;
- če zavarovalni zastopniki, posredniki ali fizične osebe, ki za zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo opravljajo posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, ponavljajoče kršijo določbo prvega odstavka 230. člena tega zakona, pri čemer se za ponavljajočo kršitev šteje kršitev, pri kateri zavarovalni zastopniki, posredniki ali fizične osebe, ki za zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo opravljajo posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, kršitev ponovno storijo vsaj enkrat v dveh letih po storitvi istovrstne kršitve;
- če zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba ne izpolni odredbe Agencije za zavarovalni nadzor.

(7) Za odvzem dovoljenja po prejšnjem odstavku se smiselno uporabljata 183. in 184. člen tega zakona.

(8) Za ponavljajočo se kršitev iz pete alineje šestega odstavka tega člena se šteje kršitev, pri kateri zavarovalna posredniška družba kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

(9) Dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja preneha veljati:

1. če zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba ne začne poslovati v šestih mesecih od izdaje dovoljenja,
2. če zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba preneha z opravljanjem dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja za več kot eno leto,
3. z začetkom stečajnega postopka oziroma postopka prisilne likvidacije,
4. z zaključkom redne likvidacije.

(10) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba mora Agencijo za zavarovalni nadzor obvestiti o začetku oziroma prenehanju opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(11) Če nastopi razlog iz osmega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

Poročanje

239. člen

(1) Zavarovalna posredniška družba mora Agenciji za zavarovalni nadzor poročati tudi o:

1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register,
2. strukturi in obsegu posredniških poslov po zavarovalnicah, ki jih je v posameznem poslovnem letu opravil za te zavarovalnice,
3. pravnih in ekonomskih povezavah iz drugega odstavka 223. člena tega zakona,
4. o izpolnjevanju obveznosti iz 237. člena tega zakona.

(2) Banka iz petega odstavka 227. člena tega zakona mora Agenciji za zavarovalni nadzor poročati o:

1. strukturi in obsegu posredniških poslov po zavarovalnicah, ki jih je v posameznem poslovnem letu opravila za te zavarovalnice,
2. izpolnjevanju obveznosti iz 237. člena tega zakona.

13.3.2.a Opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja in posredovanja v državi članici

Opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja in posredovanja v državi članici

239.a člen

(1) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba lahko opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, za katero je pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor, na območju države članice bodisi preko podružnice, bodisi neposredno, če izpolnjuje pogoje, določene s predpisi te države članice.

(2) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba, ki namerava pričeti z opravljanjem dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v državi članici, mora o tem obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor mora najkasneje v enem mesecu obvestilo iz prejšnjega odstavka posredovati pristojnemu nadzornemu organu države članice, ki je izjavil, da želi biti seznanjen o namenu zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, in o tem obvestiti zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo.

(4) Zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba lahko prične z opravljanjem dejavnosti v drugi državi članici z iztekom enega meseca, od dne, ko prejme obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor iz prejšnjega odstavka. Dejavnost lahko prične opravljati takoj, če pristojni nadzorni organ te države članice ne želi izvedeti za namero družbe, da bo začela opravljati dejavnost.

(5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika oziroma zavarovalnega posrednika v državi članici.

13.3.3. Zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe držav članic

Zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe držav članic

240. člen

(1) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba, ki je v državi članici upravičena opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, lahko na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja bodisi preko podružnice bodisi neposredno.

(2) Za zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe iz prejšnjega odstavka veljajo določbe 215. do 227. člena tega zakona ter določba 239. člena tega zakona

glede poslov, ki jih zavarovalna posredniška družba opravlja na območju Republike Slovenije.

Pričetek opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja

241. člen

(1) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba iz prvega odstavka 240. člena tega zakona, ki namerava opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v Republiki Sloveniji, mora o tem obvestiti nadzorni organ države svojega sedeža. Ta mora o tem v roku enega meseca obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(2) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba iz prvega odstavka 240. člena tega zakona lahko prične opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v Republiki Sloveniji v enem mesecu po tem, ko je bila s strani nadzornega organa države svojega sedeža obveščena o obvestilu, s katerim je ta obvestil Agencijo za zavarovalni nadzor o nameri zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, da bo opravljala dejavnost.

(3) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika oziroma zavarovalnega posrednika države članice v Republiki Sloveniji.

(4) Nadzorni organi držav članic se med seboj obveščajo in izmenjujejo informacije, ki se nanašajo na zavarovalne zastopnike in posrednike in zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, zlasti v primeru, ko zoper njih izrečejo ukrepe, ker ti ne poslujejo v skladu z zakonodajo države, kjer se opravljajo posli oziroma dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

13.3.4. Tuje zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe

Podružnica tuje zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe

242. člen

(1) Tuja zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba lahko na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja samo preko podružnice.

(2) Za tujo zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo, ki je na območju Republike Slovenije ustanovila podružnico, veljajo določbe 215. do 239. člena tega zakona.

Dovoljenje za ustanovitev podružnice

243. člen

Za dovoljenje za ustanovitev podružnice iz prvega odstavka 242. člena tega zakona in odvzem tega dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe prvega odstavka 19.c člena, 98. člena in 238. člena tega zakona.

14. NADZOR NAD DRUGIMI OSEBAMI

Nadzor nad drugimi osebami

244. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja tudi nadzor nad osebami, ki poleg drugih dejavnosti ali kot edino dejavnost opravljajo:

1. zavarovalne posle, ne da bi za opravljanje teh poslov pridobile oziroma imele dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor,
2. dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, ne da bi za opravljanje teh dejavnosti pridobile oziroma imele dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Za nadzor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 172., 173., 175., četrtega odstavka 176., 177., 179. in 180. člena tega zakona, če ni v 245. členu tega zakona drugače določeno.

Ukrepi nadzora

245. člen

(1) Če iz podatkov, s katerimi Agencija za zavarovalni nadzor razpolaga, izhaja, da oseba opravlja zavarovalne posle oziroma dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, ne da bi za opravljanje teh poslov oziroma dejavnosti pridobila oziroma imela dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor, izda tej osebi odredbo, s katero ji naloži, da preneha z opravljanjem teh poslov oziroma dejavnosti.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko Agencija za zavarovalni nadzor še pred izdajo odredbe opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe in zbere druge dokaze, zaradi ugotovitve, ali oseba opravlja zavarovalne posle oziroma dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(3) V odredbi iz prvega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem opravljanja zavarovalnih poslov oziroma dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe. Oseba mora poročilu priložiti dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s prenehanjem opravljanja zavarovalnih poslov oziroma dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(4) Če pravna oseba, pri kateri se opravlja nadzor, ne ravna po odredbi iz prvega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da obstoji razlog za likvidacijo te osebe.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka mora biti obrazložena.

(6) Na podlagi pravnomočne odločbe iz četrtega odstavka tega člena začne pristojno sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor postopek likvidacije.

15. AGENCIJA ZA ZAVAROVALNI NADZOR

15.1. Položaj Agencije za zavarovalni nadzor

Položaj Agencije za zavarovalni nadzor

246. člen

- (1) S tem zakonom se ustanovi Agencija za zavarovalni nadzor.
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor je pravna oseba.
- (3) Pri izvrševanju svojih nalog in pristojnosti je Agencija za zavarovalni nadzor samostojna in neodvisna. Agencija za zavarovalni nadzor in člani njenih organov pri opravljanju nalog Agencije za zavarovalni nadzor, določenih s tem ali drugim zakonom, niso vezani na sklepe, stališča in navodila državnih ali katerih koli drugih organov.
- (4) Sedež Agencije za zavarovalni nadzor je v Ljubljani.
- (5) Agencija za zavarovalni nadzor v okviru razpoložljivih sredstev znotraj finančnega načrta tekočega leta sama določi število zaposlenih. Za plače zaposlenih v Agenciji za zavarovalni nadzor velja Zakon o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/07 – uradno prečiščeno besedilo, 17/08 in 58/08), pri čemer obseg sredstev za posebne projekte, ki terjajo povečan obseg dela, določi Agencija za zavarovalni nadzor sama, v okviru razpoložljivih sredstev znotraj finančnega načrta tekočega leta.
- (6) Ne glede na tretji odstavek tega člena pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti Agencija za zavarovalni nadzor, poleg navodil in priporočil sprejetih s strani odborov EU nadzornikov, upošteva tudi morebiten vpliv na finančno stabilnost držav članic.
- (7) Agencija za zavarovalni nadzor s svojim delovanjem spodbuja sodelovanje med nadzorniki na evropski ravni ter izmenjavo vseh pomembnih informacij med nadzorniki iz matične države in države gostiteljice.

Poslovnik Agencije za zavarovalni nadzor

247. člen

Agencija za zavarovalni nadzor ima poslovnik, ki določa podrobnejšo notranjo organizacijo in poslovanje Agencije za zavarovalni nadzor.

Pečat

248. člen

Agencija za zavarovalni nadzor ima pečat, na katerem sta ime "Agencija za zavarovalni nadzor" in grb Republike Slovenije.

Poročanje o stanju na področju zavarovalništva

249. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o stanju in razmerah na področju zavarovalništva.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora obsegati podatke o obsegu zavarovalnih poslov po zavarovalnih vrstah.

(3) Poročilo iz prvega odstavka tega člena za preteklo leto mora Agencija za zavarovalni nadzor predložiti Državnemu zboru do 30. junija tekočega leta.

Letno poročilo o delu

250. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o svojem delu.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora obsegati podatke o ukrepih Agencije za zavarovalni nadzor po izvedenih postopkih nadzora, izdanih dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov in o drugih dovoljenjih, ki jih izdaja Agencija za zavarovalni nadzor, ter podatke o sodelovanju Agencije za zavarovalni nadzor z drugimi domačimi in tujimi nadzornimi organi.

(3) Poročilo iz prvega odstavka tega člena za preteklo leto mora Agencija za zavarovalni nadzor predložiti Državnemu zboru do 30. junija tekočega leta.

15.2. Organi Agencije za zavarovalni nadzor

Organi Agencije za zavarovalni nadzor

251. člen

Organa Agencije za zavarovalni nadzor sta strokovni svet in direktor Agencije za zavarovalni nadzor.

Sestava strokovnega sveta

252. člen

(1) Strokovni svet sestavljajo predsednik in štirje člani.

(2) Direktor Agencije za zavarovalni nadzor je po funkciji tudi predsednik strokovnega sveta.

(3) Predsednik in člani strokovnega sveta so upravičeni do sejin in povračil stroškov, ki jih enkrat letno določi strokovni svet na predlog predsednika strokovnega sveta.

(4) Strokovni svet ima sekretarja, ki pomaga predsedniku strokovnega sveta pri pripravi in izvedbi seje. Sekretar strokovnega sveta zagotavlja pomoč pri organizaciji dela strokovnega sveta, skrbi za zbiranje in pripravo gradiv, za sklice sej, vodenje zapisnikov, arhiviranje ter opravlja druge strokovne naloge, ki so potrebne za nemoteno delo strokovnega sveta in izvajanje administrativnih del v zvezi z delom strokovnega sveta. Sekretarja na predlog predsednika strokovnega sveta imenuje strokovni svet izmed zaposlenih v Agenciji za zavarovalni nadzor. Sekretar je upravičen do 70% sejnine člana strokovnega sveta iz prejšnjega odstavka.

Imenovanje in razrešitev članov strokovnega sveta

253. člen

(1) Člane strokovnega sveta imenuje in razrešuje Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije.

(2) Člani strokovnega sveta se imenujejo za šest let in so lahko ponovno imenovani.

Pogoji za imenovanje članov in predsednika strokovnega sveta

254. člen

(1) Za člana strokovnega sveta je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je državljan Republike Slovenije,
2. ima univerzitetno izobrazbo,
3. je priznan strokovnjak s področja zavarovalništva, financ ali gospodarskega prava,
4. da ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepne kaznivega dejanja ali zaradi enega od naslednjih kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrivanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne skrivnosti, pranja denarja, izdaje tajnih podatkov ali povzročitve splošne nevarnosti, in obsodba še ni bila izbrisana.

(2) Člani in predsednik strokovnega sveta ne smejo biti pogodbeno vezani, zaposleni ali imeti lastniških deležev pravnih oseb, ki jim Agencija za zavarovalni nadzor izdaja dovoljenje oziroma soglasje za poslovanje, in ne smejo opravljati nalog v organih političnih strank.

Razrešitev članov in predsednika strokovnega sveta

255. člen

Član oziroma predsednik strokovnega sveta se sme predčasno razrešiti:

1. če to sam zahteva,
2. če je pravnomočno obsojen zaradi naklepne kaznivega dejanja ali zaradi enega od naslednjih kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu,

- prikrivanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne skrivnosti, pranja denarja, izdaje tajnih podatkov ali povzročitve splošne nevarnosti, in obsodba še ni bila izbrisana,
3. zaradi trajne izgube delovne zmožnosti za opravljanje funkcije,
 4. če krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (260. člen),
 5. če krši prepoved iz drugega odstavka 254. člena tega zakona,
 6. če se naknadno izkaže, da ne izpolnjuje pogojev za imenovanje,
 7. če ne opravlja nalog, določenih v tem zakonu in poslovniku Agencije za zavarovalni nadzor, oziroma jih opravlja nevestno ali nestrokovno.

Pristojnosti strokovnega sveta

256. člen

Strokovni svet:

1. odloča o dovoljenjih in soglasjih ter o drugih posamičnih zadevah, o katerih v skladu z zakonom odloča Agencija za zavarovalni nadzor, če ni v tem ali drugem zakonu drugače določeno,
2. sprejema predpise, kadar zakon določa, da takšen akt sprejme Agencija za zavarovalni nadzor,
3. sprejema poslovnik Agencije za zavarovalni nadzor,
4. sprejema poročilo o stanju na področju zavarovalništva in letno poročilo o delu Agencije za zavarovalni nadzor,
5. sprejema letni načrt dela strokovnih služb Agencije za zavarovalni nadzor in poročilo o delu Agencije za zavarovalni nadzor.

Odločanje strokovnega sveta o izdaji predpisov

257. člen

(1) Strokovni svet veljavno odloča o izdaji predpisov, ki jih je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna izdajati, če je na seji navzoča večina članov strokovnega sveta.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor posreduje vse osnutke predpisov v obravnavo Slovenskemu zavarovalnemu združenju in ministrstvu, pristojnemu za finance, Združenju zavarovalnih agencij pa samo tiste osnutke, ki se nanašajo na delovanje zavarovalnih zastopnikov, zavarovalnih posrednikov, zavarovalnih zastopniških družb ter zavarovalnih posredniških družb in prouči vse prejete pripombe ter predloge.

(3) Predpis je sprejet, če zanj glasuje večina članov strokovnega sveta.

Objava predpisov

258. člen

Predpisi Agencije za zavarovalni nadzor se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

Direktor Agencije za zavarovalni nadzor

259. člen

(1) Direktorja Agencije za zavarovalni nadzor po izvedenem javnem natečaju imenuje in razrešuje Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije, za dobo šestih let z možnostjo ponovnega imenovanja.

(2) Vlada Republike Slovenije predlaga direktorja Agencije za zavarovalni nadzor na podlagi izvedenega javnega natečaja, ki mora biti objavljen najmanj šest mesecev pred potekom mandata trenutnemu direktorju.

(3) Poleg pogojev za direktorja iz drugega odstavka 19. člena Zakona o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/02; v nadaljnjem besedilu: ZJA) mora oseba, ki je imenovana za direktorja Agencije za zavarovalni nadzor, izpolnjevati še sledeče pogoje:

- ima univerzitetno izobrazbo ustrezne smeri;
- je priznan strokovnjak s področja financ ali gospodarskega prava,
- ima strokovne, vodstvene, organizacijske in druge sposobnosti ter teoretična in tehnična znanja, potrebna za vodenje poslovanja Agencije za zavarovalni nadzor,
- aktivno obvlada vsaj en svetovni jezik,
- da ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepne kaznivega dejanja ali zaradi enega od naslednjih kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrivanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne skrivnosti, pranja denarja, izdaje tajnih podatkov ali povzročitve splošne nevarnosti, in obsodba še ni bila izbrisana,
- zoper katero ni vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti.

Podatke iz pete alineje se pridobi od kandidata za direktorja Agencije za zavarovalni nadzor, lahko pa se jih pridobi iz kazenske evidence.

(4) Direktor Agencije za zavarovalni nadzor ne sme biti pogodbeno vezan, zaposlen ali imeti lastniških deležev pravnih oseb, ki jim Agencija za zavarovalni nadzor izdaja dovoljenje oziroma soglasje za poslovanje, in ne sme imeti funkcije v organih političnih strank.

(5) Direktor zastopa in predstavlja Agencijo za zavarovalni nadzor, organizira in vodi delo ter poslovanje Agencije za zavarovalni nadzor in izvršuje druge naloge iz pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor, če ni v zakonu določeno, da je za izvrševanje teh nalog pristojen drug organ Agencije za zavarovalni nadzor.

(6) Direktor mora zagotoviti, da Agencija za zavarovalni nadzor posluje v skladu s tem zakonom. Pri svojem delu je direktor Agencije za zavarovalni nadzor dolžan varovati poslovne skrivnosti Agencije za zavarovalni nadzor.

(7) Direktor Agencije za zavarovalni nadzor opravlja svojo funkcijo na podlagi pogodbe o zaposlitvi z Agencijo za zavarovalni nadzor.

Razlogi za predčasno razrešitev direktorja Agencije za zavarovalni nadzor

259.a člen

Direktorja Agencije za zavarovalni nadzor se sme predčasno razrešiti v primerih, naštetih v prvem odstavku 23. člena ZJA ter dodatno v primerih:

1. če je pravnomočno obsojen zaradi naklepnega kaznivega dejanja ali zaradi enega od naslednjih kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrivanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne skrivnosti, pranja denarja, izdaje tajnih podatkov ali povzročitve splošne nevarnosti, in obsodba še ni bila izbrisana,
2. zaradi trajne izgube delovne zmožnosti za opravljanje funkcije,
3. če krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (260. člen tega zakona),
4. če krši prepoved iz četrtega odstavka 259. člena tega zakona.

Varovanje zaupnih podatkov

260. člen

(1) Člani in predsednik strokovnega sveta ter delavci Agencije za zavarovalni nadzor morajo kot zaupne varovati podatke o osebah, nad katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor in druge podatke o dejstvih in okoliščinah, za katere so izvedeli v zvezi z opravljanjem funkcije oziroma dela, razen podatkov, ki so po določbah tega zakona javno dostopni, in sicer tudi po prenehanju njihove funkcije oziroma delovnega razmerja.

(2) Zaposleni na Agenciji za zavarovalni nadzor ne smejo biti člani organov zavarovalnic oziroma drugih pravnih oseb, nad katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor, in tudi ne smejo opravljati nalog za te pravne osebe.

15.3. Sredstva za delo

Tarifa in sejnine

261. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda tarifo, v kateri določi višino taks za odločanje o posamičnih zadevah ter za izdajo izpisov iz registrov, ki jih vodi, ter višino letnih nadomestil ter pavšalnih nadomestil stroškov, ki so jih za opravljanje nadzora dolžne plačevati osebe, nad katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor po tem ali drugem zakonu.

(2) Tarifa Agencije za zavarovalni nadzor oziroma njene spremembe začnejo veljati, ko Agencija za zavarovalni nadzor pridobi soglasje Vlade Republike Slovenije k tarifi oziroma njenim spremembam in objavi tarifo oziroma njene spremembe v Uradnem listu Republike Slovenije.

Viri sredstev

262. člen

- (1) Sredstva za delo Agencije za zavarovalni nadzor se zagotavljajo:
1. iz taks in nadomestil,
 2. iz drugih prihodkov, ki jih ustvari Agencija za zavarovalni nadzor s svojim poslovanjem.

(2) Iz presežka prihodkov nad odhodki se del izloči v rezerve Agencije za zavarovalni nadzor v višini, določeni s finančnim načrtom Agencije za zavarovalni nadzor za leto v katerem je bil presežek realiziran, preostanek pa se usmeri v proračun Republike Slovenije.

Presežek odhodkov nad prihodki

263. člen

(1) Presežek odhodkov nad prihodki Agencije za zavarovalni nadzor se krije iz rezerv Agencije za zavarovalni nadzor, če pa sredstva rezerv ne zadostujejo, se presežek odhodkov krije iz proračuna Republike Slovenije.

(2) Sredstva proračuna Republike Slovenije se lahko zagotovijo samo, če bi bilo sicer resno ogroženo opravljanje nalog Agencije za zavarovalni nadzor.

Finančni načrt in letni obračun

264. člen

(1) Strokovni svet mora najpozneje do 31. marca vsakega leta sprejeti letni obračun za prejšnje leto in finančni načrt tekočega leta.

(2) Do soglasja Vlade Republike Slovenije k finančnem načrtu Agencije za zavarovalni nadzor se financiranje Agencije za zavarovalni nadzor izvaja po sklepu o začasnem financiranju, ki ga sprejme strokovni svet.

(3) Letni obračun Agencije za zavarovalni nadzor mora pregledati pooblaščen revizor.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor mora ministru, pristojnemu za finance, v roku 10 dni po sprejemu dostaviti letni obračun z revizorjevim poročilom in finančni načrt. K letnemu obračunu in finančnemu načrtu da soglasje Vlada Republike Slovenije. Letni obračun in finančni načrt se štejeta za sprejeta, če Vlada Republike Slovenije v 15 dneh od njune predložitve ministru, pristojnemu za finance, ne odloči drugače.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor z letnim obračunom in finančnim načrtom seznani Državni zbor Republike Slovenije. Letni računovodski izkazi so sestavni del letnega poročila in se objavijo.

15.4. Nadzor nad uporabo sredstev

Nadzor nad uporabo sredstev

265. člen

Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, gospodarno in učinkovito rabo sredstev Agencije za zavarovalni nadzor opravlja računsko sodišče.

16. POSTOPEK ODLOČANJA AGENCIJE ZA ZAVAROVALNI NADZOR V POSAMIČNIH ZADEVAH

16.1. Splošna določba

Uporaba določb o postopku

266. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu, po postopku, določenem v tem poglavju, če ni v drugih poglavjih tega zakona ali drugem zakonu drugače določeno.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za postopek odločanja Agencije za zavarovalni nadzor uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka v postopku odločanja Agencije za zavarovalni nadzor ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje niti vložiti izrednih pravnih sredstev.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, je v postopku odvzema dovoljenja, ki ga je izdala Agencija za zavarovalni nadzor, dovoljena obnova postopka, vendar samo zaradi novih dejstev in novih dokazov in če je predlog za obnovo postopka vložen v roku enega leta od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja.

16.2. Pristojnosti in sestava organov postopka

Organi postopka

267. člen

(1) Organa postopka sta senat in predsednik senata.

(2) Predsednik in člani senata ter strokovni delavci Agencije za zavarovalni nadzor, ki opravljajo posamezna dejanja v postopkih odločanja o posamičnih zadevah, za katere je pristojna Agencija za zavarovalni nadzor po tem ali drugem zakonu, ne odgovarjajo za škodo, ki jo povzročijo strankam ali drugim osebam pri opravljanju dejanj v teh postopkih, razen če je škoda povzročena namenoma ali iz hude malomarnosti.

Pristojnost in sestava senata

268. člen

(1) Senat sestavljajo vsi člani strokovnega sveta, od katerih je eden predsednik senata.

(2) Senat odloča o vseh zadevah, če zakon za posamezno zadevo ne določa, da o njej odloča predsednik senata.

(3) Senat odloča o ugovorih proti odredbam predsednika senata.

Pristojnosti predsednika senata

269. člen

(1) Pristojnosti predsednika senata pri vodenju postopka in odločanju o posamezni zadevi opravlja član strokovnega sveta, določen z razporedom dela Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Predsednik senata:

1. izdaja odredbe v postopkih nadzora;
2. odloča o vprašanjih, ki se tičejo postopka in o tistih vprašanjih, ki se kot postranska vprašanja pojavijo v zvezi z izvedbo postopka in se o njih ne odloča z odločbo;
3. odloča o drugih vprašanjih, kadar zakon tako določa.

(3) Posamezna procesna dejanja pred izdajo odločbe oziroma odredbe, ki jih je pristojen opraviti predsednik senata, lahko opravi tudi strokovni delavec Agencije za zavarovalni nadzor, če ga za opravilo teh dejanj pooblasti predsednik senata.

16.3. Postopek do izdaje odločbe

Izjave strank

270. člen

(1) Stranke dajejo svoje izjave pisno.

(2) V primeru iz drugega odstavka 272. člena tega zakona lahko stranke dajo svoje izjave tudi ustno na obravnavi.

Možnost izjave

271. člen

(1) Pred izdajo odločbe, ki jo izda po uradni dolžnosti in proti kateri ni ugovora, mora Agencija za zavarovalni nadzor stranko pozvati, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembna za odločitev, kolikor zakon v posameznem primeru ne določa drugačnega načina zagotovitve možnosti stranki, da se izjavi.

(2) Poziv iz prejšnjega odstavka mora obsegati:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo;
2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od osem dni;
3. pouk stranki, da mora izjavi priložiti listinske dokaze, če se nanje sklicuje, in da po preteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(3) V izjavi lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu iz prvega odstavka tega člena, niso podane in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze izjavi priložiti.

(4) Če stranka izjavi ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe zakona o nepopolnih vlogah, temveč Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(5) Po izteku roka za izjavo stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Odločanje

272. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odloča brez naroka.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko predsednik senata razpiše ustno obravnavo, če presodi, da je to potrebno za razjasnitev ali ugotovitev odločilnih dejstev.

16.4. Odločbe Agencije za zavarovalni nadzor in odločanje

16.4.1. Skupne določbe

Vrste odločb Agencije za zavarovalni nadzor

273. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izdaja odločbe v obliki odločb, sklepov in odredb.

(2) Proti odločbam Agencije za zavarovalni nadzor ni pritožbe.

Seja senata

274. člen

(1) Senat sprejema odločbe po posvetovanju z glasovanjem na seji, ki ni javna.

(2) Senat veljavno odloča, če je na seji navzoča večina članov senata.

(3) Predsednik senata vodi posvetovanje in glasovanje in glasuje zadnji. Njegova dolžnost je skrbeti, da se vsa vprašanja vsestransko in popolnoma pretresejo.

(4) Če so glasovi glede posameznih vprašanj, o katerih se glasuje, porazdeljeni na več različnih mnenj, tako da nobeno od njih nima potrebne večine, se vprašanja ločijo in glasovanje ponavlja, dokler se ne doseže večina. Če se na ta način ne dobi večina, se

odločitev doseže tako, da se glasovi, ki so za subjekt nadzora najmanj ugodni, prištejejo glasovom, ki so od teh manj neugodni, dokler se ne doseže potrebna večina.

(5) Člani senata ne smejo odkloniti glasovanja o vprašanjih, ki jih postavi predsednik senata. Vendar pa član senata, ki je glasoval za ustavitev postopka za odvzem dovoljenja in ostal v manjšini, ni dolžan glasovati o sankciji. Če ne glasuje, se šteje, da se strinja z glasom, ki je za subjekt nadzora najugodnejši.

(6) Odločitev je veljavno sprejeta, če zanjo glasuje večina članov senata, ki so navzoči na seji.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek, je odločitev o odvzemu dovoljenja sprejeta, če zanjo glasuje večina vseh članov senata.

Zapisnik o posvetovanju in glasovanju

275. člen

- (1) O posvetovanju in glasovanju se sestavi poseben zapisnik.
- (2) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju obsega potek glasovanja in sprejeto odločbo.
- (3) Posebna mnenja se priložijo zapisniku o posvetovanju in glasovanju, če niso vpisana v samem zapisniku.
- (4) Zapisnik podpišejo vsi člani senata in zapisnikar.
- (5) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju se zapre v poseben ovitek. Ta zapisnik sme pregledati samo sodišče Republike Slovenije, ko odloča v postopku sodnega varstva. V tem primeru mora sodišče Republike Slovenije zapisnik spet zapreti v poseben ovitek in na ovitku označiti, da je zapisnik pregledalo.

Korespondenčna seja

276. člen

- (1) Ne glede na določbo 274. člena tega zakona, lahko senat o izdaji dovoljenj oziroma soglasij odloča na korespondenčni seji, če nihče izmed članov senata ne nasprotuje odločanju na korespondenčni seji.
- (2) Korespondenčno sejo razpiše predsednik senata z vabilom članom senata.
- (3) Vabilo iz prejšnjega odstavka mora obsegati:
 1. vsebino zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja,
 2. poziv članu senata, da glasuje za oziroma proti izdaji dovoljenja oziroma soglasja,
 3. rok za glasovanje, določen z dnevom in uro, do katerega mora član senata pisno sporočiti Agenciji za zavarovalni nadzor vsebino svoje odločitve o glasovanju oziroma izjaviti, da korespondenčni seji nasprotuje.

(4) Odločitev je na korespondenčni seji veljavno sprejeta, če zanjo do roka za glasovanje glasuje večina vseh članov senata in če v tem roku nihče izmed članov senata ni izjavil, da korespondenčni seji nasprotuje.

(5) Če je odločitev na korespondenčni seji veljavno sprejeta, se z glasovnicami članov senata postopa po petem odstavku 275. člena tega zakona.

(6) Če odločitev na korespondenčni seji ni veljavno sprejeta, mora predsednik senata zadevo uvrstiti na prvo naslednjo sejo.

16.4.2. Odločba

Odločba

277. člen

Z odločbo Agencija za zavarovalni nadzor odloča o izdaji oziroma odvzemu dovoljenja in o drugih zadevah, za katere zakon ne določa, da o njih odloča s sklepom oziroma odredbo.

Oblika in vročitev odločbe

278. člen

- (1) Odločba se izda pisno.
- (2) Izvirnik odločbe podpiše predsednik senata.
- (3) Strankam se vroči overjen prepis odločbe.

Sestavni deli odločbe

279. člen

- (1) Vsaka odločba mora obsegati uvod, izrek in pouk o pravnem sredstvu.
- (2) Poleg podatkov, ki jih mora obsegati uvod odločbe po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, mora odločba Agencije za zavarovalni nadzor obsegati tudi ime in priimek predsednika in članov senata, ki so sodelovali pri odločanju.
- (3) Odločba mora biti obrazložena. V obrazložitvi morajo biti obrazloženi tudi tisti sklepi, proti katerim ni dovoljen poseben postopek sodnega varstva.

16.4.3. Sklep

Sklep

280. člen

(1) S sklepom odloča Agencija za zavarovalni nadzor o vprašanjih, ki se tičejo postopka ali se pojavijo v zvezi s postopkom.

(2) Sklep mora biti obrazložen in vsebovati pouk o pravnem sredstvu samo, če je proti sklepu dovoljen poseben postopek sodnega varstva.

(3) Za sklep se smiselno uporabljajo določbe 278. in 279. člena tega zakona.

(4) Poseben postopek sodnega varstva je dovoljen zoper sklep, zoper katerega je po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, dovoljena pritožba.

16.5. Postopek sodnega varstva

16.5.1. Skupne določbe

Postopek sodnega varstva

281. člen

(1) Sodno varstvo proti odločbam Agencije za zavarovalni nadzor se zagotavlja v postopku, določenim s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva).

(2) Za postopek sodnega varstva iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe Zakona o upravnem sporu - v nadaljnjem besedilu ZUS (Uradni list RS, št. 50/97), če ni s tem zakonom drugače določeno.

Pravica do sodnega varstva

282. člen

(1) Proti odločbam Agencije za zavarovalni nadzor je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka proti odločbi, s katero Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek za odvzem dovoljenja, ni posebnega postopka sodnega varstva.

(3) O tožbi proti odločbi, s katero Agencija za zavarovalni nadzor odloči o ugovoru proti odredbi in ga zavrže, zavrne ali spremeni odredbo, mora sodišče Republike Slovenije odločiti v roku treh mesecev.

(4) Odločba iz drugega odstavka tega člena se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi o odvzemu dovoljenja.

Pristojnost in sestava sodišča

283. člen
(prenehal veljati)

Tožba in odgovor na tožbo

284. člen

- (1) Tožbo je potrebno vložiti v roku 15 dni.
- (2) Rok za odgovor na tožbo je osem dni.

Nova dejstva in dokazi

285. člen

Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Meje preizkusa

286. člen

Sodišče preizkusi odločbo Agencije za zavarovalni nadzor v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na bistvene kršitve določb postopka iz tretjega odstavka 25. člena ZUS.

Seja

287. člen

Sodišče odloča brez obravnave.

Pravna sredstva

288. člen

Proti sodbi oziroma sklepu, izdanem v postopku sodnega varstva, ni pritožbe.

16.5.2. Postopek sodnega varstva proti odločbi o prenehanju zavarovalnice

Uporaba določb

289. člen

Določbe tega podrazdelka se uporabljajo v postopku sodnega varstva proti odločbi o začetku prisilne likvidacije in proti odločbi o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja (v nadaljnjem besedilu: odločba o prenehanju zavarovalnice).

Tožnik

290. člen

- (1) Tožbo proti odločbi o prenehanju zavarovalnice lahko vložijo:
1. zavarovalnica,
 2. delničarji, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala ali nominalni znesek 417.300 eurov.

(2) Če je tožnik zavarovalnica, jo v postopku sodnega varstva zastopa uprava, ki so ji zaradi odločbe o prenehanju zavarovalnice prenehala druga pooblastila in pristojnosti.

Nova dejstva in dokazi

291. člen

(1) Ne glede na določbo 285. člena tega zakona lahko tožnik v tožbi proti odločbi o prenehanju zavarovalnice navaja nova dejstva in nove dokaze. Če se v tožbi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze tožbi priložiti.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v odgovoru na tožbo navaja nova dejstva in nove dokaze. Če se v odgovoru na tožbo sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze odgovoru na tožbo priložiti.

(3) Če tožnik oziroma Agencija za zavarovalni nadzor tožbi oziroma odgovoru na tožbo ne priloži listinskih dokazov, na katere se sklicuje, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč sodišče pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so tožbi oziroma odgovoru na tožbo priloženi.

(4) Po izteku roka za vložitev tožbe oziroma odgovora na tožbo stranke nimajo pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Glavna obravnava in seja

292. člen

(1) Sodišče odloči po opravljeni glavni obravnavi.

(2) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če v pripravljalnem postopku ugotovi, da je bilo dejansko stanje v postopku izdaje odločbe o prenehanju zavarovalnice popolno in pravilno ugotovljeno ali pa to ni sporno.

Odločanje

293. člen

(1) Če sodišče ugotovi, da so podani razlogi, zaradi katerih bi lahko po 61. členu ZUS upravni akt odpravilo in s sodbo odločilo o stvari, sodišče odločbe o prenehanju zavarovalnice ne odpravi, temveč s sodbo samo ugotovi, da je odločba o prenehanju zavarovalnice nezakonita in da ni bilo pogojev za začetek prisilne likvidacije oziroma stečaja.

(2) Sodba iz prejšnjega odstavka ne vpliva na tek postopka prisilne likvidacije oziroma stečaja.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena lahko delničarji uveljavijo morebitne odškodninske zahtevke v pravdi.

(4) Proti sodbi, s katero sodišče odloči v postopku sodnega varstva proti odločbi o prenehanju zavarovalnice, je, ne glede na določbo 288. člena tega zakona, dovoljena pritožba, o kateri odloča Vrhovno sodišče.

16.6. Postopek nadzora

16.6.1. Splošne določbe

Uporaba določb

294. člen

(1) Določbe tega razdelka o postopku nadzora veljajo v vseh postopkih nadzora, ki ga opravlja Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi določb tega zakona, kolikor zakon za posamezen postopek nadzora ne določa drugače.

(2) Če ni v tem razdelku posebnih določb, veljajo v postopku nadzora skupne določbe poglavja o postopku odločanja Agencije za zavarovalni nadzor.

Posredovanje podatkov Agenciji za zavarovalni nadzor

294.a člen

(1) Za izvajanje nalog po tem zakonu morajo državni organi, organi lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil ter druge pravne osebe in organizacije, ki razpolagajo s podatki, potrebnimi za odločitve, Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo nemudoma posredovati zahtevane podatke in dokumente potrebne za izvedbo postopka nadzora, vključno s podatki, ki so skladno z določbami ZGD določeni kot poslovna skrivnost in tajnimi podatki, to je podatki, ki jih kot tajne določa zakon, ki ureja tajne podatke.

(2) Osebe, navedene v prejšnjem odstavku morajo podatke iz prejšnjega odstavka posredovati ne glede na pravila o dopustnosti posredovanja teh podatkov, a upoštevajoč pravila, ki določajo varnostne ukrepe ob posredovanju podatkov. Agencija za zavarovalni nadzor mora zagotoviti primerno stopnjo varstva posredovanih ji podatkov.

(3) Oseba iz prvega odstavka tega člena, na katero je Agencija za zavarovalni nadzor vložila zahtevo za posredovanje podatkov, mora Agenciji za zavarovalni nadzor v

roku, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor, posredovati pravilne in popolne podatke, katere je zahtevala Agencija za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor lahko uporabi podatke le za namen, za katerega jih je pridobila. Če oseba ne posreduje podatkov v zahtevanem roku, Agencija za zavarovalni nadzor določi nov rok za posredovanje podatkov.

(4) Če oseba iz prvega odstavka tega člena, na katero je Agencija za zavarovalni nadzor naslovila zahtevo za posredovanje podatkov, posreduje Agenciji za zavarovalni nadzor nepravilne, nepopolne ali zavajajoče podatke ali zahtevanih podatkov ne posreduje v novem roku, ki ga je Agencija za zavarovalni nadzor določila na podlagi zadnjega stavka prejšnjega odstavka, lahko izda predsednik senata sklep, s katerim ji naloži denarno kazen do 50.000 eurov. Rok za plačilo denarne kazni ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 1 meseca.

(5) Hkrati z izdajo sklepa iz prejšnjega odstavka lahko izda Agencija za zavarovalni nadzor zahtevo, s katero osebi iz prvega odstavka tega člena določi nov rok za posredovanje podatkov.

(6) Sklep o izreku denarne kazni iz četrtega odstavka tega člena mora biti obrazložen. Zoper navedeni sklep ni pritožbe je pa dovoljen upravni spor.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zoper osebo iz prvega odstavka tega člena, ki še naprej zavrača posredovanje podatkov, ob poteku roka za izvršitev ponovne zahteve za posredovanje podatkov iz četrtega odstavka tega člena, izda nov sklep o izreku denarne kazni, kot je le ta določen v tretjem odstavku tega člena. Agencija za zavarovalni nadzor lahko sklepe o izreku denarne kazni zaradi posredovanja nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih podatkov, oziroma neposredovanja podatkov izdaja vse dokler seštevek denarnih kazni iz posameznih sklepov ne doseže 1% letnega prometa osebe iz prvega odstavka tega člena v predhodnem poslovnem letu.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor s pravilnikom določi vrste zahtevanih podatkov in dokumentov, dolžine rokov za posredovanje podatkov glede na njihovo nujnost in razpore višine denarnih kazni za posredovanje nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih podatkov, oziroma neposredovanje podatkov. Dolžina rokov in višina kazni morajo biti sorazmerni s kršitvijo, ki je predmet postopka nadzora.

Stranka postopka nadzora

295. člen

(1) Stranka postopka nadzora je oseba, nad katero Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor (v nadaljevanju: subjekt nadzora).

(2) Stranke postopka nadzora nad zavarovalnico so tudi člani uprave zavarovalnice.

Vročanje

296. člen

(1) Spis se subjektu nadzora, ki je pravna oseba oziroma podjetnik posameznik, vroči tako, da se spis izroči osebi, ki je pooblaščen za sprejem, ali delavcu, ki se najde v pisarni oziroma poslovnem prostoru.

(2) Vročitve članom uprave zavarovalnice se opravljajo z vročanjem zavarovalnici. Šteje se, da je z vročitvijo zavarovalnici opravljena tudi vročitev članom uprave.

(3) Kadar stranko v postopku nadzora zastopa odvetnik, se šteje, da je vročitev stranki opravljena, če je spis vročen odvetniku oziroma zaposlenemu v odvetniški pisarni.

(4) Subjektu nadzora, ki ni oseba iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, se spisi vročijo tako, da se mu izročijo v stanovanju ali poslovnem prostoru osebe, pri kateri je zaposlen.

Nadomestna osebna vročitev

297. člen

(1) Če se vročitev spisa, ki ga je potrebno vročiti osebno, ne da opraviti tako, kot je predpisano v 296. členu tega zakona, pa ni ugotovljeno, da je tisti, ki mu je treba spis vročiti odsoten, ga izroči vročevalec Agenciji za zavarovalni nadzor. Na vratih oziroma v poštnem nabiralniku stanovanja ali poslovnega prostora naslovnika oziroma osebe, pri kateri je ta zaposlen, vročevalec pusti pismeno sporočilo, v katerem je navedeno, kje se spis nahaja in rok osmih dni, v katerem mora naslovnik spis dvigniti. Na sporočilu in na samem spisu navede vročevalec vzrok za takšno ravnanje in dan, ko je sporočilo pustil na vratih oziroma poštnem nabiralniku naslovnika, oziroma osebe, pri kateri je ta zaposlen, ter se podpiše.

(2) Če naslovnik spisa ne dvigne v roku osmih dni, se šteje, da je bila vročitev opravljena na dan, ko je bilo sporočilo puščeno na vratih oziroma v poštnem nabiralniku prostorov iz prejšnjega odstavka, na kar je potrebno naslovnika opozoriti v samem sporočilu.

Posredna vročitev

298. člen

Če se vročitev spisa, ki ga ni potrebno vročiti osebno, ne da opraviti tako, kot je predpisano v 296. členu tega zakona, vročevalec spis pusti na vratih oziroma v poštnem nabiralniku stanovanja ali poslovnih prostorov naslovnika oziroma osebe, pri kateri je zaposlen. Vročevalec na spisu navede vzrok takšne vročitve in datum ter se podpiše. Šteje se, da je s tem vročitev opravljena.

16.6.2. Opravljanje nadzora

Opravljanje nadzora

299. člen

Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor:

1. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil zavarovalnic in drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih zakonov dolžne poročati Agenciji za zavarovalni nadzor oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;
2. z opravljanjem pregledov poslovanja subjektov nadzora.

Pooblašcene osebe

300. člen

(1) Pregled poslovanja zavarovalnice opravi strokovni delavec Agencije za zavarovalni nadzor, ki ga za opravljanje pregleda pooblasti direktor Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: inšpektor Agencije za zavarovalni nadzor).

(2) Za izvajanje posameznih nalog v zvezi s pregledi poslovanja lahko direktor Agencije za zavarovalni nadzor pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo.

(3) Pooblašcene osebe iz prejšnjega odstavka imajo pri opravljanju nalog pregleda poslovanja, za katere jih je pooblastil direktor Agencije za zavarovalni nadzor, enake pristojnosti kot Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi 301. do 306. člena tega zakona.

Obseg pregleda

301. člen

(1) Zavarovalnica mora pooblašчени osebi omogočiti pregled vseh poslovnih knjig, spisov in druge dokumentacije.

(2) Zavarovalnica mora na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor izročiti računalniške izpiske oziroma kopije evidenc oziroma drugih poslovnih knjig in dokumentacije.

(3) Člani uprave in zaposleni pri zavarovalnici morajo pooblašчени osebi na njeno zahtevo posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora.

(4) Pooblaščen oseba lahko opravi tudi pregled poslovanja pravnih oseb, povezanih z zavarovalnico, če je to potrebno zaradi popolnega pregleda poslovanja zavarovalnice.

Poročila in informacije

302. člen

(1) Pri opravljanju nadzora lahko Agencija za zavarovalni nadzor od subjekta nadzora zahteva poročila in informacije o vseh zadevah, ki so glede na namen posameznega nadzora pomembne za presojo, ali subjekt nadzora spoštuje določbe zakona oziroma na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(2) Poročila in informacije iz prejšnjega odstavka lahko Agencija za zavarovalni nadzor zahteva tudi od članov uprave subjekta nadzora in oseb, zaposlenih pri subjektu nadzora.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko osebe iz prejšnjega odstavka pozove, da o zadevah iz prvega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo.

Pregled poslovanja

303. člen

(1) Subjekt nadzora mora inšpektorju Agencije za zavarovalni nadzor na njegovo zahtevo omogočiti, da opravi pregled poslovanja na sedežu subjekta nadzora in v drugih prostorih, v katerih subjekt nadzora oziroma druga oseba po njegovem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor.

(2) Subjekt nadzora mora inšpektorju Agencije za zavarovalni nadzor na njegovo zahtevo omogočiti pregled poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, v obsegu potrebnem za izvajanje posameznega nadzora oziroma v obsegu, določenem z zakonom, ki ureja posamezen nadzor.

(3) Subjekt nadzora mora Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo izročiti računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc.

(4) Pregled poslovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena opravlja Agencija za zavarovalni nadzor ob delavnikih med 8. in 18. uro. Kadar je zaradi obsega oziroma narave pregleda to potrebno, lahko Agencija za zavarovalni nadzor opravi pregled poslovanja tudi po 18. uri oziroma med nedelovnimi dnevi.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor mora pregled poslovanja opravljati tako, da s tem ovira normalno poslovanje subjekta nadzora samo v takšni meri kot je nujno za opravljanje nadzora v skladu z namenom posameznega nadzora.

Zahteva za pregled poslovanja

304. člen

(1) Zahteva za pregled poslovanja mora biti subjektu nadzora vročena najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko pooblaščen oseba zahtevo za pregled poslovanja vroči šele ob začetku opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ne bi bilo mogoče doseči namena posameznega nadzora.

(3) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki so predmet pregleda.

(4) V primeru iz tretjega odstavka 303. člena tega zakona mora zahteva za pregled obsegati določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki jih je v obliki računalniških izpiskov oziroma kopij potrebno izročiti, in rok, ki ne sme biti krajši od petih delovnih dni, v nujnih primerih, kar mora biti v zahtevi za pregled posebej obrazloženo, pa od treh delovnih dni od seznanitve z zahtevo.

(5) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če subjekt nadzora ne bo ravnal v skladu z zahtevo za pregled poslovanja oziroma Agenciji za zavarovalni nadzor ne bo omogočil opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v 303. členu tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljata tretji in četrti odstavek tega člena.

Pogoji za opravljanje pregleda

305. člen

(1) Subjekt nadzora mora pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor zagotoviti ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.

(2) Subjekt nadzora mora zagotoviti, da so v času, v katerem pooblaščene osebe Agencije za zavarovalni nadzor opravljajo pregled poslovanja v prostorih iz prvega odstavka 303. člena tega zakona, v teh prostorih prisotne pooblaščene osebe subjekta nadzora, ki lahko na zahtevo pooblaščenih oseb Agencije za zavarovalni nadzor podajo pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo ter administrativnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda.

Pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc

306. člen

(1) Subjekt nadzora, ki računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi poslovne knjige in druge evidence, mora na zahtevo pooblaščene osebe Agencije za zavarovalni nadzor zagotoviti ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.

(2) Nadzornemu organu mora subjekt nadzora izročiti dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računalniškega sistema. Iz dokumentacije morajo biti razvidni podsistemi in datoteke računalniškega sistema. Dokumentacija mora zagotavljati vpogled v:

1. računalniško rešitev;
2. postopke v okviru računalniške rešitve;
3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov;
4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.

(3) Vsaka sprememba računalniške rešitve (računalniških programov) iz prvega odstavka tega člena, mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije mora biti razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

Izrekanje ukrepov nadzora

307. člen

(1) Ukrepe nadzora po tem zakonu izreka Agencija za zavarovalni nadzor po uradni dolžnosti.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor pred izrekom ukrepa obvesti subjekt nadzora in mu da možnost, da se o njem izjavi. Rok za izjavo ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši od 15 dni.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor izreče ukrep zavarovalnici tudi na predlog člana uprave ali nadzornega sveta zavarovalnice ali delničarjev, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala zavarovalnice ali nominalni znesek 417.300 eurov.

16.6.3. Odprava kršitev

Odredba

308. člen

Kadar Agencija za zavarovalni nadzor pri opravljanju nadzora ugotovi kršitve tega zakona oziroma na njegovi podlagi izdanih predpisov oziroma drugih predpisov, ki urejajo poslovanje zavarovalnic, z odredbo subjektu nadzora naloži, da odpravi kršitve oziroma nepravilnosti, oziroma da opravi ali opusti določena dejanja (v nadaljnjem besedilu: odprava kršitev).

Vsebina odredbe

309. člen

(1) Izrek odredbe mora obsegati:

1. določen opis kršitev, katerih odprava je z odredbo naložena;
2. rok, v katerem mora subjekt nadzora odpraviti kršitve in predložiti poročilo o odpravi kršitev;
3. način odprave kršitve, kadar Agencija za zavarovalni nadzor subjektu nadzora naloži, da kršitve odpravi na določen način;
4. listine oziroma dokaze o odpravi kršitev, kadar Agencija za zavarovalni nadzor subjektu nadzora naloži, da o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.

(2) Odredba mora biti obrazložena.

Predložitev poročila pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev

310. člen

Kadar Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi kršitve pri vodenju poslovnih knjig, oziroma administrativnih in drugih evidenc, ki jih je dolžna voditi zavarovalnica, oziroma obsežnejše kršitve pri poslovanju zavarovalnice, lahko zavarovalnici z odredbo naloži tudi, da o odpravi kršitev predloži poročilo, s pozitivnim mnenjem pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

Ugovor proti odredbi

311. člen

(1) Proti odredbi ima subjekt nadzora pravico vložiti ugovor v roku osmih dni od vročitve.

(2) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za odpravo kršitev, določen z odredbo, podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve, kadar zaradi narave kršitve z izvršitvijo odredbe ni mogoče odlašati.

(4) O ugovoru mora Agencija za zavarovalni nadzor odločiti v roku 15 dni od prejema ugovora.

Razlogi za ugovor

312. člen

Ugovor proti odredbi je dopusten iz naslednjih razlogov:

1. če je odredbo izdala oseba, ki ni bila pristojna za izdajo odredbe;
2. če kršitev, katere odprava je z odredbo naložena, ni podana;
3. če dejanje oziroma opustitev, ki je bilo razlog za izdajo odredbe, nima znakov kršitve;
4. če odredbe ni mogoče izvršiti ali je ni mogoče izvršiti na način, določen z odredbo;
5. če bi izvršitev odredbe povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi;
6. če je bila z odredbo naložena odprava kršitev osebi, nad katero Agencija za zavarovalni nadzor ni pristojna opravljati nadzora;
7. če je z odredbo v nasprotju z zakonom naložena predložitev poročila pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev;
8. če je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje.

Vsebina ugovora

313. člen

(1) Ugovor mora obsegati:

1. navedbo odredbe, proti kateri se vlaga;
2. izjavo, da se odredba izpodbija v celoti ali v določenem delu;
3. razloge za ugovor;
4. druge podatke, ki jih mora obsegati vsaka vloga.

(2) V ugovoru lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da kršitve, katerih odprava mu je bila z odredbo naložena, niso podane in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanjih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti ugovoru.

(3) Če subjekt nadzora ugovoru ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(4) Po izteku roka za ugovor subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Meje preizkusa odredbe

314. člen

Agencija za zavarovalni nadzor preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom in v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

Odločanje o ugovoru

315. člen

- (1) O ugovoru odloča Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo.
- (2) Pri odločanju o ugovoru lahko Agencija za zavarovalni nadzor ugovor zavrže ali zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo razveljavi.
- (3) Agencija za zavarovalni nadzor ugovor zavrže, če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba.
- (4) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da je podan razlog iz 1., 2., 3. ali 6. točke 312. člena tega zakona, odpravi odredbo.
- (5) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da je podan razlog iz 4., 5., 7. ali 8. točke 312. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo oziroma jo spremeni. Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju o ugovoru odredbe ne sme spremeniti v škodo subjekta nadzora.

Poročilo o odpravi kršitev

316. člen

- (1) Subjekt nadzora mora v roku, določenem z odredbo, odpraviti ugotovljene kršitve in Agenciji za zavarovalni nadzor predložiti poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev. Poročilu mora priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene kršitve odpravljene.
- (2) V primeru iz 310. člena tega zakona, mora subjekt nadzora poročilu o odpravi kršitev priložiti tudi poročilo pooblaščenega revizorja.
- (3) Če iz poročila iz prvega odstavka tega člena in priloženih dokazov oziroma poročila iz drugega odstavka tega člena izhaja, da so kršitve odpravljene, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da so kršitve, ugotovljene z odredbo, odpravljene.
- (4) Če so z odredbo odrejeni dodatni ukrepi v skladu s 181. členom tega zakona, se določbe tega člena, ki se nanašajo na odpravo kršitev in na poročilo o odpravi kršitev, nanašajo tudi na izvedbo dodatnih ukrepov ter na poročanje o izvedbi dodatnih ukrepov.

Začetek postopka za odvzem dovoljenja

317. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek za odvzem dovoljenja, ki ga je izdala, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za odvzem dovoljenja, določen z zakonom.

(2) O začetku postopka za odvzem dovoljenja odloči Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja).

(3) Odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja mora vsebovati:

1. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki naj bi bile razlog za začetek postopka,
2. navedbo listin in drugih dokazov, na podlagi katerih je Agencija za zavarovalni nadzor zaključila, da obstaja utemeljen sum iz prvega odstavka tega člena,
3. obrazložitev odločitve o začetku postopka.

(4) V odločbi o začetku postopka za odvzem dovoljenja Agencija za zavarovalni nadzor določi tudi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni šteto od dneva vročitve odločbe subjektu nadzora, v katerem se subjekt nadzora lahko izjavi o razlogih za začetek postopka (v nadaljnjem besedilu: izjava o razlogih za odvzem dovoljenja).

Izjava o razlogih za odvzem dovoljenja

318. člen

(1) V izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da odvzem dovoljenja ni utemeljen in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti izjavi.

(2) Če subjekt nadzora izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe tega zakona o nepopolnih vlogah, temveč Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(3) Po izteku roka za izjavo o razlogih za odvzem dovoljenja subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Odločanje o odvzemu dovoljenja

319. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora odločiti o odvzemu dovoljenja v roku 30 dni od prejema izjave o razlogih za odvzem dovoljenja oziroma od izteka roka za takšno izjavo.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor sme odločati o odvzemu dovoljenja samo zaradi tistih dejanj, ravnanj ali okoliščin, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, in samo na podlagi tistih listin in drugih dokazov, ki so bili navedeni v

odločbi o začetku postopka, in ki jih je izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja priložil subjekt nadzora.

Ustavitev postopka

320. člen

Agencija za zavarovalni nadzor ustavi postopek za odvzem dovoljenja:

1. če na podlagi dokazov iz drugega odstavka 319. člena tega zakona zaključi, da dejanje, ravnanje oziroma okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, nimajo znakov razloga za odvzem dovoljenja, ali
2. če na podlagi dokazov iz drugega odstavka 319. člena tega zakona zaključi, da ni dokazano, da je subjekt nadzora storil dejanje, oziroma da so podane okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja.

Odločba o odvzemu dovoljenja

321. člen

(1) Izrek odločbe o odvzemu dovoljenja mora obsegati:

1. odločitev o odvzemu dovoljenja, z označbo številke in datuma izdaje dovoljenja,
2. firmo in sedež oziroma ime in priimek in datum rojstva subjekta nadzora, ki mu je dovoljenje odvzeto,
3. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za odvzem dovoljenja.

(2) Odločba o odvzemu dovoljenja mora biti obrazložena.

Preklic pogojnega odvzema dovoljenja

322. člen

Za postopek preklica pogojnega odvzema dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe tega podrazdelka o postopku odvzema dovoljenja.

16.7. Postopek odločanja o izdaji dovoljenj oziroma soglasij

Uporaba določb

323. člen

(1) Določbe tega razdelka se uporabljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj oziroma soglasij, o katerih odloča Agencija za zavarovalni nadzor, kolikor zakon za posamezen postopek izdaje dovoljenja oziroma soglasja ne določa drugače.

(2) Če ni v tem razdelku posebnih določb, veljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj oziroma soglasij skupne določbe poglavja o postopku odločanja Agencije za zavarovalni nadzor.

Taksa za odločanje

324. člen

Za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj oziroma soglasij morajo vložniki plačati takso, določeno s tarifo Agencije za zavarovalni nadzor.

Stranka v postopku

325. člen

(1) Stranka v postopku je vložnik zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja (v nadaljnjem besedilu: vložnik zahteve).

(2) Stranka v postopku je tudi oseba, katere pravni interes utegne biti z odločbo Agencije za zavarovalni nadzor prizadet, če svojo udeležbo v postopku priglasi s pisno vlogo.

(3) Vsaka stranka nosi svoje stroške postopka.

Začetek postopka

326. člen

(1) Postopek se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja (v nadaljnjem besedilu: zahteva).

(2) Po uradni dolžnosti ali na zahtevo drugega pristojnega organa, začne Agencija za zavarovalni nadzor postopek samo, kadar tako določa zakon.

Vsebina zahteve

327. člen

(1) Zahteva mora obsegati:

1. firmo, sedež in matično številko vložnika zahteve, če jo je vložnik že pridobil,
2. določen zahtev za izdajo dovoljenja oziroma soglasja,
3. druge podatke, določene z zakonom.

(2) Zahtevi je potrebno priložiti listine, določene z zakonom, in druge listine, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za izdajo dovoljenja, ter dokaz o plačilu takse za odločitev o zahtevi.

Procesne predpostavke za odločanje

328. člen

(1) V postopku predhodnega preizkusa zahteve Agencija za zavarovalni nadzor preizkusi ali so izpolnjene procesne predpostavke za odločanje o zahtevi:

1. ali je zahtevo vložila upravičena oseba,
2. ali zahteva obsega podatke, ki jih mora obsegati,
3. ali so zahtevi priložene predpisane listine,
4. ali je zahtevi priložen dokaz o plačilu takse oziroma nadomestila za delo Agencije za zavarovalni nadzor,
5. ali so izpolnjene druge procesne predpostavke, ki morajo biti izpolnjene za odločanje o vsaki vlogi.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene, gre pa za pomanjkljivosti, ki jih ni mogoče odpraviti, s sklepom zavrže zahtevo.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, naloži vložniku s sklepom, da pomanjkljivosti odpravi. V sklepu določi rok za odpravo pomanjkljivosti, ki ne sme biti krajši od osem dni in ne daljši kot 15 dni.

(4) Če vložnik v primeru iz prejšnjega odstavka pomanjkljivosti v določenem roku ne odpravi, Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom zavrže zahtevo.

(5) Zoper sklep iz tretjega odstavka tega člena ni posebnega postopka sodnega varstva.

(6) Če se zahteva nanaša na izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov oziroma za združitev oziroma delitev mora Agencija za zavarovalni nadzor izdati sklep iz tretjega odstavka tega člena v dveh mesecih od prejema vloge, v vseh ostalih primerih pa v 30 dneh od prejema vloge.

Izvajanje dokazov in odločanje

328.a člen

(1) V postopku odločanja o zahtevi lahko Agencija za zavarovalni nadzor izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so ti potrebni za ugotovitev dejstev, ki so pomembna za odločitev o zahtevi. Pri tem lahko Agencija za zavarovalni nadzor od vložnika zahteva:

1. da ji v roku, ki ne sme biti krajši od osem dni, predloži dodatne podatke oziroma listine,
2. da ji omogoči, da opravi pregled njegovega poslovanja oziroma poslovanja z njim povezanih oseb.

(2) Za pregled poslovanja iz 2. točke prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 299. do 306. člena tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo:

1. če vložnik v roku, določenem v zahtevi iz 1. točke prvega odstavka tega člena, Agenciji za zavarovalni nadzor ne predloži zahtevanih podatkov oziroma listin, ali
2. če vložnik odkloni zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor iz 2. točke prvega odstavka tega člena oziroma kako drugače ovira izvedbo pregleda poslovanja.

(4) Če namerava Agencija za zavarovalni nadzor zavrniti zahtevo za izdajo dovoljenja na podlagi dejstev, ugotovljenih pri pregledu poslovanja iz 2. točke prvega odstavka tega člena ali drugih dokazov, ki jih ni predlagal vložnik zahteve, mora pred izdajo

odločbe o zavrnitvi zahteve vložniku dati možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za to odločitev. V primeru iz prejšnjega stavka se smiselno uporablja 271. člen tega zakona.

Rok za odločitev

329. člen

(1) O zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov ali za združitev oziroma delitev mora Agencija za zavarovalni nadzor odločiti v roku šestih mesecev od prejema zahteve za izdajo dovoljenja, o ostalih zahtevah pa v roku treh mesecev od prejema zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor ni odločila v rokih iz prejšnjega odstavka, lahko vložnik zahteve uveljavlja sodno varstvo, kot da bi bila zahteva zavrnjena.

(3) Če je Agencija za zavarovalni nadzor izdala sklep iz šestega odstavka 328. člena tega zakona, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od vročitve sklepa do izteka roka za odpravo pomanjkljivosti oziroma do prejema dopolnitve oziroma poprave vloge, če je ta dopolnjena v roku, določenem s sklepom.

(4) Če je Agencija za zavarovalni nadzor vložnika zahteve po četrtem odstavku 328.a člena tega zakona pozvala, da se izjavi o razlogih za zavrnitev dovoljenja, rok iz prvega odstavka tega člena za odločitev o dovoljenju oziroma soglasju ne teče od vročitve poziva do poteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila poslana v roku, določenem s pozivom.

Posebna pravila za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža

329.a člen

(1) Ne glede na šesti odstavek 328. člena tega zakona mora Agencija za zavarovalni nadzor izdati sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v dveh delovnih dneh po prejemu zahteve.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor mora v dveh delovnih dneh vložniku zahteve izdati potrdilo o prejemu popolne zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža. Rok iz določbe prejšnjega stavka teče:

1. če Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka ni izdala sklepa o odpravi pomanjkljivosti, od prejema zahteve;
2. če je Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti in je vložnik v roku, določenem s sklepom, zahtevo dopolnil oziroma popravil v skladu s tem sklepom, od prejema dopolnitve oziroma poprave zahteve.

(3) Ne glede na prvi odstavek 329. člena tega zakona mora Agencija za zavarovalni nadzor o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža odločiti v šestdesetih delovnih dneh. Rok iz določbe prejšnjega stavka teče:

1. če je Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka izdala potrdilo, od izdaje potrdila;
2. če Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka ni izdala potrdila, od poteka roka za izdajo potrdila iz prejšnjega odstavka.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor mora v potrdilu iz drugega odstavka tega člena navesti dan, s katerim poteče rok iz prejšnjega odstavka.

(5) V postopku odločanja o zahtevi za pridobitev kvalificiranega deleža se ne uporabljajo 2. točka prvega odstavka, drugi odstavek in 2. točka tretjega odstavka 328.a člena in četrti odstavek 329. člena tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne informacije ali dokumente, potrebne za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika (v nadaljnjem besedilu: zahteva za dodatne informacije ali dokumente), če tako zahtevo izda najpozneje petdeseti delovni dan po poteku roka za izdajo potrdila iz drugega odstavka tega člena.

(7) Če Agencija za zavarovalni nadzor izda zahtevo za dodatne informacije ali dokumente v skladu s prejšnjim odstavkom, se tek roka iz tretjega odstavka tega člena zadrži od izdaje zahteve za dodatne informacije ali dokumente do dneva, ko vložnik predloži dodatne informacije ali dokumente, vendar največ za 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Agencija za zavarovalni nadzor lahko po prejemu informacij in dokumentov na podlagi prve zahteve v skladu s prejšnjim odstavkom zahteva še dodatne informacije ali dokumente, vendar druga in naslednje zahteve Agencije za zavarovalni nadzor za dodatne informacije ali dokumente ne zadržijo teka roka iz tretjega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Agencija za zavarovalni nadzor s prvo zahtevo za dodatne informacije ali dokumente odloči, da se tek roka iz tretjega odstavka tega člena zadrži za več kot 20 delovnih dni, vendar največ za 30 delovnih dni od izdaje te zahteve:

1. če je bodoči kvalificirani imetnik oseba tretje države ali
2. če bodoči kvalificirani imetnik nima položaja kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, kolektivnega naložbenega podjetja, zavarovalnice ali pozavarovalnice.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor mora vložniku zahteve v dveh delovnih dneh po prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi zahteve iz šestega odstavka tega člena izdati potrdilo o prejemu teh dodatnih informacij ali dokumentov. V potrdilu o prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi prve zahteve iz šestega odstavka tega člena mora biti naveden dan, ko poteče rok iz tretjega odstavka tega člena ob upoštevanju njegovega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena.

(10) Če Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, mora v dveh delovnih dneh po sprejetju te odločitve in do poteka roka iz tretjega odstavka tega člena ob upoštevanju morebitnega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena izdati in odpraviti pisni odpravek odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega dovoljenja.

(11) Če Agencija za zavarovalni nadzor do poteka roka iz tretjega odstavka tega člena ob upoštevanju morebitnega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena ne izda in odpravi pisnega odpravka odločbe o zavrnitvi ali zavrženju zahteve za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, izdala dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, za katerega je kvalificirani imetnik zahteval izdajo tega dovoljenja.

(12) V primeru iz prejšnjega odstavka mora Agencija za zavarovalni nadzor na zahtevo kvalificiranega imetnika izdati ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje izdano, v osmih dneh od prejema zahteve za izdajo te ugotovitvene odločbe.

(13) Ne glede na prvi odstavek 153. člena tega zakona Agencija za zavarovalni nadzor na svojih spletnih straneh objavi povzetek odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža s povzetkom razlogov za tako odločitev, če tako zahteva vložnik te zahteve.

16.8. Izvršitev odločb nadzornega organa

Odločbe, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti

330. člen

Dokončne odločbe Agencije za zavarovalni nadzor, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti, izvrši sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor.

Odredba o odpravi kršitev

331. člen

Odredbe o odpravi kršitev ni mogoče prisilno izvršiti.

17. ZAVAROVALNI IN POZAVAROVALNI POOLI

Zavarovalni in pozavarovalni pooli

332. člen

(1) Dve ali več zavarovalnic lahko ustanovi zavarovalni oziroma pozavarovalni pool za opravljanje zavarovalnih oziroma pozavarovalnih poslov, ki krijejo nevarnosti velikih premoženjskih škod, škod iz odgovornosti za jedrsko škodo, proizvajalčeve odgovornosti za farmacevtske izdelke oziroma drugih velikih škod.

(2) Za zavarovalni oziroma pozavarovalni pool se uporabljajo določbe ZGD o gospodarskem interesnem združenju, če ni v tem členu drugače določeno.

(3) Za zavarovalni oziroma pozavarovalni pool se smiselno uporabljajo določbe 3. poglavja ter 5. do 12. poglavja tega zakona, razen določbe prvega odstavka 163. člena tega zakona.

18. SLOVENSKO ZAVAROVALNO ZDRUŽENJE

Slovensko zavarovalno združenje

333. člen

(1) Zavarovalnice, ki lahko na ozemlju Republike Slovenije opravljajo zavarovalne posle, in druge organizacije se lahko združujejo v Slovensko zavarovalno združenje.

(2) Za Slovensko zavarovalno združenje se uporabljajo določbe ZGD o gospodarskem interesnem združenju, če ni v tem členu drugače določeno.

(3) Slovensko zavarovalno združenje:

1. opravlja posle, predvidene s sprejetimi mednarodnimi sporazumi o zavarovanju lastnikov vozil proti odgovornosti (zelena karta) in predstavlja zavarovalnice v mednarodnih organizacijah zavarovalnic v zvezi s temi posli,
2. sprejema zavarovalne statistične standarde,
3. opravlja naloge v zvezi s škodnim skladom za:
 - izplačilo škod, ki jih povzročijo vozniki neznanih in nezavarovanih vozil in nezavarovanih zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav ter nezavarovanih čolnov,
 - izplačilo odškodnin potnikom v javnem prometu, če lastnik javnega prometnega sredstva ni sklenil zavarovalne pogodbe,
 - izplačilo odškodnin v primeru, ko je bil uveden stečajni postopek nad zavarovalnico, ki je dolžna plačati odškodnino,
4. opravlja naloge skupnega pomena za zavarovalnice, določene v pogodbi o ustanovitvi oziroma statutu, oziroma za katere ga pooblastijo članice,
5. opravlja naloge v zvezi z informacijskim centrom in odškodninskim uradom po zakonu, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu.

(4) Slovensko zavarovalno združenje organizira izobraževanje ter opravlja preizkuse strokovnih znanj za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja iz 1. točke četrtega in 1. točke petega odstavka 230. člena tega zakona.

(5) Za opravljanje poslov Slovenskega zavarovalnega združenja iz 3. in 5. točke tretjega odstavka tega člena se za odškodninski urad smiselno uporabljajo 70., 116. člen, prvi odstavek 137. člena ter 8., 10. in 11. poglavje tega zakona.

(6) V primeru iz četrtega odstavka tega člena se za nadzor nad organiziranjem izobraževanj in opravljanjem preizkusov znanj smiselno uporabljajo določbe 172., 173., 175, 177., 179. in 180. člena tega zakona.

Reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki

333.a člen

(1) Zavarovalnice morajo vzpostaviti shemo izvensodnega reševanja sporov med ponudniki zavarovalniških storitev in strankami (potrošniki).

(2) Obliko in sestavo telesa, ki odloča v sporu, način ter postopek odločanja predpiše zavarovalnica s svojim notranjim aktom ter ga javno objavi v dnevnem tisku oziroma strokovnem tisku, ki je namenjen potrošnikom.

(3) Zavarovalnica mora v zavarovalnih pogojih objaviti informacijo o shemi izvensodnega reševanja sporov.

(4) Zavarovalnice morajo vzpostaviti interni postopek za reševanje pritožb zavarovalcev.

Uporaba določb

334. člen

(1) Določbe tega poglavja veljajo za določanje prava za zavarovalne pogodbe z mednarodnim elementom kadar zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji oziroma državi članici.

(2) Če ni v tem poglavju drugače določeno se za določanje prava za zavarovalne pogodbe iz prejšnjega odstavka uporabljajo določbe splošnega zakona, ki ureja pravila o določanju prava za razmerja z mednarodnim elementom.

(3) Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za pozavarovalne pogodbe.

Napotilo na materialnopravne določbe tujega prava

335. člen

(1) Če določbe tega poglavja napotujejo na tuje pravo, se upoštevajo samo materialnopravne določbe tega prava, ki urejajo vsebino pravnega razmerja, in ne določbe tega prava o napotilu na drugo pravo.

(2) Če obsega posamezna država, katere pravo je treba uporabiti, več delov, na katerih veljajo različne določbe iz prejšnjega odstavka, se pri uporabi določb tega poglavja vsak tak del države šteje za samostojno državo.

Tuje pravo, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi

336. člen

Določbe tega poglavja ne izključujejo uporabe določb tega oziroma drugih zakonov, ki na prisilen način urejajo vsebino pravnega razmerja na podlagi zavarovalne pogodbe, ne glede na to, katero pravo se uporabi.

Avtonomija strank pri izbiri prava za premoženjska zavarovanja

337. člen

Za zavarovalno pogodbo se v primeru premoženjskih zavarovanj uporabi pravo, ki ga izbereta pogodbeni stranki, če je izbira prava v skladu s 338. členom tega zakona.

Omejitev avtonomije strank pri izbiri prava za premoženjska zavarovanja

338. člen

(1) Če ima zavarovalec sedež oziroma bivališče v Republiki Sloveniji in premoženjsko zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji, se za zavarovalno pogodbo uporabi pravo Republike Slovenije.

(2) Če ima zavarovalec sedež oziroma bivališče v državi članici in premoženjsko zavarovanje krije nevarnosti v tej državi, lahko stranki izbereta pravo druge države, če pravo države članice dovoljuje izbiro drugega prava.

(3) Če ima zavarovalec sedež oziroma bivališče v državi članici in premoženjsko zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji, lahko stranki za zavarovalno pogodbo izbereta bodisi pravo Republike Slovenije bodisi pravo države članice, v kateri ima zavarovalec sedež oziroma bivališče, razen če pravo te države dovoljuje izbiro drugega prava.

(4) Če ima zavarovalec sedež oziroma bivališče v Republiki Sloveniji in premoženjsko zavarovanje krije nevarnosti v državi članici, lahko stranki za zavarovalno pogodbo izbereta bodisi pravo Republike Slovenije bodisi pravo države članice, v kateri zavarovanje krije nevarnosti, razen če pravo te države dovoljuje izbiro drugega prava.

(5) Če premoženjsko zavarovanje krije nevarnosti povezane z gospodarsko dejavnostjo, ki jo opravlja zavarovalec, in zavarovanje krije nevarnosti v več kot eni državi članici oziroma v Republiki Sloveniji in vsaj eni državi članici, lahko stranki za zavarovalno pogodbo izbereta pravo katerekoli države članice, v kateri zavarovanje krije nevarnosti, oziroma Republike Slovenije, razen če pravo vsaj ene izmed držav članic, v kateri zavarovanje krije nevarnosti, dovoljuje izbiro drugega prava.

(6) Ne glede na določbe prvega do petega odstavka tega člena lahko stranki za zavarovalno pogodbo v primeru premoženjskih zavarovanj, izbereta pravo katerekoli države v naslednjih primerih:

1. za zavarovanja iz 4. do 7., 11. in 12. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona,
2. za zavarovanja iz prvega odstavka 14. in 15. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, če zavarovalec opravlja gospodarsko dejavnost in se nevarnosti, ki jih krijejo ta zavarovanja nanašajo na to dejavnost,
3. za zavarovanja iz 3., 8., 9., 10., 13. in 16. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, če zavarovalec izpolnjuje najmanj dva od naslednjih pogojev:
 - vrednost aktive ob koncu leta presega 6,200.000 eurov;
 - čisti prihodki od prodaje v poslovnem letu so večji od 12,800.000 eurov;
 - povprečno število zaposlenih v poslovnem letu presega 250.

Pravo, ki se uporabi za premoženjska zavarovanja, če stranki nista izbrali prava

339. člen

Če stranki za zavarovalno pogodbo v primeru premoženjskih zavarovanj nista izbrali prava, ki naj se uporabi, oziroma sta to pravo izbrali v nasprotju s 338. členom tega zakona, se za zavarovalno pogodbo uporabi:

1. pravo države članice, v kateri zavarovanje krije nevarnosti, če ima zavarovalec tudi sedež oziroma bivališče v tej državi,
2. v drugih primerih pravo države, ki je z zavarovanjem v najtesnejši zvezi; pri tem se šteje, da je z zavarovanjem v najtesnejši zvezi pravo države, v kateri je ob sklenitvi zavarovalne pogodbe zavarovanje krilo nevarnosti.

Pravo, ki se uporabi za življenjska zavarovanja

340. člen

(1) Če ima zavarovalec bivališče v Republiki Sloveniji se za zavarovalno pogodbo življenjskega zavarovanja uporabi pravo Republike Slovenije.

(2) Če ima zavarovalec bivališče v državi članici, se za zavarovalno pogodbo življenjskega zavarovanja uporabi pravo te države.

(3) Ne glede na določbo prvega oziroma drugega odstavka tega člena lahko stranki za zavarovalno pogodbo izbereta pravo države, katere državljan je zavarovalec.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena lahko stranki izbereta pravo druge države, če pravo države članice, v kateri ima zavarovalec bivališče, dovoljuje izbiro drugega prava.

20. KAZENSKÉ DOLOČBE

Najhujše kršitve zavarovalnice

341. člen

- (1) Z globo od 25.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalnica:
1. če v nasprotju s 14. členom tega zakona opravlja druge dejavnosti, razen zavarovalnih poslov;
 2. če opravlja zavarovalne posle, v zavarovalnih vrstah, v katerih ni pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor (prvi odstavek 67. člena);
 3. če prične opravljati zavarovalne posle v državi članici v nasprotju z 88. členom tega zakona;
 4. če prične opravljati zavarovalne posle v tujini, ne da bi za to pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor (drugi odstavek 92. člena);
 5. če Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o merjenju tveganj z vsebino v rokih in na način, določen s predpisom, izdanem na podlagi 9. točke 109. člena tega zakona;
 6. če nalaga kritno premoženje v nasprotju z določbami 120. do 124. člena tega zakona oziroma predpisom, izdanem na njihovi podlagi;
 7. če ne oblikuje kritnega sklada oziroma upravlja s premoženjem kritnega sklada v nasprotju z določbami 125. do 133. člena tega zakona oziroma predpisom, izdanem na njihovi podlagi;
 8. če nadrejeni zavarovalnici oziroma nadrejenemu zavarovalnemu oziroma mešanemu zavarovalnemu holdingu oziroma mešanemu finančnemu holdingu oziroma nadrejeni tuji zavarovalnici v zavarovalni skupini ne sporoča podatkov ali informacij iz drugega odstavka 146. člena tega zakona;
 9. če Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o poslih v skupini v skladu s 147. členom tega zakona oziroma predpisom, izdanem na njegovi podlagi;
 10. če kot nadrejena zavarovalnica v zavarovalni skupini ne sestavlja poročila o prilagojenih kapitalskih zahtevah oziroma ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s 148. členom tega zakona oziroma predpisom, izdanem na njegovi podlagi;
 11. če zavarovalnica ni vzpostavila ustreznih postopkov za obvladovanje tveganj in sistemov notranjih kontrol v skladu s tretjim odstavkom 147. člena tega zakona;
 12. če zavarovalnica ne izpolnjuje zahtev po pošiljanju podatkov ali informacij iz tretjega odstavka 146. člena tega zakona;

13. če vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavi letno poročilo v nasprotju s 155. do 159. členom tega zakona oziroma predpisom, izdanim na podlagi 160. člena tega zakona;
14. če ne organizira notranje revizije v skladu s 161. do 166. členom tega zakona;
15. če ne imenuje pooblaščenega aktuarja v skladu s 74. oziroma 75. členom tega zakona.

(2) Z globo od 800 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena okoristiti se, se zavarovalnica kaznuje z globo od 75.000 do 375.000 eurov, odgovorna oseba zavarovalnice pa z globo od 2.400 do 12.300 eurov.

Lažje kršitve zavarovalnice

342. člen

- (1) Z globo od 12.520 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalnica:
1. če ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s prvim oziroma tretjim odstavkom 176. člena tega zakona oziroma predpisom, izdanim na podlagi 177. člena tega zakona;
 2. če pooblašчени osebi ne omogoči pregleda na način, določen v 301. do 306. členu tega zakona;
 3. če Agenciji za zavarovalni nadzor ne predloži nerevidiranega letnega poročila v roku treh oziroma štirih mesecev po preteku koledarskega leta (drugi oziroma tretji odstavek 158. člena);
 4. če Agenciji za zavarovalni nadzor ne predloži revidiranega letnega poročila v roku, določenem v drugem oziroma tretjem odstavku 167. člena tega zakona;
 5. če krši določbe 83. do 86. člena tega zakona;
 6. če krši določbe 228. oziroma prvega odstavka 230. člena tega zakona.

(2) Z globo od 420 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Kršitve člana uprave oziroma nadzornega sveta

343. člen

(1) Z globo od 400 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje član uprave zavarovalnice:

1. ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o okoliščinah iz tretjega odstavka 176. člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje član nadzornega sveta zavarovalnice, ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o okoliščinah iz tretjega odstavka 31. člena tega zakona.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena okoristiti se, se član uprave oziroma nadzornega sveta zavarovalnice kaznuje z globo od 1.200 do 12.300 eurov.

Kršitve zavarovalne zastopniške družbe in zavarovalnega zastopnika

344. člen

(1) Z globo od 12.520 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalna zastopniška družba:

1. če krši določbe 83. do 86. člena tega zakona;
2. če krši določbe 228. oziroma prvega odstavka 230. člena tega zakona.

(2) Z globo od 420 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalne zastopniške družbe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 420 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalni zastopnik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Kršitve zavarovalne posredniške družbe in zavarovalnega posrednika

345. člen

(1) Z globo od 12.520 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalna posredniška družba oziroma banka iz petega odstavka 227. člena tega zakona:

1. če krši določbe 221. do 226. člena tega zakona;
2. če Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o podatkih iz 239. člena tega zakona, z vsebino, v rokih in na način, določen s predpisom, izdanim na podlagi 3. točke 233. člena tega zakona,
3. če nima sklenjene police o zavarovanju odgovornosti na podlagi 237. člena tega zakona.

(2) Z globo od 12.520 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalna posredniška družba oziroma banka iz petega odstavka 227. člena tega zakona:

1. če krši določbe 83. do 86. člena tega zakona;
2. če krši določbe 228. oziroma prvega odstavka 230. člena tega zakona.

(3) Z globo od 420 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalne posredniške družbe oziroma banke iz petega odstavka 227. člena tega zakona, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 420 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalne posredniške družbe oziroma banke iz petega odstavka 227. člena tega zakona, ki stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 420 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalni posrednik, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

Kršitve zavarovalnega holdinga

346. člen

(1) Z globo od 25.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalni holding:

1. če ne izpolnjuje zahtev po pošiljanju podatkov ali informacij iz drugega odstavka 146. člena tega zakona;

2. če ne sestavlja poročila o prilagojenih kapitalskih zahtevah oziroma ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s 149. členom tega zakona oziroma predpisom, izdanim na podlagi 151. člena tega zakona.

(2) Z globo od 800 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnega holdinga, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena okoristiti se, se zavarovalni holding kaznuje z globo od 75.000 do 375.000 eurov, odgovorna oseba zavarovalnega holdinga pa z globo od 2.400 do 12.300 eurov.

Kršitve mešanega finančnega holdinga

346.a člen

(1) Z globo od 25.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje mešani finančni holding:

1. če ne izpolnjuje zahtev po pošiljanju podatkov ali informacij iz drugega odstavka 146. člena tega zakona;
2. če ne sestavlja poročila o prilagojenih kapitalskih zahtevah oziroma ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s 149. členom tega zakona oziroma predpisom, izdanim na podlagi 151. člena tega zakona.

(2) Z globo od 800 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba mešanega finančnega holdinga, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena okoristiti se, se mešani finančni holding kaznuje z globo od 75.000 do 375.000 eurov, odgovorna oseba mešanega finančnega holdinga pa z globo od 2.400 do 12.300 eurov.

Kršitve mešanega zavarovalnega holdinga

346.b člen

(1) Z globo od 25.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje mešani zavarovalni holding, če ne izpolni zahteve po pošiljanju podatkov ali informacij iz drugega odstavka 146. člena tega zakona.

(2) Z globo od 800 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba mešanega zavarovalnega holdinga, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena okoristiti se, se mešani zavarovalni holding kaznuje z globo od 75.000 do 375.000 eurov, odgovorna oseba mešanega zavarovalnega holdinga pa z globo od 2.400 do 12.300 eurov.

Kršitve drugih oseb

347. člen

- (1) Z globo od 13.900 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:
1. če opravlja zavarovalne posle v nasprotju s prepovedjo iz 4. člena tega zakona;
 2. če opravlja storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v nasprotju s prepovedjo iz drugega odstavka 227. člena tega zakona;
 3. če krši določbe tretjega in četrtega odstavka 18. člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

- (3) Z globo od 125 do 1.250 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba:
1. če opravlja zavarovalne posle v nasprotju s prepovedjo iz 4. člena tega zakona;
 2. če opravlja posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v nasprotju s prvim odstavkom 230. člena tega zakona.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena okoristiti se, se pravna oseba kaznuje z globo od 41.700 do 375.000 eurov, odgovorna oseba pravne osebe z globo od 1.200 do 12.300 eurov, fizična oseba pa z globo od 375 do 3.750 eurov.

Kršitve revizorja

348. člen

Z globo od 375 do 3.755 eurov se za prekršek kaznuje revizor, ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o okoliščinah iz 168. člena tega zakona.

Kršitve pooblaščenega aktuarja

349. člen

Z globo od 375 do 3.755 eurov se za prekršek kaznuje pooblaščen aktuar, ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o okoliščinah iz četrtega odstavka 76. člena tega zakona.

Kršitve izrednega upravitelja

350. člen

- Z globo od 375 do 3.755 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj:
1. če v treh mesecih po imenovanju Agenciji za zavarovalni nadzor ne izroči poročila o finančnem stanju in pogojih poslovanja zavarovalnice v izredni upravi (prvi odstavek 190. člena);
 2. če v devetih mesecih po imenovanju Agenciji za zavarovalni nadzor ne izroči poročila iz drugega odstavka 190. člena tega zakona;

3. če v primeru iz prvega odstavka 191. člena tega zakona ne objavi sklica skupščine z dnevnim redom in v roku iz drugega odstavka 191. člena tega zakona.

Kršitve v zvezi z varovanjem zaupnih podatkov

351. člen

(1) Z globo od 13.900 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalnica, ki krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov iz 153. člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 125 do 1.250 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba iz prvega odstavka 153. člena tega zakona, ki krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena okoristiti se, se zavarovalnica kaznuje z globo od 41.700 do 375.000 eurov, odgovorna oseba zavarovalnice osebe z globo od 1.200 do 12.300 eurov, fizična oseba pa z globo od 375 do 3.750 eurov.

Prekrškovni organ

351.a člen

Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških in izreka globe po tem zakonu, je v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, Agencija za zavarovalni nadzor.

Postopek o prekršku

351.b člen

(1) Postopek o prekršku vodi in v njem odloča pooblaščen uradna oseba Agencije za zavarovalni nadzor, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisih.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor z notranjim aktom podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščen uradno osebo Agencije za zavarovalni nadzor iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka 266. člena tega zakona se postopek o prekršku vodi po določbah predpisa, ki ureja prekrške.

Zakon o zavarovalništvu – ZZavar (Uradni list RS, št. [13/00](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»21. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Agencija za zavarovalni nadzor

352. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor prične z opravljanjem nalog in pristojnosti po tem zakonu ko Vlada Republike Slovenije imenuje predsednika in člane strokovnega sveta ter direktorja.

(2) Minister, pristojen za finance, mora v roku enega meseca od uveljavitve tega zakona Vladi Republike Slovenije predlagati imenovanje predsednika in članov strokovnega sveta in direktorja. Vlada Republike Slovenije mora o imenovanju odločiti v roku enega meseca od prejema predloga za imenovanje.

(3) Z dnem imenovanja iz prvega odstavka tega člena se ukine Urad za zavarovalni nadzor Republike Slovenije.

(4) Delavci Urada za zavarovalni nadzor Republike Slovenije nadaljujejo z delom v Agenciji za zavarovalni nadzor.

(5) Po imenovanju predsednika in članov strokovnega sveta je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna za odločanje o vseh zahtevah za izdajo dovoljenj, o katerih Urad za zavarovalni nadzor Republike Slovenije še ni izdal odločbe.

(6) Ministrstvo, pristojno za finance, zagotovi finančne, tehnične in druge materialne pogoje za začetek dela Agencije za zavarovalni nadzor.

Uskladitev zavarovalnic

353. člen

(1) Zavarovalnice, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona dovoljenje za poslovanje, nadaljujejo s poslovanjem kot zavarovalnice po tem zakonu v mejah poslov na podlagi obstoječega dovoljenja.

(2) Zavarovalnice iz prvega odstavka tega člena morajo v roku enega leta od uveljavitve tega zakona:

1. uskladiti delnice s prvim in tretjim odstavkom 17. člena tega zakona, če so organizirane kot zavarovalne delniške družbe;
2. zagotoviti, da člani uprave pridobijo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje funkcije člana uprave oziroma za člana uprave imenovati osebo, ki je pridobila takšno dovoljenje;
3. uskladiti svoje poslovanje z drugimi določbami tega zakona, če ni za uskladitev s posameznimi določbami v četrtem in petem odstavku tega člena določen daljši rok.

(3) Ne glede na določbo 2. točke prejšnjega odstavka se za osebo, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja funkcijo člana uprave zavarovalniške delniške družbe in je to funkcijo opravljala najmanj štiri leta pred uveljavitvijo tega zakona, šteje, da je dovoljenje za opravljanje te funkcije pridobila z dnem uveljavitve tega zakona.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka mora zavarovalnica, za katero se uporabljajo določbe zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic, uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona o osnovnem kapitalu v roku enega leta po vpisu pravnih posledic lastninskega preoblikovanja te zavarovalnice v sodni register.

(5) Zavarovalnice se morajo uskladiti z naslednjimi določbami tega zakona v naslednjih rokih:

1. s 4. točko 139. člena do 1. 1. 2002; do takrat morajo višini zavarovalno-tehničnih rezervacij izračunavati polletno,
2. s prvim odstavkom 122. člena tega zakona do 1. 1. 2003,
3. z 228. členom v roku iz 356. oziroma 357. člena tega zakona,
4. s prvim odstavkom 230. člena tega zakona v roku enega leta, šteto od dne, ko Agencija za zavarovalni nadzor izda predpis iz 1. točke 233. člena tega zakona.

(6) Zavarovalnica iz prvega odstavka tega člena mora Agenciji za zavarovalni nadzor v roku enega leta od uveljavitve tega zakona predložiti poročilo o uskladitvah iz drugega odstavka tega člena. Poročilu mora priložiti:

1. statut v obliki overjenega notarskega zapisa,
2. izpisek delničarjev iz centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev za imetnike kvalificiranih deležev,
3. opis organizacije notranje revizije in pravila poslovanja notranje revizije,
4. druge dokaze o uskladitvah, ki jih zahteva Agencija za zavarovalni nadzor.

(7) Če zavarovalnica ravna v nasprotju z drugim oziroma šestim odstavkom tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek prisilne likvidacije po določbah tega zakona.

(8) Če iz poročila iz šestega odstavka tega člena in poročilu priloženih dokazov izhaja, da se je zavarovalnica uskladila z določbami iz drugega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov z vsebino, določeno v 67. členu tega zakona.

Uskladitev zavarovalnic, ki opravljajo življenjska in premoženjska zavarovanja

354. člen

(1) Ne glede na določbo drugega odstavka 353. člena tega zakona se zavarovalnica, ki na dan uveljavitve tega zakona na podlagi obstoječega dovoljenja opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih in premoženjskih zavarovanj, ni dolžna uskladiti z drugim odstavkom 14. člena tega zakona.

(2) Če zavarovalnica v skladu s prvim odstavkom tega člena opravlja zavarovalne posle v skupini življenjskih in premoženjskih zavarovanj, se določbe tega zakona zanjo uporabljajo na naslednji način:

1. zjamčeni kapital se izračunava kot seštevek zjamčenega kapitala za premoženjska zavarovanja (drugi v zvezi s četrtem odstavkom 112. člena tega zakona) in zjamčenega kapitala za življenjska zavarovanja (tretji odstavek 112. člena tega zakona);
2. zavarovalnica mora voditi poslovne knjige in sestavljati računovodska in poslovna poročila ločeno za premoženjska in življenjska zavarovanja, ki jih opravlja.

Uskladitev poslovanja Slovenske izvozne družbe

355. člen

Kolikor s posebnimi predpisi ni drugače določeno, se za poslovanje Slovenske izvozne družbe, d.d. Ljubljana na področju zavarovanja za njen lasten račun v obdobju do članstva Republike Slovenije v Evropskih skupnostih smiselno uporabljajo določbe 1. do 5. člena, 8. člena, 13. do 15. člena, 65. do 72. člena, 74. do 91. člena, 104. člena, 109. in 110. člena, 112. do 116. člena, 118. in 119. člena, 134. do 141. člena, 154. do 171. člena, 175. do 183. člena, 214. do 240. člena, 331. in 332. člena, 352. člena ter 359. do 361. člena tega zakona.

Uskladitev zavarovalnih zastopniških družb

356. člen

(1) Zavarovalne zastopniške družbe, ki ob uveljavitvi tega zakona opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja morajo v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona, če ni za uskladitev s posameznimi določbami v naslednjem odstavku tega člena določen daljši rok.

(2) Zavarovalne zastopniške družbe se morajo uskladiti s prvim odstavkom 230. člena tega zakona v roku enega leta, šteto od dne, ko Agencija za zavarovalni nadzor izda predpis iz 1. točke 233. člena tega zakona.

(3) Za zavarovalne zastopniške družbe iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe šestega do osmega odstavka 353. člena tega zakona.

Uskladitev zavarovalnih posredniških družb

357. člen

(1) Zavarovalne posredniške družbe, ki ob uveljavitvi tega zakona opravljajo dejavnost zavarovalnega posredovanja morajo v roku enega leta od uveljavitve tega zakona uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona, če ni za uskladitev s posameznimi določbami v naslednjem odstavku tega člena določen daljši rok.

(2) Zavarovalne posredniške družbe se morajo uskladiti s prvim odstavkom 230. člena tega zakona v roku enega leta, šteto od dne, ko Agencija za zavarovalni nadzor izda predpis iz 1. točke 233. člena tega zakona.

(3) Za zavarovalne posredniške družbe iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe šestega do osmega odstavka 353. člena tega zakona.

Zavarovalni zastopniki in posredniki

358. člen

Za osebe, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona dopolnjena tri leta delovne dobe na delovnem mestu zavarovalnega zastopnika ali posrednika, se šteje, da so pridobile dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja po tem zakonu.

Pooblašчени aktuarji

359. člen

Za osebe, ki so do uveljavitve tega zakona pridobile naziv pooblašчени aktuar po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, se šteje, da so pridobile naziv pooblašчени aktuar po tem zakonu.

Postopki

360. člen

Vsi postopki za pridobitev dovoljenj in soglasij, ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona, in v katerih je po petem odstavku 352. člena tega zakona za odločanje pristojna Agencija za zavarovalni nadzor, se dokončajo po določbah tega zakona.

Izdaja predpisov

361. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora v roku šestih mesecev od imenovanja predsednika in članov strokovnega sveta in direktorja izdati predpise na podlagi tega zakona.

(2) Do izdaje predpisov na podlagi tega zakona se smiselno uporabljajo predpisi izdani na podlagi zakona iz prvega odstavka 362. člena tega zakona

Razveljavitev predpisov

362. člen

(1) Z dnem ko začne veljati ta zakon preneha veljati zakon o zavarovalnicah (Uradni list RS, št. 64/94, 35/95 – pop. in 22/97).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati vsi predpisi, izdani na podlagi določb zakona iz prvega odstavka tega člena.

Uveljavitev posameznih določb zakona

363. člen

(1) Določbe petega odstavka 18. člena, 2. do 4. točke petega odstavka 80. člena, tretjega do desetega odstavka 82. člena, 87. do 91. člena, 93. do 96. člena, 99. člena, 2. točke tretjega odstavka 101. člena, 102. člena, 103. člena, 240. člena in 241. člena tega zakona začnejo veljati z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropskih skupnostih.

(2) Do uveljavitve določb iz prvega odstavka tega člena, se:

1. za odločanje o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža osebe države članice uporablja tretji odstavek 19. člena tega zakona.
2. za opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnic v državah članicah uporablja določba 92. člena tega zakona,
3. za opravljanje storitev zavarovalnic držav članic v Republiki Sloveniji uporabljajo določbe 97. in 98. člena tega zakona,
4. za posredovanje podatkov nadzornim organom držav članic uporabljajo določba 3. točke tretjega odstavka 101. člena tega zakona.
5. za zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe držav članic uporabljajo določbe 242. in 243. člena tega zakona.

Uveljavitev zakona

364. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, če ni v 363. členu tega zakona drugače določeno.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zavarovalništvu – ZZavar-A (Uradni list RS, št. [21/02](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»3. člen

Do ureditve obdavčenja izravnalnih rezervacij v zakonu, ki ureja davek od dobička pravnih oseb, se znesek, ki ga v tekočem letu zavarovalnica namenja za oblikovanje izravnalnih rezervacij nad ravni določeno v osmem in devetem odstavku 1. člena tega zakona všteva v davčno osnovo za izračun davka od dobička.

4. člen

V primeru prenehanja obveznosti oblikovanja izravnalnih rezervacij po prvem in četrtem odstavku 1. člena tega zakona zavarovalnica zmanjša izravnalne rezervacije v naslednjih petih letih, in sicer vsako leto za eno petino zneska oblikovanih izravnalnih rezervacij, doseženega ob prenehanju pogojev za njihovo oblikovanje.

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o javnih agencijah – ZJA (Uradni list RS, št. [52/02](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»54. člen
(Uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb – ZDDPO-1 (Uradni list RS, št. [40/04](#)) spreminja 3. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. [21/02](#)) tako, da se glasi:

»3. člen
(prenehal veljati)«;

ter vsebuje naslednji končni določbi:

»XIII. KONČNI DOLOČBI

88. člen
(prenehanje veljavnosti)

(1) Zakon o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03 – uradno prečiščeno besedilo) in predpisi, izdani na njegovi podlagi, prenehajo veljati z dnem uveljavitve tega zakona, uporabljajo pa se do 31. decembra 2004. Od 1. maja 2004 do 31. decembra 2004 pa se uporabljajo, če niso v nasprotju z določbami členov, naštetih v 89. členu tega zakona.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o obdavčitvi tujih oseb (Uradni list SRS, št. 3/73, 15/83, 39/85, 16/86, 22/86 – popr.).

(3) 3. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 21/02) preneha veljati z dnem začetka uporabe tega zakona. Ne glede na določbe tega zakona o rezervacijah, pa se 3. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 21/02) tudi po dnevu začetka uporabe tega zakona, uporablja za rezervacije, oblikovane pred dnem začetka uporabe tega zakona.

89. člen
(začetek veljavnosti in uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2005 dalje, razen določb 18., 30. do 48., 51., 68., kolikor se nanaša na plačila iz 1. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona, ter 69. do 71. člena tega zakona, ki se uporabljajo od 1. maja 2004 dalje.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se 68. člen tega zakona, kolikor se nanaša na plačila dividend iz 32. člena Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03 – uradno prečiščeno besedilo) za prenos v tujino, uporablja tako, da se za ta plačila do 31. decembra 2004 davek odtegne, obračuna in plača po stopnji 15%.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zavarovalništvu – ZZavar-B (Uradni list RS, št. [50/04](#)) spreminja 354. člen zakona tako, da se glasi:

»Uskladitev zavarovalnic, ki opravljajo življenjska in premoženjska zavarovanja

354. člen

(1) Ne glede na določbo drugega odstavka 353. člena tega zakona se zavarovalnica, ki na dan uveljavitve tega zakona na podlagi obstoječega dovoljenja opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih in premoženjskih zavarovanj, ni dolžna uskladiti z drugim odstavkom 14. člena tega zakona.

(2) Če zavarovalnica v skladu s prvim odstavkom tega člena opravlja zavarovalne posle v skupini življenjskih in premoženjskih zavarovanj, se določbe tega zakona zanjo uporabljajo na naslednji način:

1. zavarovalnica mora voditi poslovne knjige in sestavljati računovodska in poslovna poročila ločeno za premoženjska in življenjska zavarovanja, ki jih opravlja,
2. kapitalska ustreznost se ugotavlja ločeno za premoženjska in življenjska zavarovanja, ki jih opravlja zavarovalnica,
3. v primeru kapitalske neustreznosti v skupini življenjskih ali premoženjskih zavarovanj lahko Agencija za zavarovalni nadzor dovoli prenos prostih sredstev iz ene skupine v drugo.«;

spreminja 355. člen zakona tako, da se glasi:

»Uskladitev poslovanja Slovenske izvozne družbe

355. člen

Kolikor s posebnimi predpisi ni drugače določeno, se za poslovanje Slovenske izvozne družbe, d.d. Ljubljana na področju zavarovanja za njen lasten račun v obdobju do 31. decembra 2004 smiselno uporabljajo določbe 1. do 5. člena, 8. člena, 13. do 15. člena, 65. do 72. člena, 74. do 91. člena, 104. člena, 109. in 110. člena, 112. do 116. člena, 118 do 124. člena, 134. do 141. člena, 152. do 171. člena, 174. do 183. člena, 214. do 240. člena, 331. in 332. člena, 352. člena ter 359. do 361. člena tega zakona.«;

spreminja 363. člen zakona tako, da se glasi:

»Uveljavitev posameznih določb zakona

363. člen

(1) Določbe petega odstavka 18. člena, 2. do 4. točke petega odstavka 80. člena, tretjega do desetega odstavka 82. člena, 87. do 91. člena, 93. do 96. člena, 99. člena, 2. točke tretjega odstavka 101. člena, 102. člena, 103. člena, 240. člena in 241. člena tega

zakona začnejo veljati z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropskih skupnostih.

(2) Do uveljavitve določb iz prvega odstavka tega člena, se:

1. za odločanje o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža osebe države članice uporablja tretji odstavek 19. člena tega zakona.
2. za opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnic v državah članicah uporablja določba 92. člena tega zakona,
3. za opravljanje storitev zavarovalnic držav članic v Republiki Sloveniji uporabljajo določbe 7., 97. in 98. člena tega zakona,
4. za posredovanje podatkov nadzornim organom držav članic uporabljajo določba 3. točke tretjega odstavka 101. člena tega zakona.
5. za zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe držav članic uporabljajo določbe 242. in 243. člena tega zakona.«;

ter vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

152. člen

Agencija za zavarovalni nadzor mora izdati podzakonske akte na podlagi določb tega zakona v roku devetih mesecev od uveljavitve tega zakona.

153. člen

(1) Zavarovalnice, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona dovoljenje za poslovanje, se morajo z določbami iz 48. do 50. člena tega zakona uskladiti najkasneje do dne 20. marca 2007.

(2) Za ugotavljanje minimalnega kapitala se v obdobju do izteka roka iz prvega odstavka tega člena upoštevajo naslednji zneski:

- za izračun minimalnega kapitala po premijskem količniku se namesto 12.000,000.000 tolarjev upošteva 2.000,000.000 tolarjev,
- za izračun minimalnega kapitala po škodnem količniku se namesto 8.400,000.000 tolarjev upošteva 1.400,000.000 tolarjev.

(3) Zajemčeni kapital v obdobju do izteka roka iz prvega odstavka tega člena ne sme biti nikoli nižji od:

- zneska 160,000.000 tolarjev, če zavarovanja, ki jih sklepa zavarovalnica, krijejo vse ali nekatere nevarnosti iz zavarovalnih vrst iz 1. do 13. in 15. do 18. točke drugega odstavka 2. člena zakona;
- zneska 560,000.000 tolarjev, če zavarovanja, ki jih sklepa zavarovalnica, krijejo vse ali nekatere nevarnosti iz zavarovalne vrste iz 14. točke drugega odstavka 2. člena zakona;
- zneska 320,000.000 tolarjev, če zavarovanja, ki jih sklepa zavarovalnica, krijejo vse ali nekatere nevarnosti iz zavarovalne vrste iz 19. do 24. točke drugega odstavka 2. člena zakona;
- zneska 320,000.000 tolarjev, če zavarovalnica opravlja posle pozavarovanja.

(4) Zavarovalnice morajo do dne 31. julija 2006 Agenciji za zavarovalni nadzor predložiti poročilo o uskladitvah oziroma poročilo o ukrepih za uskladitev z določbami iz prvega odstavka tega člena.

(5) Če se zavarovalnica z določbami od 48. do 50. člena tega zakona ne uskladi v roku, določenem v prvem odstavku tega člena, lahko Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi predhodnega zaprosila zavarovalnice in predložitve načrta ukrepov zavarovalnice za zagotovitev kapitalske ustreznosti ta rok podaljša še za nadaljnji dve leti.

154. člen

Obdobje petih let opravljanja revizije v zavarovalnici iz drugega odstavka 167. člena zakona začne teči od uveljavitve tega zakona.

155. člen

Določba četrtega odstavka 222. člena in 237. člena zakona, ki se nanaša na zavarovanje poklicne odgovornosti zavarovalnih posrednikov in zavarovalno posredniških družb, se začne uporabljati dne 1. januarja 2005.

156. člen

Zavarovalnice morajo shemo iz 333.a člena zakona vzpostaviti v roku devetih mesecev od uveljavitve tega zakona.

157. člen

Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) izrekajo kot denarne kazni, in sicer za:

1. prekršek iz 341. člena zakona:
 - zavarovalnica v razponu od 6,000.000 do 30,000.000 tolarjev;
 - odgovorna oseba zavarovalnice v razponu od 250.000 do 1,500.000 tolarjev;
2. prekršek iz 342. člena zakona:
 - zavarovalnica v razponu od 1,000.000 do 10,000.000 tolarjev;
 - odgovorna oseba zavarovalnice v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev;
3. prekršek iz 343. člena zakona:
 - član uprave zavarovalnice v razponu od 100.000 do 750.000 tolarjev;
 - član nadzornega sveta zavarovalnice v razponu od 100.000 do 750.000 tolarjev;
4. prekršek iz 344. člena zakona:
 - zavarovalna zastopniška družba v razponu od 500.000 do 3,000.000 tolarjev;
 - odgovorna oseba zavarovalne zastopniške družbe v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev;
 - zavarovalni zastopnik v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev;
5. prekršek iz 345. člena zakona:
 - zavarovalna posredniška družba v razponu od 500.000 do 3,000.000 tolarjev;
 - odgovorna oseba zavarovalne posredniške družbe v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev;
 - zavarovalni posrednik v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev;
6. prekršek iz 346. člena zakona:
 - zavarovalni holding v razponu od 3,000.000 do 30,000.000 tolarjev;
 - odgovorna oseba zavarovalnega holdinga zastopniške družbe v razponu od 250.000 do 1,500.000 tolarjev;

7. prekršek iz 347. člena zakona:
 - pravna oseba v razponu od 2,000.000 do 20,000.000 tolarjev;
 - odgovorna oseba pravne osebe v razponu od 100.000 do 750.000 tolarjev;
 - fizična oseba v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev;
8. prekršek iz 348. člena zakona:
 - revizor v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev;
9. prekršek iz 349. člena zakona:
 - pooblaščen aktuar v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev;
10. prekršek iz 350. člena zakona:
 - izredni upravitelj v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev;
11. prekršek iz 351. člena zakona:
 - zavarovalnica v razponu od 2,000.000 do 20,000.000 tolarjev;
 - odgovorna oseba zavarovalnice v razponu od 100.000 do 750.000 tolarjev;
 - fizična oseba v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev.

158. člen

Določba 148. člena tega zakona se začne uporabljati dne 1. januarja 2005.

159. člen

Do ureditve obdavčenja izravnalnih rezervacij v zakonu, ki ureja davek od dohodka pravnih oseb, se znesek, ki ga v tekočem letu zavarovalnica namenja za oblikovanje izravnalnih rezervacij v zavarovalnih vrstah, v katerih zavarovalnice skladno s prvim odstavkom 118. člena zakona niso dolžne oblikovati izravnalnih rezervacij, všteva v davčno osnovo za izračun davka od dobička.

160. člen

Z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski skupnosti se določbe zakona, ki se nanašajo na države članice Evropske skupnosti, uporabljajo za vse države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru.

161. člen

Vsi postopki za pridobitev dovoljenj in soglasij, ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po določbah, ki so veljale pred uveljavitvijo tega zakona.

162. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju – ZZVZZ-H (Uradni list RS, št. [76/05](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»23. člen

Ta zakon začne veljati 1. septembra 2005.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-C (Uradni list RS, št. [79/06](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

99. člen

Zavarovalnice, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, morajo metodo iz štirinajstega odstavka 14. člena zakona predložiti v soglasje Agenciji za zavarovalni nadzor najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

100. člen

Slovensko zavarovalno združenje mora pripraviti in na podlagi predhodnega soglasja Agencije za zavarovalni nadzor sprejeti zavarovalne statistične standarde iz 137. člena zakona v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

101. člen

(1) Zavarovalnica, ki ima na dan uveljavitve tega zakona oblikovane izravnalne rezervacije:

- v katerikoli zavarovalni vrsti, razen v zavarovalni vrsti kreditno zavarovanje (14. točka drugega odstavka 2. člena zakona)
- iz 4. točke prvega odstavka 107. člena zakona ali
- v zavarovalni vrsti kreditnih zavarovanj, in sicer nad zgornjo mejo, kot jo določena v Sklepu o podrobnejših pravilih in minimalnih standardih za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij (Uradni list RS, št. 3/01, 69/01 in 85/05)
mora te izravnalne rezervacije znižati tako, da bo njihovo stanje na dan 1. januarja 2007 enako nič.

(2) Zavarovalnica do 31. decembra 2006 stanje še nerazgrajenih izravnalnih rezervacij iz prvega odstavka tega člena vključuje med postavke dodatnega kapitala.

102. člen

Osebe iz četrtega odstavka 227. člena zakona in fizične osebe, ki pri njih samostojno opravljajo posle zavarovalnega zastopanja, morajo pridobiti dovoljenje za opravljanje dejavnosti oziroma poslov zavarovalnega zastopanja iz 238. člena zakona oziroma iz 230. člena zakona v štiriindvajsetih mesecih od uveljavitve tega zakona.

103. člen

Agencija za zavarovalni nadzor mora izdati podzakonski predpis na podlagi 233. člena zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

104. člen

Do dneva uvedbe eura kot valute v Republiki Sloveniji se:

- v 110. členu v drugem odstavku v 1. točki namesto zneska »50,000.000 eurov« uporablja znesek »12.000,000.000 tolarjev«;
- v 110. členu v tretjem odstavku v 1. točki namesto zneska »35,000.000 eurov« uporablja znesek »8.400,000.000 tolarjev«;
- v 112. členu v drugem odstavku v 1. točki namesto zneska »2,000.000 eurov« uporablja znesek »480,000.000 tolarjev«;
- v 112. členu v drugem odstavku v 2. točki, v tretjem in četrtem odstavku namesto zneska »3,000.000 eurov« uporablja znesek »720,000.000 tolarjev«;
- v 215. členu v tretjem odstavku v šesti alinei namesto zneska »500 eurov« uporablja znesek »120.000 tolarjev«;
- v 219. členu v četrtem odstavku v šesti alinei namesto zneska »500 eurov« uporablja znesek »120.000 tolarjev«;
- v 222. členu v četrtem odstavku namesto zneska »1,000.000 eurov« uporablja znesek »240,000.000 tolarjev« in namesto zneska »1,500.000 eurov« uporablja znesek »360,000.000 tolarjev«;
- v 237. členu namesto zneska »1,000.000 eurov« uporablja znesek »240,000.000 tolarjev« in namesto zneska »1,500.000 eurov« uporablja znesek »360,000.000 tolarjev«;
- v 338. členu v šestem odstavku v 3. točki v prvi alinei namesto zneska »6,200.000 eurov« uporablja znesek »1.500,000.000 tolarjev«;
- v 338. členu v šestem odstavku v 3. točki v drugi alinei namesto zneska »12,800.000 eurov.« uporablja znesek »3.072,000.000 tolarjev«.

105. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-D (Uradni list RS, št. [102/07](#)) črta 355. člen zakona, tako da se glasi:

»Uskladitev poslovanja Slovenske izvozne družbe

355. člen
(črtan)«;

ter vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

32. člen

Pozavarovalnice, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona dovoljenje za poslovanje, se morajo z določbami iz 15. člena tega zakona uskladiti najkasneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

33. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-E (Uradni list RS, št. [69/08](#)) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

6. člen

(1) Predsednik in člani strokovnega sveta Agencije za zavarovalni nadzor nadaljujejo svoj mandat kot predsednik in člani strokovnega sveta Agencije za zavarovalni nadzor po tem zakonu.

(2) Po uveljavitvi tega zakona Vlada Republike Slovenije ob poteku mandata posameznemu članu sveta Agencije za zavarovalni nadzor ne imenuje novega člana, dokler ni skupno število članov strokovnega sveta Agencije za zavarovalni nadzor skupaj s predsednikom pet.

7. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati drugi odstavek 22. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo) ter 22.d člen in 22.e člen Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/07 – uradno prečiščeno besedilo, 17/08 in 58/08) v delih, ki se nanašajo na Agencijo za zavarovalni nadzor.

8. člen

Agencija za zavarovalni nadzor v roku enega meseca od uveljavitve tega zakona izda pravilnik iz osmega odstavka 294.a člena zakona.

9. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-F (Uradni list RS, št. [19/09](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

31. člen

(1) Dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ki velja ob uveljavitvi tega zakona za določen delež, se z dnem uveljavitve tega zakona šteje za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža za tisti razpon iz 18. člena zakona, v katerem je ta delež.

(2) Postopki na podlagi zahteve za pridobitev kvalificiranega deleža, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po pravilih, ki so se uporabljala pred uveljavitvijo tega zakona.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se za odločbo Agencije za zavarovalni nadzor, izdano v tem postopku, uporablja drugi odstavek 18. člena zakona, kot se spreminja s 6. členom tega zakona.

32. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona izdati predpise na njegovi podlagi.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor mora register pooblaščenih aktuarjev vzpostaviti v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

33. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-G (Uradni list RS, št. [49/09](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-H (Uradni list RS, št. [79/10](#)) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

48. člen

(1) Obstoječe družbe za vzajemno zavarovanje, katerih število članov na dan uveljavitve tega zakona presega 1.500 članov, in obstoječe družbe za vzajemno zavarovanje, katerih število članov je na dan uveljavitve tega zakona nižje od 1.500 članov in imajo skupščino organizirano kot skupščino zastopnikov, morajo v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona uskladiti statute in pravilnike o volitvah v skupščino zastopnikov z zakonom, v roku nadaljnjih šestih mesecev pa izvesti volitve v skupščino.

(2) Za skupščino družbe za vzajemno zavarovanje, ki izvaja dopolnilno zdravstveno zavarovanje oziroma življenjsko zavarovanje, izvedeno v času do izpolnitve obveznosti iz prvega odstavka tega člena, velja, da se vsi zbrani glasovi razporedijo v starostne razrede, kakor je določeno v 53.c členu tega zakona. Vsakemu starostnemu razredu pripada enak delež glasovalnih pravic.

(3) Družba za vzajemno zavarovanje v sklicu skupščine iz drugega odstavka tega člena podrobneje določi razporeditev starostnih razredov. Starostni razredi se določijo glede na starostno strukturo članov družbe za vzajemno zavarovanje na dan sklica skupščine.

(4) Pooblaščenec, ki bo na skupščini iz drugega odstavka tega člena uresničeval glasovalne pravice, mora družbi za vzajemno zavarovanje v obvestilu iz sedmega odstavka 54.b člena tega zakona posredovati tudi podatke o razvrstitvi članov, od katerih je prejel pooblastilo, v starostne razrede.

(5) Pri preštevanju glasov na skupščini iz drugega odstavka tega člena se pri posameznem pooblaščenцу upošteva razporeditev članov v starostne razrede.

(6) V roku nadaljnjih treh mesecev novo oblikovana skupščina zastopnikov imenuje nove člane nadzornega sveta, ti pa nove člane uprave.

(7) Če obstoječe družbe za vzajemno zavarovanje ne izvedejo dejanj, določenih v prvem in šestem odstavku tega člena, lahko Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek prisilne likvidacije.

(8) Ne glede na določbo četrtega odstavka 188. člena zakona je skupščina družbe za vzajemno zavarovanje pristojna za odločanje o uskladitvi določil statuta z določbami tega zakona in za sprejetje pravilnika o volitvah v skupščino zastopnikov.

49. člen

Predsedniku strokovnega sveta, ki je to funkcijo opravljal pred uveljavitvijo tega zakona, preneha mandat z uveljavitvijo tega zakona.

50. člen

Direktor Agencije za zavarovalni nadzor začne opravljati funkcijo predsednika strokovnega sveta z dnem uveljavitve tega zakona.

51. člen

Agencija za zavarovalni nadzor izda podzakonski akt iz devetega odstavka 83. člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

52. člen

Zavarovalnice morajo pričeti s sklepanjem zavarovalnih pogodb, ki so skladne s prvim odstavkom 83. člena zakona ter podzakonskim aktom iz devetega odstavka 83. člena zakona najkasneje v roku treh mesecev po uveljavitvi podzakonskega akta Agencije za zavarovalni nadzor iz devetega odstavka 83. člena zakona.

53. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda pravilnik iz sedmega odstavka 97. člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Tuja zavarovalnica, ki na dan uveljavitve tega zakona na ozemlju Republike Slovenije opravlja pozavarovalne posle neposredno, se mora uskladiti z določbami šestega odstavka 97. člena zakona v štirih mesecih po uveljavitvi pravilnika iz sedmega odstavka 97. člena zakona.

54. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-I (Uradni list RS, št. [90/12](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

8. člen (prehodne določbe)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor dopolni predpis iz devetega odstavka 83. člena zakona z vsebino obrazca, ki je sestavni del zavarovalnih pogodb za zavarovanja iz 7., 8. in 9. točke prvega odstavka 83. člena zakona v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona.

(2) Zavarovalnice do zadnjega dne v mesecu, v katerem se izteče enomesečni rok od uveljavitve predpisa iz prejšnjega odstavka, uskladijo sklepanje zavarovanj iz 7., 8. in 9. točke prvega odstavka 83. člena zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor izda predpis iz desetega odstavka 83. člena zakona v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona.

(4) Zavarovalnice, katerih skupna vrednost naložb iz 2. do vključno 11. točke prvega odstavka 121. člena zakona istega izdajatelja (dolžnika) in z njim povezanih oseb na dan uveljavitve tega zakona presega omejitev po določbi 2. člena tega zakona, morajo

prekoračitev omejitev postopoma zmanjševati in se z omenjeno določbo uskladiti najkasneje do 1. januarja 2014. Naložbe z določenim rokom dospelja, ki so jih zavarovalnice pridobile pred uveljavitvijo tega zakona, lahko sestavljajo naložbe kritnih skladov in naložbe kritnega premoženja do njihovega dospelja.

(5) Zavarovalnice do zadnjega dne v mesecu, v katerem se izteče trimesečni rok od uveljavitve tega zakona, prenehajo sklepati zavarovanja, ki niso v skladu s 129. členom zakona.

9. člen (osebna okoliščina spola)

(1) Sedmi odstavek 83. člena zakona se začne uporabljati 21. decembra 2012, razen za zavarovanja iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj in za zavarovanja iz zavarovalnih vrst nezgodnih in zdravstvenih zavarovanj, sklenjenih pred 21. decembrom 2012 in za katere je zavarovalnica pri določanju premij in izplačevanju zavarovalnin upoštevala osebno okoliščino spola v skladu s sedmim odstavkom 83. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo), za katere se osebna okoliščina spola lahko upošteva pri določanju premij in izplačevanju zavarovalnin.

(2) Šteje se, da so bila zavarovanja iz prejšnjega odstavka sklenjena pred 21. decembrom 2012 zlasti, če gre za zavarovalne pogodbe:

1. katerih veljavnost je bila samodejno podaljšana v skladu s pogoji zavarovalne pogodbe, če ni bilo podanega nobenega obvestila (na primer o odstopu pogodbe);
2. pri katerih soglasje zavarovalca ni potrebno, če gre za prilagoditev posameznih sestavin zavarovalne pogodbe;
3. pri katerih zavarovalec z enostransko odločitvijo uveljavi pogoje, ki omogočajo enostransko sklenitev zavarovanja, dodatnega zavarovanja ali nadaljevanje zavarovanja in so bili zavarovalni pogoji dogovorjeni s pogodbo sklenjeno pred 21. decembrom 2012,
4. ki so bile prenesene z ene zavarovalnice na drugo, pri čemer se ne spremeni status pogodb vključenih v portfelj, ki se prenaša med zavarovalnicami.

(3) Podrobnejši način uporabe tega člena predpiše Agencija za zavarovalni nadzor.

10. člen (uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-J (Uradni list RS, št. [56/13](#)) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

16. člen

Agencija za zavarovalni nadzor izda predpise iz 151. člena zakona v 15 dneh po uveljavitvi tega zakona.

17. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodiščih – ZS-K (Uradni list RS, št. [63/13](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»50. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.